

Η Μεγάλη Διαμάχη, Βιβλικός Εκπαιδευτικός Οδηγός

Πνευματικά δικαιώματα (C) 2003 από
τις εκδόσεις Merlin Beerman and Αποκάλυψη
Ιωάννου.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται
παγκοσμίως.

Συνθήκες που επιτρέπουν τη διανομή

*Η πεποίθησή μας είναι ότι αν δεν το
αντιγράψετε και δεν το μοιραστείτε με άλλους,
θα θεωρηθείτε υπόλογοι στον Κύριο, επομένως
σας ενθαρρύνουμε να μοιραστείτε και να σας
επιτρέψουμε να το κάνετε χωρίς την
υποχρέωση καταβολής δικαιωμάτων
πνευματικής ιδιοκτησίας υπό τις ακόλουθες
προϋποθέσεις. Αυτό το υλικό μπορεί να
αποθηκευτεί σε μορφή PDF ή να αντιγραφεί
και να εκτυπωθεί για κοινή χρήση. Δεν μπορεί
να πωληθεί ή να τροποποιηθεί με*

*οποιονδήποτε τρόπο και αυτή η ειδοποίηση
πνευματικών δικαιωμάτων πρέπει να
παραμένει σε κάθε διαδοχικό αντίγραφο.*

www.Bible-Lessons.org

PublisherForGod@gmail.com

Ερωτήσεις και σχόλια από Merlin Beerman
Εικονογραφήσεις – Πνευματικά δικαιώματα (C)
Lars Justinen

Κείμενο που προσαρμόστηκε από κεφάλαια του
βιβλίου Η Μεγάλη Διαμάχη από τον E.G. White

Περιεχόμενα

- 1. Η πηγή του κακού**
- 2. Ο ασπονδος εχθρος του ανθρωπου**
- 3. Αγαθα και πονηρα πνευματα**
- 4. Σατανικες παγιδες**
- 5. Η αρχικη μεγαλη απατη**
- 6. Ο πνευματισμος**
- 7. Η επικειμενη παλη**
- 8. Οι αγιεσ γραφες: σιγουρο
καταφυγιο**
- 9. Η τελευταια προειδοποιηση**
- 10. Ο καιρος της θλιψησ**
- 11. Η απολυτρωση του λαου του θεου**
- 12. Η ερημωση της γησ**
- 13. Η τραγωδια εληξε**

Παράρτημα

Αντικειμενικοί σκοποί του παπισμού

Ο σκοπός της έκδοσης του βιβλίου
αυτού δεν είναι να μας πληροφορήσει
ότι υπάρχει αμαρτία, συμφορά και
μιζέρια στον κόσμο. Αυτό το ξέρομε
πολύ καλά τον καθένα μας όμως συχνά
γεννιέται η επιθυμία να γνωρίσουμε
περισσότερα για τη μεγάλη διαμάχη:

*Πώς άρχισε η διαμάχη;
Ποιες είναι οι σοβαρές αιτίες που
πρωτοστατούν;
Πόσο θα διαρκέσει η μεγάλη λογομαχία;
Ποιό θα είναι το τέλος της;
Πως μπορεί η διαμάχη μέσα στη δική μου
καρδιά, η πάλη ανάμεσα στην ενοικούσα
φιλαυτία και στην εξωτερικεύσιμη αγάπη
να κατασταλεί με τη νίκη του καλού και
μάλιστα να κατασταλεί για πάντα;
Μπορούμε να επικοινωνήσουμε με τους
νεκρούς;
Ποιο είναι το νόημα της ύπαρξής μου;
Πως θα ξέρω ότι το τέλος κοντεύει;
Υπάρχει πραγματικά ελπίδα για ένα μέλλον
απαλλαγμένο από πόνο, συμφορές,
αδικίες, και θάνατο;*

Πάρε κουράγιο! Ασφαλώς ο Θεός ο
οποίος δημιούργησε μέσα μας τη
λαχτάρα για το καλό, την επιθυμία για
την αλήθεια, δεν θα αποκρύψει από μας
την απάντηση για όλη την απαραίτητη
γνώση που χρειαζόμαστε.

Είστε προσκεκλημένοι σε ένα απίστευτο
ταξίδι μέσα από την Βίβλο,
χρησιμοποιώντας τον Βιβλικό Εκαιδευτικό
Οδηγό, Η Μεγάλη Διαμάχη. Όσο θα
βρίσκεται απαντήσεις στα παραπάνω
ερωτήματα, και σε πολλά ακόμα, θα
αποκτήσετε καλύτερη κατανόηση των
κρίσιμων γεγονότων των τελευταίων
ημερών, που θα σας προετοιμάσει
καλύτερα να πάρετε αποφάσεις που ΘΑ
καθορίσουν το πεπρωμένο σας.

Μάθημα 1

Η Πηγή του Κακού

**(1) ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ;**

*Κανένας απ' αυτούς που μπαίνουν σε πειρασμό να μη λέει: «Ο Θεός με βάζει σε πειρασμό». Γιατί ο Θεός ούτε μπαίνει σε πειρασμό από το κακό ούτε ο ίδιος βάζει σε πειρασμό κανέναν.
(Ιακώβου 1:13)*

Δεν είναι δυνατόν να εξηγηθεί η προέλευση της αμαρτίας κατά τρόπο που να δικαιολογεί την ύπαρξή της. Αρκετά όμως δεδομένα μπορεί να κατανοήσει κανείς τόσο για την προέλευση, όσο και για τον τελικό διακανονισμό της αμαρτίας, ώστε η δικαιοσύνη και η αγαθότητα του Θεού στη γενική διαρρύθμιση του κακού να

αποδειχτεί πληρέστατα. Τίποτε δεν διδάσκει σαφέστερα η Γραφή από την αλήθεια ότι ο Θεός είναι τελείως ανεύθυνος για τη διείσδυση της αμαρτίας στον κόσμο· ότι η έκρηξη της ανταρσίας δεν οφείλεται σε καμία αυθαίρετη ανάκληση της θεϊκής προστασίας, σε καμία ατέλεια του θεϊκού διακυβερνητικού συστήματος.

(2) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΙΒΛΙΚΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ;

Όποιος αμαρτάνει παραβαίνει το νόμο του Θεού. Η αμαρτία είναι η ίδια η ανομία. (Α Ιωάννου 3:4 KJV)

Η αμαρτία είναι παρείσακτη και καμία δικαιολογία δεν μπορεί να βρεθεί για την εμφάνισή της. Είναι μυστηριώδης, ασύλληπτη. Να τη δικαιολογεί κανείς είναι σαν να την υποστηρίζει. Αν μπορούσε να βρεθεί αιτία ή να παρουσιαστεί λόγος που να δικαιολογεί την ύπαρξή της, τότε θα έπαυε να είναι αμαρτία. Ο μοναδικός στη διάθεσή μας ορισμός της αμαρτίας δίνεται μέσα από το λόγο του Θεού. Αμαρτία είναι “η παράβαση του νόμου.” Είναι η εξωτερίκευση μιας αρχής αντιμαχόμενης στο μεγάλο νόμο της αγάπης, στο θεμέλιο αυτό της θείας διακυβέρνησης.

(3) ΠΟΙΕΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

*Δικός σου είναι ο δυνατός βραχίονας·
το χέρι σου είναι ισχυρό, η δεξιά σου
υψωμένη. (Ψαλμοί 89:14)*

Επειδή ο νόμος της αγάπης
αποτελούσε το θεμέλιο του
καθεστώτος του Θεού, η ευτυχία όλων
των δημιουργημάτων εξαρτώταν από
την τέλεια εναρμόνισή τους προς τις
μεγάλες αρχές της δικαιοσύνης. Ο
Θεός επιθυμεί μία υπηρεσία αγάπης
από όλα Του τα πλάσματα—μία
αφοσίωση που να προέρχεται από τη
λογική εκτίμηση του χαρακτήρα Του.
Δεν ευχαριστείται με μία αναγκαστική
υποταγή, αλλά σε όλους χορηγεί την
ελεύθερη βούληση, ώστε να Τον
υπηρετούν εθελοντικά. Βρέθηκε όμως
κάποιος που θέλησε να διαστρέψει την
ελευθερία αυτή.

(4) Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΕΓΙΝΕ Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ;

*Πώς έπεσες από τον ουρανό,
Εωσφόρε, τέκνο της αυγής! Πάνω στη
γη συντρίφτηκες εσύ, που υπέταξες
λαούς. (Ησαίας 14:12)*

Η αμαρτία πηγάζει από εκείνον που, μετά το Χριστό, είχε τιμηθεί σε μεγάλο βαθμό από το Θεό και που σε δύναμη και δόξα έστεκε ψηλότερα από όλους τους κατοίκους του ουρανού.

(5) ΣΕ ΠΟΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Ο ΘΕΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟΝ ΕΩΣΦΟΡΟ;

”Ήσουν τέλειος στη συμπεριφορά σου από την ημέρα που πλάστηκες, ωσότου αμάρτησες. (Ιεζεκιήλ 28:15)

Πριν από την πτώση του, ο Εωσφόρος ήταν ο κορυφαίος από τα επισκιάζοντα χερουβείμ, άσπιλος και αμόλυντος

(6) ΠΟΙΟ ΦΥΣΙΚΟ ΓΝΩΡΙΣΜΑ ΕΠΕΛΕΞΕ ΝΑ ΚΑΥΧΙΕΤΑΙ Ο ΕΩΣΦΟΡΟΣ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΕΛΙΚΑ ΤΟΝ ΕΦΕΡΕ ΣΤΗΝ ΑΜΑΡΤΩΛΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟ-ΑΓΑΛΛΙΑΣΗΣ;

Επειδή ήσουν όμορφος περηφανεύτηκες· επειδή ήσουν δοξασμένος η σοφία σου διαφθάρηκε. Γι’ αυτό σε πέταξα στη γη και σε παρέδωσα στην κοινή θέα των άλλων βασιλιάδων. (Ιεζεκιήλ 28:17)

Ο Εωσφόρος θα μπορούσε να εξακολουθεί να απολαμβάνει την

εύνοια του Θεού, αγαπημένος και τιμημένος από τα αγγελικά πλήθη, χρησιμοποιώντας τα ευγενικά προσόντα του για το καλό των άλλων και για τη δόξα του Πλάστη του. . . . Σιγά-σιγά ο Εωσφόρος άρχισε να υποθάλπει ένα πνεύμα υπεροχής για τον εαυτό του. . . . Αντί να επιδιώξει να παραστήσει το Θεό το αντικείμενο της υπέρτατης αγάπης και αφοσίωσης από μέρους των πλασμάτων Του, ο Εωσφόρος επεζήτησε να κερδίσει την υπηρεσία και την αφοσίωσή τους για τον εαυτό του. Και εποφθαλμιώντας την τιμή που ο άπειρος Πατέρας είχε απονέμει στον Υιό Του, ο αρχηγός αυτός των αγγέλων πεθύμησε την εξουσία εκείνη η εξάσκηση της οποίας αποτελούσε αποκλειστικό προνόμιο του Χριστού.

(7) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ-ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Γιατί ο μισθός που δίνει η αμαρτία είναι ο θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας. (Προς Ρωμαίους 6:23)

Η αντανάκλαση της δόξας του Δημιουργού και η διακήρυξη των εγκωμίων Του αποτελούσε την τέρψη

του πληρώματος του ουρανού. Όσο διάστημα ο Θεός τιμώταν κατ' αυτόν τον τρόπο, ειρήνη και χαρά βασίλευαν παντού. Αλλά τώρα παρεισέφρησε ένας τόνος ασυμφωνίας, αλλοιώνοντας την ουράνια αρμονία. Το πνεύμα της αυτοπροβολής και αυτοεξύψωσης, αντίθετο προς τα σχέδια του Δημιουργού, ξύπνησε κακά προαισθήματα σε διάνοιες όπου μέχρι τότε η δόξα του Θεού αποτελούσε την υπέρτατη ενασχόληση.

Τα ουράνια συμβούλια έκαναν έκκληση στον Εωσφόρο. Ο Υιός του Θεού του παρουσίασε το μεγαλείο, την αγαθότητα και τη δικαιοσύνη του Δημιουργού, καθώς και την άγια και αναλλοίωτη υπόσταση του νόμου Του. Ο ίδιος ο Θεός είχε θεσπίσει την ευταξία του ουρανού. Παραδρομώντας απ' αυτή, ο Εωσφόρος θα πρόσβαλλε τον Πλάστη του και θα προξενούσε και τη δική του καταστροφή. Το μόνο που επέφερε όμως η προειδοποίηση αυτή, η απευθυνόμενη με τόση αγάπη και ευσπλαχνία, ήταν η αφύπνιση ενός αντιδραστικού πνεύματος. Το αίσθημα της ζηλοτυπίας κατά του Χριστού υπερίσχυσε μέσα του και ο Εωσφόρος έγινε ακόμη πιο αποφασιστικός.

(8) ΤΙ ΕΚΑΝΕ Η ΑΥΤΟ-ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ ΝΑ ΤΟΝ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑ;

Ἐλεγεσ μέσα σου:

“στον ουρανό θ’ ανέβω,

το θρόνο μου θα υψώσω

πάνω από τ’ άστρα του Θεού.

Θα πάρω θέση πάνω στο βουνό,

στο μακρινό βορρά

που οι θεοί συνάζονται.

Θ’ ανέβω πάνω από τα σύννεφα

και με τον Ὑψιστο θα είμαι ίσος”.

(Ησαΐας 14:13-14)

Η υπερηφάνεια που ένοιωθε για τη δόξα του, γέννησε μέσα του την επιθυμία για την ανώτατη εξουσία. Τα υψηλά αξιώματα που απολάμβανε ο Εωσφόρος δεν τα εκτίμησε σαν δώρα Θεού, ούτε και απέδωσε καμιά ευγνωμοσύνη γι’ αυτά στο Δημιουργό. Περηφανεύθηκε για τη λαμπρότητα και την εξύψωσή του και πόθησε να γίνει ίσος με το Θεό. Ήταν αγαπητός και τιμημένος από τις στρατιές του ουρανού. Οι άγγελοι με χαρά εκτελούσαν τις εντολές του και η σοφία και η δόξα που τον περιέβαλλαν, τον καθιστούσαν ανώτερο από όλους τους άλλους. Αλλ’ όμως ο Υιός του Θεού ήταν ο αναγνωρισμένος Κυρίαρχος του ουρανού, ισότιμος και ισοδύναμος με τον Πατέρα.

Ο Χριστός συμμετείχε σε όλα τα συμβούλια του Θεού, ενώ ο Εωσφόρος δεν είχε το ίδιο δικαίωμα να εισέρχεται στις θεϊκές βουλές. “Γιατί,” διερωτώταν

ο πανίσχυρος αυτός άγγελος, “να έχει ο Χριστός την υπεροχή; Γιατί να τιμάται έτσι πάνω από τον Εωσφόρο;”

(9) ΤΙ Η ΦΗΜΗ ΚΕΡΔΙΣΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ;

Ο πατέρας που έχετε εσείς είναι ο διάβολος, κι όσα επιθυμεί ο πατέρας σας αυτά θέλετε να κάνετε. Εκείνος εξ αρχής ήταν ανθρωποκτόνος και δεν μπόρεσε να σταθεί μέσα στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει μέσα του τίποτα το αληθινό. Όταν λέει ψέματα, εκφράζει τον εαυτό του, γιατί είναι ψεύτης, κι είναι ο πατέρας του ψεύδους. (Κατά Ιωάννην 8:44)

Εγκαταλείποντας τη θέση του πλάι στην άμεση παρουσία του Θεού, ο Εωσφόρος απομακρύνθηκε με σκοπό να ενσταλλάξει το πνεύμα της δυσαρέσκειας ανάμεσα στους αγγέλους. Εργαζόμενος με τέλεια μυστικότητα και αποκρύβοντας για ένα διάστημα τον πραγματικό σκοπό του κάτω από ένα κάλυμμα σεβασμού προς το Θεό, προσπάθησε να προκαλέσει δυσφορία για τους νόμους της διοίκησης των ουρανίων υπάρξεων με το πρόσχημα ότι αυτοί επέβαλλαν περιορισμούς που δεν ήταν απαραίτητοι. Ισχυρίζονταν ότι αφού οι άγγελοι είχαν άγια φύση, θα

έπρεπε να υπακούουν μόνο στις υπαγορεύσεις της ατομικής τους θέλησης.

Επεδίωξε να επισύρει τη συμπάθεια τους, παριστάνοντας τον εαυτό του αδικημένο από το Θεό, που την ανώτατη τιμή είχε απονέμει στο Χριστό. Διατείνονταν ότι με το να επιδιώκει να αποκτήσει μεγαλύτερη δύναμη και τιμή δεν απέβλεπε στην αυτοεξύψωσή του, αλλά στο να εξασφαλίσει για όλους τους κατοίκους του ουρανού την ελευθερία που θα τους επέτρεπε να φθάσουν υποστατικά σε ανώτερα στρώματα υπεροχής.

(10) ΤΙ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΕΞΕΘΕΣΕ Ο ΘΕΟΣ, ΕΝΩ ΑΣΧΟΛΕΙΤΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΩΣΦΟΡΟ, ΟΠΩΣ ΚΑΝΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ;

Ἡ περιφρονεῖς τὴν ἀπειρὴ καλοσύνη, τὴν ἀνεκτικότητα καὶ τὴ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ; Ξεχνᾷς πὼς ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ θέλει νὰ σε ὁδηγήσῃ στὴ μετάνοια; (Πρὸς Ῥωμαίους 2:4)

Για πολύ καιρό ο πολυεύσπλαχνος Θεός ανέχθηκε τον Εωσφόρο. Δεν τον υποβίβασε από την τιμητική του θέση ευθύς μόλις άρχισε να υποθάλπει το πνεύμα της δυσαρρεσκείας, ούτε ακόμη και όταν επεδόθηκε να παρουσιάζει τις

ψεύτικες αξιώσεις. του στους πιστούς αγγέλους. Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα εξακολουθούσε να παραμένει στον ουρανό. Επανειλημμένα του προσφέρθηκε συγχώρηση αν εκδήλωνε μετάνοια και υποταγή. Προκειμένου να πειστεί για το λάθος του, καταβλήθηκαν προσπάθειες τέτοιες που μόνο η άπειρη αγάπη και σοφία μπορούσαν να επινοήσουν.

Το πνεύμα της απaréσκειας ήταν άγνωστο μέχρι τότε στον ουρανό. Ούτε ο ίδιος ο Εωσφόρος μπορούσε στην αρχή να δει ως που αυτό θα τον εξωθούσε. Δεν μπορούσε να καταλάβει την πραγματική φύση των αισθημάτων του. Όταν όμως η δυσaréσκεια του αποδείχθηκε αβάσιμη, τότε ο Εωσφόρος πείστηκε ότι είχε άδικο, ότι οι θεϊκές αξιώσεις ήταν δίκαιες και ότι έπρεπε να τις αναγνωρίσει δίκαιες στην παρουσία ολόκληρου του ουρανού. Αν το έκανε αυτό, θα είχε σώσει και τον εαυτό του και πολλούς άλλους αγγέλους. Την εποχή εκείνη δεν είχε ακόμη αποστατήσει οριστικά από το Θεό.

Αν και είχε εγκαταλείψει τη θέση του ως “χερούβ επισκιάζον,” αν ήθελε όμως να επιστρέψει στο Θεό, αναγνωρίζοντας τη σοφία του Δημιουργού και μένοντας ικανοποιημένος με την καθορισμένη θέση του μέσα στο μεγάλο θεϊκό σχέδιο, θα μπορούσε να αποκατασταθεί και πάλι στο αξίωμά του. Αλλά η

υπερηφάνεια δεν τον άφηνε να υποκύψει. Τότε υποστήριξε πεισματικά τη στάση του, ισχυρίστηκε ότι δεν του χρειάζονταν καμία μετάνοια και αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στον απηνή αγώνα εναντίον του Δημιουργού του.

(11) ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ, ΠΟΣΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΕΞΑΠΑΤΗΣΕΙ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ;

Η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των άστρων του ουρανού και τα έριξε στη γη. Ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα την ετοιμόγεννη, για να καταβροχθίσει το παιδί της, μόλις αυτή το γεννήσει. (Αποκάλυψη Ιωάννου 12:4)

Από τη στιγμή αυτή, όλες οι δυνάμεις της μεγαλοφυΐας του επιστρατεύθηκαν στο εξαπατητικό έργο που απέβλεπε στην εξασφάλιση της συμπάθειας των υποτελών του αγγέλων. Προκειμένου να εξυπηρετήσει τα προδοτικά του σχέδια, δεν δίστασε ακόμη να διαστρέψει ούτε αυτό το γεγονός της προειδοποίησης και της νουθεσίας από μέρους του Χριστού. Σ' αυτούς που με την αγάπη και αφοσίωσή τους ήταν στενότερα συνδεδεμένοι μαζί του, ο Σατανάς παρέστησε ότι άδικα κατηγορήθηκε, ότι το αξίωμά του δεν

απολάμβανε τον πρέποντα σεβασμό και ότι κινδύνευε να στερηθεί την ελευθερία του.

Ξεκινώντας από τη διαστρέβλωση των λόγων του Χριστού, προχώρησε στη στρεψοδικία και στα απροκάλυπτα ψεύδη, κατηγορώντας τον Υιό του Θεού ότι απέβλεπε να τον ταπεινώσει στα μάτια των κατοίκων του ουρανού. Επινοήθηκε επίσης να δημιουργήσει μία εσκεμμένη παρεξήγηση ανάμεσα στον ίδιο και στους νομοταγείς αγγέλους. Όλους όσους δεν κατόρθωσε να τους μεταπείσει και να τους πάρει με το μέρος του, τους κατηγορήσε ότι ήταν αδιάφοροι προς τα συμφέροντα των ουρανίων υπάρξεων. Το δικό του δηλαδή έργο το απέδιδε σ' εκείνους που έμειναν πιστοί στο Θεό. Για να δώσει βάση στην κατηγορία του για την απέναντι του αδικία του Θεού, κατέφυγε στη διαστρέβλωση των λόγων και των πράξεων του Δημιουργού.

Η τακτική του απέβλεπε στο να φέρει σύγχυση στους αγγέλους με επιδέξιες επιχειρηματολογίες σχετικά με τις προθέσεις του Θεού. Κάθε τι το απλό το συγκάλυπτε με μυστήριο, και με έντεχνη διαστροφή έσπειρε αμφιβολίες και προς αυτές ακόμη τις πιο σαφείς δηλώσεις του Κυρίου. Η περίοπτη θέση του, που του επέτρεπε τέτοια στενή επαφή με τη θεϊκή διοίκηση, πρόσδιδε μεγαλύτερο κύρος στα διαβήματά του

και πολλοί παρασύρθηκαν να
συμμαχήσουν μαζί του στην ανταρσία
κατά της εξουσίας του Ουρανού.

**(12) ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΤΗΝ
ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ,
ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΣΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ ΝΑ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ
ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ
ΤΟΥ;**

*Όποιος ζει με εντιμότητα, με σιγουριά
βαδίζει· ενώ όποιος υποκρίνεται, θα
φανερωθεί. (Παροιμίες 10:9)*

Μέσα στη μεγάλη σοφία Του ο
Θεός επέτρεψε στο Σατανά να
προχωρήσει στο έργο του μέχρι που το
πνεύμα της δυσαρέσκειας ωρίμασε και
κατέληξε σε ανοικτή επανάσταση. Ήταν
απαραίτητο να εξελιχθούν τα σχέδιά του
στην εντέλεια ώστε όλοι να μπορέσουν
να διακρίνουν την πραγματική τους
φύση και τον επιδιωκόμενο σκοπό τους.

Σαν “χερούβ κεχρισμένο” ο
Εωσφόρος είχε πολύ εξυψωθεί. Οι
ουράνιες υπάρξεις τον αγαπούσαν
εξαιρετικά και αυτός ασκούσε μεγάλη
επιρροή επάνω τους. Η κυβέρνηση του
Θεού δεν περιλάμβανε μόνο τους
κατοίκους του ουρανού, αλλά
επεκτείνονταν και σε όλους τους
άλλους κόσμους της δημιουργίας Του.
Ο Σατανάς σκέφθηκε ότι, αν

κατόρθωνε να παρασύρει τους αγγέλους με το μέρος του στην ανταρσία, θα μπορούσε επίσης να παρασύρει και τους άλλους κόσμους.

Είχε έντεχνα εκθέσει το ζήτημα από τη δική του πλευρά χρησιμοποιώντας σοφιστεία και δόλο για να πετύχει το σκοπό του. Διέθετε τεράστια δύναμη στο να εξαπατά και, καλυμμένος κάτω από το μανδύα της ψευτιάς, βρίσκονταν σε πλεονεκτική θέση. Και αυτοί ακόμη οι πιστοί άγγελοι δεν μπορούσαν να διακρίνουν καθαρά το χαρακτήρα του, ούτε να αντιληφθούν που θα απέληγε το έργο του.

(13) ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ;

*Απρόσιτος σ' εμάς ο Παντοδύναμος!
Υπέρτατος στη δύναμη, στην κρίση,
στην τέλεια δικαιοσύνη,
που δεν την καταπατεί. (Ιώβ 37:23)*

Στην αρχή ο Σατανάς είχε καλύψει το έργο του κάτω από μία επίπλαστη εκδήλωση αφοσίωσης στο Θεό. Ισχυρίζονταν ότι επεδίωκε να προάγει την υπόληψη του Θεού, την παγίωση της διακυβέρνησής Του και τα συμφέροντα των ουρανίων υπάρξεων. Ενώ ενστάλλαζε τη δυσαρέσκεια στα

πνεύματα των υποτελών αγγέλων του, με συγκαλυμμένη δεξιοτεχνία, έδινε την εντύπωση ότι οι ενέργειές του απέβλεπαν στο να προλάβουν τη δυσαρέσκεια. Όταν εισηγήθηκε ότι απαιτούνται τροποποιήσεις του νομοθετικού και διοικητικού δικαίου του πολιτεύματος του Θεού, το έκανε με το πρόσχημα ότι αυτές ήταν δήθεν απαραίτητες για την παγίωση της αρμονίας του ουρανού.

Ο Σατανάς είχε τόσο πολύ τιμηθεί και οι πράξεις του όλες καλύπτονταν από ένα τέτοιο πέπλο μυστηρίου, ώστε ήταν δύσκολο για τους αγγέλους, να διακρίνουν την πραγματική φύση του έργου του. Αν δεν έφθανε μέχρι την τέλεια ωρίμανσή της η αμαρτία, δεν μπορούσε να φανεί τι πονηρό στοιχείο ήταν. Ως τότε δεν είχε καμία θέση μέσα στην πλάση του Θεού και οι άγιες υπάρξεις δεν είχαν ιδέα για τη φύση και την κακοήθειά της. Δεν μπορούσαν να συλλάβουν το μέγεθος των τρομακτικών συνεπειών που θα προέκυπταν από την παραμέριση του θεϊκού νόμου.

Η ανταρσία του Σατανά θα χρησίμευε για μάθημα στο σύμπαν μέσο των επερχομένων αιώνων, μία συνεχής μαρτυρία για τη φύση και τα τρομερά αποτελέσματα της αμαρτίας. Η έμπρακτη εφαρμογή της ηγεσίας του Σατανά, οι συνήθειές της πάνω σε ανθρώπους και αγγέλους, θα φανέρωναν

τους καρπούς που θα επέφερε η παραμέρηση της θείας εξουσίας. Θα απέδειχναν ότι η ευτυχία όλων των πλασμάτων του Δημιουργού εξαρτάται από την υπόσταση της κυβέρνησης του Θεού και των νόμων Του. Έτσι το ιστορικό του φοβερού αυτού πειράματος της ανταρσίας θα απέβαινε για όλες τις άγιες υπάρξεις μια αιώνια προστασία. Θα τις εμπόδιζε να εξαπατηθούν ως προς τη φύση της παρανομίας, και θα τις κατοχύρωνε από του να πέσουν στην αμαρτία και να υποστούν τις τιμωρές συνέπειές της.

(14) ΣΕ ΠΟΙΟ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΔΗΓΗΣΕ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

Έγινε τότε πόλεμος στον ουρανό· από τη μια ο Μιχαήλ με τους αγγέλους του κι από την άλλη ο δράκοντας. Ο δράκοντας με τους αγγέλους του πολέμησε αλλά δεν επικράτησε, κι έτσι δεν του επιτράπηκε να μείνει άλλο στον ουρανό. Έτσι, ρίχτηκε ο δράκος ο μεγάλος, ο όφιος ο αρχαίος, που λέγεται διάβολος και σατανάς και παραπλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε κάτω στη γη, και μαζί του έριξαν και τους αγγέλους του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 12:7-9)

Ο μεγάλος σφετεριστής εξακολουθούσε να δικαιολογείται για τη στάση του μέχρι την ώρα που η διαμάχη στον ουρανό έφθασε στο απροχώρητο. Όταν κοινοποιήθηκε η απόφαση ότι αυτός μαζί με όλους τους συμπαθούντες αγγέλους του, θα αποβάλλονταν από τις μονές της ευδαιμονίας, τότε πια ο αρχιεπαναστάτης ομολόγησε με θρασύτητα την περιφρόνησή του για το νόμο του Δημιουργού. Επανέλαβε τον ισχυρισμό ότι οι άγγελοι δεν έχουν ανάγκη από έλεγχο, αλλά ότι πρέπει να αφεθούν ελεύθεροι να ακολουθήσουν την ατομική τους θέληση που μόνο στο ορθό μπορούσε να οδηγήσει. Κατέκρινε με δριμύτητα τα θεϊκά θεσπίσματα ότι περιορίζουν την ελευθερία των αγγέλων και δήλωσε ότι ο σκοπός του ήταν να επιτύχει την κατάλυση του νόμου. Και ότι αδέσμευτες τότε απ' αυτόν τον περιορισμό, οι ουράνιες υπάρξεις θα μπορούσαν να εισέλθουν σε μια ανώτερη, ενδοξότερη σφαίρα του είναι τους.

(15) ΑΦΟΥ ΕΠΕΣΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ, ΠΟΥ ΕΨΑΞΕ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ;

Έτσι, ρίχτηκε ο δράκος ο μεγάλος, ο όφιος ο αρχαίος, που λέγεται διάβολος

*και σατανάς και παραπλανάει
ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε
κάτω στη γη, και μαζί του έριξαν και
τους αγγέλους του. (Αποκάλυψη
Ιωάννου 12:9)*

Το ίδιο πνεύμα που προκάλεσε
ανταρσία στον ουρανό, εξακολουθεί να
εμπνέει ανταρσία στη γη. Την ίδια
τακτική που ακολούθησε ο Σατανάς με
τους αγγέλους, την εφαρμόζει στους
ανθρώπους. Το πνεύμα του τώρα
εξουσιάζει τους “υιούς της απείθειας.”
Όπως εκείνος, προσπαθούν και αυτοί
να αποτινάξουν τους φραγμούς του
νόμου του Θεού και υπόσχονται στους
ανθρώπους ελευθερία που προέρχεται
από την παράβαση των εντολών Του. Ο
έλεγχος της αμαρτίας προκαλεί και
τώρα ένα πνεύμα έχθρας και
αντίστασης. Όταν με τα
προειδοποιητικά του μηνύματα ο Θεός
μιλάει στις συνειδήσεις των ανθρώπων,
ο Σατανάς τους επηρεάζει να
προβάλλουν δικαιολογίες και να
αναζητούν την αλληλεγγύη των άλλων
στην αμαρτωλή τους πορεία. Αντί να
διορθώσουν τα σφάλματά τους,
αγανακτισμένοι δυσανασχετούν
εναντίον εκείνων που τους ελέγχουν,
σαν να ήταν αυτοί οι αποκλειστικοί
πρόξενοι των δυσκολιών. Από τον
καιρό του δίκαιου Άβελ μέχρι τις μέρες
μας, το ίδιο πάντοτε πνεύμα

εκδηλώνεται εναντίον εκείνων που έχουν την τόλμη να επικρίνουν την αμαρτία.

Καταφεύγοντας στην ίδια διαστροφή που χρησιμοποίησε στον ουρανό για να παραστήσει το χαρακτήρα του Θεού αυστηρό και τυραννικό, ο Διάβολος κατόρθωσε να παρασύρει και τον άνθρωπο στην αμαρτία. Και αφού το κατόρθωσε, υποστήριξε μετά ότι οι άδικοι περιορισμοί του Θεού οδήγησαν στην πτώση του ανθρώπου όπως είχαν οδηγήσει και στη δική του αποστασία.

(16) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Πήγαινε, λοιπόν, συγκέντρωσε τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών και πες τους ότι σου παρουσιάστηκε ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων τους, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, και είπε: “σας παρακολουθώ προσεκτικά και είδα τι σας κάνουν στην Αίγυπτο. (Εξοδος 34:6-7)

(17) ΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ;

»Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στο θάνατο το

*μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί
όποιος πιστεύει σ' αυτόν αλλά να έχει
ζωή αιώνια. (Κατά Ιωάννην 3:16)*

Με την απόφαση της αποβολής του
Σατανά από τον ουρανό, ο Θεός
διακήρυξε τη δικαιοσύνη Του και
υπερασπίσθηκε την τιμή του θρόνου
Του. Όταν όμως ο άνθρωπος αμάρτησε
ενδίδοντας στις ραδιουργίες του
αποστατικού αυτού πνεύματος, ο Θεός
απέδειξε την αγάπη Του προσφέροντας
το μονογενή Του Υιό να πεθάνει για το
καλό της αμαρτωλής φυλής. Με τον
εξιλασμό αυτόν φανερώνεται ο
πραγματικός χαρακτήρας του Θεού. Το
επίμαχο επιχείρημα του σταυρού
αποδεικνύει στο σύμπαν ολόκληρο ότι
για την πορεία της αμαρτίας που ο
Εωσφόρος διάλεξε να ακολουθήσει είναι
τελείως ανεύθυνο το καθεστώς του Θεού.

**(18) ΠΩΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ
ΚΑΚΟΥ ΕΞΕΦΡΑΣΑΝ ΤΗΝ ΚΑΚΙΑ
ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΝΑ
ΚΑΣΤΡΕΨΕΙ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ, ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΙΑΣ
ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΟΥ;**

*Αυτοί πάλι φώναζαν: «Σταύρωσέ τον!»
(Κατά Μάρκον 15:13)*

Με τον ανταγωνισμό μεταξύ
Χριστού και Σατανά κατά το διάστημα
της επίγειας διακονίας του Σωτήρα, η

μάσκα που κάλυπτε το χαρακτήρα του
μεγάλου δολιοφθορέα έπεσε. Τίποτε
άλλο δεν θα μπορούσε να καταστήσει το
Σατανά απεχθέστερο στα αισθήματα
των ουρανίων αγγέλων και όλου του
αφοσιωμένου σύμπαντος, όσο ο
σκληρός αγώνας του ενάντια στο
Λυτρωτή του κόσμου. Η βλάσφημη
αναισχυντία να απαιτήσει φόρο τιμής
από το Χριστό, η αλαζονική μοχθηρία
να Τον μεταφέρει στην ψηλή
βουνοκορφή και στο απόκρημνο
περύγιο του ιερού, ο υπονοούμενος
καταχθόνιος σκοπός να Τον κάνει να
ριχτεί στο αχανές κενό, η ακατάπαυστη
κακεντρέχεια να Τον κυνηγάει από τόπο
σε τόπο επηρεάζοντας τις καρδιές λαού
και ιερέων μέχρι να απορρίψουν την
αγάπη Του και τελικά να κραυγάζουν
“σταύρωσον, σταύρωσον Αυτόν!”—όλα
αυτά προκάλεσαν την κατάπληξη και
τον αποτροπιασμό του σύμπαντος

Τώρα η ενοχή του Σατανά
αποδείχθηκε χωρίς καμία δικαιολογία.
Ο εχθρός αποκαλύφθηκε με τον
πραγματικό χαρακτήρα του, του ψεύτη
και του ανθρωποκτόνου. Έγινε σε όλους
φανερό ότι το ίδιο ακριβώς πνεύμα που
χρησιμοποίησε για να κατευθύνει τους
ανθρώπους και να τους καθυποτάξει θα
χρησιμοποιούσε αν του επιτρέποταν να
κατευθύνει και τις τύχες των κατοίκων
του ουρανού. Υποστήριζε ότι η
παράβαση του νόμου του Θεού θα

επέφερε ελευθερία και εξύψωση. Αλλά αποδείχθηκε ότι κατέληξε στη δουλεία και στην εξαχρείωση.

(19) ΤΙ ΚΑΤΑΦΕΡΕ Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΤΗ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΣΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ;

Κι όλα αυτά προέρχονται από το Θεό, που μας συμφιλίωσε μαζί του δια του Ιησού Χριστού, κι ανέθεσε σ' εμάς να υπηρετήσουμε στο έργο της συμφιλίωσης. (Προς Κορινθίους 'B 5:18)

Ο Θεός είχε φανερώσει την απέχθειά Του για τις αρχές της ανταρσίας. Ολόκληρος ο ουρανός διαπίστωσε τώρα τη δικαιοσύνη Του όπως αυτή εκδηλώθηκε τόσο στην περίπτωση της καταδίκης του Σατανά, όσο και της απολύτρωσης του ανθρώπου. Ο Εωσφόρος είχε διακηρύξει ότι αν ο νόμος του Θεού ήταν αναλλοίωτος και η ποινή του αμετάκλητη, τότε ο κάθε παραβάτης θα έπρεπε να εκπέσει για πάντα από την εύνοια του Δημιουργού. Είχε ισχυριστεί ότι για την αμαρτωλή φυλή δεν υπήρχε λυτρωμός και ότι επομένως αυτή είχε περιέλθει στα χέρια του σαν νόμιμη λεία του. Ο θάνατος όμως του Χριστού αποτελούσε επιχείρημα αδιάσειστο για τη σωτηρία του ανθρώπου. Η τιμωρία του νόμου έπεσε πάνω σ' Εκείνον που ήταν

ισόθεος. Ὡστε ο ἄνθρωπος ἦταν ελεύθερος να δεχθεί τη δικαιοσύνη του Χριστού και, με μία ζωή μετάνοιας και ταπείνωσης, να θριαμβεύσει και αυτός εναντίον του Σατανά, όπως θριάμβευσε ο Υιός του Θεού. Ἐτσι αποδεικνύεται δίκαιος ο Θεός και δικαιώνει επίσης όλους εκείνους που πιστεύουν στον Ιησού.

(20) ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

«Μη νομίζετε πως ήρθα για να καταργήσω το νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήρθα για να τα καταργήσω, αλλά για να τα πραγματοποιήσω. (Κατά Ματθαίον 5:17)

Αλλά ο Χριστός δεν ήρθε στη γη να γευτεί τα πάθη και το θάνατο με το μοναδικό σκοπό την επίτευξη της απολύτρωσης του ανθρώπου. Ἦρθε για “να μεγαλύνη τον νόμον και να καταστήση αυτόν έντιμον.” Ὅχι μόνο για να μπορέσουν οι κάτοικοι αυτού του κόσμου να εκτιμήσουν το νόμο στην πραγματική του αξία, αλλά για να αποδειχτεί σε όλους τους κόσμους του σύμπαντος ότι ο νόμος του Θεού είναι αναλλοίωτος.

Αν ἦταν δυνατόν να αγνοηθούν οι αξιώσεις του, τότε δεν ἦταν ανάγκη ο

Υιός του Θεού να προσφέρει τη ζωή
Του εξιλαστική θυσία για την παράβασή
του. Ο θάνατος του Χριστού
αποδεικνύει το αμετάβλητο του νόμου.
Και η θυσία στην οποία οδήγησε τον
Πατέρα και τον Υιό η άπειρη αγάπη για
τη σωτηρία των αμαρτωλών,
αποδεικνύει σε ολόκληρο το σύμπαν
εκείνο που τίποτε άλλο εκτός από αυτό
τούτο το σχέδιο της απολύτρωσης
μπορούσε να αποδείξει: ότι ο νόμος και
η διακυβέρνηση του Θεού βασίζονταν
πάνω στη δικαιοσύνη και στην
ευσπλαχνία.

(21) ΚΑΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΑΜΑΧΗΣ ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ;

*Έτσι, στο όνομα του Ιησού
όλα τα επουράνια, τα επίγεια και τα
υποχθόνια θα προσκυνήσουν, και κάθε
γλώσσα θα ομολογήσει
ότι Κύριος είναι ο Ιησούς Χριστός, για
να δοξάζεται έτσι ο Θεός Πατέρας.
(Προς Φιλιππίσιους 2:10-11)*

Κατά την τελική εκτέλεση της κρίσης
του Θεού, θα φανεί ότι δεν υπάρχει
δικαιολογία για την ύπαρξη της αμαρτίας.
Όταν ερωτηθεί ο Σατανάς από τον Κριτή
όλης της γης: “Γιατί επαναστάτησες
εναντίον Μου, και υπέκλεψες τους

υπηκόους Μου;” ο πρωταίτιος του κακού δεν μπορεί να προβάλει καμιά δικαιολογία. Όλα τα στόματα θα κλείσουν και όλα τα ανταρτικά στίφη θα μείνουν άναυδα.

(22) ΤΙ ΚΡΑΥΓΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

... Εκείνος όταν γεύτηκε το ξίδι είπε: «Τετέλεσται». Έγειρε το κεφάλι και παρέδωσε το πνεύμα. (Κατά Ιωάννην 19:30)

Ενώ ο σταυρός του Γολγοθά διακηρύττει το αμετάβλητο του νόμου, εξαγγέλλει συνάμα σ’ ολόκληρη την κτίση ότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. Τη στιγμή ακριβώς της επιθανάτιας κραυγής “Τετέλεσται,” του Σωτήρα, αντήχησε η πένθιμη κωδωνοκρουσία του Σατανά. Η μεγάλη διαμάχη που για τόσον καιρό εξακολουθούσε, είχε τότε αποφασισθεί και η τελική εκρίζωση της αμαρτίας είχε εξασφαλιστεί. Ο Υιός του Θεού διάβηκε το κατώφλι του τάφου, ώστε “δια του θανάτου να καταργήση τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον.” (Εβρ. 2:14.)

(23) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΙΚΗ ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΟΛΛΩΝΤΑΙ ΜΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑ;

*Διοτι, ιδου, ερχεται ημερα, ητις θελει
καιει ως κλιβανος· και παντες οι
υπερηφανοι και παντες οι πραττοντες
ασεβειαν θελουσιν εισθαι αχυρον· και η
ημερα η ερχομενη θελει κατακαυσει
αυτους, λεγει ο Κυριος των δυναμεων,
ωστε δεν θελει αφησει εις αυτους ριζαν
και κλαδον. (Μαλαχίας 4:1)*

Η μεγάλη επιθυμία του Εωσφόρου
για αυτοεξύψωση τον έφερε στο σημείο
να πει: “Θέλω υψώσει τον θρόνον μου
υπεράνω των άστρων του Θεού ... θέλω
είσθαι όμοιος του Υψίστου.” Ο Θεός
όμως δηλώνει: “Θέλω σε καταστήσει
σποδόν επί της γής, ... και δεν θέλεις
υπάρξει έως αιώνος.” (Ησ. 14:13,14,
Ιεζ. 28:18,19.)

**(24) ΣΤΗΝ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΔΙΑΜΑΧΗΣ, ΤΙ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΘΑ
ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΤΟ ΛΥΤΡΩΜΕΝΟ
ΣΥΜΠΑΝ;**

*Γιατί δεν εμπιστεύεστε τον Κύριο; Θα
εξοντώσει πλήρως τους εχθρούς σας
και δε θα σας καταπιέζουν πια. Καθώς
είναι μπλεγμένοι τώρα σαν τ' αγκάθια
και μεθυσμένοι απ' το πολύ κρασί, θα
φαγωθούν απ' τη φωτιά εντελώς,
καθώς κατάξερο άχυρο. (Ναούμ 1:9)*

Σύσσωμο το σύμπαν θα έχει
παραστεί μάρτυρας στην αποκάλυψη

της φύσης και των αποτελεσμάτων της αμαρτίας. Και η ριζική εξόντωσή της, που αν είχε πραγματοποιηθεί από μιας αρχής θα προκαλούσε το φόβο των αγγέλων και θα εξέθετε την αμεροληψία του Θεού, θα δικαιώσει τώρα την αγάπη Του και θα εδραιώσει την ακεραιότητά Του μπροστά σε όλα τα πλάσματα της οικουμένης που ευχαριστούνται να εκτελούν το θέλημά Του και που φυλάγουν το νόμο Του μέσα στην καρδιά τους. Ποτέ πια το κακό δεν θα ξαναπαρουσιασθεί. Ο λόγος του Θεού λέγει: “Θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ δευτέρου.”

Ο νόμος του Θεού, που ο Σατανάς κατηγόρησε σαν ζυγό δουλείας, θα τιμηθεί σαν νόμος ελευθερίας. Έχοντας περάσει από τη δοκιμασία και αποκτήσει την εμπειρία, η κτίση ποτέ ξανά δεν θα παραδρομήσει από την αφοσίωσή της προς Εκείνον του Οποίου ο χαρακτήρας της έχει ολοφάνερα αποκαλυφθεί σαν πηγή απύθμενης αγάπης και απέραντης σοφίας.

Καταλαβαίνω πώς, από την υπερηφάνεια του εαυτού, η αμαρτία για πρώτη φορά σχεδιάστηκε στην καρδιά του Εωσφόρου. Ξέρω ότι εκείνη τη στιγμή ο Θεός θα μπορούσε να τον καταστρέψει, αλλά αν το πράξει, όλα τα πλάσματά Του θα υπάκουε από φόβο.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Έχω βιώσει τη δυστυχία που επιφέρει
η παραβίαση των αρχών αγάπης
του Θεού. Βλέπω την αγάπη, τη
δικαιοσύνη και το έλεος που
αποδεικνύεται από την υπακοή τους.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Τώρα καταλαβαίνω ότι με τη σοφία
Του ο Θεός επέτρεψε στην αμαρτία να
κάνει την κακοήθη πορεία της, ώστε
ολόκληρο το σύμπαν θα μπορούσε να
δει τις τρομερές συνέπειες της και να
δει τον αληθινό χαρακτήρα του
Σατανά.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Θέλω να διεκδικήσω το μεγάλο έλεος
του Θεού που παρέχεται από τη θυσία
του Υιού Του. Χαίρομαι που μέσα από
αυτό το δώρο πληρούνται οι
προϋποθέσεις του νόμου. Μέσα στη
σοφία Του παραμένει απλά δίκαιος για
όσους πιστεύουν.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

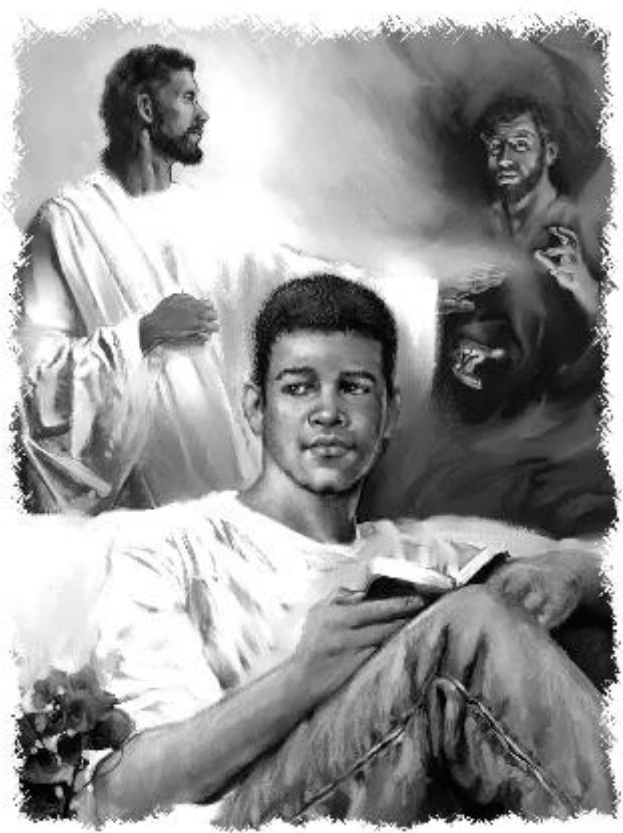

Μάθημα 2

Ο άσπονδος εχθρός του ανθρώπου

(1) ΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΤΩΝ ΕΚΠΙΤΟΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

Έχθρα θα βάλω ανάμεσα σ' εσένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της. Εκείνος θα σου συντρίψει το κεφάλι κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα». (Γένεσις 3:15)

Η από μέρους του Θεού ανακοίνωση της καταδίκης του Σατανά μετά την πτώση του ανθρώπου, αποτελούσε ταυτόχρονα και μία

προφητεία που χρονικά περιέκλειε όλους τους αιώνες μέχρι τη συντέλεια του κόσμου και απεικόνιζε τη μεγάλη πάλη στην οποία θα περιπλέκονταν ο πανανθρώπινος πληθυσμός της γης. Ο Θεός δήλωσε: “Εχθραν θέλω στήσει.” Η έχθρα αυτή δεν είναι κάτι το φυσιολογικό. Όταν ο άνθρωπος έγινε παραβάτης του θεϊκού νόμου, η φύση του διαφθάρθηκε και τότε αυτός βρέθηκε σύμφωνος και όχι αντίγνωμος με το Σατανά. Η αποστασία έκανε και τους δύο αμαρτωλούς· ώστε φυσιολογική έχθρα δεν μπορεί δικαιολογημένα να υπάρχει ανάμεσα στον αμαρτωλό άνθρωπο και στον εισηγητή της αμαρτίας. Ο

αποστάτης δεν βρίσκει πουθενά ανάπαυση, εκτός στις προσπάθειές του να παρασύρει και άλλους να μιμηθούν το παράδειγμά του, κερδίζοντας τη συμπάθεια και την υποστήριξή τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αμαρτωλοί άγγελοι και ασεβείς άνθρωποι σμίγουν σ’ έναν απεγνωσμένο αλληλέγγυο εναγκαλισμό. Αν επενέβαινε ο Θεός μ’ ένα εντελώς ιδιαίτερο τρόπο, οι άνθρωποι και ο Σατανάς θα έστρεφαν τη συμμαχία τους εναντίον του Ουρανού. Και αντί να νοιώθει εχθρότητα κατά του Σατανά, ολόκληρη η ανθρώπινη οικογένεια θα είχε συσπειρωθεί σε αντίδραση κατά του Θεού.

(2) ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑ;

Από το δέντρο όμως της γνώσης του καλού και του κακού να μη φας· γιατί την ίδια μέρα που θα φας απ' αυτό, εξάπαντος θα πεθάνεις».
(Γένεσις 2:17)

(3) ΠΟΙΑ ΠΡΑΞΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΕΦΕΡΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΚΠΤΩΤΗ ΦΥΣΗ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΝΡΘΩΠΟΤΗΤΑ;

Τότε άνοιξαν τα μάτια και των δύο και κατάλαβαν ότι ήταν γυμνοί. Έραψαν, λοιπόν, φύλλα συκιάς και έφτιαξαν καλύμματα για να σκεπάσουν τη γύμνια τους. (Γένεσις 3:6)

(4) ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ;

Αδερφοί μου, να χαίρεστε όταν δοκιμάζεστε από πολλούς και διαφόρους πειρασμούς· γιατί πρέπει να ξέρετε ότι μέσα από τη δοκιμασία της πίστεώς σας γεννιέται η υπομονή.
(Ιακώβου 1:2-3)

(5) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΣΜΩΝ;

Αφού ο διάβολος τελείωσε με όλους τους πειρασμούς, έφυγε προσωρινά απ' αυτόν. (Κατά Λουκάν 4:13)

Αφού παρέσυρε τους αγγέλους στην ανταρσία, ο Σατανάς προκάλεσε επίσης την πτώση του ανθρώπου, ώστε να έχει εξασφαλισμένη και την ανθρώπινη συνεργασία στον αγώνα του κατά του Θεού. Αν και σε άλλα σημεία ο Διάβολος και οι εξαχρειωμένοι άγγελοί Του μπορούσαν να παρουσιάζουν διαφορές, το κοινό όμως μίσος τους κατά του Χριστού τους ένωνε σε σύμπνοια αναπόσπαστη. Δεν υπήρχε καμία διαφωνία μεταξύ τους προκειμένου να αντιδράσουν από κοινού κατά της εξουσίας του Αρχηγού του σύμπαντος. Ακούγοντας όμως ο Σατανάς τη διακήρυξη της έχθρας που θα παρεμβάλλονταν ανάμεσα σ' αυτόν και στη γυναίκα και ανάμεσα στο δικό του και στο δικό της σπέρμα, ήξερε ότι οι προσπάθειες του για τη διαφθορά της ανθρώπινης φύσης θα αναχαιτίζονταν· ότι κατά κάποιο τρόπο, ο άνθρωπος θα βρισκονταν σε θέση να του αντισταθεί.

(6) ΣΕ ΠΟΙΑΝΟΥ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ;

Δημιούργησε, λοιπόν, ο Θεός τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του την εικόνα, «κατ' εικόνα Θεού» τον

δημιούργησε, τους δημιούργησε άντρα και γυναίκα. (Γένεσις 1:27)

Εκείνο που κεντρίζει την έχθρα του Σατανά για την ανθρώπινη φυλή είναι ότι αυτή, μέσο του Ιησού Χριστού, αποτελεί το αντικείμενο της αγάπης και της ευσπλαχνίας του Θεού.

Επιβουλεύεται λοιπόν να τορπιλίσει το θεϊκό σχέδιο για την απολύτρωση του ανθρώπου, και να διασύρει την ακεραιότητα του Θεού, διαφθείροντας και εξαχρειώνοντας το έργο των χεριών Του. Αυτό θα προξενούσε θλίψη στον ουρανό και θα γέμιζε τη γη με συμφορά και ερήμωση. Τότε θα μπορούσε να παραστήσει σε όλους ότι για το γενικό κακό την ευθύνη φέρει μόνο ο Θεός που δημιούργησε τον άνθρωπο.

(7) ΠΟΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΚΑΙ ΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

Έτσι μας δώρισε τις πιο πολύτιμες και τις πιο μεγάλες υποσχέσεις, με τις οποίες θα γίνετε μέτοχοι της θείας φύσεως, και θα αποφύγετε τη φθορά που προκαλούν οι κοσμικές επιθυμίες. (Β Πέτρου 1:4)

Η χάρη του Χριστού μεταμοσχευμένη στην ανθρώπινη καρδιά είναι εκείνη που γεννάει την έχθρα κατά του Σατανά. Δίχως αυτή την

αναγεννήτρα δύναμη, ο άνθρωπος θα παρέμενε παντοτινός αιχμάλωτος του Διαβόλου, πειθήνιο όργανο στα χέρια του να εκτελεί το θέλημά του. Το καινούργιο όμως αυτό χαρακτηριστικό γνώρισμα, φυτεμένο στην ψυχή, γεννάει έχθρα εκεί όπου μέχρι τώρα υπήρχε γαλήνη.

Η δύναμη που ο Χριστός χορηγεί, ικανώνει τον άνθρωπο να αντισταθεί στον τύραννο και σφετεριστή. Οποιοσδήποτε φθάνει στο σημείο να μισεί την αμαρτία αντί να την υποθάλπει, οποιοσδήποτε κατορθώνει να αντιδρά και να χαλιναγωγεί τα πάθη εκείνα που κυριαρχούσαν στον εσωτερικό του κόσμο, αποδεικνύει ότι μέσα του επενεργεί μια καθαυτού θεϊκή αρχή.

(8) ΤΙ ΘΕΪΚΟ ΓΝΩΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΤΗΝ ΕΧΘΡΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ ΜΗ ΕΥΣΕΒΗ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΠΟΥ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΩΣΑΝ;

Και ξέρετε πως ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να πάρει από πάνω μας τις αμαρτίες μας, ενώ στον ίδιο δεν υπάρχει ούτε ίχνος αμαρτίας. (Α Ιωάννου 3:5)

Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στο πνεύμα του Χριστού και στο πνεύμα του

Σατανά εξωτερικεύθηκε κατά τον εκδηλωτικότερο τρόπο με την υποδοχή που έκαμε ο κόσμος στο Σωτήρα του. Δεν ήταν τόσο επειδή παρουσιάστηκε δίχως τα πλούτη, τα μεγαλεία και τις τιμές του κόσμου τούτου που οι Ιουδαίοι απέρριψαν το Χριστό. Είδαν καλά ότι είχε δύναμη τέτοια που θα μπορούσε να αναπληρώσει με το παραπάνω την έλλειψη των εξωτερικών αυτών προνομίων. Αλλά ήταν η αγνότητα και η αγιότητα του Χριστού εκείνη που επέσυρε το μίσος των ασεβών εναντίον Του. Η γεμάτη αυταπάρνηση και άψογη ευλάβεια ζωή Του αποτελούσε μία διαρκή αποδοκιμασία ενός περήφανου και φιλήδονου λαού. Αυτό ακριβώς προκάλεσε την εχθρότητα κατά του Υιού του Θεού. Σατανάς και πονηροί άγγελοι κρικοποιήθηκαν με τους πονηρούς ανθρώπους. Όλα τα αντιδραστικά στοιχεία συνομώτησαν εναντίον του Προμάχου της αλήθειας.

(9) ΤΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΟΠΩΣ ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

Κι όχι μόνο εγώ, αλλά και όλοι όσοι θέλουν να ζήσουν με ευσέβεια, σύμφωνα με το θέλημα του Ιησού Χριστού, θα αντιμετωπίσουν διωγμούς. (΄Β Προς Τιμόθεον 3:12)

Η ίδια έχθρα που εκδηλώθηκε κατά του Διδασκάλου, θα εκδηλωθεί και κατά των οπαδών Του. Οποιοσδήποτε αντιλαμβάνεται το βδελυκτό χαρακτήρα της αμαρτίας και με τη δύναμη που χορηγείται από ψηλά αντιμετωπίζει τον πειρασμό, θα διεγείρει δίχως άλλο την οργή του Σατανά και των οπαδών του. Το μίσος για τις αγνές αρχές της αλήθειας, όπως και η επίκριση και ο κατατρεγμός κατά των υπερασπιστών της θα διαρκέσουν τόσο όσο εξακολουθεί να υφίσταται η αμαρτία και οι αμαρτωλοί. Οι οπαδοί του Χριστού και οι υποτακτικοί του Σατανά δεν είναι δυνατόν να βρίσκονται σε αρμονικές σχέσεις. Το σκάνδαλο του σταυρού δεν έπαυσε.

**(10) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΔΥΟ
ΒΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ
ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;**

*Υποταχθείτε, λοιπόν, στο Θεό.
Αντισταθείτε στο διάβολο, κι αυτός θα
φύγει μακριά σας. (Ιακώβου 4:7)*

Πως εξηγείται όμως ότι ενώ ο Σατανάς συγκεντρώνει και ρίχνει όλες του τις δυνάμεις σ' αυτή τη μάχη, να μη συναντά σφοδρότερη αντίσταση; Γιατί οι στρατιώτες του Χριστού δείχνονται

τόσο νυσταλέοι και αδιάφοροι; Ο λόγος είναι ότι ελάχιστη έχουν πραγματική επαφή με το Χριστό· ότι στερούνται κατά πολύ το Πνεύμα Του. Δεν είναι γι' αυτούς η αμαρτία το ίδιο βδελυκτή και αποκρουστική όπως ήταν για το Διδάσκαλό τους. Δεν την αντιμετωπίζουν με την ίδια αποφασιστική και επίμονη αντίσταση όπως ο Χριστός. Αγνοούν την υπέρμετρη βλαβερότητα και καταστροφικότητα της αμαρτίας και έχουν υποστεί τύφλωση τόσο για το χαρακτήρα όσο και για τη δύναμη του άρχοντα του σκότους..

Το περιορισμένο αίσθημα της εχθρότητας κατά του Διαβόλου και της δράσης του εξηγείται μόνο με τη μεγάλη άγνοια για την κακεντρέχεια και τη δύναμή του, καθώς και για τις διαστάσεις που παίρνει ο αγώνας του κατά του Χριστού και της εκκλησίας Του. Πλήθη πιστών εξαπατώνται στο σημείο αυτό. Δεν αναγνωρίζουν ότι ο άσπονδος εχθρός τους δεν είναι άλλος παρά ένας δεινός στρατάρχης που κυριαρχεί στα πνεύματα των πονηρών αγγέλων· ότι με καλά καταστρωμένα σχέδια και επιδέξιους στρατιωτικούς ελιγμούς διεξάγει τη μάχη κατά του Χριστού με σκοπό να ματαιώσει τη σωτηρία των ψυχών.

Ελάχιστος λόγος γίνεται από τους τιτλοφορημένους Χριστιανούς και από

τους κήρυκες ακόμη του ευαγγελίου για το Σατανά εκτός ίσως από κάποια συμπτωματική νύξη από τον άμβωνα. Παραβλέπουν τις ενδείξεις της ακατάπαυστης δραστηριότητάς του και των επιτυχιών του. Αψηφούν τον επερχόμενο κίνδυνο που εγκυμονεί η πανουργία του. Φαίνονται να αγνοούν και αυτή ακόμη την ύπαρξή του.

(11) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΙΜΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

Ο σατανάς, ο θεός αυτού του αιώνα, έχει τυφλώσει τη σκέψη των απίστων, ώστε να μην μπορούν να δουν το φως του ευαγγελίου, που αποκαλύπτει τη δόξα του Χριστού, ο οποίος είναι εικόνα του Θεού. (Προς Κορινθίους 'B 4:4)

Ενώ οι άνθρωποι δεν έχουν ιδέα για τα τεχνάσματά του, ο άγρυπνος αυτός εχθρός βρίσκεται διαρκώς στα ίχνη τους. Ύπουλα κάνει την εμφάνισή του μέσα σε κάθε γωνιά του σπιτιού, σε κάθε δρόμο της πόλης, μέσα στις εκκλησίες, στα εθνικά συμβούλια, στις δικαστικές αίθουσες. Συγχέει, εξαπατά, σαγηνεύει, διαλύει οικογένειες, διασπείρει μίσση, αντιζηλίες, διαμάχες, εξεγέρσεις, εγκλήματα. Και ο χριστιανικός κόσμος φαίνεται να τα ανέχεται όλα αυτά σαν προκαθορισμένα από το Θεό και επομένως αναπόφευκτα.

Ο Σατανάς προσπαθεί συνεχώς να καταβάλει το λαό του Θεού σαρώνοντας τους φραγμούς που τους χωρίζουν από τον κόσμο. Ο αρχαίος λαός του Ισραήλ παρασύρθηκε στην αμαρτία όταν επιχείρησαν να συνάψουν σχέσεις απαγορευμένες με τους εθνικούς. Κατά τον ίδιο τρόπο παρασύρεται και ο σύγχρονος Ισραήλ... Όλοι οι αναποφάσιστοι οπαδοί του Χριστού δουλικά εξυπηρετούν το Σατανά. Η μη αναγεννημένη καρδιά αγαπάει την αμαρτία και έχει την προδιάθεση να την υποθάλπει και να την εκτελεί, ενώ η ανακαινισμένη καρδιά μισεί την αμαρτία και διάκειται εχθρικά προς αυτή.

Όταν οι Χριστιανοί προτιμούν τη συναναστροφή των κοσμικών και των απίστων, εκτίθενται στον πειρασμό. Αόρατος ο Σατανάς, ρίχνει με μαεστρία ένα απατηλό κάλυμμα μπρος στα μάτια τους. Αδυνατούν να δουν ότι μια τέτοια συναναστροφή έχει με κάθε λεπτομέρεια προμελετηθεί για το κακό τους. Και καθώς αφομοιώνονται με τον κόσμο στο χαρακτήρα, στα λόγια και στις πράξεις, η τύφλωσή τους προχωρεί όλο και περισσότερο.

(12) ΠΩΣ ΜΟΝΟ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

*Των ασεβών το δρόμο μην τον πάρεις,
στην οδό μη βαδίσεις των κακών.
(Παροιμίες 4:14)*

Η συμμόρφωση με τις κοσμικές
συνήθειες εξομοιώνει την εκκλησία
με τον κόσμο· δεν διαλλάσσει ποτέ
τον κόσμο προς το Χριστό. Η
εξοικείωση με την αμαρτία
αναπόφευκτα την παρουσιάζει
λιγότερο αποκρουστική Όποιος
προτιμάει τη συναναστροφή των
οπαδών του Σατανά θα πάψει σε λίγο
να φοβάται τον αρχηγό τους. Όταν
συναντούμε δυσκολίες κατά την
εκτέλεση του καθήκοντος, όπως
συνέβη με το Δανιήλ στη βασιλική
αυλή, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι
για την προστασία του Θεού. Αν
όμως εμείς οι ίδιοι πάμε να εκτεθούμε
στον πειρασμό, νωρίς η αργά θα
υποκύψουμε.

**(13) ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΕΙΧΑΜΕ
ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΘΕΙ ΝΑ ΜΗΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ Η ΝΑ ΜΗΝ
ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ
ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΜΑΣ;**

*Να μη ζηλεύεις τους κακούς
ανθρώπους, τη συντροφιά τους μην
την επιθυμείς. 2Γιατί η καρδιά τους*

*σκέφτεται τον όλεθρο και τα χείλη τους
λένε παρανομίες. (Παροιμίες 24:1)*

Συχνά ο πειραστής σημειώνει
εξαιρετική επιτυχία συνεργαζόμενος με
εκείνους τους οποίους οι άλλοι ελάχιστα
υποπτεύονται ότι βρίσκονται κάτω από
τον έλεγχό του. Θαυμάζουν οι άνθρωποι
και υπολήπτονται άτομα προικισμένα με
ταλέντα και με μόρφωση, σαν να
μπορούσαν τα προνόμια αυτά να
αναπληρώσουν την έλλειψη του φόβου
του Θεού ή να ικανώσουν τους
ανθρώπους να αποκτήσουν την εύνοιά
Του. Τα ιδιαίτερα χαρίσματα και η
πνευματική καλλιέργεια αποτελούν, αυτά
καθεαυτά, δώρα προερχόμενα από το
Θεό. Όταν όμως τα δώρα αυτά
εξοστρακίζουν τη θεοσέβεια, όταν αντί
να φέρουν την ψυχή πλησιέστερα στο
Θεό την απομακρύνουν απ' Αυτόν, τότε
καταντούν κατάρα και παγίδα.

Πολλοί έχουν τη γνώμη ότι κάθε τι
που αναφέρεται στην αβροφροσύνη και
στους λεπτούς τρόπους σχετίζεται κατά
κάποιον τρόπο με το Χριστό. Αυτό είναι
το μεγαλύτερο λάθος. Οι αρετές αυτές
είναι αλήθεια ότι θα έπρεπε να κοσμούν
το χαρακτήρα του κάθε Χριστιανού,
επειδή θα ασκούσαν τότε μεγάλη
επίδραση προς όφελος της πραγματικής
θρησκείας. Πρέπει όμως να είναι
καθιερωμένες στο Θεό, διαφορετικά
γίνονται και αυτές αφορμή για το κακό.

Πολλοί άνθρωποι με καλλιεργημένο πνεύμα και διακριτικούς τρόπους και μη παρασυρόμενοι σε ανέντιμες κατά γενική ομολογία πράξεις, δεν είναι στην πραγματικότητα τίποτε περισσότερο από ένα εξευγενισμένο όργανο στα χέρια του πονηρού. Η επίβουλη και απατηλή φύση της επιρροής και του παραδείγματος του, καθιστά έναν τέτοιον άνθρωπο πιο επικίνδυνο ακόμη εχθρό των χριστιανικών επιδιώξεων από ότι θα ήταν ένας αμόρφωτος και ακαλλιέργητος.

(14) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ;

Είν' ο Θεός για μας καταφύγιο και δύναμη· στάθηκε στις ανάγκες μας βοήθεια σπουδαία. (Ψαλμοί 46:2)

Με ένθερμη προσευχή και προσωπική εξάρτηση από το Θεό, ο Σολομών απέκτησε μια τέτοια σοφία που επέσυρε την προσοχή και το θαυμασμό του κόσμου. Όταν στράφηκε όμως από την Πηγή της δύναμής του και άρχισε να βασίζεται στον εαυτό του, έπεσε λεία στον πειραστή. Τότε οι θαυμάσιες δυνατότητες που είχαν προικήσει το χαρακτήρα του σοφότερου των βασιλέων ήταν εκείνες που τον κατέστησαν αποτελεσματικότερο παράγοντα στα χέρια του εχθρού των ψυχών.

**(15) ΤΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΕΧΕΙ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑ
ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ
ΔΙΑΜΑΧΗ;**

*Να είστε νηφάλιοι και άγρυπνοι. Ο
αντίπαλός σας ο διάβολος
περιφέρεται σαν λιοντάρι που
βρυχάται, ζητώντας κάποιον να
καταβροχθίσει. (Α' Πέτρου 5:8)*

Από τον καιρό του Αδάμ μέχρι την
εποχή μας, ο άσπονδος εχθρός μας
εξήσκησε αδιάκοπα την
καταδυναστευτική και καταστρεπτική
του δύναμη. Τώρα όμως ετοιμάζεται να
εξαπολύσει την τελευταία του
αποφασιστική επίθεση κατά της
εκκλησίας. Όλοι όσοι αποφασίσουν να
ακολουθήσουν το Χριστό θα εμπλακούν
σε πάλη με τον αδυσώπητο αυτόν
εχθρό. Όσο πιο πιστά μιμείται ο
Χριστιανός το θεϊκό του Πρότυπο, τόσο
πιο σθεναρή θα είναι η επίθεση του
Σατανά εναντίον του. Όλοι όσοι
παίρνουν ενεργό μέρος στην υπηρεσία
του Θεού, προσπαθώντας να
αποκαλύψουν την απατηλότητα του
Πονηρού και να παρουσιάσουν στους
ανθρώπους το Χριστό, θα έχουν να
συμμεριστούν τη μαρτυρία του
αποστόλου Παύλου η οποία ταυτίζει τη
χριστιανική υπηρεσία με ταπείνωση

ψυχής, με άφθονα δάκρυα και με
διαφόρους πειρασμούς.

(16) ΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ;

*Ντυθείτε με την πανοπλία που δίνει ο
Θεός, για να μπορέσετε ν’
αντιμετωπίσετε τα τεχνάσματα του
διαβόλου. (Προς Εφεσίους 6:11)*

Ο Διάβολος επιτέθηκε στο Χριστό
με τους πιο άγριους, καταχθόνιους
πειρασμούς, αλλά αποκρούσθηκε στην
κάθε του επίθεση. Ο Χριστός
αγωνίστηκε για λογαριασμό μας. Οι
νίκες Του εκείνες καθιστούν τη δική μας
νίκη δυνατή. Ο Χριστός θα χορηγήσει
δύναμη σε όλους όσους την
εκζητήσουν. Κανέναν απολύτως δεν
μπορεί να καταβάλει ο Σατανάς δίχως
την ατομική του συγκατάθεση. Ο
πειραστής δεν έχει τη δύναμη ούτε να
εκβιάσει τη θέληση, ούτε να
εξαναγκάσει την ψυχή να αμαρτήσσει.
Μπορεί να καταθλίψει την ψυχή που
του αντιστέκεται, αλλά δεν μπορεί να τη
μολύνει. Μπορεί να προξενήσει ψυχικό
άγχος, αλλά όχι ψυχική ρυπαρότητα. Το
γεγονός ότι ο Χριστός βγήκε από τον
αγώνα νικητής, θα πρέπει να εμπνέει
τους οπαδούς Του με θάρρος να
αποδυθούν ρωμαλέα στον αγώνα
εναντίον της αμαρτίας και του Σατανά.

**(17) ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ
ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΛΥΝΣΗ;**

*Πώς θα κρατήσει τη ζωή του ο νέος
καθαρή; Ζώντας με το δικό σου λόγο,
Κύριε. (Ψαλμοί 119:9)*

**(18) ΤΙ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΘΕΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΡΗΣΟΥΜΕ;**

*Οι πειρασμοί που αντιμετωπίσατε ως
τώρα δεν ήταν παρά στα ανθρώπινα
μέτρα σας. Κι ο Θεός, που κρατάει τις
υποσχέσεις του, δε θα επιτρέψει σε
κανέναν πειρασμό να ξεπεράσει τις
δυνάμεις σας· αλλά, όταν έρθει ο
πειρασμός, θα δώσει μαζί και τη
διέξοδο, ώστε να μπορέσετε να τον
αντέξετε. (Προς Κορινθίους Α' 10:13)*

*Είμαι ευγνώμων για το ότι ο Θεός
έδωσε την υπόσχεση να θέσει
εχθρότητα στις καρδιές των παιδιών
του προς τον Σατανά.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Προσεύχομαι για την πνευματική
σοφία και μεγαλύτερη επιθυμία για το
Λόγο του Θεού και, με τη χάρη Του,
είμαι αποφασισμένος να αντισταθ στις
προόδους του διαβόλου.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Κυκλώστε: *Ναι*   *Αναποφάσιστος*

Μάθημα 3

Αγαθά και πονηρά πνεύματα

(1) ΠΩΣ Η ΓΡΑΦΗ ΕΝΤΟΠΙΖΕΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ;

*Γιατί δεν έχουμε να παλέψουμε με ανθρώπους αλλά με αρχές και εξουσίες, δηλαδή με τους κυρίαρχους του σκοτεινού τούτου κόσμου, τα πονηρά πνεύματα που βρίσκονται ανάμεσα στη γη και στον ουρανό.
(Προς Εφεσίους 6:12)*

Η σχέση ανάμεσα στον ορατό και αόρατο κόσμο, η διακονία των αγίων αγγέλων, και η δράση των πονηρών πνευμάτων αποτελούν θέματα αναπόσπαστα συνυφασμένα με την ανθρώπινη ιστορία και αναφέρονται

με σαφήνεια μέσα στην Αγία Γραφή. Διαρκώς αυξάνει η τάση να αμφισβητούν οι άνθρωποι την ύπαρξη των πονηρών πνευμάτων, ενώ από το άλλο μέρος, τα πνεύματα των αγίων αγγέλων τα “εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα δια τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν” (Εβρ. 1:14) εκλαμβάνονται από πολλούς σαν πνεύματα των νεκρών. Η Γραφή όμως όχι μόνο διδάσκει την ύπαρξη των αγγέλων, αγαθών και πονηρών, αλλά παρέχει και αναντίρρητα αποδεικτικά στοιχεία ότι δεν πρόκειται για πνεύματα που έχουν αποχωριστεί από τα σώματα νεκρών ανθρώπων..

(2) ΠΟΥ ΔΙΕΜΕΝΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΑΜΑΧΗΣ;

Ύστερα είδα κι άκουσα μια χορωδία γύρω από το θρόνο, τα τέσσερα όντα και τους πρεσβυτέρους· την αποτελούσαν ένα αναρίθμητο πλήθος αγγέλων, (Αποκάλυψη Ιωάννου 5:11)

(3) ΤΙ ΟΝΟΜΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΕΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ;

Εσύ πιστεύεις ότι ένας είναι ο Θεός. Καλά κάνεις. Και τα δαιμόνια το πιστεύουν αυτό και τρέμουν. (Ιακώβου 2:19)

(4) ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΤΩΡΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΚΑΤΑΠΤΩΤΑ ΟΝΤΑ;

Έτσι, ρίχτηκε ο δράκος ο μεγάλος, ο όφιος ο αρχαίος, που λέγεται διάβολος και σατανάς και παραπλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε κάτω στη γη, και μαζί του έριξαν και τους αγγέλους του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 12:9)

(5) ΚΑΤΑ ΠΟΙΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΗΤΑΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΕΝΟΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ;

Τον έκανες ωστόσο λίγο μικρότερο από σένα· με δόξα τον στεφάνωσες και με τιμή. (Ψαλμοί 8:6)

Οι άγγελοι υπήρχαν πριν από τη δημιουργία του ανθρώπου, αφού όταν θεμελιώνονταν η γη, “οι αστέρες της αυγής έψαλλαν ομού και πάντες οι υιοί του Θεού ηλάλαζον.” (Ιώβ 38:7.) Μετά την πτώση του ανθρώπου, άγγελοι είχαν σταλεί για να φυλάξουν το δένδρο της ζωής, και αυτό πριν ακόμη μεσολαβήσει ο θάνατος καμιάς ανθρώπινης ύπαρξης. Εξ άλλου η φυσική υπόσταση των

αγγέλων είναι ανώτερη από την υπόσταση των ανθρώπων.

(6) ΠΩΣ ΓΡΑΦΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΠΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ;

Ύστερα είδα κι άκουσα μια χορωδία γύρω από το θρόνο, τα τέσσερα όντα και τους πρεσβυτέρους· την αποτελούσαν ένα αναρίθμητο πλήθος αγγέλων, (Αποκάλυψη Ιωάννου 5:11)

Η Γραφή μας παρέχει πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό, τη δύναμη και τη δόξα των ουρανίων υπάρξεων, καθώς και τη θέση που κατέχουν στην επικράτεια του Θεού και ακόμη το ρόλο της συμμετοχής τους στο απολυτρωτικό έργο. “Ο Κύριος ητοίμασε τον θρόνον Αυτού εν τω ουρανώ και η βασιλεία Αυτού δεσπόζει τα πάντα.” (Ψαλμ. 103:19.) Και ο προφήτης λέγει: “Ηκουσα φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου.” (Απ. 5:11.) Στην αίθουσα της παρουσίας του “Βασιλέως των βασιλέων,” περιμένουν “άγγελοι υπερέχοντες εις δύναμιν,” “λειτουργοί Αυτού, εκτελούντες το θέλημα Αυτού,” “ακούοντες της φωνής του λόγου Αυτού.” (Ψαλμ. 103:19,21.) Ο Δανιήλ αναφέρει ότι οι ουράνιοι απεσταλμένοι που αντίκρυσε ήταν “χίλιαι χιλιάδες και μύριαι μυριάδες.” (Δαν. 7:10.) Επίσης

και ο απόστολος Παύλος αναφέρεται “εις μυριάδας αγγέλων.” (Εβρ. 12:22.)

(7) ΠΟΣΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΕΠΕΛΕΞΕ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ;

Η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των άστρων του ουρανού και τα έριξε στη γη. Ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα την ετοιμόγεννη, για να καταβροχθίσει το παιδί της, μόλις αυτή το γεννήσει. (Αποκάλυψη Ιωάννου 12:4)

(8) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ;

Ανάμεσά τους διακρινόταν μια λάμψη σαν από αναμμένα κάρβουνα, σαν λάμψη από δαδιά που πηγαινοέρχονταν. Η φωτιά ήταν εκτυφλωτική κι από μέσα της πετιούνταν αστραπές. Τα όντα πηγαινοέρχονταν κι έτρεχαν σαν αστραπή. (Ιεζεκιήλ 1:13-14)

Οι απεσταλμένοι αυτοί του Θεού μετακινούνται με τέτοια ένδοξη λάμψη και καταπληκτική ταχύτητα, ώστε ο προφήτης τους περιγράφει ως “θέα της αστραπής.” (Ιεζ. 1:14.) Για τον άγγελο που παρουσιάστηκε στο μνημείο του Σωτήρα μας λέγεται ότι “ήτο η όψις αυτού ως αστραπή, και το ένδυμα αυτού λευκόν ως χιών” και το αποτέλεσμα της

παρουσίας του: “από του φόβου αυτού εταράχθησαν οι φύλακες, και έγειναν ως νεκροί.” (Ματθ. 28:3,4.)

(9) ΠΟΙΑ ΔΗΛΩΣΗ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΟΠΟΥ ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΑΚΑΤΕΧΕΙ;

Τη νύχτα εκείνη βγήκε στο στρατόπεδο των Ασσυρίων ο άγγελος του Κυρίου και θανάτωσε εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες άντρες. Κι όταν σηκώθηκαν νωρίς το πρωί όσοι είχαν μείνει ζωντανοί, αντίκρυσαν γύρω τους πτώματα. (Βασιλείων 'B 19:35)

Όταν ο υπεροπτικός Ασσύριος μονάρχης Σενναχειρείμ, ονειδίζοντας και βλασφημώντας το Θεό, απειλούσε ότι θα αφάνιζε τελείως το λαό Του, “τη νύκτα εκείνη εξήλθεν ο άγγελος του Κυρίου, και επάταξεν εν τω στρατοπέδω των Ασσυριών εκατόν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας,” και “ηφάνισε πάντας τους δυνατούς εν ισχύ, και τους άρχοντας, και τους στρατηγούς εν τω στρατοπέδω,” ώστε ο Σενναχειρείμ επέστρεψε με κατησχυμμένον πρόσωπον εις την γήν αυτού.” (B' Βασ. 19:35, B' Χρον. 32:21.)

(10) ΤΙ ΡΟΛΟ ΕΙΧΕ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΑΝΑΘΕΣΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΕΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ;

*Δεν είναι, λοιπόν, όλοι οι άγγελοι
πνεύματα που υπηρετούν το Θεό κι
αποστέλλονται απ' αυτόν για να
βοηθήσουν όσους μέλλουν να σωθούν;
(Προς Εβραίους 1:14)*

Οι άγγελοι στέλνονται σε ειδικές αποστολές ευσπλαχνίας προς τα παιδιά του Θεού: στον Αβραάμ με υποσχέσεις ευλογίας· στο δίκαιο Λώτ, στις πύλες των Σοδόμων, με γλυτωμό από τη φλογερή καταστροφή της κολασμένης πόλης· στον Ηλία με ενίσχυση όταν, εξαντλημένος και νηστικός, κόντευε να αποκάμει μέσα στην ερημιά στον Ελισσαιέ, παγιδευμένο από τον εχθρό, με πλήθος πύρινα άρματα και άλογα ολόγυρα από τη μικρή του κώμη στο Δανιήλ την ώρα που στην αυλή του ειδωλολάτρη βασιλιά ζητούσε τη θεϊκή σοφία, ή ενώ κατάμονος είχε εγκαταληφθεί των λιονταριών η λεία· στον Πέτρο μελλοθάνατο στη φυλακή του Ηρώδη στους δύο φυλακισμένους ιεραποστόλους στην πόλη των Φιλίππων· στον Παύλο και στους συντρόφους του νυχτιάτικα μέσα στη φουρτουνιασμένη θάλασσα· στον Κορνήλιο ανοίγοντας την καρδιά του

στο άγγέλμα του ευαγγελίου- στον Πέτρο με ένα σωτήριο μήνυμα για τον άγνωστο εθνικό. Έτσι βοήθησαν ανά τους αιώνες οι άγιοι άγγελοι το λαό του Θεού.

(11) ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ;

Φώναξε ο δύστυχος κι ο Κύριος τον άκουσε· κι απ’ όλες του τις θλίψεις τον γλιτώνει.. (Ψαλμοί 34:7)

Κάθε οπαδός του Χριστού έχει τον ιδιαίτερο φύλακα άγγελό του. Οι ουράνιοι αυτοί φρουροί προστατεύουν τους δικαίους από τη δύναμη του πονηρού. Αυτή την αλήθεια την αναγνωρίζει ο ίδιος ο Σατανάς όταν ισχυρίζεται: “Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; Δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν, και την οικίαν αυτού, και πάντα όσα έχει;” (Ιώβ 1:9,10.) Τους πράκτορες στους οποίους ο Θεός αναθέτει την προστασία του λαού Του παρουσιάζει ο Ψαλμωδός με τα ακόλουθα λόγια: “Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων Αυτόν και ελευθερώνει αυτούς.” (Ψαλ. 34:7.) Και ο Σωτήρας, αναφερόμενος στους πιστούς Του, λέγει: “Προσέχετε, μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων· διότι σας λέγω, ότι οι άγγελοι αυτών εν τοις ουρανοίς δια παντός

βλέπouσι το πρόσωπον του Πατρός Μου του εν τοις ουρανοίς.” (Ματθ. 18:10.)

Οι άγγελοι οι επιφορτισμένοι με το καθήκον της διακονίας των παιδιών του Θεού, μπορούν οποιαδήποτε ώρα να παρουσιάζονται μπροστά Του.

Μ’ αυτόν τον τρόπο, ο λαός του Θεού, εκτεθειμένος καθώς είναι στην παραπλανητική δύναμη και στην ακοίμητη παρακολούθηση του άρχοντα του σκότους, και ερχόμενος σε σύγκρουση με όλα τα πονηρά στοιχεία, έχει εξασφαλισμένη την άγρυπνη κηδεμονία των ουρανίων αγγέλων. Και μια τέτοια εξασφαλισμένη κηδεμονία δεν χορηγείται χωρίς να υπάρχει ανάγκη. Αν ο Θεός υπόσχεται την προστατευτική Του χάρη στα παιδιά Του, αυτό συμβαίνει γιατί έχουν να αντιμετωπίσουν τις ισχυρές δυνάμεις του πονηρού—δυνάμεις πολυπληθείς, αποφασιστικές και ακούραστες των οποίων τη βία και την κακεντρέχεια κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει ή να υποτιμήσει χωρίς να εκτεθεί σε κίνδυνο.

(12) ΤΙ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΣΕ ΔΑΙΜΟΝΕΣ;

Ο Θεός ούτε τους αγγέλους δε λυπήθηκε όταν αμάρτησαν, αλλά τους έριξε στα τάρταρα, όπου φυλάγονται

δέσμιοι στο σκοτάδι περιμένοντας την τελική κρίση. (Β' Πέτρου 2:4)

Αναμάρτητα πλασμένα κατ' αρχή όντα, τα πονηρά πνεύματα ήταν ισότιμα στη φύση, στη δόξα και στη δύναμη με τις άγιες υπάρξεις που αποτελούν τους τωρινούς απεσταλμένους του Θεού. Αφ' ότου όμως παρασύρθηκαν στην αμαρτία, έχουν συνασπιστεί μεταξύ τους επιδιώκοντας την προσβολή του Θεού και την καταστροφή του ανθρώπου. Σύμμαχοι του Σατανά κατά την ανταρσία του, και συνεξόριστοί του κατά την αποβολή του από τον ουρανό, ανέκαθεν υπήρξαν οι αχώριστοι συνεργάτες του στον αγώνα κατά της θεϊκής κυριαρχίας. Οι Γραφές μας πληροφορούν για το συνασπισμό τους και για τη διοίκησή τους, για τα διάφορα τάγματά τους, για την ευφυΐα και την πονηρία τους, καθώς και για τα καταχθόνια σχέδιά τους να καταστρέψουν την ειρήνη και την ευτυχία του ανθρώπου.

**(13) ΤΙ ΜΕΘΟΔΟΥΣ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΠΑΤΗΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ
ΕΛΕΓΞΕΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ;**

Είναι τα δαιμονικά πνεύματα που κάνουν τερατουργίες και στέλνονται στους βασιλιάδες όλης της οικουμένης να τους συνάξουν για τον πόλεμο, που θα γίνει τη μεγάλη εκείνη ημέρα του

**παντοκράτορα Θεού. (Αποκάλυψη
Ιωάννου 16:14)**

Αφηγήσεις της Παλαιάς Διαθήκης μνημονεύουν κατά διαστήματα περιπτώσεις σχετικές με την ύπαρξη και τη δράση τους. Η δράση όμως των πονηρών πνευμάτων ποτέ δεν εκδηλώθηκε με καταπληκτικότερο τρόπο από ότι την εποχή της επίγειας ζωής του Χριστού. Ο Χριστός είχε έρθει για να εκπληρώσει το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου και εδώ ακριβώς ο Σατανάς ήταν αποφασισμένος να διεκδικήσει τα κυριαρχικά του δικαιώματα επάνω στη γη.

**(14) ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΟΥΝ ΟΙ
ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΑΝ Ο
ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΟ
ΕΠΙΤΡΕΨΕΙ;**

*Κατά το δειλινό τού έφεραν πολλούς
δαιμονισμένους, και μόνο με το λόγο
του έδιωχνε τα πονηρά πνεύματα.
Επίσης θεράπευσε όλους τους
αρρώστους, (Κατά Ματθαίον 8:16)*

Περιπτώσεις δαιμονισμένων ανθρώπων αναφέρονται με σαφήνεια στην Καινή Διαθήκη. Άτομα καταδυναστευόμενα από το διάβολο δεν υπέφεραν μόνο από ασθένειες που

οφείλονταν σε φυσιολογικά αίτια. Ο Χριστός είχε πλήρη συναίσθηση με ποιόν είχε να κάνει. Στις περιπτώσεις αυτές αναγνώρισε την άμεση παρουσία και δράση των πονηρών πνευμάτων.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του αριθμού, της δύναμης και της κακεντρέχειάς τους, αλλά παράλληλα και της δύναμης και ευσπλαχνίας του Χριστού, μας παρέχει η Γραφική αφήγηση της θεραπείας των δαιμονισμένων Γαδαρηνών. Οι δυστυχισμένοι εκείνοι μανιακοί, περιφρονώντας κάθε δεσμό, σπαρταρούσαν, άφριζαν, φρένιαζαν, γέμιζαν τον αέρα με τις στριγκλιές τους, πετσοκόβονταν και είχαν γίνει ο φόβος και ο τρόμος όλων όσοι τύχαιναν να βρεθούν μπροστά τους. Τα παραμορφωμένα, καταματωμένα σώματά τους και το σαλεμένο τους μυαλό παρουσίαζαν θέαμα αγαλλίασης για τον άρχοντα του σκότους.

**(15) ΠΟΣΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ
ΚΑΤΟΙΚΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΟ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ
ΓΑΔΑΡΗΝΩΝ;**

Ακόμα ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ποιο είναι τ' όνομά σου;» Κι εκείνος απάντησε: «Το όνομά μου είναι Λεγεών, γιατί είμαστε πολλοί». (Κατά Μάρκον 5:9)

Στο στρατό μία ρωμαϊκή λεγεώνα αποτελείτο από τρεις μέχρι πέντε χιλιάδες άντρες. Τα στρατεύματα του Σατανά συγκροτούνται και αυτά κατά παρατάξεις. Και μία τέτοια παράταξη σαν αυτή όπου ανήκαν οι δαίμονες, αριθμούσε όχι λιγότερο από μία λεγεώνα.

(16) ΑΠΟ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΙΑΝΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ;

Όταν γύρισαν πίσω οι εβδομήντα μαθητές, έλεγαν γεμάτοι χαρά: «Κύριε, ακόμη και τα δαιμόνια μας υπακούνε όταν τα προστάζουμε στο όνομά σου». (Κατά Λουκάν 10:17)

Στην προσταγή του Χριστού, τα πονηρά πνεύματα εγκατέλειψαν τα θύματά τους που, ξαναβρίσκοντας την ηρεμία τους, κάθονταν τώρα υποτακτικοί, γαλήνιοι και λογικευμένοι στα πόδια του Σωτήρα.. . . . Επιθυμούσε ακόμη ο Χριστός να αναγνωρίσουν οι κάτοικοι της περιοχής εκείνης τη δύναμή Του να σπάσει τα δεσμά του Σατανά και να ελευθερώνει τους αιχμαλώτους του. Μολονότι ο Χριστός απομακρύνθηκε, οι άνθρωποι όμως που με ένα τέτοιο θαυμάσιο τρόπο είχαν ελευθερωθεί, έμειναν για να διηγούνται

την ευσπλαχνία του μεγάλου τους
Ευεργέτη.

**(17) ΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΤΟ
ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ
ΕΛΥΜΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ
ΟΤΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΚΑΤΟΧΗ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ
'ΕΠΙΛΟΓΗ;**

*Αλλά ο Ελύμας ο μάγος –γιατί έτσι
μεταφράζεται το όνομά του– τους
αντιστεκόταν και προσπαθούσε να
εμποδίσει τον ανθρώπο να πιστέψει.
(Πράξεις Αποστόλων 13:8)*

Η εικόνα που παρουσίαζαν τα
δαιμονισμένα άτομα ήταν συνήθως
εικόνα φοβερών βασάνων. Υπήρχαν
όμως και εξαιρέσεις στον κανόνα αυτόν.
Μερικοί, επιδιώκοντας να αποκτήσουν
υπερφυσική δύναμη, γίνονταν οι
εκούσιοι δέκτες μιας σατανικής
επιρροής. Φυσικά αυτοί δεν έρχονταν σε
σύγκρουση με τους δαίμονες. Σ' αυτή
την τάξη ανήκαν όσοι κατέχονταν από
πνεύμα μαντείας: ο Σίμωνας ο Μάγος, ο
μάγος Ελύμας, καθώς και η κόρη που
ακολουθούσε το Σίλα και τον Παύλο
στους Φιλίππους.

**(18) ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΛΑΦΙΟ
ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ
ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΕΛΥΜΑ-ΤΩΡΑ
ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟ ΣΑΤΑΝΑ;**

*Επειδή ήσουν όμορφος
περηφανεύτηκες· επειδή ήσουν
δοξασμένος η σοφία σου διαφθάρηκε.
Γι' αυτό σε πέταξα στη γη και σε
παρέδωσα στην κοινή θέα των άλλων
βασιλιάδων. (Ιεζεκιήλ 28:17)*

Τίποτε δεν τρομάζει περισσότερο το μεγάλο απατεώνα από το φόβο μη τυχόν αποκαλυφθούν οι μεθοδείες του. Για την αποτελεσματικότερη παραποίηση του χαρακτήρα του και των προθέσεών του, κατόρθωσε να παραστήσει τον εαυτό του με τέτοιο τρόπο ώστε η απεικόνισή του να μη προκαλεί κανένα βαθύτερο αίσθημα από την ειρωνία και την περιφρόνηση. Ικανοποιείται όταν βλέπει να παριστάνεται από τους ανθρώπους σαν ένα γελοίο και αποκρουστικό αντικείμενο, παραμορφωμένο, μισό-ζώο και μισό- άνθρωπος. Ευχαριστείται να ακούει το όνομά του να αναφέρεται σε αστεϊσμούς ή φάρσες από εκείνους που θεωρούν τον εαυτό τους έξυπνο και ότι τα ξέρουν όλα.

**(19) ΤΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ ΝΑ
ΔΙΔΑΞΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΠΟΥ
ΔΙΝΕΙ ΣΟΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ
ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ;**

*Ντυθείτε με την πανοπλία που δίνει ο
Θεός, για να μπορέσετε ν'
αντιμετωπίσετε τα τεχνάσματα του
διαβόλου. (Προς Εφεσίους 6:11)*

Φρόντισε να παρουσιαστείς μπροστά στο Θεό άξιος της επιδοκιμασίας του, εργάτης που δεν ντρέπεται για το έργο του, αλλά διδάσκει σωστά την αλήθεια του ευαγγελίου. (΄Β Προς Τιμόθεον 2:15)

Ακριβώς επειδή κατόρθωσε να παραμορφωθεί σ' αυτό το πανέξυπνο σημείο, πολλοί διερωτώνται: “Μα μπορεί πραγματικά να υφίσταται μία τέτοια ύπαρξη;” Η τρανότερη απόδειξη της επιτυχίας του είναι ότι θεωρίες που διαψεύδουν ως ανύπαρκτες τις κατηγορηματικότερες μαρτυρίες της Γραφής βρίσκουν τέτοια γενική απήχηση στους θρησκευτικούς κύκλους. Ακριβώς επειδή ο Σατανάς μπορεί με τέτοια καταπληκτική ευκολία να κυριαρχεί στη σκέψη των ανίδεων όσον αφορά την ύπαρξή του, ο λόγος του Θεού μας παρέχει τόσα παραδείγματα της ύπουλης δράσης του. Μας αποκαλύπτει τις απόκρυφες δυνάμεις του ώστε να βρεθούμε προειδοποιημένοι για τις επιθέσεις του.

(20) ΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΗΡΟΥΜΕ ΟΤΑΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΕ ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ;

*Όσοι τον Κύριο αγαπάτε,
το κακό να το αποστρέψετε·*

*φυλάει ο Κύριος των οσίων του τις
ζωές, τους λευτερώνει απ' των ασεβών
την εξουσία. (Ψαλμοί 97:10)*

Η δύναμη και η κακεντρέχεια του Σατανά και των σατανικών ορδών θα μπορούσαν δίκαια να μας αναστατώσουν, αν για την προστασία και το γλυτωμό μας δεν μπορούσαμε να καταφύγομε στην κατά πολύ ανώτερη δύναμη του Λυτρωτή μας. Κλειδώνουμε προσεκτικά και αμπαρώνουμε τα σπίτια μας για να προφυλάξουμε την περιουσία μας και τη ζωή μας από τους κακοποιούς ανθρώπους. Σπάνια όμως σκεπτόμαστε τα κακοποιά πνεύματα που αδιάκοπα προσπαθούν να μας καταβάλουν και που για την αντίκρουσή τους, κανένα ανθρώπινο αμυντικό μέσο δεν διαθέτουμε. Αν τους επιτρεπόταν, θα μπορούσαν να διασαλεύσουν το νού μας, να βασανίσουν και να παραμορφώσουν τα σώματά μας, να καταστρέψουν την περιουσία μας και να αφανίσουν τη ζωή μας. Τη μοναδική τους απολαβή αποτελεί η συμφορά και η μιζέρια.

Φοβερή είναι η κατάσταση εκείνων που προβάλλουν αντίσταση στις θείες αξιώσεις και υποχωρούν στους πειρασμούς του Σατανά, ώσπου ο Θεός βρίσκεται αναγκασμένος να τους εγκαταλείψει στον έλεγχο των πονηρών πνευμάτων. Όσοι όμως ακολουθούν το

Χριστό είναι πάντοτε ασφαλείς κάτω από την επιτήρησή Του. Άγγελοι υπερέχοντες σε δύναμη στέλνονται από τον ουρανό για την προστασία τους. Ο πονηρός δεν έχει τη δύναμη να σπάσει τη φρουρά της προστατευτικής άμυνας που περιβάλλει από παντού το λαό του Θεού.

Καταλαβαίνω από την Αγία Γραφή ότι είμαι σε μια κοσμική μάχη μεταξύ του καλού και του κακού. Αντιλαμβάνομαι ότι οι δαιμονικές δυνάμεις δεν είναι πνεύματα των νεκρών ανθρώπων, αλλά μάλλον έκπτωτοι άγγελοι που επιδιώκουν την καταστροφή μου, γιατί ισχυρίζονται το δώρο του Θεού της χάριτος.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Είμαι ευγνώμων που ο Θεός στέλνει τους αναμάρτητους ουράνιους αγγέλους του για τις ανάγκες μου και για να παρέχουν προστασία κατά τη διάρκεια αυτής της μεγάλης διαμάχης.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Συνειδητοποιώ ότι δεν έχω καμία αντιστοιχία με την ευφυΐα, τη δύναμη, ή τις ικανότητές του Σατανά και των πρακτόρων το κακό του. Ευχαριστώ τον Θεό που μπορώ να διεκδικήσω την

υπερφυσική δύναμη στο όνομα του Χριστού για την απελευθέρωση από αυτές τις δυνάμεις του κακού.

Κυκλώστε: *Ναι*   *Αναποφάσιστος*

*Ξέρω ότι τις τελευταίες ημέρες οι
δυνάμεις του σκότους θα
χρησιμοποιήσουν θαυματουργή σημεία
και τέρατα για να με εξαπατήσει.
Προσεύχομαι για το Άγιο Πνεύμα να
καθοδηγήσει τη μελέτη μου του Λόγου
του Θεού γι 'αυτό δεν θα εξαπατηθεί.*

Κυκλώστε: *Ναι* *Αναποφάσιστος*

[illegible]

Μάθημα 4

Σατανικές παγίδες

**(1) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΕΛΙΚΟΣ
ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΣΕ ΑΥΤΗ
ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ;**

*Τον έριξε στην άβυσσο, την οποία έκλεισε
και τη σφράγισε από πάνω του, για να μην
μπορέσει άλλο να πλανέψει τα έθνη,
ώσπου να συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια.
Ύστερα απ' αυτά πρέπει να λυθεί πάλι για
λίγον καιρό. (Αποκάλυψη Ιωάννου 20:3)*

Η μεγάλη διαμάχη που άρχισε εδώ
και έξι περίπου χιλιάδες χρόνια ανάμεσα
στο Χριστό και στο Σατανά πρόκειται
σε λίγο να τελειώσει. Γι' αυτό και ο
πονηρός εντείνει τις προσπάθειές του
προκειμένου να ματαιώσει το έργο του

Χριστού για τη σωτηρία του ανθρώπου και να παγιδέψει ψυχές στα βρόχια του. Ο αντικειμενικός σκοπός του είναι να κρατήσει τους ανθρώπους αμετανόητους στο σκότος μέχρι να τελειώσει το μεσιτικό έργο του Σωτήρα, οπότε θα εκλείψει κάθε εξιλαστικό μέσο για την αμαρτία.

(2) ΠΟΙΑ ΔΥΟ ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΜΑΣ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΟΥΝ ΑΠΟ ΑΠΑΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

*Υποταχθείτε, λοιπόν, στο Θεό.
Αντισταθείτε στο διάβολο, κι αυτός θα φύγει μακριά σας. (Ιακώβου 4:7)*

Όταν δεν καταβάλλονται ιδιαίτερες προσπάθειες για την αντιμετώπισή του, όταν αδιαφορία επικρατεί στην εκκλησία και στον κόσμο, ο Σατανάς δεν ανησυχεί αφού δεν υπάρχει κίνδυνος να στερηθεί εκείνους που ήδη σέρνει αιχμάλωτους στο άρμα του. Όταν όμως η προσοχή στρέφεται προς τα αιώνια συμφέροντα και οι ψυχές διερωτώνται: “Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;” τότε αυτός σπεύδει επί τόπου, προσπαθώντας να συναγωνιστεί τη δύναμη του Χριστού και να εξουδετερώσει την επιρροή του Αγίου Πνεύματος.

**(3) ΠΟΙΕΣ ΒΙΒΛΙΚΗ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΘΑ ΜΑΣ
ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΝΑ
ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΙΣ
ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ;**

Θέλω ακόμα να σας πω και τούτο: Να καθορίζει το Πνεύμα τη διαγωγή σας και τότε δε θ' ακολουθείτε τις αμαρτωλές επιθυμίες σας. (Προς Γαλάτας 5:16)

Άλλοτε πάλι ο Σατανάς παρακολουθεί τους δούλους του Θεού ενώ υποφέρουν για το πνευματικό σκοτάδι που σκεπάζει τον κόσμο. Ακούει τις ένθερμες προσευχές τους για τη χορήγηση θεϊκής δύναμης και χάρις ώστε να αποτινάξουν οι άνθρωποι την ακατανίκητη έλξη της αδιαφορίας, της αμέλειας και της νωθρότητας. Τότε, με ανανεωμένο ζήλο, χειρίζεται τα τεχνάσματά του. Παρασύρει τους ανθρώπους σε αχαλίνωτη όρεξη ή σε οποιονδήποτε τομέα αισθησιακής ακράτειας, ναρκώνοντας έτσι τις αισθήσεις τους σε σημείο που να μην είναι σε θέση να δώσουν προσοχή στα πράγματα ακριβώς που έχουν ανάγκη να προσέξουν.

**(4) ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ
ΚΥΡΙΕΣ ΕΚΤΡΟΠΕΣ ΠΟΥ Ο
ΣΑΤΑΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΓΙΑ**

ΝΑ ΑΠΟΣΠΑΣΕΙ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΘΕΜΑΤΑ;

*οι μέριμνες όμως για τα εγκόσμια, η
απάτη του πλούτου και οι λοιπές
επιθυμίες μπαίνουν μέσα τους και
καταπνίγουν το λόγο, κι έτσι δεν
καρποφορεί. (Κατά Μάρκον 4:19)*

Ο Σατανάς γνωρίζει πολύ καλά ότι
όλους όσους κατορθώσει να οδηγήσει
στην παραμέληση της προσευχής και
της μελέτης των Γραφών, θα τους
καταβάλει με τις επιθέσεις του. Γι' αυτό
και εφευρίσκει όλων των ειδών τα
τεχνάσματα για να απορροφήσει τη
σκέψη.

(5) ΠΩΣ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ;

*Σας παρακαλώ, αδερφοί, να προσέχετε
όσους δημιουργούν διχόνοιες και
σύγχυση και διδάσκουν πράγματα
αντίθετα με όσα έχετε μάθει. Τέτοιους
ανθρώπους να τους αποφεύγετε, (Προς
Ρωμαίους 16:17)*

Ανέκαθεν υπήρξε μία τάξη
ανθρώπων με φαινομενική ευλάβεια που
αντί να καταγίνονται με τη γνώση της
αλήθειας, καθιστούν θρησκεία τους το
να ανακαλύπτουν ελαττώματα στο

χαρακτήρα ή λάθη στην πίστη εκείνων που δεν συμφωνούν μαζί τους. Αυτοί γίνονται το δεξί χέρι του Σατανά. Και δεν είναι λιγοστοί οι κατήγοροι των αδελφών. Τη δραστηριότητά τους την αναπτύσσουν εκεί όπου εργάζεται ο Θεός και όπου οι δούλοι Του Του απονέμουν ειλικρινή υποταγή. Σκόπιμα διαστρέφουν τα λόγια και τα έργα αυτών που εκτιμούν την αλήθεια και την ακολουθούν. Παριστάνουν τους πιο ειλικρινείς, τους πιο ζηλωτές και τους πιο γεμάτους αυταπάρνηση δούλους του Χριστού σαν να είναι “πλανώντες ή πλανώμενοι.” Η δουλειά τους είναι να παραποιούν τα ελατήρια κάθε αληθινής και ευγενικής πράξης, να διασπείρουν υπόνοιες και να διεγείρουν υποψίες στη σκέψη των αφελών. Όλα τα μέσα που μπορούν να σοφιστούν τα χρησιμοποιούν για να παραστήσουν κάθε τι το αγνό και ενάρετο σαν ύπουλο και παραπλανητικό.

(6) ΠΩΣ ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ ΤΑΥΤΟΠΟΙΟΥΝ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ;

*Θα τους καταλάβετε από τα έργα τους.
Μήπως μαζεύουν από τ’ αγκάθια
σταφύλια ή από τα τριβόλια σύκα; (Κατά
Ματθαίον 7:16)*

Δεν είναι ανάγκη όμως να εξαπατηθεί από τα άτομα αυτά κανείς. Εύκολα διακρίνεται τίνος οπαδοί είναι αυτοί, τίνος το παράδειγμα ακολουθούν και τίνος τα έργα εκτελούν. “Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς.” (Ματθ. 7:16.) Η μέθοδός τους είναι παρόμοια με αυτή που μεταχειρίζεται ο Σατανάς, ο φαρμακερός συκοφάντης, ο “κατήγορος των αδελφών ημών.” (Αποκ. 12:10.)

Ο δεινός απατεώνας διαθέτει μεγάλες εφεδρικές δυνάμεις έτοιμες να χαλκεύουν κάθε είδος πλάνης με σκοπό να παγιδεύουν ψυχές. Σοφίζονται κάθε λογής αιρέσεις που να προσαρμόζονται με τα ιδιαίτερα γούστα και τις ικανότητες αυτών που επιβουλεύεται να καταστρέψει. Το σχέδιό του είναι να μπάσει στην εκκλησία στοιχεία ανειλικρινή, μη αναγεννημένα που ενισχύουν την αμφιβολία και την απιστία και γίνονται εμπόδιο σε όλους όσους ποθούν να δουν την πρόοδο του έργου του Θεού καθώς και την ατομική τους πρόοδο. Πολλοί, χωρίς να κατέχονται από ειλικρινή πίστη για το Θεό ή για το λόγο Του, συναινούν με ορισμένες μόνο αρχές της αλήθειας και θεωρούνται Χριστιανοί. Με αυτό το μέσο κατορθώνουν να παρουσιάζουν τις δικές τους πλάνες σαν Γραφικές δοξασίες.

(7) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑ;

*θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η
αλήθεια θα σας ελευθερώσει». (Κατά
Ιωάννην 8:32)*

Η γνώμη ότι δεν έχει σημασία τι ακριβώς πιστεύουν οι άνθρωποι είναι ένα από τα πιο επιτυχημένα τεχνάσματα του Σατανά. Αυτός γνωρίζει ότι η αλήθεια την οποία δέχεται κανείς με αγάπη εξαγιάζει την ψυχή εκείνων που τη δέχονται. Γι' αυτό και προσπαθεί διαρκώς να αντικαταστήσει την αλήθεια με ψευδείς θεωρίες, με μυθεύματα, με ένα διαφορετικό ευαγγέλιο. Από μιας αρχής οι δούλοι του Θεού είχαν να αγωνιστούν εναντίον των ψευτοδιδασκάλων, όχι απλώς σαν ανθρώπους κακοήθεις, αλλά σαν εισηγητές πλανών που αποβαίνουν θανατηφόρες για την ψυχή. Ο Ηλίας, ο Ιερεμίας και ο Παύλος, σταθεροί και απτόητοι αντέδρασαν εναντίον εκείνων που απομάκρυναν τους ανθρώπους από το λόγο του Θεού. Το φιλελεύθερο αυτό φρόνημα, που δεν αποδίδει καμία σπουδαιότητα στην ορθότητα της θρησκευτικής πίστης, δεν βρήκε καμία υποστήριξη από μέρους των αγίων εκείνων υπερασπιστών της αλήθειας.

(8) ΤΙ ΘΑ ΣΥΜΒΕΙ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΝΑ ΧΩΡΕΣΕΙ ΤΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΟΥΣ;

*Το λέει άλλωστε και σ' όλες του τις
επιστολές, όταν αναφέρεται σ' αυτό το
θέμα. Υπάρχουν σ' αυτές μερικά
δυσνόητα σημεία, τα οποία οι αμαθείς
και ταλαντευόμενοι τα διαστρεβλώνουν.
Το ίδιο κάνουν και με την υπόλοιπη
Γραφή, με αποτέλεσμα να προκαλούν
την καταστροφή τους. (Β' Πέτρου 3:16)*

Οι αόριστες και φαντασιώδεις
ερμηνείες της Γραφής και οι διάφορες
αντιφατικές θεωρίες της θρησκευτικής
πίστης που απαντώνται στο χριστιανικό
κόσμο, είναι έργο του μεγάλου μας
αντιπάλου που δημιουργεί σύγχυση στις
διάνοιες των ανθρώπων ώστε να μη
μπορούν να διακρίνουν την αλήθεια. Η
ασυμφωνία και η διαίρεση των
εκκλησιών της Χριστιανοσύνης
οφείλονται κατά το μεγαλύτερο μέρος
στην επικρατούσα συνήθεια να
διαστρεβλώνονται οι Γραφές
προκειμένου να υποστηριχτεί κάποια
προσφιλής θεωρία. Αντί να μελετούν
το λόγο του Θεού με προσοχή και με
ταπείνωση ψυχής με σκοπό να
γνωρίσουν το θέλημά Του, πολλοί
επιζητούν μόνο να ανακαλύψουν κάτι
το εκκεντρικό και αλλόκοτο σ' αυτόν.

**(9) ΤΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΝΕΤΑΙ
ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ
ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΣΚΕΦΤΟΥΝ ΝΑ
ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ
ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;**

Εγώ, ο Ιωάννης, βεβαιώνω όλους όσους ακούνε τα προφητικά λόγια αυτού του βιβλίου, πως αν κανείς προσθέσει κάτι σ' όσα είναι γραμμένα εδώ, θα του προσθέσει κι ο Θεός τις συμφορές που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο. Κι αν κανείς αφαιρέσει κάτι απ' τα προφητικά λόγια αυτού του βιβλίου, θ' αφαιρέσει κι ο Θεός το μερίδιό του από το δέντρο της ζωής κι από την άγια πόλη. (Αποκάλυψη Ιωάννου 22:18-19)

Αποβλέποντας να υποστηρίξουν στρεβλές διδαχές ή αντιχριστιανικές συνήθειες, μερικοί πιάνονται από ορισμένα χωρία της Γραφής, αποσπώντας τα από το γενικό τους πλαίσιο και κάποτε αναφέροντας το μισό μόνο εδάφιο για να δώσουν βάση στην άποψή τους, ενώ το άλλο παραλειπόμενο μισό θα αποδείκνυε την εντελώς αντίθετη εκδοχή. Με την πανουργία του φιδιού κατοχυρώνονται πίσω από αποσυνδεδεμένες εκφράσεις, επίτηδες διαλεγμένες για την ικανοποίηση των δικών τους σαρκικών επιθυμιών. Έτσι πολλοί από πρόθεση διαστρέφουν το λόγο του Θεού. Άλλοι

πάλι, προικισμένοι με μια γόνιμη φαντασία, καταπιάνονται με τους αριθμούς και τα σύμβολα του Αγίου Πνεύματος και τα ερμηνεύουν σαν αποκυήματα της φαντασίας τους, ελάχιστη δίνοντας σημασία στη Γραφή με την αυτοερμήνευτη μαρτυρία της. Κατόπιν παρουσιάζουν τους παραλογισμούς τους αυτούς για βιβλικές διδασκαλίες.

Κάθε φορά που η μελέτη της Γραφής γίνεται χωρίς πνεύμα ταπεινοφροσύνης, προσευχής και επιδεκτικότητας για μάθηση, και αυτές ακόμη οι πιο σαφείς και απλές, όπως και οι δυσκολότερες περικοπές της θα παρουσιαστούν αποχωρισμένες από την πραγματική τους έννοια.

(10) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΟ ΑΠΛΟ ΜΥΑΛΟ;

Απ' τη μια άκρη τ' ουρανού η ανατολή του κι η τροχιά του ως την άλλη άκρη του· τίποτ' από τη θερμότητα του δεν μπορεί να κρυφτεί.

(Ψαλμοί 19:7)

Η Βίβλος προορίζετο να αποβεί ο οδηγός όλων εκείνων που επιθυμούν να γνωρίσουν το θέλημα του Πλάστη τους. Ο Θεός έδωσε στους ανθρώπους το βέβαιο λόγο της προφητείας. Άγγελοι,

ακόμη και ο ίδιος ο Χριστός, ήρθαν για να καταστήσουν γνωστά στο Δανιήλ και στον Ιωάννη τα όσα “πρέπει να γίνωσι ταχέως.” Τα σημαντικά θέματα που αφορούν τη σωτηρία μας δεν περιβάλλονται από μυστήριο. Δεν αποκαλύφθηκαν με τρόπο που να σαστίζουν ή να αποπλανούν τους ειλικρινείς ερευνητές της αλήθειας. Στον προφήτη Αββακούμ ο Κύριος λέγει: “Γράψον την όρασιν, και έκθεσον [απλοποίησον] αυτήν, ... ώστε τρέχων να αναγινώοκη τις αυτήν.” (Αββ. 2:2.) Ο λόγος του Θεού είναι απλός για όλους όσους τον μελετούν με προσευχή. Κάθε πραγματικά ειλικρινής ψυχή θα οδηγηθεί στο φως της αλήθειας. “Φώς σπείρεται δια τον δίκαιον.” (Ψαλμ. 97:11.)

(11) ΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ;

γιατί εξακολουθείτε να ζείτε σαν άνθρωποι αυτού εδώ του κόσμου. Αφού υπάρχουν μεταξύ σας ζηλοτυπίες, φιλονικίες και διχόνοιες, αυτό δε δείχνει ότι είστε άνθρωποι αυτού του κόσμου και ότι συμπεριφέρεστε όπως οι άλλοι άνθρωποι; (Προς Κορινθίους Α 3:19)

Για πολλούς η επιστημονική έρευνα έχει καταντήσει γάγγραινα. Με τις

διάφορες επιστημονικές και τεχνολογικές ανακαλύψεις, ο Θεός επέτρεψε να περιβληθεί ο κόσμος με ένα άπλετο φως. Αλλά και οι δεινότερες ακόμη μεγαλοφυές, αν στις έρευνές τους δεν καθοδηγούνται από το λόγο του Θεού, περιέρχονται σε σύγχυση προσπαθώντας να εξακριβώσουν τη σχέση ανάμεσα στην επιστήμη και στην αποκάλυψη.

(12) ΠΩΣ ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ;

Αγαπητέ Τιμόθεε, διαφύλαξε αυτό που σου εμπιστεύτηκε ο Χριστός και η εκκλησία, κι απόφευγε τα βλάσφημα κούφια λόγια και τις αντιρρήσεις εναντίον της πίστεως, που προβάλλουν οι αιρετικοί με το ψεύτικο όνομα της «Γνώσεως» (Α Προς Τιμόθεον 6:20)

Η ανθρώπινη γνώση, τόσο στον υλικό όσο και στον πνευματικό τομέα, είναι ατελής και μεροληπτική γι' αυτό ακριβώς πολλοί αδυνατούν να εναρμονίσουν τις επιστημονικές γνώσεις τους με τα Γραφικά δεδομένα. Πολλοί παραδέχονται τις απλές θεωρίες και εικασίες σαν επιστημονικά ντοκουμέντα και φρονούν ότι ο λόγος του Θεού πρέπει να δοκιμαστεί με βάση τις διδαχές της “ψευδωνύμου γνώσεως”. . . . Ο Δημιουργός και τα έργα Του ξεπερνούν τα όρια της αντίληψής τους· και επειδή

αδυνατούν να τα ερμηνεύσουν σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους, αποφαινόμενοι ότι η Βιβλική εξιστόρηση είναι αναξιόπιστη. Εκείνοι που αμφισβητούν την αξιοπιστία της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, πολύ συχνά προχωρούν άλλο ένα βήμα και αμφιβάλλουν και γι' αυτή την ύπαρξη του Θεού, συνταυτίζοντας την ανώτερα δύναμη με τη φύση. Αφήνοντας να τους γλιστρήσει η άγκυρα, χτυπιούνται πάνω στα βράχια της απιστίας.

(13) ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΠΟΤΕ ΕΝΤΕΛΩΣ ΤΟΝ ΘΕΟ;

*Πόσο απέραντος είναι ο πλούτος,
η σοφία και η γνώση του Θεού!
Πόσο ανεξερεύνητες είναι οι
αποφάσεις του κι ανεξιχνίαστα τα
σχέδιά του! (Προς Ρωμαίους 11:33)*

Πολλοί μ' αυτόν τον τρόπο δελεάζονται από τον πονηρό και αποπλανώνται από την πίστη. Οι άνθρωποι βάλθηκαν να ξεπεράσουν τον Πλάστη τους στη σοφία. Η ανθρώπινη φιλοσοφία προσπάθησε να διεισδύσει και να εξακριβώσει μυστήρια που ανά τους ατελεύτητους αιώνες δεν πρόκειται ακόμη να αποκαλυφθούν. Αν ήθελαν μόνο οι άνθρωποι να ερευνήσουν και να κατανοήσουν τα όσα ο Θεός

γνωστοποίησε για τον εαυτό Του και για τις προθέσεις Του, θα είχαν σχηματίσει μια τέτοια γνώμη για τη δόξα, το μεγαλείο και τη δύναμη του Κυρίου, ώστε θα αναγνώριζαν πόσο ασήμαντοι είναι οι ίδιοι και θα έμεναν ικανοποιημένοι με όσα έχουν αποκαλυφθεί για το καλό το δικό τους και των παιδιών τους.

Αριστούργημα πραγματικό των σατανικών παραπλανήσεων είναι ο αιχμαλωτισμός της ανθρώπινης σκέψης με έρευνες και συμπεράσματα πάνω σε θέματα που ο Θεός ποτέ δεν γνωστοποίησε και ούτε προτίθεται να καταστήσει νοητά για μας. Αυτό ακριβώς στοίχισε στον Εωσφόρο τη θέση του στον ουρανό. Δυσανεστημένος επειδή όλα τα απόρρητα του Θεού δεν του είχαν γνωστοποιηθεί, καταφρόνησε εντελώς ότι του είχε αποκαλυφθεί για καθήκον του στην περίοπτη θέση που απολάμβανε. Ενσταλάζοντας την ίδια δυσανεσκειά στους υποτελείς αγγέλους του, προκάλεσε την πτώση τους. Τώρα προσπαθεί να εμποτίσει με το ίδιο πνεύμα τη σκέψη των ανθρώπων για να τους κάνει να περιφρονηθούν και αυτοί τις σαφείς εντολές του Θεού.

(14) ΠΟΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΙΣΧΥΡΕΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ;

*Με κάθε είδους άνομα κι απατηλά
μέσα θα παρασύρει όσους βαδίζουν
προς την καταστροφή, επειδή δεν
αγάπησαν την αλήθεια για να σωθούν.
Γι' αυτό και ο Θεός θα επιτρέψει να
ενεργήσει σ' αυτούς η πλάνη, για να
πιστέψουν σ' αυτό το ψέμα. Έτσι, θα
τιμωρηθούν όλοι όσοι δεν πίστεψαν
στην αλήθεια και δέχθηκαν ολόψυχα
την αδικία. (Προς Θεσσαλονικείς Β
2:10-12)*

Όσοι απαξιούν να δεχθούν τις
σαφείς και αιχμηρές αλήθειες της
Γραφής, ψάχνουν διαρκώς να βρουν
μυθεύματα τερπνά, κατάλληλα να
καθησυχάσουν τη συνείδηση. Όσο
λιγότερο πνευματικές είναι οι διδαχές
αυτές, όσο λιγότερη απαιτούν
ταπείνωση και αυταπάρνηση τόσο
προθυμότερα γίνονται αποδεκτές. Τα
πρόσωπα αυτά θυσιάζουν την αξία των
διανοητικών δυνάμεων στο βωμό των
σαρκικών επιθυμιών. Υπέρμετρα σοφοί
κατά την κρίση τους ώστε να
καταδεχθούν να ερευνήσουν τη Γραφή
με ταπείνωση ψυχής και με ένθερμη
προσευχή για θεία καθοδήγηση, μένουν
ανυπεράσπιστοι έναντι της πλάνης.
Πρόθυμος ο Σατανάς να ικανοποιήσει
την επιθυμία της ψυχής τους, τους
πασάρει με επιτηδειότητα στη θέση της
αλήθειας τις δικές του τις απάτες.. . . .
Όλοι όσοι παραμελούν το λόγο του

Θεού για να μελετήσουν ότι τους
βολεύει και ότι τους συμφέρει ώστε να
μη διαφέρουν από τον υπόλοιπο κόσμο,
θα καταλήξουν να ασπασθούν ολέθριες
αιρέσεις που θα εκλάβουν για
θρησκευτικές αλήθειες. Κάθε μορφή
πλάνης που μπορεί να συλλάβει ο νούς
θα υιοθετηθεί από όσους εσκεμμένα
απορρίπτουν την αλήθεια. Όποιος
δέχεται μία πλάνη δεν θα δυσκολευτεί
να δεχθεί και άλλες

Ανάμεσα στα πιο επιτυχημένα
τεχνάσματα του μεγάλου απατεώνα
είναι οι παραπλανητικές διδαχές και τα
ψεύτικα θαύματα του πνευματισμού.
Μετασχηματισμένος σε άγγελο φωτός,
ο πονηρός ρίχνει τα δίχτυα του εκεί
όπου ελάχιστα τον υποπτεύονται. Αν
μόνο μελετούσαν οι άνθρωποι το
Βιβλίο του Θεού με ένθερμη προσευχή
για την κατανόησή του, δεν θα
εγκαταλείπονταν στο σκότος
παρασυρόμενοι από τα ρεύματα των
ψευτοδιδασκαλιών. Απορρίπτοντας
όμως την αλήθεια, πέφτουν θύματα
του ψεύδους.

(15) ΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ;

*Έτσι, ακυρώνετε το λόγο του Θεού, με
τις διατάξεις που παραλάβετε και τις
μεταβιβάζετε. Και κάνετε και πολλά
άλλα παρόμοια». (Κατά Μάρκον 7:13)*

Αναρίθμητες είναι οι πλανεμένες δοξασίες και οι αλλοπρόσαλλες εικασίες που επικρατούν στις εκκλησίες του Χριστιανισμού. Αδύνατο είναι να υπολογιστούν τα επιζήμια αποτελέσματα που προκύπτουν από τη μετακίνηση των οροθεσίων των καθορισμένων από το λόγο του Θεού. Ελάχιστοι από αυτούς που ριψοκινδυνεύουν ένα τέτοιο πράγμα περιορίζονται στην απόρριψη μιας μόνο αλήθειας. Οι περισσότεροι εξακολουθούν να παραμερίζουν τις αρχές της αλήθειας τη μια μετά την άλλη, μέχρι που καταντούν τελείως άπιστοι.

Οι πλάνες που παρουσιάζει η δημοφιλής θεολογία οδήγησαν στο σκεπτικισμό πολλές ψυχές που θα μπορούσαν να έχουν πιστέψει στις Γραφές. Οι άνθρωποι αυτοί δεν μπορούν να παραδεχθούν διδαχές τόσο τρομερά ασυμβίβαστες με τη δική τους αντίληψη για τη δικαιοσύνη, την ευσπλαχνία και την καλοκαγαθία. Και αφού οι δοξασίες αυτές αποτελούν μέρος της Γραφικής διδασκαλίας, αρνούνται να δεχθούν τη Γραφή σαν λόγο του Θεού.

(16) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΟΤΑΝ ΕΧΕΙΣ ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

***Τους έλεγε ακόμη: «Ωραία λοιπόν.
Παραβαίνετε την εντολή του Θεού, για
να διατηρήσετε την παράδοσή σας!
(Κατά Μάρκον 7:9)***

Αυτό ακριβώς επιδιώκει να κατορθώσει ο Σατανάς. Τίποτε δεν επιθυμεί περισσότερο από του να υποσκάψει την εμπιστοσύνη του ανθρώπου στο Θεό και στο λόγο Του. Ο Σατανάς βρίσκεται επικεφαλής της μεγάλης παράταξης όλων αυτών των δυσπιστούντων και εξασκεί όλη του τη δύναμη προκειμένου να δελεάσει περισσότερες ψυχές για να πυκνώσει τις τάξεις του. Οι αμφισβητήσεις θεωρούνται του συρμού. Για μία πολυπληθή μερίδα ανθρώπων, ο λόγος του Θεού κατάντησε να υποβλέπεται με δυσπιστία για τον ίδιο λόγο που υποβλέπεται και ο Συγγραφέας του: επειδή αποδοκιμάζει και καυτηριάζει την αμαρτία. Αυτοί που αρνούνται να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις του, βάλθηκαν να ανατρέψουν το κύρος του. Είτε διαβάζουν τη Γραφή, είτε ακούν τα διδάγματα της όπως εκτίθενται από τον ιερό άμβωνα, ο μοναδικός σκοπός τους είναι να ανακαλύπτουν σφάλματα στη Γραφή ή στο κήρυγμα.

Πολλοί γίνονται άπιστοι προκειμένου να βρουν κάποια δικαιολογία για την παραμέληση του καθήκοντος. Άλλοι ασπάζονται

σκεπτικιστικές αρχές από υπεροψία ή από νωθρότητα. Άνθρωποι των ανέσεων, αντί να προσπαθήσουν να αναδειχθούν κάνοντας κάτι το αξιέπαινο που απαιτεί μόχθο και αυταπάρνηση, στοχάζονται να αποκτήσουν φήμη σαν μεγάλες διάνοιες με τις επικριτικές απόψεις τους κατά της Γραφής.

Υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία ο περιορισμένος νους, ο μη φωτισμένος με τη θεϊκή σοφία, αδυνατεί να συλλάβει. Τότε βρίσκει την αφορμή να τα επικρίνει.

Και για πολλούς η υποστήριξη της απιστίας και του σκεπτικισμού αποτελεί ηθική αρετή. Κάτω όμως από τη φαινομενική ειλικρίνεια, τα άτομα αυτά για κίνητρα έχουν τη μεγάλη τους αυτοπεποίθηση και την υπεροψία. Πολλοί βρίσκουν ευχαρίστηση να ανακαλύπτουν στη Γραφή κάτι που να σαστίζει τη σκέψη των άλλων. Στην αρχή μερικοί μπλέκονται σε επικριτικές και αντιφατικές συζητήσεις μόνο και μόνο επειδή τους αρέσει να λογοφέρνουν. Δεν αντιλαμβάνονται ότι μ' αυτό τον τρόπο παγιδεύονται στο δόκανο του κυνηγού. Αλλά μια και εξέφρασαν τη δυσπιστία τους μπροστά στους άλλους, θεωρούν ότι πρέπει να εμμένουν στην άποψή τους. Έτσι γίνονται ένα με τους ασεβείς και με τα ίδια τους τα χέρια φράζουν τις πύλες του Παραδείσου.

(17) ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΘΕΙ Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ;

Αν λοιπόν εσείς, παρ' όλο που είστε αμαρτωλοί, ξέρετε να δίνετε καλά πράγματα στα παιδιά σας, πολύ περισσότερο ο ουράνιος Πατέρας θα δώσει το Άγιο Πνεύμα σε όσους του το ζητούν». (Κατά Λουκάν 11:13)

Ο λόγος του Θεού παρέχει ικανοποιητική απόδειξη για το θεϊκό του χαρακτήρα. Οι μεγάλες αλήθειες που αφορούν τη σωτηρία μας παρουσιάζονται με σαφήνεια. Ο καθένας μπορεί να τις κατανοήσει, για τον εαυτό του με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος το οποίο ο ουρανός υπόσχεται σε όσους το εκζητούν με ειλικρίνεια. Ο Θεός έχει χορηγήσει στους ανθρώπους ένα γερό θεμέλιο πάνω στο οποίο να στηρίξουν την πίστη τους.

(18) ΤΙ ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΑΣΤΕ;?

Καλύτερα στον Κύριο κανείς να καταφεύγει, παρά να ελπίζει σε άνθρωπο. (Ψαλμοί 118:8)

Μολαταύτα το περιορισμένο ανθρώπινο μυαλό αδυνατεί να κατανοήσει κατά βάθος τα σχέδια και τις προθέσεις του Άπειρου Θεού. Με την έρευνα δεν θα μπορέσουμε ποτέ να ανακαλύψουμε το Θεό. Δεν πρέπει να αποτολμήσουμε με θρασύ χέρι να σηκώσουμε την αυλαία που καλύπτει τη μεγαλειότητά Του.. . . Είμαστε πρός το παρόν σε θέση να καταλάβουμε την απέναντι μας συμπεριφορά Του καθώς και τα κίνητρα που Τον ωθούν ώστε να διακρίνουμε μία ανυπολόγιστη αγάπη και ευσπλαχνία συνυφασμένη με μία δύναμη απεριόριστη. Ο ουράνιος Πατέρας μας κατευθύνει τα πάντα με σοφία και δικαιοσύνη, και δεν χρειάζεται ούτε να δυσπιστούμε ούτε να δυσανασχετούμε, αλλά οφείλουμε να υποκλιθούμε μπροστά Του με ευλαβική υποταγή. Αυτός θα μας αποκαλύψει τόσο μόνο από τις προθέσεις Του όσο είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε για το καλό μας. Από εκεί και πέρα ας έχουμε εμπιστοσύνη στο χέρι Του το παντοδύναμο και στην καρδιά Του την ξέχειλη από αγάπη.

(19) ΠΟΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΑΥΤΗ Η ΓΡΑΦΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΚΥΝΔΥΝΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΙΣΤΙΑΣ;

Προσέξτε, αδερφοί μου, μήπως κανείς από σας έχει τόσο κακή και άπιστη

καρδιά, ώστε ν' απομακρυνθεί από τον αληθινό Θεό. Κάθε μέρα να ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλο, όσο ισχύει το σήμερα, έτσι ώστε να μην εξαπατήσει κανέναν από σας η αμαρτία και τον κάνει σκληρόκαρδο. (Προς Εβραίους 3:12-13)

Αν και ο Θεός χορήγησε άφθονα απτά στοιχεία για τη θεμελίωση της πίστης, ποτέ όμως δεν θα σηκώσει την κάθε παρείσακτη αφορμή για δυσπιστία. Όλοι όσοι γυρεύουν αφορμές για να αμφιβάλλουν θα τις βρουν. Από το άλλο μέρος, όσοι δεν συγκατανεύουν να δεχθούν και να ακολουθήσουν το λόγο του Θεού αν δεν αφαιρεθεί προηγουμένως κάθε αντίρρηση και δεν εξαφανιστεί η παραμικρή αιτιολογία για αμφιβολία, αυτοί δεν θα έρθουν ποτέ στο φως.

(20) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΑΡΚΙΚΟ ΝΟΥ;

Αμέσως ο Ιησούς άπλωσε το χέρι, τον έπιασε και του λέει: «Ολιγόπιστε, γιατί σε κυρίεψε η αμφιβολία;» (Κατά Ματθαίον 14:31)

Η δυσπιστία πρὸς το Θεό είναι η φυσιολογική απόρροια της μη αναγεννημένης καρδιάς που βρίσκεται σε εχθρική στάση απέναντι Του. Η

πίστη όμως εμπνέεται από το Άγιο Πνεύμα και ευδοκιμεί αποκλειστικά εκεί όπου υποθάλπεται. Κανείς δεν μπορεί να αποκτήσει στερεά πίστη χωρίς να καταβάλει επίμονες προσπάθειες. Η απιστία αυξάνει όταν ενθαρρύνεται. Όταν λοιπόν οι άνθρωποι, αντί να εμμένουν στα αποδεικτικά στοιχεία τα χορηγημένα από το Θεό για τη θεμελίωση της πίστης τους, επιδίδονται στο να αναζητούν αμφισβητήσεις και ψεγάδια, θα βρίσκουν τις αμφιβολίες τους διαρκώς πιο δικαιολογημένες.

(21) ΤΙ ΒΙΒΛΙΚΗ ΑΡΧΗ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΥΝ ΚΑΙ ΔΥΣΠΙΣΤΟΥΝ ΘΕΟ;

Μην έχετε ψευδαισθήσεις, ο Θεός δεν εμπαίζεται. Ό,τι σπέρνει ο άνθρωπος, αυτό θα θερίσει. (Προς Γαλάτας 6:7)

Αλλ' όμως εκείνοι που αμφιβάλλουν για τις υποσχέσεις του Θεού και δεν έχουν εμπιστοσύνη στη διαβεβαίωση της χάρις Του, Τον προσβάλλουν. Και με την επιρροή τους, αντί να ελκύσουν άλλους στο Χριστό, τείνουν να τους απομακρύνουν από Αυτόν. Αυτοί είναι δένδρα άκαρπα που απλώνουν από άκρη σ' άκρη τα σκιερά κλωνάρια τους, αποστερώντας τον ήλιο

και από τα άλλα τα φυτά και προκαλώντας το μαρασμό και το θάνατό τους κάτω από τον παγερό τους ίσκιο. Το ισόβιο έργο των ανθρώπων αυτών θα παρουσιαστεί σαν ένας αιώνιος μάρτυρας κατηγορίας. Οι σπόροι της αμφιβολίας και του σκεπτικισμού που σπέρνουν τώρα, θα καρποφορήσουν δίχως άλλο.

(22) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ;

*Ο κόσμος δεν μπορεί να μισεί εσάς· εμένα όμως με μισεί, γιατί εγώ δεν παύω να τον καταγγέλλω πως τα έργα του κατευθύνονται από το διάβολο.
(Κατά Ιωάννην 7:17)*

Ένα μόνο πράγμα έχουν να κάνουν όσοι πραγματικά επιθυμούν να απαλλαγούν από τις αμφιβολίες. Αντί να αμφισβητούν και να λεπτολογούν πάνω σε θέματα που δεν τους είναι κατανοητά, ας δώσουν προσοχή στο φως που τους έχει χορηγηθεί και τότε θα δεχθούν περισσότερο ακόμη φως. Ας εκτελέσουν όλα τους τα καθήκοντα όπως ακριβώς τα αντιλαμβάνονται, και τότε θα μπορέσουν να καταλάβουν και να εκτελέσουν και εκείνα ακόμη για τα οποία έχουν τώρα αμφιβολίες.

(23) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ ΠΙΣΤΗ;

*Επομένως, για να πιστέψει κανείς
χρειάζεται ν' ακούσει το κήρυγμα και
το κήρυγμα γίνεται με το λόγο του
Θεού. (Προς Ρωμαίους 10:17)*

*Αμέσως τότε φώναξε δυνατά ο πατέρας
του παιδιού και είπε με δάκρυα:
«Πιστεύω, Κύριε! Αλλά βοήθησέ με,
γιατί η πίστη μου δεν είναι δυνατή»
(Κατά Μάρκον 9:24)*

(24) ΤΙ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΡΕΥΝΟΥΝ;

*«Ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και
θα βρείτε, χτυπάτε την πόρτα και θα
σας ανοιχτεί. (Κατά Ματθαίον 7:7)*

Ο Σατανάς είναι σε θέση να
κιβδηλοποιήσει την αλήθεια σε τέτοιο
σημείο, ώστε δεν είναι διόλου δύσκολο
να αποπλανηθούν εκείνοι οι οποίοι
θέλουν να πλανηθούν, θέλουν να
αποτραβηχθούν από την αυταπάρνηση
και τη θυσία που απαιτεί η αλήθεια. Του
είναι όμως αδύνατο να αιχμαλωτίσει και
μία ακόμη ψυχή όταν αυτή ειλικρινά
επιθυμεί με κάθε θυσία να γνωρίσει την
αλήθεια. Ο Χριστός είναι η αλήθεια και
το “Φώς το οποίο φωτίζει πάντα

άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον.”
(Ιωάν. 1:9.) Το Πνεύμα της αλήθειας
έχει σταλεί για να οδηγήσει τους
ανθρώπους στην αλήθεια. Και οι
δηλώσεις: “Ζητείτε και θέλετε ευρεί,”
και “Εάν τις θέλει να κάμη το θέλημα
Αυτού θέλει γνωρίσει περί της διδαχής,”
(Ματθ. 7:7, Ιωάν. 7:17,) πάνω στο
κύρος του Υιού του Θεού στηρίζονται.

(25) ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΖΗΤΑ ΝΑ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟ;

*Κι όμως αυτός ξέρει το δρόμο
που βαδίζω εγώ·
κι όταν με δοκιμάσει θα με βρει
σαν καθαρό χρυσάφι.
(Ιώβ 23:10)*

Ελάχιστα οι οπαδοί του Χριστού
υποπτεύονται τις πλεκτάνες που ο
Σατανάς και τα στρατεύματα του
καταστρώνουν εναντίον τους. Εκείνος
όμως που έχει το θρόνο Του στον
ουρανό, ανατρέπει όλα αυτά τα
τεχνάσματα και εργάζεται για την
εκπλήρωση των δικών Του στοχαστικών
σκοπών. Ο Κύριος επιτρέπει να
δοκιμαστεί ο λαός Του μέσα στις
οδυνηρές φλόγες του πειρασμού, όχι
γιατί βρίσκει καμία ευχαρίστηση στη
θλίψη και στην αγωνία τους, αλλά επειδή
η διαδικασία αυτή είναι απαραίτητη για
την εξασφάλιση της τελικής τους νίκης.

Δεν θα ήταν συνεπής ως προς την ίδια Του τη δόξα αν τους διαφύλαττε από τον κάθε πειρασμό. Και τούτο επειδή ο αποκλειστικός σκοπός της δοκιμασίας είναι να τους ικανώσει να αντισταθούν σε όλα τα δελεάσματα του πονηρού.

(26) ΑΠΟ ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΕΡΘΕΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΑΠΑΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥ;

Τότε μου είπε: «Αυτά τα εφτά λυχνάρια είναι τα μάτια του Κυρίου, που παρατηρούν ολόκληρη τη γη».
(Ζαχαρίας 4:6)

Ούτε οι πονηροί άνθρωποι ούτε οι δαίμονες μπορούν να εμποδίσουν το έργο του Θεού ή να αποκρύψουν την παρουσία Του από το λαό Του, αν ο λαός αυτός με ταπεινή και συντριμμένη καρδιά ομολογήσει και εγκαταλείψει τις αμαρτίες του και με πίστη εκζητήσει τις υποσχέσεις Του. Θα μπορέσουν να υπερνικήσουν κάθε πειρασμό, κάθε αντιδραστική επιρροή—καλυμμένη η ακάλυπτη—. .

(27) ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ;

Να θεραπεύετε τους αρρώστους εκείνης της πόλης και να τους λέτε:

**“έφτασε σ’ εσάς η βασιλεία του Θεού”.
(Κατά Λουκάν 10:19)**

Ο Σατανάς γνωρίζει πολύ καλά ότι και η πιο αδύναμη ψυχή, όταν στηρίζεται στο Χριστό, είναι ισχυρότερη από όλα τα στρατεύματα του σκότους και ότι αν αυτός αποκαλύπτετο, θα αντιμετώπιζετο ανάλογα και θα απωθείτο. Γι’ αυτό και προσπαθεί να αποσπάσει τους στρατιώτες του σταυρού από το ισχυρό οχύρωμά τους, ενώ αυτός ενεδρεύει με τις δυνάμεις του, έτοιμος να καταστρέψει όλους εκείνους που ριψοκινδυνεύουν να βάλουν πόδι στο δικό του το έδαφος. Η μόνη μας ασφάλεια είναι η ταπεινή εξάρτησή μας από το Θεό και η υπακοή μας σε όλες γενικά τις εντολές Του.

**(28) ΤΙ ΔΥΟ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΔΩΣΕ Ο
ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΑΠΟΤΡΕΨΕΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΕ ΠΕΙΡΑΣΜΟ;**

Μένετε άγρυπνοι και προσεύχεστε, για να μη σας νικήσει ο πειρασμός· το πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως αδύναμη». (Κατά Ματθαίον 26:41)

Χωρίς την προσευχή κανένας δεν είναι ασφαλής ούτε για μία μέρα, ούτε για μια ώρα. Ιδιαίτερα θα έπρεπε να επικαλούμαστε τη βοήθεια του Κυρίου για σοφία να κατανοήσουμε το λόγο

Του. Μέσα σ' αυτόν παρουσιάζονται οι σκευωρίες του πειραστή καθώς και τα μέσα τα απαιτούμενα για την επιτυχή απόκρουσή του. Ο Σατανάς είναι άφθαστος στο να αναφέρει με μεγάλη μαεστρία τις Άγιες Γραφές, ερμηνεύοντας όπως τον συμφέρει ορισμένα εδάφια με τα οποία ελπίζει να προκαλέσει την πτώση μας. Πρέπει να μελετούμε τη Γραφή με ταπεινή καρδιά, χωρίς ποτέ να χάνομε την εξάρτησή μας από το Θεό. Ενώ οφείλουμε διαρκώς να φυλαγόμαστε από τα τεχνάσματα του Σατανά, πρέπει αδιάκοπα να προσευχόμαστε: “Μη φέρης ημάς εις πειρασμόν.”

Έχω συνειδητοποιήσει ότι στόχος του Σατανά είναι να εξαπατήσει τον κόσμο και θα χρησιμοποιήσει κάθε μέθοδο στην εξουσία του για να επιφέρει την καταστροφή μου. Είμαι ευγνώμων για την υπόσχεση ότι αν αναζητήσω ειλικρινά σοφία και την αλήθεια εγώ θα τις βρω και δεν θα πέσω στις απάτες του.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Καταλαβαίνω ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί και τους δύο, τους πιστούς φανερά και τους άπιστους, όσο και τα εργαλεία του για να με παρασύρουν. Η προσευχή μου είναι το

*εξής: «Κύριε, παρακαλώ να μου δώσεις
τη σοφία να διακρίνω αυτές τις
σατανικές επιρροές.»*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Προσεύχομαι για την
αποφασιστικότητα να ακολουθώ
συνεχώς την προειδοποίηση του
Χριστού και να μην ενδώσω στον
πειρασμό της αγάπης των χρημάτων
που θα επιστήσω μακριά από τη σχέση
μου μαζί Του.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Είμαι ευγνώμων για τις υποσχέσεις ότι
ο Θεός θα μου δώσει δύναμη πέρα από
το κακό και ποτέ δεν μου επιτρέπει να
βάλω τον πειρασμό πάνω από ό, τι
είμαι σε θέση να καταφέρω.*

*Προσεύχομαι ότι, με την πίστη και τη
χάρη Του, μπορώ να τα ξεπεράσω και
να δώσω δόξα στο όνομά Του.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Μάθημα 5

Η αρχική μεγάλη απάτη

Μόλις πρωτοεμφανίσθηκε ο άνθρωπος, ο Σατανάς άρχισε τις προσπάθειες του για να εξαπατήσει τη φυλή μας. Εκείνος που πρωτοστάτησε στην ανταρσία του ουρανού ήθελε να κάνει τους κατοίκους της γης να συμμαχήσουν μαζί του στον αγώνα του εναντίον της διακυβέρνησης του Θεού. Ο Αδάμ και η Εύα ήταν τρισευτυχισμένοι εκδηλώνοντας υπακοή στο νόμο του Θεού, γεγονός που αποτελούσε μία διαρκή μαρτυρία εναντίον του ισχυρισμού που ο Σατανάς πρόβαλε στον ουρανό ότι ο νόμος του Θεού ήταν καταπιεστικός και αντίθετος προς το καλό των δημιουργημάτων Του. Επί πλέον ο φθόνος του Σατανά είχε εξαφθεί ενώ

παρατηρούσε την ωραία κατοικία, την ετοιμασμένη για το αναμάρτητο ζευγάρι. Πήρε την απόφαση να προκαλέσει την πτώση τους και όταν θα τους χώριζε από το Θεό και θα τους υπέβαλε κάτω από τη δική του δύναμη, τότε θα αποκτούσε την κυριότητα της γής πάνω στην οποία θα ίδρυε το δικό του βασίλειο σε αντιπολίτευση του Υψίστου.

(1) ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΣΗ, ΚΑΙ Η ΑΚΑΜΠΤΗ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ;

Δεν ξέρετε πως σ' όποιον δείχνετε δουλική υπακοή, σ' αυτόν και ανήκετε ολοκληρωτικά; Έτσι, ή ανήκετε στην αμαρτία, και τότε σας περιμένει ο αιώνιος θάνατος ή υπακούτε στο Θεό, και σας προσμένει η σωτηρία μαζί του. (Προς Ρωμαίους 6:16)

Εάν ο Σατανάς είχε αποκαλύψει τον πραγματικό του χαρακτήρα, θα είχε αμέσως απωθηθεί, επειδή ο Αδάμ και η Εύα είχαν προειδοποιηθεί για τον επικίνδυνο αυτόν εχθρό. Εργάζονταν όμως στα κρυφά, συγκαλύπτοντας τα σχέδιά του, για να μπορέσει να επιτύχει το σκοπό του κατά τρόπο αποτελεσματικότερο. Μεταχειριζόμενος για μεσάζοντα το φίδι—την εποχή

εκείνη μια ύπαρξη με συναρπαστική όψη—απευθύνθηκε στην Εύα: “Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου;” (Γέν. 3:1.)

Αν η Εύα απέφευγε να μπλέξει σε συζήτηση με τον πειραστή, θα ήταν ασφαλής. Αλλά αποτόλμησε να πιάσει την κουβέντα μαζί του και έπεσε θύμα της πονηριάς του. Με τον ίδιο τρόπο πολλοί νικούνται και σήμερα.

Αμφιβάλλουν και προβάλλουν αντιρρήσεις εν σχέση με τις απαιτήσεις του Θεού. Και αντί να υπακούσουν στις θεϊκές εντολές, παραδέχονται τις ανθρώπινες θεωρίες οι οποίες δεν είναι τίποτε άλλο παρά καλυμμένα τεχνάσματα του Σατανά.

(2) ΠΟΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ ΕΠΕΛΕΞΑΝ Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΕΥΑ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΝ;

Τότε το φίδι είπε στη γυναίκα: «Όχι βέβαια! Δε θα πεθάνετε· (Γένεσις 3:4)

“Είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των δένδρων του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· από δε του καρπού του δένδρου το οποίον είναι εν τω μέσω του παραδείσου είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ’ αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν δια να μή αποθάνητε. Και είπεν ο όφιν προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει· αλλ’ εξεύρει

ο Θεός ότι καθ' ήν ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν.” (Εδ. 2-5.) Δήλωσε ότι θα γίνονταν σαν το Θεό, ότι θα αποκτούσαν σοφία ανώτερη από αυτή που είχαν μέχρι τότε και ότι θα ήταν ικανοί να εισέλθουν σε σφαίρες ανώτερες του είναι τους. Η Εύα ενέδωσε στον πειρασμό και με την επιρροή της παρέσυρε και τον Αδάμ στην αμαρτία. Παραδέχθηκαν τα λόγια του φιδιού ότι ο Θεός δεν εννοούσε αυτά που έλεγε. Δεν έδωσαν εμπιστοσύνη στον Πλάστη τους και νόμισαν ότι περιόριζε την ελευθερία τους και ότι παραβαίνοντας το νόμο Του θα μπορούσαν να αποκτήσουν μεγαλύτερη σοφία και εξύψωση.

(3) ΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΤΟ ΑΜΕΣΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ ΤΟΥΣ;

Λάθος! Οι αμαρτίες σας, όμως, υψώνουν τείχος ανάμεσα σ' εσάς και στο Θεό σας κι οι ανομίες σας τον έκρυψαν μακριά σας, τόσο που να μη σας ακούει. (Ησαΐας 59:2)

Και σκέφτηκε: «Τώρα πια ο άνθρωπος έγινε σαν ένας από μας στο να γνωρίζει το καλό και το κακό. Υπάρχει, λοιπόν, κίνδυνος ν' απλώσει το χέρι του και να

φάει από το δέντρο της ζωής και να ζήσει αιώνια». Ετσι, ο Κύριος ο Θεός έδωξε τον άνθρωπο από τον κήπο της Εδέμ, για να καλλιεργεί τη γη απ' την οποία είχε προέλθει. (Γένεσις 3:22-23)

(4) ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑ;

Όποιος αμαρτάνει παραβαίνει το νόμο του Θεού. Η αμαρτία είναι η ίδια η ανομία. (Ά Ιωάννου 3:4)

(5) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ;

Γιατί ο μισθός που δίνει η αμαρτία είναι ο θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας. (Προς Ρωμαίους 6:23)

Τι ανακάλυψε όμως αφού αμάρτησε ο Αδάμ ότι σήμαιναν τα λόγια: “Καθ’ ήν ημέραν φάγης απ’ αυτού θέλεις εξάπαντος αποθάνει;” (Γεν.2:17.) Ανακάλυψε μήπως ότι σήμαιναν, όπως ο Σατανάς τον έκανε να πιστέψει, ότι θα εισέρχονταν στην υψηλότερη εκείνη σφαίρα της ευδαιμονίας; Στην περίπτωση αυτή η παράβαση θα είχε φέρει σαν αποτέλεσμα ένα μεγάλο καλό και ο Σατανάς θα είχε αποδειχτεί ευεργέτης

της ανθρώπινης φυλής. Ο Αδάμ όμως διαπίστωσε ότι αυτή δεν ήταν η σημασία της θεϊκής φράσης. Ο Θεός ανακοίνωσε ότι ο άνθρωπος θα επέστρεφε στη γη από την οποία προήρχετο. “Γή είσαι και εις γήν θέλεις επιστρέψει.” (Γεν. 3:19.) Τα λόγια του Σατανά: “Θέλουσιν ανοιχθεί οι οφθαλμοί σας,” αποδείχθηκαν αληθινά μόνο κάτω από αυτή την έννοια. Μετά την παρακοή τους στο Θεό, τα μάτια του Αδάμ και της Εύας άνοιξαν για να διακρίνουν την απομάρα τους· γνώρισαν πράγματι το κακό και γεύτηκαν τον πικρό καρπό της παρακοής.

Στη μέση του Εδεμικού κήπου βρίσκονταν το δένδρο της ζωής του οποίου ο καρπός είχε την ιδιότητα να διατηρεί τη διαίωνιση της ζωής. Αν ο Αδάμ είχε παραμείνει υπάκουος στο Θεό, θα εξακολουθούσε να νέμεται ελεύθερα τον καρπό του δένδρου αυτού και θα ζούσε αιωνίως. Αφότου όμως αμάρτησε, αποκλείσθηκε από τη συμμετοχή του καρπού του δένδρου της ζωής και υπήχθη στο θάνατο. Η θεϊκή έκφραση: “Γή είσαι και εις γήν θέλεις επιστρέφει,” σημαίνει τον ολοσχερή αφανισμό της ζωής.

(6) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΛΠΙΔΑ ΕΝΟΣ ΑΝΡΩΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ;

φανερώθηκε όμως τώρα με την εμφάνιση στη γη του σωτήρα μας Ιησού Χριστού, που με το ευαγγέλιο κατήργησε το θάνατο κι έκανε να λάμψει η άφθαρτη ζωή (΄Β Προς Τιμόθεον 1:10)

Η αθανασία η οποία είχε δοθεί σαν υπόσχεση στον άνθρωπο με τον όρο της υπακοής, είχε ακυρωθεί με την παρακοή. Ο Αδάμ δεν μπορούσε να μεταβιβάσει στους απογόνους του αυτό που δεν κατείχε πλέον. Και δεν θα υπήρχε καμία ελπίδα για την αμαρτωλή φυλή, αν ο Θεός μέσο της θυσίας του Υιού Του, δεν καθιστούσε την αθανασία και πάλι εφικτή στον άνθρωπο... . Και η αφθαρσία μόνο μέσο του Χριστού μπορεί να αποκτηθεί. “Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν.” (Ιωάν. 3:36.) Ο κάθε άνθρωπος μπορεί να αποκτήσει την ανεκτίμητη αυτή ευλογία όταν συμμορφώνεται με τους όρους. Σε όλους “τους ζητούντας δι’ υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν,” ο Κύριος απονέμει “ζωήν αιώνιον.” (Ρωμ. 2:7.)

(7) ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΕΝΟΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ;

Από το δέντρο όμως της γνώσης του καλού και του κακού να μη φας· γιατί την ίδια μέρα που θα φας απ’ αυτό,

εξάπαντος θα πεθάνεις». (Γένεσις 2:17)

Ο μόνος που υποσχέθηκε ζωή σαν αποτέλεσμα της παρακοής ήταν ο μεγάλος απατεώνας. Και η δήλωση του φιδιού προς την Εύα στην Εδέμ—“Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει,”—αποτελεί το πρώτο κήρυγμα που έγινε ποτέ περί της αθανασίας της ψυχής. Και όμως η ανακοίνωση αυτή που βασίζεται ολότελα πάνω στην εξουσία του Σατανά αντηχεί από τους άμβωνες του χριστιανικού κόσμου και γίνεται ασπαστή από την πλειοψηφία των ανθρώπων με την ίδια ευκολία που την ασπάσθηκαν οι προπάτορές μας. Η θεϊκή ρήση : “Η ψυχή η αμαρτάνουσα αυτή θέλει αποθάνει,” (Ιεζ. 18:20,) κατέληξε να σημαίνει: Η ψυχή η αμαρτάνουσα, αυτή δεν θέλει αποθάνει, αλλά θέλει ζήσει αιωνίως. Δεν μπορεί παρά να απορεί κανείς με τον ανεξήγητο παραλογισμό που δείχνουν οι άνθρωποι όταν γίνονται τόσο ευκολόπιστοι στα λόγια του Σατανά, ενώ δυσπιστούν στα λόγια του Θεού.

(8) ΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΑΠΕΤΡΕΨΕ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ;

Αφού, λοιπόν, έδιωξε τον άνθρωπο, έβαλε στα ανατολικά του κήπου τα χερουβίμ και το πύρινο περιστρεφόμενο

*ξίφος, για να φυλάνε το δρόμο που οδηγούσε στο δέντρο της ζωής.
(Γένεσις 3:24)*

Αν μετά την πτώση του επιτρεπόταν στον άνθρωπο να έρχεται ελεύθερα σε επαφή με το δένδρο της ζωής, τότε θα ζούσε αιωνίως και η αμαρτία θα διαιωνίζετο. Στα χερουβείμ όμως με τη ρομφαία τη φλογίνη ανατέθηκε “να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής” (Γεν. 3:24) και δεν επετράπηκε σε κανένα απολύτως μέλος της οικογενείας του Αδάμ να περάσει το φράγμα και να φάγει από το ζωοδότη καρπό. Επομένως δεν υπάρχει αθάνατος αμαρτωλός.

(9) ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ;

»Μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, αλλά δεν μπορούν να σκοτώσουν την ψυχή. Αντίθετα, να φοβηθείτε όποιον μπορεί να καταστρέψει ψυχή και σώμα στην κόλαση. (Κατά Ματθαίον 10:28)

(10) ΠΩΣ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΟΣΩΝ ΔΕΝ ΕΠΕΛΕΞΑΝ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑ;

»Πες, λοιπόν, άνθρωπε, στους Ισραηλίτες, που λένε συνέχεια πως δεν πρόκειται να ζήσουν και πως είναι

χαμένοι από τις ανομίες τους και τις αμαρτίες τους που τους βαραίνουν: “εγώ ο Κύριος, ο αληθινός Θεός, βεβαιώνω ότι δε χαίρομαι για το θάνατο του ασεβή, αλλά θέλω να αλλάξει τρόπο ζωής και να ζήσει. Γυρίστε, γυρίστε πίσω απ’ τον κακό σας δρόμο! Γιατί θέλετε να πάτε στην καταστροφή, Ισραηλίτες; (Ιεζεκιήλ 33:11)

Δεν καθυστερεί ο Κύριος να εκπληρώσει την υπόσχεσή του, όπως νομίζουν μερικοί. Κάνει υπομονή, γιατί δε θέλει να καταστραφούν μερικοί από σας, αλλά να μετανοήσουν όλοι. (΄Β Πέτρον 3:9)

Μετά την Πτώση όμως, ο Σατανάς ζήτησε από τους αγγέλους του να καταβάλουν μία ιδιαίτερη προσπάθεια για να ενσταλάξουν στον άνθρωπο την πεποίθηση της φυσικής του αθανασίας. Και αφού θα παρέσυρε τους ανθρώπους να πιστέψουν στην πλάνη αυτή, θα τους έκανε μετά να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι ο αμαρτωλός θα εξακολουθούσε να ζεί μέσα στην αιώνια δυστυχία. Έτσι ο άρχοντας του σκότους, εργαζόμενος μέσω των πρακτόρων του, παριστάνει το Θεό σαν ένα τύραννο εκδικητικό, δηλώνοντας ότι βυθίζει στην κόλαση όλους εκείνους που δεν Του προξενούν ευχαρίστηση και τους

αναγκάζει, να γεύονται την παντοτινή οργή Του· και ότι ενώ αυτοί υποφέρουν από απερίγραπτη αγωνία, και σφαδάζουν μέσα στις αιώνιες φλόγες, ο Δημιουργός τους τους βλέπει από ψηλά με ικανοποίηση.

Με αυτό τον τρόπο ο μεγάλος εχθρός αποδίδει τα δικά του χαρακτηριστικά στο Δημιουργό και Ευεργέτη της ανθρωπότητας. Η σκληρότητα είναι σατανική. Ο Θεός είναι αγάπη και κάθε τι που δημιούργησε ήταν αγνό, άγιο και πανέμορφο μέχρις ότου η αμαρτία διαπράχθηκε από τον πρώτο μεγάλο αντάρτη. Αυτός ο ίδιος ο Σατανάς είναι ο εχθρός ο οποίος πειράζει τον άνθρωπο να αμαρτήσσει και μετά, εκεί όπου μπορεί, τον καταστρέφει. Και όταν βεβαιωθεί για την τύχη των θυμάτων του, τότε πανηγυρίζει για την καταστροφή που προξένησε. Αν είχε το δικαίωμα θα παρέσυρε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή στα δίχτυα του. Αν δεν επενέβαινε η θεϊκή δύναμη, ούτε ένας από τους απογόνους του Αδάμ θα γλύτωνε.

(11) ΠΟΙΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

***Κι είπες: «Έκανα συμφωνία με τον
εκλεκτό μου και στο Δαβίδ το δούλο
μου ορκίστηκα: (Ψαλμοί 89:4)***

Ο Σατανάς προσπαθεί να νικήσει τους ανθρώπους σήμερα όπως νίκησε τους προπάτορές μας με το να υποσκάπτει την εμπιστοσύνη τους προς το Δημιουργό τους και να τους κάνει να αμφιβάλλουν για την ορθότητα του διακυβερνητικού του συστήματος και για τη δικαιοσύνη της νομοθεσίας Του. Ο Σατανάς και οι απεσταλμένοι του παριστάνουν το Θεό χειρότερο ακόμη από τον εαυτό τους προκειμένου να δικαιολογήσουν τη δική τους κακεντρέχεια και ανταρσία. Ο μεγάλος απατεώνας προσπαθεί να ρίξει την τρομερή σκληρότητα του δικού του χαρακτήρα επάνω στον ουράνιο Πατέρα μας για να παρουσιάσει τον εαυτό του αφάνταστα αδικημένο με την αποβολή του από τον ουρανό όταν δεν μπορούσε να υποταχθεί σ' ένα τέτοιο άδικο κυβερνήτη. Παριστάνει στον κόσμο την ελευθερία που θα απολαύσει κάτω από τη δική του επιεική κυριαρχία την τόσο διαφορετική από τη σκλαβιά που επιβάλλουν τα αυστηρά διατάγματα του Κυρίου. Έτσι πετυχαίνει να αποσπάσει τους ανθρώπους από την αφοσίωσή τους προς το Θεό.

(12) ΤΙ ΘΑ ΑΠΟΜΕΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΣΕΒΕΙΣ ΟΤΑΝ ΔΙΚΑΙΗ ΤΙΜΩΡΙΑ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ;

*Και θελετε καταπατησει τους ασεβεις·
διοτι αυτοι θελουσιν εισθαι σποδος υπο
τα ιχνη των ποδων σας, καθ' ην
ημεραν εγω καμω τουτο, λεγει ο
Κυριος των δυναμεων. (Μαλαχίας 4:3)*

Πόσο αποκρουστική σε κάθε
αίσθημα αγάπης και ευσπλαχνίας,
ακόμη και σ' αυτή την αντίληψή μας
της δικαιοσύνης, είναι η διδασκαλία ότι
οι νεκροί αμαρτωλοί βασανίζονται με
φωτιά και θειάφι σε μια διαρκώς
καιομένη κόλαση· ότι για τις αμαρτίες
της σύντομης επίγειας ζωής πρέπει να
υπομένουν βασανιστήρια τόσο
διάστημα όσο ζεί και ο αιώνιος Θεός.
Μολαταύτα η διδασκαλία αυτή
διδάσκεται ευρύτατα και βρίσκεται
ακόμη ενσωματωμένη σε πολλά από τα
σύμβολα πίστης του χριστιανικού
κόσμου.

(13) ΠΩΣ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΘΑ ΕΡΘΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ;

*”Με τις πολλές παρανομίες που έκανες
στο εμπόριό σου, μόλυνες τους τόπους
της λατρείας σου. Γι’ αυτό έβαλα
φωτιά στην πόλη σου για να
καταστραφείς και να γίνεις στάχτη*

*πάνω στη γη, μπροστά στην κοινή θεά.
(Ιεζεκιήλ 28:18)*

Τι θα κέρδιζε ο Θεός αν παραδεχόμαστε ότι τέρπεται να παρακολουθεί τα βασανιστήρια τα δίχως τελειωμό; Ότι αγαλλιάται να ακούει τα βογγητά και τις τσιρίδες και τα αναθέματα των βασανισμένων υπάρξεων που διατηρεί μέσα στις φλόγες της κόλασης; Μπορούν αυτοί οι φρικιαστικοί θόρυβοι να ακούονται σαν μουσική στα αυτιά της Άπειρης Αγάπης; Υποστηρίζεται ότι με την επιβολή ατέλειωτης δυστυχίας στους ασεβείς φανερώνεται το μίσος που τρέφει ο Θεός για την αμαρτία η οποία είναι καταστρεπτική για την ειρήνη και την ευταξία του σύμπαντος. Τι τρομερή βλασφημία! Σαν να είναι το μίσος του Θεού κατά της αμαρτίας αφορμή για τη διαιώνισή της. Επειδή, σύμφωνα με τις διδασκαλίες των θεολόγων αυτών, τα συνεχή βασανιστήρια χωρίς καμιά ελπίδα ευσπλαχνίας εξαγριώνουν μέχρι τρέλας τα πανάθλια θύματά τους που εξωτερικεύουν την παραφορά τους με κατάρες και βλαστήμιες, αυγατίζοντας έτσι συνεχώς το βάρος της ενοχής τους. Η δόξα του Θεού δεν εξαίρεται με τη διαιώνιση της κατ' αυτόν τον τρόπο διαρκώς αυξανόμενης αμαρτίας μέσα στο άεναο κύλισμα του χρόνου.

Ο ανθρώπινος νούς δεν μπορεί να υπολογίσει το μέγεθος της βλάβης που προξένησε η αιρετική εκδοχή των αιωνίων βασάνων. Η θρησκεία της Βίβλου, όλο αγάπη και καλοσύνη και γεμάτη από συμπόνοια, αμαυρώνεται από τη δεισιδαιμονία και καλύπτεται από τρόμο. Όταν αναλογίζεται κανείς με ποια μελανά χρώματα ο Σατανάς αναπαρέστησε το χαρακτήρα του Θεού, είναι μετά να απορεί ότι ο ευσπλαχνικός Δημιουργός μας εμπνέει με φόβο και με τρόμο ακόμη και με μίσος τους ανθρώπους; Οι απαίσιες απόψεις περί Θεού, οι οποίες διαδόθηκαν στον κόσμο από τις διδασκαλίες του άμβωνα έχουν δημιουργήσει χιλιάδες, μάλιστα εκατομμύρια, σκεπτικιστών και απίστων.

(14) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΟΥ ΔΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΤΙΧΟ ΓΙΑ ΤΟ ΨΕΥΤΙΚΟ ΔΟΓΜΑ;

Ύστερα ακολούθησε ένας άλλος, δεύτερος άγγελος, που έλεγε: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη· αυτή που πότισε όλα τα έθνη με το μεθυστικό κρασί της πορνείας της!» (Αποκάλυψη Ιωάννου 14:8)

Η θεωρία των αιωνίων βασάνων είναι μία από τις ψευτοδιδασκαλίες που

αποτελούν το κρασί των βδελυγμάτων της Βαβυλώνας με το οποίο πότισε όλα τα έθνη. (Αποκ. 14:8, 17:2.) Το ότι χριστιανοί ιεροκήρυκες θα μπορούσαν ποτέ να δεχθούν μία τέτοια αίρεση και να τη μεταδώσουν από τον ιερό άμβωνα, είναι ένα πραγματικό μυστήριο.. . . Αν αποστρεφόμεστε τη μαρτυρία του λόγου του Θεού και δεχόμαστε τις νόθες διδασκαλίες μόνο και μόνο επειδή μας τις δίδαξαν οι πατέρες μας, τότε υποκείμεθα στην καταδίκη που προφέρεται εναντίον της Βαβυλώνας. Πίνουμε από το κρασί των βδελυγμάτων της.

(15) ΤΙ ΘΑ ΤΟ ΔΩΣΕΙ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΣΟ ΣΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟ;

«Να, έρχομαι σύντομα», λέει ο Ιησούς, «και φέρνω μαζί μου την ανταμοιβή μου, για ν' ανταποδώσω στον καθένα ανάλογα με τα έργα του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 22:12)

Μία άλλη κατηγορία ανθρώπων, επειδή απεχθάνονται τη διδαχή των αιωνίων βασάνων, καταλήγουν στην εντελώς αντίθετη πλάνη.

Αντιλαμβάνονται ότι οι Γραφές παριστάνουν το Θεό σαν μία ύπαρξη αγάπης και συμπόνοιας και δεν μπορούν να πιστέψουν ότι Αυτός θα παρέδιδε

ποτέ τα πλάσματά Του στις φλόγες μιας κόλασης που καίει στην αιωνιότητα. Παραδεχόμενοι όμως ότι η ψυχή είναι από φυσικού της αθάνατη, δεν βρίσκουν άλλη διέξοδο από του να καταλήξουν στο ότι ολόκληρη η ανθρωπότητα τελικά θα σωθεί. Πολλοί ερμηνεύουν τις απειλές της Βίβλου ότι αποσκοπούν μόνο στο να φοβήσουν τους ανθρώπους για να υπακούσουν, αλλ' ότι δεν εκπληρώνονται στην πραγματικότητα. Έτσι λοιπόν ο αμαρτωλός μπορεί να ζεί ευχαριστούμενος μέσα στη φιλαυτία του, αψηφώντας τις απαιτήσεις του Θεού, αλλά περιμένοντας να γίνει στο τέλος ευνοούμενος Αυτού. Μία τέτοια διδαχή που προϋποθέτει την ευσπλαχνία του Θεού, αλλά αγνοεί τη δικαιοσύνη Του, ευχαριστεί τη σαρκική καρδιά και ενθαρρύνει τους ασεβείς στο να παρανομούν.

Μέσα στο λόγο Του ο Θεός έχει δώσει αναμφισβήτητη μαρτυρία ότι θα τιμωρήσει τους παραβάτες του νόμου Του. Αυτοί που τους αρέσει να κολακεύονται ότι ο Θεός είναι τόσο ευσπλαχνικός που δεν μπορεί να εφαρμόσει τη δικαιοσύνη Του κατά των αμαρτωλών, δεν έχουν παρά να κοιτάζουν στο σταυρό του Γολγοθά. Ο θάνατος του άσπιλου Υιού του Θεού μαρτυρεί ότι “ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος,” ότι κάθε παράβαση του νόμου του Θεού θα λάβει τη δίκαια

μισθαποδοσία. Ο αναμάρτητος Χριστός έγινε αμαρτία για τον άνθρωπο. Άντεξε σηκώνοντας την ενοχή της παράβασης και την αποστροφή του προσώπου του Πατέρα Του. Υπέστη όλη αυτή τη θυσία για να καταστήσει δυνατή την απολύτρωση των αμαρτωλών. Με κανένα άλλο τρόπο δεν μπορούσε ο άνθρωπος να απαλλαγεί από την ποινή της αμαρτίας. Και κάθε ψυχή που αρνείται να συμμετάσχει στον εξιλασμό αυτόν που εξασφαλίστηκε με ένα τέτοιο κόστος, αναλαμβάνει να σηκώσει μόνη της την ενοχή και την τιμωρία της παράβασης.

(16) ΤΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ;

Και πρόσθεσε: «Εκπληρώθηκαν όλα· εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος· εγώ σ' όποιον διψάει θα δώσω δωρεάν να πει από το νερό που δίνει ζωή. 7 Αυτά θα τα κληρονομήσει ο νικητής· κι εγώ θα είμαι Θεός του, κι αυτός παιδί μου. (Αποκάλυψη Ιωάννου 21:6-7)

Αυτή η υπόσχεση δίνεται μόνο σ' αυτούς που διψούν. Κανένας άλλος εκτός από εκείνους που νοιώθουν την ανάγκη του νερού της ζωής και που το

αναζητούν έστω και αν πρόκειται να χάσουν ότι άλλο έχουν, θα εφοδιαστούν με αυτό... Και εδώ επίσης οι όροι διευθετούνται. Προκειμένου να κληρονομήσει κανείς τα πάντα, πρέπει προηγουμένως να αντισταθεί και να νικήσει την αμαρτία.

Με τον προφήτη Ησαΐα δηλώνει τα ακόλουθα ο Θεός: “Είπατε πρός τον δίκαιον ότι καλόν θέλει είσθαι εις αυτόν ... Ουαί εις τον άνομον! κακόν θέλει είσθαι εις αυτόν· διότι θέλει φάγει τον καρπόν των έργων αυτού.” (Ησ. 3:10,11.) “Αν και ο αμαρτωλός πράττη κακόν εκατοντάκις και μακροημερεύη,” λέγει ο φιλόσοφος Σολομώντας, “εγώ όμως γνωρίζω βεβαίως ότι θέλει είσθαι καλόν εις τους φοβουμένους τον Θεόν, οίτινες φοβούνται από προσώπου Αυτού· εις δε τον ασεβή δεν θέλει είσθαι καλόν.” (Εκκλ. 8:12,13.) Και ο Παύλος επίσης μαρτυρεί ότι ο αμαρτωλός θησαυρίζει για τον εαυτό του “οργήν εν τη ημέρα της οργής και της αποκαλύψεως της δικαιοκρισίας του Θεού, όστις θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού ... θλίψις και στενοχώρια επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζομένου το κακόν.” (Ρωμ. 2:5-6,9.)

**(17) ΠΩΣ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ;**

Έπειτα πέρασε μπροστά από το Μωυσή και φώναξε: «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Κύριος ο Θεός. Είμαι γεμάτος καλοσύνη και έλεος, υπομονετικός, πιστός και πρόθυμος να συγχωρήσω. 7Δίνω τη χάρη μου σε χιλιάδες. (Εξοδος 34:6-7)

Φυλάει ο Κύριος όλους εκείνους που τον αγαπούν· κι όλους τους ασεβείς θα τους εξολοθρέψει. (Ψαλμοί 145:20)

Ο Θεός έκανε στους ανθρώπους μία διακήρυξη του χαρακτήρα Του και της μεθόδου την οποία εφαρμόζει έναντι της αμαρτίας. ... Η δύναμη και η εξουσία της θεϊκής διακυβέρνησης θα χρησιμοποιηθούν για την εξουδετέρωση της ανταρσίας. Όλες όμως οι ενδείξεις της απονομής δικαιοσύνης θα αποδειχτούν κατά πάντα συνεπείς με το χαρακτήρα του Θεού, χαρακτήρα μιας ευσπλαχνικής, μακρόθυμης και καλοκάγαθης ύπαρξης.

(18) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΜΑΡΤΩΛΟ;

»Λοιπόν, ελάτε, κι ας κριθούμε μεταξύ μας», λέει ο Κύριος. «Είναι οι αμαρτίες σας κόκκινες σαν το αίμα· μα σαν το χιόνι θα μπορούσαν να γίνουνε λευκές. Έχουν το χρώμα της πορφύρας· μα σαν καθάριο θα μπορούσανε μαλλί να λευκανθούν, (Ησαΐας 1:18)

Ο Θεός δεν βιάζει το θέλημα ούτε την κρίση κανενός. Δεν ευχαριστείται με μία δουλική υπακοή. Επιθυμεί όπως τα πλάσματά των χεριών Του Τον αγαπούν επειδή είναι άξιος της αγάπης τους. Θέλει να Τον υπακούουν επειδή έχουν τη λογική ικανότητα να εκτιμούν τη σοφία Του, τη δικαιοσύνη και την καλοκαγαθία Του. Και όλοι όσοι έχουν ορθή αντίληψη των προσόντων αυτών θα Τον αγαπούν επειδή έλκονται προς Αυτόν από θαυμασμό για τις ιδιότητές Του.

Οι αρχές της καλοσύνης, της ευσπλαχνίας και της αγάπης όπως τις δίδαξε και τις έζησε ο Σωτήρας μας, αποτελούν αντίγραφο του θελήματος και του χαρακτήρα του Θεού. Ο Χριστός δήλωσε ότι δεν δίδαξε τίποτε άλλο εκτός από αυτό που έλαβε από τον Πατέρα Του. Οι αρχές του θεϊκού καθεστώτος βρίσκονται σε τέλεια εναρμόνιση με την εντολή του Σωτήρα, “Αγαπάτε τους εχθρούς σας.”

Ο Θεός εφαρμόζει τη δικαιοσύνη Του πάνω στους ασεβείς για το καλό του σύμπαντος, ακόμη και για το καλό αυτών που θα υποστούν την τιμωρία Του. Θα τους καθιστούσε ευτυχείς αν αυτό μπορούσε να γίνει σύμφωνα με τους νόμους της διακυβέρνησής Του και με το δίκαιο χαρακτήρα Του. Τους περιβάλλει με τα δείγματα της αγάπης Του, τους χορηγεί τη γνώση του νόμου

Του, τους συνοδεύει με τη προσφορά της ευσπλαχνίας Του. Αλλά αυτοί περιφρονούν την αγάπη Του, ακυρώνουν το νόμο Του και απορρίπτουν την ευσπλαχνία Του. Ενώ διαρκώς δέχονται τα δώρα Του, δεν τιμούν όμως το Δωρητή. Μισούν το Θεό επειδή ξέρουν ότι απεχθάνεται τα αμαρτήματά τους. Ο Θεός ανέχεται επί πολύ τη διαστρεβλωμένη διαγωγή τους. Φθάνει όμως κάποτε η αποφασιστική εκείνη ώρα κατά την οποία θα κριθεί η τύχη τους. Και τότε πρόκειται μήπως ο Θεός να τους δέσει τους αντάρτες αυτούς στο πλευρό Του; Να τους εξαναγκάσει να εκτελούν το θέλημά Του;

(19) ΤΙ ΚΡΑΥΓΗ ΘΑ ΒΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΝΗΡΟ ΠΟΥ ΒΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ;

*κι έλεγαν στα βουνά και στα βράχια:
«Πέστε πάνω μας και κρύψτε μας απ’
αυτόν που κάθεται στο θρόνο κι από
την οργή του Αρνίου.!» (Αποκάλυψη
Ιωάννου 6:16)*

Αυτοί που διάλεξαν το Σατανά για αρχηγό τους και καθοδηγούνται από τη δύναμή του, δεν είναι έτοιμοι να παρουσιαστούν μπροστά στο Θεό. Η υπερηφάνεια, η απάτη, η ακολασία, η βαναυσότητα ρίζωσαν στο χαρακτήρα

τους. Μπορούν ποτέ να πάνε στον ουρανό και να συγκατοικούν παντοτινά με εκείνους που περιφρονούσαν και μισούσαν στη γη; Η αλήθεια δεν θα είναι ποτέ ευχάριστη στον ψεύτη. Η πραότητα δεν θα ικανοποιεί την αυτοπροβολή και την υπερηφάνεια. Η αγνότητα δεν είναι ευπρόσδεκτη από τον διεφθαρμένο. Η αφίλαυτη αγάπη δεν είναι επιθυμητή από τον εγωκεντρικό άνθρωπο. Ποια πηγή ευχαρίστησης θα μπορούσε ο ουρανός να προσφέρει σ' αυτούς που έχουν απορροφηθεί ολότελα από τα επίγεια και εγωιστικά τους ενδιαφέροντα;

Θα μπορούσαν αυτοί οι οποίοι πέρασαν τη ζωή τους επαναστατούντες κατά του Θεού να μεταφερθούν ξαφνικά στον ουρανό και να παρατηρούν την πανάγια και κατά πάντα τέλεια κατάσταση που πάντοτε επικρατεί εκεί—την κάθε ψυχή να ξεχειλίζει από χαρά, τη συναρπαστική μουσική να υψώνεται μελωδικά προς τιμή του Θεού και του Αρνίου και τις ακατάπαυστες δέσμες του φωτός να ξεχύνονται πάνω στους λυτρωμένους προερχόμενες από το πρόσωπο του καθημένου στο θρόνο—θα μπορούσαν αυτοί των οποίων οι καρδιές είναι γεμάτες από μίσος για το Θεό, για την αλήθεια και την αγιότητα να αναμιχθούν με το ουράνιο πλήθος και να πάρουν μέρος στους ύμνους της

δοξολογίας; Θα μπορούσαν να αντέξουν στη δόξα του Θεού και του Αρνίου; Όχι, όχι. Πολλά χρόνια προθεσμίας τους είχαν χορηγηθεί για να σχηματίσουν χαρακτήρες κατάλληλους για τον ουρανό. Αλλά δεν εξήσκησαν ποτέ τη σκέψη τους στο να εκτιμήσουν την αγνότητα. Δεν έμαθαν ποτέ τη γλώσσα του ουρανού και τώρα είναι πια πολύ αργά,

Μια ολόκληρη ζωή ανταρσίας κατά του Θεού τους κατέστησε ακατάλληλους για τον ουρανό. Η αγνότητα, η αγιοσύνη και η ειρήνη του ουρανού θα τους ήταν μαρτύριο. Η δόξα του Θεού θα τους γίνονταν εξολοθρευτική φωτιά. Θα λαχταρούσαν να απομακρυνθούν από τον άγιο εκείνο τόπο. Θα δέχονταν ευχαρίστως την καταστροφή για να μπορέσουν να κρυφθούν από το πρόσωπο Εκείνου ο οποίος πέθανε για να τους απολυτρώσει. Η μοίρα των ασεβών καθορίζεται κατόπιν της ίδιας τους της εκλογής. Ο αποκλεισμός τους από τον ουρανό είναι εθελοντικός από μέρους τους και θεωρείται δίκαιος και ελεητικός από μέρους του Θεού.

**(20) ΤΙ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΘΕΟ, ΘΑ ΣΦΡΑΓΙΣΕΙ ΤΗ ΜΟΙΡΑ
ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ;**

Ο άδικος ας συνεχίσει να αδικεί· ο ακάθαρτος ας συνεχίσει τα βδελυρά έργα του. Ας συνεχίσει κι ο δίκαιος να κάνει το δίκαιο, κι ο άγιος την αγιοσύνη του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 22:11)

Όπως τα νερά του Κατακλυσμού, έτσι και οι φωτιές της μεγάλης εκείνης ημέρας διακηρύττουν την απόφαση του Θεού ότι οι ασεβείς είναι ανεπανόρθωτοι. Δεν έχουν καμιά διάθεση να υποταχθούν στη θεϊκή εξουσία. Το θέλημά τους έχει εξοικειωθεί στην ανταρσία. Και όταν σταματήσει η ζωή, είναι τότε πια πολύ αργά για να στραφεί το ρεύμα των σκέψεών τους προς την αντίθετη κατεύθυνση, πολύ αργά για να επιστρέψουν από την παράβαση στην υπακοή, από το μίσος στην αγάπη.

(21) ΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΦΕΙΔΩΛΟΥ ΘΕΟΥ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΟΝ ΚΑΪΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΒΕΛ;

Όταν ο Κύριος είδε πόσο είχε αυξηθεί η κακία των ανθρώπων στη γη και ότι όλες τους οι σκέψεις ήταν πάντα μόνο πονηρές,. (Γένεσις 6:5)

Διατηρώντας τη ζωή του δολοφόνου Κάϊν, ο Θεός έδωσε στον κόσμο ένα

παράδειγμα για το ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα αν επιτρεπόταν στον αμαρτωλό να ζεί συνεχίζοντας μια πορεία αχαλίνωτης παρανομίας. Με την επίδραση του δασκαλέματος και του παραδείγματος του Κάϊν πλήθη των απογόνων του οδηγήθηκαν στην αμαρτία μέχρι που “επληθύνετο η κακία του ανθρώπου επί της γής, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδιάς αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας.” “Διεφθάρη δε η γή ενώπιον του Θεού, και ενεπλήσθη η γή αδικίας.” (Γεν. 6:5,11.)

Από ευσπλαχνία για τον κόσμο ο Θεός εξολόθρεψε τους ασεβείς συγχρόνους του Νώε. Από ευσπλαχνία κατέστρεψε τους διεφθαρμένους κατοίκους των Σοδόμων. Με την εξαπατική δύναμη του Σατανά οι εργάτες της ανομίας αποκτούν τη συμπάθεια και το θαυμασμό, εξακολουθώντας με αυτό τον τρόπο να παρασύρουν διαρκώς και άλλους στην εξέγερση. Έτσι έγινε στις μέρες του Κάϊν και του Νώε. Έτσι έγινε στον καιρό του Αβραάμ και του Λώτ. Και έτσι γίνεται στην εποχή μας. Από ευσπλαχνία Του προς το σύμπαν ο Θεός τελικά θα καταστρέψει τους καταφρονητές της χάρις Του.

(22) ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΑ ΕΞΑΓΟΡΑΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ

ΜΕΤΑΝΟΗΜΕΝΟΥΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ;

Ήταν αρκετό, λοιπόν, το παράπτωμα ενός ανθρώπου, για να κυριαρχήσει ο θάνατος σ' όλον τον κόσμο, εξαιτίας του ενός ανθρώπου. Το ίδιο, κι ακόμα περισσότερο, ο ένας Ιησούς Χριστός θα γίνει η αιτία να κυριαρχήσουν μέσα στην αληθινή ζωή όσοι αποδέχονται την άφθονη χάρη του Θεού και τη δωρεά της λυτρώσεως. Το συμπέρασμα είναι πως, όπως το ένα παράπτωμα έγινε αιτία καταδίκης όλων των ανθρώπων, έτσι και το σωτήριο έργο έγινε αιτία σωτηρίας και ζωής για όλους τους ανθρώπους. Κι όπως η παρακοή του ενός ανθρώπου έκανε όλη την ανθρωπότητα αμαρτωλή, έτσι και με την υπακοή του ενός θα αναγνωριστούν όλοι δίκαιοι από το Θεό. (Προς Ρωμαίους 5:17-20)

Σαν αποτέλεσμα της αμαρτίας του Αδάμ, ο θάνατος μεταδόθηκε σε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή. Όλοι το ίδιο καταλήγουν στον τάφο. Και με τα μέσα του σχεδίου της απολύτρωσης, όλοι πρόκειται να βγουν μια μέρα από τους τάφους τους.

**(23) ΤΙ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ΤΟ ΜΕΤΡΟ
ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΠΟΥ ΘΑ
ΛΑΒΟΥΝ ΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ;**

Γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα του μαζί με τους αγγέλους του, και τότε θα ανταμείψει τον καθένα ανάλογα με τις πράξεις του. (Κατά Ματθαίον 16:27)

“Μέλλει να γίνη ανάστασις νεκρών, δικαίων τε και αδίκων.” “Επειδή πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωοποιηθή εν τω Χριστώ.” (Πραξ. 24:15, Α΄ Κορ. 15:22.). . . Αλλά υπάρχει διάκριση ανάμεσα στις δύο τάξεις των αναστημένων. “Πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν Αυτού και θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα εις ανάστασιν κρίσεως.” (Ιωάν. 5:28-29.)

Όσοι κρίνονται άξιοι για την ανάσταση της ζωής είναι “μακάριοι και άγιοι.” “Επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν.” (Αποκ. 20:6.) Όσοι όμως δεν απέκτησαν την άφεση με τη μετάνοια και την πίστη, θα δεχθούν την τιμωρία της παράβασης που είναι “ο μισθός της αμαρτίας.” Η τιμωρία που δέχονται ποικίλλει σε διάρκεια και σε ένταση ανάλογα με “τα έργα αυτών,” αλλά απολήγει τελικά στο δεύτερο θάνατο..

Αφού είναι αδύνατο για το Θεό να παραμείνει συνεπής προς τη δικαιοσύνη και την ευσπλαχνία Του σώζοντας τον

αμαρτωλό που εξακολουθεί να εμμένει στην αμαρτία, του στερεί τελικά την ύπαρξη την οποία διακύβευσε με τις παραβάσεις του και για την οποία αποδείχθηκε ανάξιος. Ένας εμπνευσμένος συγγραφέας λέγει: “Έτι μικρόν και ο ασεβής δεν θέλει υπάρχει και θέλεις ζητήσει τον τόπον αυτού και δεν θέλει ευρεθή.” Και κάποιος άλλος δηλώνει: “Θέλουσιν εἶσθαι ὡς οἱ μὴ ὑπάρχοντες.” (Ψαλμ. 37:10, Αβδ. 16.) Βουτηγμένοι στο αίσχος βυθίζονται στην αμετάλλακτη, αιώνια λησμονιά.

(24) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΠΟΥ ΑΜΑΡΤΕΙ;

Γιατί ο μισθός που δίνει η αμαρτία είναι ο θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας. (Προς Ρωμαίους 6:23)

Όσο για σας, λαέ του Ιούδα, ήπιατε το ποτήρι της οργής μου πάνω στο άγιο μου βουνό, μα όλα τ' άλλα έθνη θα συνεχίσουν να το πίνουν δίχως τελειωμό. Θα το πουν όλο και θα εξαφανιστούν, σαν να μην είχανε ποτέ υπάρξει. (Οβδιού 1:16)

Έτσι δίνεται τέλος στην αμαρτία μαζί με όλη τη συμφορά και την καταστροφή που είχε για επακόλουθά

της. Ο Ψαλμωδός λέγει: “Εξολόθρευσας τον ασεβή· το όνομα αυτών εξήλειψας εις τον αιώνα του αιώνος. Εχθρέ, αι ερημώσεις εξέλιπον διαπαντός.” (Ψαλμ. 9:5-6.) Στην Αποκάλυψη ο Ιωάννης, ατενίζοντας στη μελλοντική κατάσταση, ακούει ένα παγκόσμιο τροπάριο δοξολογίας το οποίο καμία νότα παραφωνίας δεν ασχημίζει. Κάθε ύπαρξη του ουρανού και της γης ακούονταν να αποδίδει δόξα στο Θεό. (Αποκ. 5:13.) Δεν υπάρχουν τότε χαμένες ψυχές για να βλασφημούν το Θεό σπαρταρώντας μέσα στα αιώνια μαρτύρια. Δεν υπάρχουν άθλιες υπάρξεις στην κόλαση για να σμίξουν τα τσιρίγματά τους με τους ύμνους των λυτρωμένων.

(25) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΛΩΝ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ;

*Οι ζωντανοί ξέρουν τουλάχιστον ότι θα πεθάνουν, ενώ οι νεκροί δεν ξέρουν τίποτα· και τίποτα δεν έχουν πια να περιμένουν ως ανταπόδοση, αφού κανένας πια δεν τους θυμάται
(Εκκλησιαστής 9:5)*

ΥΠάνω στη βασική πλάνη της αθανασίας της ψυχής στηρίζεται η διδαχή της συνειδητής κατάστασης του ανθρώπου κατά το θάνατο—μία διδαχή η οποία, όπως και τα αιώνια βάσανα,

αντίκειται στις Γραφικές διδασκαλίες, στις υπαγορεύσεις της λογικής και στα αισθήματα του ανθρωπισμού. Σύμφωνα με τη λαϊκή εκδοχή οι λυτρωμένοι στον ουρανό έχουν συναίσθηση για το κάθε τι που γίνεται στη γη, ιδίως κάθε τι που αφορά τη ζωή των φίλων τους οποίους φεύγοντας άφησαν πίσω τους. Αλλά πως μπορούσε να αποβεί πηγή ευλογίας για τους νεκρούς το να γνωρίζουν τις στενοχώριες των ζωντανών, να συνειδητοποιούν τις αμαρτίες που διαπράττουν τα αγαπητά τους πρόσωπα και να τους βλέπουν να υποφέρουν με όλες τις θλίψεις, τις απογοητεύσεις και την αγωνία αυτής της ζωής; Πόση από την ουράνια ευδαιμονία θα μπορούσαν να απολαύσουν αυτοί που θα αιωρούνται πάνω από τους επιγείους φίλους τους; Και πόσο αφάνταστα αποκρουστική είναι η εκδοχή ότι μόλις η πνοή εγκαταλήψει το σώμα, η ψυχή των αμετανοήτων παραδίδεται στις φλόγες της κόλασης! Τι τρομερή αγωνία θα πρέπει να περνούν αυτοί που βλέπουν τους φίλους τους να κατεβαίνουν ανέτοιμοι στον τάφο για να εισέλθουν σε μία αιωνιότητα συμφοράς και αμαρτίας! Πολλοί έπαθαν παράκρουση από αυτή τη σπαραξικάρδια σκέψη.

Τι λέγει η Γραφή για τα πράγματα αυτά; Ο Δαβίδ αναφέρει ότι με το θάνατο οι αισθήσεις του ανθρώπου

χάνονται. “Το πνεύμα αυτού εξέρχεται· αυτός επιστρέφει εις την γήν αυτού- εν εκείνη τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται.” (Ψαλμ. 146:4.)

(26) ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΠΟΥ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ;

*Ο άδης δεν θα σε υμνήσει,
ούτε θα σε δοξολογήσουν οι νεκροί·
εκείνοι που στον τάφο κατεβαίνουν
δεν μπορούν να ελπίζουν στην
πιστότητά σου πια. Οι ζωντανοί,
μονάχα αυτοί θα σε υμνούν, όπως
σήμερα εγώ· κι όπως οι πατεράδες που
θα λένε στα παιδιά τους για τη δική
σου την πιστότητα. (Ησαΐας 38:18-19)*

Μετά τη δεκαπενταετή παράταση ζωής που δόθηκε στον Εζεκία ως απάντηση στην προσευχή του, ευγνώμονας ο βασιλιάς απέδωσε στο Θεό το σεβασμό του δοξολογώντας Τον για τη μεγάλη Του ευσπλαχνία. Στη δοξολογία αυτή αναφέρει το λόγο της αγαλλίασής του εκείνης: “Ο τάφος δεν θέλει Σε υμνήσει· ο θάνατός δεν θέλει Σε δοξολογήσει- οι καταβαίνοντες εις τον λάκκον δεν θέλουσιν ελπίζει επί την αλήθειάν Σου. Ο ζών, ο ζών, αυτός θέλει Σε υμνεί καθώς εγώ ταύτην την ημέραν.” (Ησ. 38:18-19.) Η εκλαϊκευμένη θεολογία παριστάνει τους

δικαίους νεκρούς ότι βρίσκονται στον ουρανό, ότι έχουν εισέλθει μέσα σε μία σφαίρα ευδαιμονίας και δοξολογούν αιωνίως το Θεό. Ο Εζεκίας όμως δεν μπορούσε να διακρίνει καμία τέτοια προοπτική στο θάνατο. Και η μαρτυρία που δίνει ο Ψαλμωδός συμφωνεί με τα λόγια του: “Εν τω θανάτω δεν υπάρχει ενθύμησις περί Σου· εν τω άδη τις θέλει Σε δοξολογήσει;”” Οι νεκροί δεν θέλουσιν αινέσει τον Κύριον, ουδέ πάνιες οι καταβαίνοντες εις τον τόπον της σιωπής.” (Ψαλμ. 6:5, 115:17.)

(27) ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΔΑΒΙΔ ΣΗΜΕΡΑ;

Αδερφοί, μπορώ να σας πω ελεύθερα για τον προπάτορα, το βασιλιά Δαβίδ, ότι και πέθανε και θάφτηκε και το μνήμα του υπάρχει εδώ μέχρι σήμερα. (Πράξεις Αποστόλων 2:29)

Το γεγονός ότι ο Δαβίδ παραμένει στο μνήμα μέχρι τον καιρό της ανάστασης είναι απόδειξη ότι οι δίκαιοι πεθαίνοντας δεν πηγαίνουν στον ουρανό. Μόνο με την ανάσταση και χάρη στο γεγονός ότι ο Χριστός αναστήθηκε, θα μπορέσει τελικά ο Δαβίδ να καθήσει στα δεξιά του Θεού.

(28) ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ;

Μην απορείτε γι' αυτό. Πλησιάζει ο καιρός που όλοι οι νεκροί θ' ακούσουν τη φωνή του. Όσοι έχουν πράξει δίκαια στη ζωή τους, θ' αναστηθούν τότε για να λάβουν μέρος στην καινούρια ζωή· κι όσοι έπραξαν φαύλα έργα, θ' αναστηθούν για ν' αντιμετωπίσουν την καταδίκη. (Κατά Ιωάννην 5:28-29)

(29) ΤΙ ΘΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΕ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΑΥΤΟΥ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΙΚΟ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΑΣΑΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΠΑΝΕ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ Η ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ;

«Να, έρχομαι σύντομα», λέει ο Ιησούς, «και φέρνω μαζί μου την ανταμοιβή μου, για ν' ανταποδώσω στον καθένα ανάλογα με τα έργα του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 22:12)

Επίσης και ο Παύλος λέγει: “Εάν δεν ανασταίνονται οι νεκροί, ουδ’ ο Χριστός ανέστη. Αλλ’ εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας· έτι είσθε εν ταις αμαρτίαις υμών. Άρα και οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απωλέσθησαν.” (Α’ Κορ. 15:16-18.) Αν αλήθευε ότι επί τέσσερεις χιλιάδες χρόνια οι δίκαιοι πεθαίνοντας πήγαιναν

κατευθείαν στον ουρανό, τότε πως μπορούσε ο Παύλος να πει ότι αν δεν υπάρχει ανάσταση, “οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απωλέσθησαν;” Δεν θα χρειάζονταν καν η ανάσταση.

(30) ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΠΟΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΕΦΕΡΕ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΚΑΙΡΟ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ;

Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλοί τόποι διαμονής· αν δεν υπήρχαν, θα σας το 'λεγα. Εγώ πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Κι όταν πάω και σας ετοιμάσω τόπο, πάλι θα 'ρθώ και θα σας πάρω κοντά μου, ώστε όπου είμαι εγώ να είστε κι εσείς. (Κατά Ιωάννην 14:2-3)

Όταν πλησίαζε όμως να αποχωριστεί από τους μαθητές Του, ο Ιησούς δεν τους είπε ότι σε λίγο θα πήγαιναν κοντά Του. . . . Και ο Παύλος συνεχίζοντας λέγει ότι “Αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ’ ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον· έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν, θέλομεν αρπαχθή μετ’ αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις

τον αέρα· και ούτω θέλομεν εἰσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου.” Και καταλήγει. “Λοιπὸν παρηγορεῖτε ἀλλήλους με τους λόγους τούτους.” (Α΄ Θεσ. 4:16-18.). . . . Ο Παῦλος στρέφει την προσοχή των ἀδελφῶν του στο μελλοντικό ἐρχομό του Κυρίου ὅταν τα δεσμά του τάφου θα σπάσουν και οι “κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ” θα ἀναστηθούν για να ζήσουν αἰωνίως.

(31) ΤΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΠΡΙΝ Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΣΕΒΗΣ ΛΑΒΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΤΑΜΟΙΒΕΣ ΤΟΥΣ;

Ἐλεγε με δυνατὴ φωνή: «Φοβηθεῖτε τον Κύριο και δοξάστε τον, γιατί ἦρθε η ὥρα που θα κρίνει τον κόσμον. Προσκυνήστε αὐτόν που δημιούργησε τον ουρανό, τη γη, τη θάλασσα και τις νεροπηγές!»
(Αποκάλυψη Ἰωάννου 14:7)

Πριν μπορέσει κανεὶς των ἀνθρώπων να εἰσέλθει στις μονές της μακαριότητος οι υποθέσεις τους πρέπει να ἐξεταστούν και οι χαρακτήρες και οι πράξεις τους πρέπει να ἀνασκοπισθούν ἐνώπιον του Θεοῦ. Ὅλοι πρόκειται να κριθούν σύμφωνα με τα ὅσα εἶναι γραμμένα στα βιβλία και να αμειφτούν

ανάλογα με τα έργα τους. Η κρίση αυτή δεν πραγματοποιείται την ώρα του θανάτου. Σημειώστε τα λόγια του Παύλου: “Διότι προσεδιόρισεν ημέραν εν η μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνη δια ανδρός τον οποίον προσεδιόρισε και έδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας Αυτόν εκ νεκρών.” (Πραξ. 17:31.) Εδώ ο απόστολος διασαφίζει ότι ένας ιδιαίτερος καιρός, μελλοντικός ακόμη, είχε προσδιοριστεί για την κρίση του κόσμου

Στην ίδια εποχή αναφέρεται και ο Ιούδας όταν λέγει: “Αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με παντοτινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας.” Και στη συνέχεια επαναλαμβάνει τα λόγια του Ενώχ: “Ιδού, ήλθεν ο Κύριος με μυριάδες αγίων Αυτού, δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων.” (Ιούδα 6,14-15.)

Αλλ’ εάν οι νεκροί ήδη απολαμβάνουν την ευδαιμονία του ουρανού, ή αν σφαδάζουν μέσα στις φλόγες της κόλασης, τότε τι χρειάζεται η μελλοντική κρίση; Οι διδασκαλίες του λόγου του Θεού πάνω στα σοβαρά αυτά θέματα ούτε σκοτεινές είναι, ούτε αντιφάσκουσες. Άνθρωποι με στοιχειώδη αντίληψη μπορούν να τις καταλάβουν. Ποια όμως ειλικρινής

διάνοια μπορεί να διακρίνει τη σοφία ή τη δικαιοσύνη στην εξελιγμένη αυτή θεωρία; Θα δεχθούν δηλαδή οι δίκαιοι, μετά την εξέταση των υποθέσεών τους κατά την κρίση, την επιδοκιμασία, “Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ ... είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου,” τη στιγμή που θα έχουν ήδη διαμείνει στην παρουσία Του για ολόκληρους ίσως αιώνες; Και θα κληθούν μήπως οι άδικοι από τον τόπο των βασάνων για να δεχθούν την τιμωρία τους από τον Κριτή όλης της γης: “Υπάγετε απ’ Εμού, οι κατηραμένοι εις το πύρ το αιώνιον;” (Ματθ. 25:21,41.) Ω, τι οικτρή ειρωνία! Επαίσχυντη προσβολή της σοφίας και της δικαιοσύνης του Θεού!

(32) ΣΕ ΠΟΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ;

*Πολλοί που έχουν πεθάνει θ’ αναστηθούν, άλλοι για να ζήσουν αιώνια κι άλλοι για ν’ αντιμετωπίσουν αιώνια ντροπή και περιφρόνηση.
(Δανιήλ 12:2)*

Πουθενά μέσα στις Άγιες Γραφές δεν απαντάται η δήλωση ότι κατά το θάνατο οι δίκαιοι λαβαίνουν αμέσως την αμοιβή τους και οι άδικοι την τιμωρία τους. Οι πατριάρχες και οι προφήτες δεν άφησαν καμιά τέτοια διαβεβαίωση. Ο Χριστός και οι απόστολοί του δεν

έκαναν καμιά νύξη γι' αυτό. Η Βίβλος διδάσκει με σαφήνεια ότι οι νεκροί δεν πηγαίνουν αμέσως στον ουρανό. Τους παρουσιάζει να κοιμούνται μέχρι την ημέρα της ανάστασης. (Α΄ Θεσ. 4:14, Ιώβ 14:10-12.) Την ημέρα ακριβώς κατά της οποίας θα “λυθή η αργυρά άλυσος και σπάση ο λύχνος ο χρυσούς” (Εκκλ. 12:6,) οι διαλογισμοί του ανθρώπου αφανίζονται. Αυτοί που κατεβαίνουν στον τάφο ησυχάζουν. Δεν έχουν καμιά ιδέα για οτιδήποτε συμβαίνει κάτω από τον ήλιο. (Ιώβ 14:21.) Μακαρία ανάπαυση για τους αποκαμωμένους δικαίους! Ο χρόνος, είτε μακρύς είτε σύντομος, δεν είναι παρά ένα λεπτό γι' αυτούς. Κοιμούνται και ξυπνούν με τη σάλπιγγα του Θεού σε μια δοξασμένη αθανασία. “Διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι. ... Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γίνει ο λόγος ο γεγραμμένος, Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη.” (Α΄ Κορ. 15:52-54.)

(33) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΡΑΥΓΗ ΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΗΜΕΝΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ;

Θάνατε, πού είναι το κεντρί της δύναμής σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου; (Προς Κορινθίους Α΄15:55)

Όταν καλούνται από το βαθύ τους ύπνο συνεχίζουν τον ειρμό των σκέψεών τους εκεί όπου αυτός είχε διακοπεί. Το τελευταίο αίσθημα που είχαν νοιώσει ήταν ο πόνος του θανάτου. Η τελευταία τους σκέψη ήταν ότι έπεφταν κάτω από τη δύναμη του τάφου. Όταν βγαίνουν από τον τάφο, η πρώτη τους χαρούμενη σκέψη θα εξωτερικευτεί με την αντήχηση της θριαμβικής κραυγής: “Πού, θάνατε, το κέντρον σου; πού, άδη, η νίκη σου;” (Εδ. 55.)

Αντιλαμβάνομαι ότι η πρώτη απάτη για την ανθρωπότητα ήταν, «Εσείς σίγουρα δεν θα πεθάνετε.» Είναι σαφές ότι η Αγία Γραφή διδάσκει ότι το τελικό αποτέλεσμα της αμετανόητης αμαρτίας φέρνει την τελική πτώση τόσο για το σώμα και την ψυχή.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιτος

Έχω ανακαλύψει στο Λόγο του Θεού ότι η μόνη μας ελπίδα για αθανασία είναι να δεχθούν την εξιλαστήρια θυσία του Χριστού.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσι-στος

Βλέπω την απόδειξη της μεγάλης διαμάχης και την προσπάθεια του

*Σατανά να πείσει τον κόσμο ότι η
κυβέρνηση του Θεού είναι αυστηρή
και άδικη. Όμως, είναι προφανές
στην Αγία Γραφή ότι οι αποφάσεις
του Θεού είναι δίκαιες, και
φιλεύσπλαχνες.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιςτος

*Βλέπω το έλεος του Θεού για το
γεγονός ότι μετά τη λήψη μόνο της
ανταμοιβή του, το κακό θα
καταστραφεί από τις φωτιές της
κόλασης. Ούτε το σώμα ή η ψυχή
τους θα πρέπει να αφεθεί να
υποφέρουν για ατελείωτους αιώνες.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσι-στος

*Έχω βρει στην Αγία Γραφή ότι οι
νεκροί δεν είναι στον ουρανό
δοξάζοντας τον Θεό. Δεν έχουν
κανένα συναίσθημα, σκέψη, ή
οποιαδήποτε ενημέρωση
οποιοδήποτε είδους, αλλά
κοιμούνται σε τάφους τους,
περιμένοντας την ανάσταση.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσι-στος

*Μου δίνει γαλήνη το ότι ξέρω πως
αυτοί δεν παρατηρούν τους
αγαπημένους τους να υποφέρουν τις*

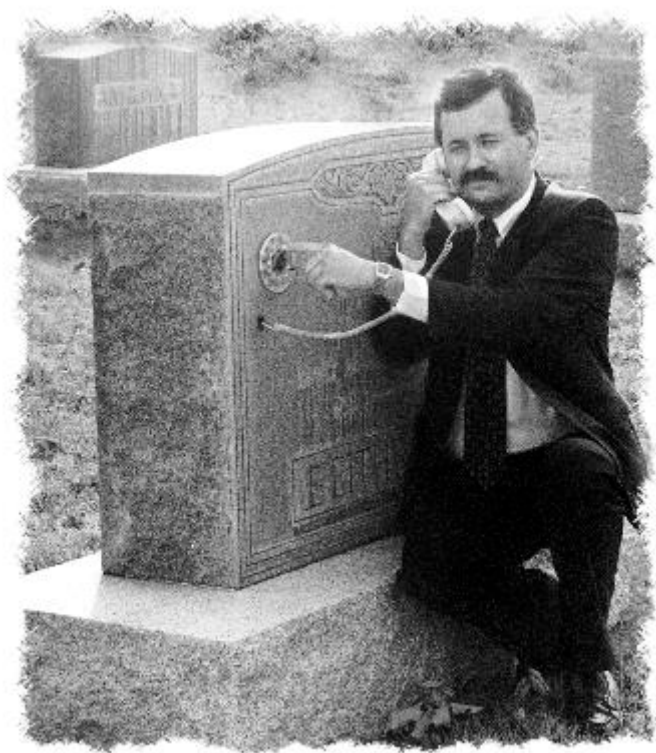
*αδικίες του κόσμου. Εκείνοι
κοιμούνται στους τάφους τους
περιμένοντας την ανάσταση, τον
δεύτερο ερχομό του Χριστού.*

Κυκλώστε: *Ναι*   *Αναποφάσι-στος*

*Είναι προσευχή μου ότι θα είμαι
μεταξύ εκείνων των πιστών που
κραυγάζουν, «Ο θάνατος, πού είναι
το κεντρί σου; Ω τάφε, που είναι η
νίκη;»*

Κυκλώστε: *Ναι*   *Αναποφάσιστος*

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Μάθημα 6

Ο πνευματισμός

Η διακονία των αγίων αγγέλων όπως την παρουσιάζουν οι Γραφές είναι μία από τις πιο παρήγορες και πολύτιμες αλήθειες για τον κάθε οπαδό του Χριστού. Αλλά η Βιβλική διδασκαλία του θέματος αυτού έχει συσκοτιστεί και διαστραφεί από τις πλάνες της εκλαϊκευμένης θεολογίας. Η διδασκαλία της φυσιολογικής αθανασίας της Ψυχής, προερχόμενη από την ειδωλολατρική φιλοσοφία, συγχωνεύτηκε με την πίστη της χριστιανικής Εκκλησίας κατά τα ζοφερά χρόνια της μεγάλης αποστασίας, εκτοπίζοντας τη σαφή Γραφική αλήθεια ότι “οι νεκροί δεν γνωρίζουν ουδέν.” Μ’ αυτό τον τρόπο πλήθη ανθρώπων κατέληξαν να

πιστεύουν πως τα “λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα δια τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν,” είναι τα πνεύματα των νεκρών. Και αυτό παρά τη βιβλική μαρτυρία ότι οι άγιοι άγγελοι προϋπήρχαν και ότι έπαιξαν το ρόλο τους στην ανθρώπινη ιστορία πριν ακόμη από το θάνατο του ανθρώπου.

(1) ΤΙ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΟΥΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟ;

Όπως το σύννεφο σκορπάει και χάνεται, έτσι κι όποιος στον άδη κατεβαίνει δεν ανεβαίνει πια· σπíti του δεν ξανάρχεται κι ο τόπος του δεν τον αναγνωρίζει. (Ιώβ 7:9)

Η δοξασία ότι ο άνθρωπος εξακολουθεί να συναισθάνεται μετά το θάνατο και ιδιαίτερα ότι τα πνεύματα των νεκρών επιστρέφουν για να συμπαρασταθούν στους ζώντες, προλείανε το δρόμο για το σύγχρονο πνευματισμό. Αν οι νεκροί ήδη απολαμβάνουν την προνομιούχο θέση τους ενώπιον του Θεού και των αγίων αγγέλων και κατέχουν τώρα γνώσεις κατά πολύ ανώτερες από ότι είχαν πρώτα, γιατί τάχα να μη επιστρέφουν στη γη για να διαφωτίζουν και να νουθετούν τους ζωντανούς; Αν, σύμφωνα με τη

διδασχὴ ὀρισμένων λαοφιλῶν θεολόγων, τα πνεύματα τῶν νεκρῶν φτερουγίζουν πάνω ἀπὸ τοὺς ἐπίγειους φίλους τοὺς, τότε γιατί ἀραγε νὰ μὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικοινωνοῦν μαζί τοὺς καὶ νὰ τοὺς προειδοποιοῦν γιὰ τοὺς κινδύνους ἢ νὰ τοὺς παρηγοροῦν στὴ θλίψη τοὺς; Πῶς μποροῦν ὅσοι πιστεύουν στὴ μετὰ θάνατο φυσιολογικὴ κατάστασι τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀπορρίψουν κάτι ποὺ τοὺς παρουσιάζεται σαν φῶς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς μεταδίδεται ἀπὸ πνεύματα ποὺ ἔχουν περάσει στὴ σφαῖρα τῆς δόξας; Νὰ ἓνα ἱερό θεωρούμενο κανάλι μέσο τοῦ οἰοῦ ο Σατανὰς ἐργάζεται γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῶν προθέσεων τοῦ.

Οἱ ἀποστάτες ἄγγελοι οἱ οἱ οἱ ἐκτελοῦν τὶς διαταγές τοῦ, παρουσιάζονται σαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν πνευμάτων. Ἐνῶ προσποιεῖται ὅτι φέρνει τοὺς ἀνθρώπους σε ἐπικοινωνία με τοὺς νεκρούς, ὁ ἄρχοντας τοῦ κακοῦ ἀσκεῖ ἐπάνω τοὺς τὴ μαγικὴ ἐπιρροή τοῦ.

(2) ΠΟΙΑ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ, ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΕΞΑΠΑΤΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

Εἶναι τὰ δαιμονικὰ πνεύματα ποὺ κάνουν τερατουργίες καὶ στέλνονται στοὺς βασιλιάδες ὅλης τῆς οἰκουμένης

να τους συνάξουν για τον πόλεμο, που θα γίνει τη μεγάλη εκείνη ημέρα του παντοκράτορα Θεού. (Αποκάλυψη Ιωάννου 16:14)

Έχει τη δύναμη να παρουσιάζει στους ανθρώπους τη μορφή των πεθαμένων φίλων τους. Η παραποίηση είναι τέλεια. Το γνώριμο βλέμμα, τα λόγια, ο τόνος της φωνής αποδίδονται με καταπληκτική ακρίβεια. Πολλοί παρηγορούνται με τη βεβαιότητα ότι τα αγαπητά τους πρόσωπα απολαμβάνουν τη μακαριότητα του ουρανού και χωρίς να υποπτεύονται τον κίνδυνο, δίνουν προσοχή “εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίας δαιμόνιων.” Αφού τους πείσει ότι πραγματικά οι νεκροί επιστρέφουν και επικοινωνούν μαζί τους, τότε ο Σατανάς τους παρουσιάζει εκείνους που κατέβηκαν στον άδη απροετοίμαστοι. Αυτοί ισχυρίζονται ότι ζούν ευτυχισμένοι στον ουρανό και μάλιστα ότι κατέχουν εξέχουσες θέσεις εκεί. Έτσι γενικεύεται η πλάνη ότι καμία διάκριση δεν γίνεται ανάμεσα σε δικαίους και αδίκους.

Οι προφασιζόμενοι επισκέπτες από τον κόσμο των πνευμάτων κάνουν ενημερώσεις και προειδοποιήσεις που τυχαίνει κάποτε να βγουν σωστές. Μόλις κερδίσουν την εμπιστοσύνη, παρουσιάζουν τότε διδαχές που κατευθείαν υπονομεύουν την πίστη στην Αγία Γραφή. Κάτω από το κάλυμμα

γνησίου ενδιαφέροντος για το καλό των επιγείων φίλων τους, ύπουλα εισάγουν τις πιο επικίνδυνες πλάνες.

Το γεγονός ότι λένουν και ορισμένες αλήθειες, και κάποτε μάλιστα είναι σε θέση να προλέγουν μελλοντικά συμβάντα, εμπνέει εμπιστοσύνη στα λεγόμενά τους, ώστε πλήθη ανθρώπων καταντούν να ασπάζονται τις ψευτοδιδασκαλίες με την ίδια προθυμία και να τις πιστεύουν με την ίδια βαθιά πεποίθηση σαν να ήταν οι πιο ιερές αλήθειες της Βίβλου. Ο νόμος του Θεού αφήνεται κατά μέρος, το Πνεύμα της χάρης περιφρονείται, το αίμα της διαθήκης λογίζεται κοινό. Τα πνεύματα αρνούνται τη θεότητα του Χριστού και βάζουν ακόμη και το Δημιουργό στο ίδιο με αυτά επίπεδο. Έτσι κατορθώνει ο Αρχιστασιαστής, κάτω από καινούργια μεταμφίεση να κατευθύνει εναντίον του Θεού τον ίδιο αγώνα που άρχισε στον ουρανό και που για έξη περίπου χιλιάδες χρόνια συνεχίζεται στη γη.

(3) ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΚΟ ΧΩΡΙΟ, ΠΟΙΟΣ ΥΠΟΔΥΟΤΑΝ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ;

«Πώς είναι η μορφή του;» τη ρώτησε.

«Είν' ένας γέρος», είπ' εκείνη, «που ανεβαίνει τυλιγμένος μ' ένα μανδύα».

Ο Σαούλ αναγνώρισε ότι αυτός ήταν ο Σαμουήλ κι έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσκύνησε. (Ή Σαμουήλ 28:14)

Πολλοί προσπαθούν να ερμηνεύσουν τα πνευματιστικά φαινόμενα αποδίδοντάς τα γενικά στο δόλο και στην ταχυδακτυλουργία του μέντιουμ. Αλλά αν και είναι αλήθεια ότι συχνά τα τεχνάσματα της κατεργαριάς εκλαμβάνονται σαν αυθεντικά φαινόμενα, πολλές φορές όμως έχουν παρατηρηθεί αξιοσημείωτες επιδείξεις υπερφυσικών δυνάμεων. Οι μυστηριακοί κτύποι που σήμαναν την αφετηρία του σύγχρονου πνευματισμού δεν οφείλονται σε ανθρώπινα τεχνάσματα και πανουργίες, αλλά στην άμεση δράση των πονηρών αγγέλων που εγκαινιάζουν μ' αυτόν τον τρόπο μία από τις πιο επιτυχημένες ψυχοφθόρες πλάνες. Πολλοί θα παγιδευτούν από την εκδοχή ότι ο πνευματισμός είναι απλώς μία ανθρώπινη αγυρτεία. Μόλις όμως αυτοί παρευρεθούν σε μία πνευματιστική συγκέντρωση με εκδηλώσεις που δεν μπορούν παρά να παραδεχθούν σαν υπερφυσικές, τότε θα παραπλανηθούν και θα βρεθούν αναγκασμένοι να τις αναγνωρίσουν σαν εξάσκηση της μεγάλης δύναμης του Θεού.

(4) ΠΟΙΕΣ ΤΡΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΣΑΤΑΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ;

Αυτός ο άνομος θα έρθει με την ενέργεια του σατανά. Θα κάνει κάθε είδους θαυματουργικές δυνάμεις με

απατηλά σημεία και τέρατα. Με κάθε είδους άνομα κι απατηλά μέσα θα παρασύρει όσους βαδίζουν προς την καταστροφή, επειδή δεν αγάπησαν την αλήθεια για να σωθούν. (Προς Θεσσαλονικείς 'B 2:9-10)

Τα άτομα αυτά παραβλέπουν τη μαρτυρία των Γραφών για τα θαύματα που γίνονται από το Σατανά και τους αγγέλους του. Ήταν με τη σατανική επέμβαση που ο Φαραώ και οι μάγοι του κατόρθωσαν να πλαστοποιήσουν τα θαύματα του Θεού. Ο Παύλος πιστοποιεί ότι πριν από τη δευτέρα παρουσία του Χριστού θα μεσολαβήσουν παρόμοιες εκδηλώσεις σατανικής δύναμης.. Και ο απόστολος Ιωάννης, περιγράφοντας τη θαυματουργική δύναμη που μέλλει να εκδηλωθεί στις έσχατες ημέρες, λέγει: “Και έκαμε σημεία μεγάλα, ώστε και πύρ έκαμνε να καταβαίνει εκ του ουρανού εις την γήν ενώπιον των ανθρώπων και επλάνα τους κατοικούντας επί της γής, δια τα σημεία τα οποία εδόθησαν εις αυτόν να κάμα” (Αποκ. 13:13-14.) Εδώ δεν γίνεται λόγος για απλές αγυρτείες. Οι άνθρωποι πλανώνται από τα θαύματα που οι άγγελοι του Σατανά έχουν τη δύναμη να κάνουν, όχι από αυτά που προσποιούνται ότι κάνουν.

(5) ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΤΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ;

*Αυτοί στην πραγματικότητα είναι
ψευτοαπόστολοι, απατεώνες,
άνθρωποι που μεταμφιέζονται σε
αποστόλους του Χριστού. 14Και μη
σας φαίνεται παράξενο, γιατί κι ο ίδιος
ο σατανάς μεταμφιέζεται σε άγγελο
φωτός. (Προς Κορινθίους 'Β 11:13-14)*

Ο άρχοντας του σκότους, ύστερα
από τέτοια μακράιωνη εξάσκηση της
μεγαλοφυΐας του στον τομέα της απάτης,
προσαρμόζει με δεξιοτεχνία τους
πειρασμούς του σύμφωνα με τις κλίσεις
των ανθρώπων κάθε κοινωνικής και
πνευματικής χροιάς. Σε καλλιεργημένα,
ραφιναρισμένα άτομα, παρουσιάζει τον
πνευματισμό στις πιο λεπτεπίλεπτες και
διανοούμενες μορφές του, πετυχαίνοντας
μ' αυτόν τον τρόπο να παρασύρει
πολλούς στα δίχτυα του.

Για τη σοφία που μεταβιβάζεται
μέσο του πνευματισμού, ο απόστολος
Ιάκωβος μας πληροφορεί ότι “δεν είναι
άνωθεν καταβαίνουσα, αλλά είναι
επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης.” (Ιακ.
3:15.) Αυτό όμως ο μεγάλος απατεώνας
έχει τον τρόπο να το καμουφλάρει,
ανάλογα με το πώς εξυπηρετούνται
καλύτερα οι σκοποί του. Αυτός που είχε
τη δυνατότητα να παρουσιαστεί

μπροστά στο Χριστό στην έρημο του πειρασμού μεταμφιεσμένος σε λαμπρό ουράνιο σεράφ, εμφανίζεται και στους ανθρώπους με αυτόν τον πιο ελκυστικό τρόπο σαν άγγελος φωτός. Γοητεύει το νού με το να παρουσιάζει θέματα βαθυστόχαστα. Τέρπει τις ψευδαισθήσεις με συγκλονιστικές παραστάσεις. Αιχμαλωτίζει τα συναισθήματα με τις διθυραμβικές επιδείξεις του για αγάπη και φιλανθρωπία. Εξάπτει τη φαντασία κάνοντάς την να πετάει σε σφαίρες μεταρσίωσης και οδηγεί τους ανθρώπους να νοιώθουν τέτοια υπερηφάνεια για τη δική τους σοφία, ώστε στην καρδιά τους να αισθάνονται περιφρόνηση για τον Αιώνιο Θεό.

Η δυναμική αυτή ύπαρξη η οποία μπόρεσε να φέρει το Λυτρωτή του κόσμου σ' ένα πανύψηλο βουνό και να παραστήσει μπροστά του όλα τα βασίλεια της γης και τη δόξα τους, θα παρουσιάσει τους πειρασμούς της και στους ανθρώπους με τρόπο που να διαστρέψει τις αισθήσεις όλων εκείνων οι οποίοι δεν προστατεύονται από τη θεϊκή δύναμη.

(6) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟ-ΕΞΥΨΩΣΗ ΠΟΥ ΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ;

Αυτή η δήθεν σοφία δεν έρχεται από τον ουρανό, αλλά είναι γήινη, σαρκική, δαιμονική. (Ιακώβου 3:15)

Στις μέρες μας ο Σατανάς παραπλανά τους ανθρώπους το ίδιο όπως παραπλάνησε την Εύα στον κήπο της Εδέμ: με την κολακεία, με τη δημιουργία σφοδρής επιθυμίας για την απόκτηση απαγορευμένης γνώσης, με το κέντρισμα της φιλοδοξίας για αυτοεξύψωση. Αυτά ακριβώς τα τρωτά προκάλεσαν τη δική του πτώση και μ' αυτά πάλι σκοπεύει να επιφέρει την καταστροφή του ανθρώπου. “Θέλετε είσθαι ως θεοί,” δηλώνει, “γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν.” (Γέν. 3:5.) Ο πνευματισμός διδάσκει ότι “ο άνθρωπος είναι το δημιούργημα της εξέλιξης· ότι το πεπρωμένο του από τη μέρα της γέννησής του και καθόλη την αιωνιότητα είναι η ανοδική πρόοδος προς τη Θεότητα.”. . .

Έτσι, στη θέση της δικαιοσύνης και της τελειότητας του Άπειρου Θεού, του πραγματικού αντικειμένου της λατρείας, στη θέση της άψογης δικαιοσύνης του νόμου Του, του πραγματικού γνώμονα της ανθρώπινης επίτευξης, ο Σατανάς έθεσε την αμαρτωλή και σε λάθη υποκείμενη φύση του ίδιου του ανθρώπου σαν το μοναδικό αντικείμενο της λατρείας, το μοναδικό κανόνα της κρίσης, και εκτίμησης του χαρακτήρα.

Αυτή είναι η πρόοδος· όχι όμως προς τα άνω αλλά προς τα κάτω.

(7) ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΥΨΩΘΕΙ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ;

Άπιστοι και άπιστες, δεν ξέρετε ότι η αγάπη για τον αμαρτωλό κόσμο είναι έχθρα εναντίον του Θεού; Όποιος, λοιπόν, θέλει να είναι φίλος του κόσμου γίνεται εχθρός του Θεού. (Ιακώβου 4:6)

Κανόνας τόσο της πνευματικής όσο και της διανοητικής φύσης του ανθρώπου είναι ότι με την παρατήρηση μεταβαλλόμαστε. Λίγο κατ' ολίγο το πνεύμα προσαρμόζεται προς το αντικείμενο γύρω από το οποίο συγκεντρώνεται. Τελικά αφομοιώνεται με αυτό που έμαθε να αγαπά και να εκτιμά. Αλλά ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να υπερβεί τον ιδανικό κανόνα που ο ίδιος έθεσε ως προς την αγνότητα, τη χρηστότητα ή την αλήθεια. Αν στη θέση του προσφιλέστερου ιδανικού του έχει θέσει το εγώ του, δεν θα κατορθώσει ποτέ τίποτε παραπάνω από αυτό. Μόνο η χάρη του Θεού έχει την ικανότητα να εξυψώσει τον άνθρωπο. Αν αφεθεί στον εαυτό του, αναπόφευκτα θα πάρει τον κατήφορο.

(8) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΡΙΔΙΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟ-ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ;

*Μήπως δεν έχω δικαίωμα να έχω μαζί
στα ταξίδια μου αδερφή χριστιανή ως
σύζυγο, όπως κάνουν και οι άλλοι
απόστολοι και τα αδέρφια του Κυρίου
και ο Κηφάς; (Προς Κορινθίους Α' 9:5)*

Σε άτομα που ζούν μέσα στην
τρυφηλότητα, στις τέρψεις και στον
αισθησιασμό, ο πνευματισμός
παρουσιάζεται λιγότερο
καμουφλαρισμένος σε επίδειξη από ότι
σε διανοουμένους και ραφιναρισμένους
ανθρώπους. Στα γούστα αυτών
ανταποκρίνεται καλύτερα με την πιο
χονδροειδή μορφή του. Ο Σατανάς
μελετά κάθε παθογνωμικό σύμπτωμα
της ευπαθούς ανθρώπινης φύσης.
Επισημαίνει τις αμαρτωλές ροπές κάθε
ατόμου· και τότε φροντίζει ώστε να μη
λείψει καμία ευκαιρία για την
ικανοποίηση της τάσης αυτής προς το
κακό. Εξωθεί τους ανθρώπους να
κάμουν κατάχρηση των μη βασικά
βλαβερών έξεων, ώστε με την ακράτεια
να εξασθενήσουν τις φυσικές,
διανοητικές και ηθικές τους δυνάμεις.

Έχει καταστρέψει και εξακολουθεί να
καταστρέφει χιλιάδες ψυχών με την
ικανοποίηση των παθών που τελικά
αποκτηνώνουν τελικά ολόκληρη τη φύση
του ανθρώπου. Και για κορωνίδα του

έργου του, χρησιμοποιεί τη διακήρυξη των πνευματιστών ότι “η πραγματική γνώση τοποθετεί τον άνθρωπο πάνω από κάθε νόμο.” ότι “κάθε τι που υπάρχει είναι νόμιμο,” και ότι “όλες οι αμαρτίες που διαπράττει ο άνθρωπος είναι αθώες.” Όταν οι άνθρωποι πείθονται μ’ αυτόν τον τρόπο ότι η επιθυμία αποτελεί τον ύψιστο κανόνα, ότι η ελευθερία είναι συνώνυμη της αχαλίνωτης συμπεριφοράς, και ότι ο άνθρωπος είναι υπόλογος μόνο στον εαυτό του, είναι να απορεί κανείς αν η διαφθορά και η εξαχρείωση βασιλεύουν παντού; Πρόθυμα τα πλήθη ασπάζονται διδασκαλίες που τους παρέχουν πλήρη ανεξαρτησία για να ακολουθούν τις κλίσεις της σαρκικής τους καρδιάς. Οι χαλινοί του αυτοέλεγχου παραδίδονται στα χέρια της λαγνείας, οι διανοητικές και οι ψυχικές δυνάμεις υποσκελίζονται από τις σαρκικές ροπές, και με θριαμβευτική χαρά ο Σατανάς παρασύρει στα δίχτυα του χιλιάδες ατόμων που διατείνονται ότι είναι οπαδοί του Χριστού.

(9) ΤΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟ;

Μην απευθύνεστε σ’ εκείνους που καλούν τα πνεύματα ούτε στους μάντεις. Μην τους συμβουλευέστε για να μη μολύνεστε απ’ αυτούς. Εγώ, ο Κύριος είμαι ο Θεός σας. (Λευίτικον 19:31)

Δεν είναι ανάγκη όμως κανείς να παρασυρθεί από τους ψεύτικους ισχυρισμούς του πνευματισμού. Ο Θεός χορήγησε στον κόσμο φως ικανό για να ανακαλύψουν την παγίδα. Όπως ήδη αναφέραμε, αυτή η βασική θεωρία του πνευματισμού, αντιστρατεύεται στις απλούστερες ακόμη δηλώσεις της Γραφής. Η Βίβλος αναφέρει ότι οι νεκροί δεν γνωρίζουν τίποτε· ότι οι διαλογισμοί τους εξαφανίζονται· ότι δεν έχουν μέρος σε ότι συμβαίνει κάτω από τον ήλιο· ότι δεν έχουν ιδέα για τις χαρές και τις λύπες των πιο αγαπημένων τους προσώπων στη γη.

(10) ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΤΙ ΠΟΙΝΗ ΕΔΩΣΕ Ο ΘΕΟΣ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΜΠΛΕΧΤΗΚΑΝ ΣΕ ΑΥΤΟΝ;

»Κάθε άντρας ή γυναίκα που ασκούν νεκρομαντεία ή μαντεία, πρέπει εξάπαντος να θανατώνονται. Πρέπει να τους λιθοβολούν, και η ευθύνη για το θάνατό τους θα είναι δική τους».
(Λευίτικον 20:27)

Επί πλέον ο Θεός απαγορεύει αυστηρά κάθε προσποιητή επικοινωνία με τα πνεύματα των νεκρών. Στην Εβραϊκή εποχή, υπήρχε μια ορισμένη κατηγορία ανθρώπων που ισχυρίζονταν,

όπως οι σύγχρονοι πνευματιστές, ότι έρχονται σε επικοινωνία με τους νεκρούς. Αλλά τα “πνεύματα της μαντείας.” όπως ονομάζονται αυτοί οι επισκέπτες από το υπερπέραν, η Γραφή τα ονομάζει “πνεύματα δαιμόνιων.” (Σύγκρ. με Αρ.25:1-3, Ψαλμ. 106:28, Α΄ Κορ.10:20, Αποκ. 16:14.)

Κάθε δοσοληψία με τα πνεύματα της μαντείας ο Κύριος την αποκαλεί βδέλυγμα και την απαγόρευε αυστηρότατα με την επιβολή της θανατικής ποινής. (Βλέπε Λευιτ. 19:31, 20:27.) Στη σύγχρονη εποχή μας, ο τίτλος της μαγείας αντιμετωπίζεται με περιφρόνηση. Ο ισχυρισμός ότι οι άνθρωποι έχουν τη δυνατότητα να έρχονται σε επικοινωνία με πονηρά πνεύματα θεωρείται μύθος του Μεσαίωνα. Και όμως ο πνευματισμός ο οποίος αριθμεί εκατοντάδες χιλιάδων μελών, μάλιστα και εκατομμύρια, αυτός που παρεισέφρησε μέσα σε επιστημονικούς κύκλους, εισέβαλε μέσα σε εκκλησίες, κατέκτησε την εύνοια νομοθετικών σωμάτων και βασιλικών ακόμη αυλών—αυτό το κολοσσιαίο σύστημα απατεωνιάς δεν είναι παρά η αναγεννημένη, καμουφλαρισμένη μαγεία.

Και αν ακόμη δεν είχαν κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο οι Χριστιανοί για την πραγματική υπόσταση του πνευματισμού, και μόνο

το γεγονός ότι τα πνεύματα δεν κάνουν καμία διάκριση ανάμεσα στη δικαιοσύνη και στην αμαρτία, ανάμεσα στους ευγενέστερους και αγνότερους αποστόλους του Χριστού και στους πιο διεφθαρμένους οπαδούς του Σατανά, θα έπρεπε να αποτελεί ικανό τεκμήριο. Με το να παρουσιάζει τους χυδαιότερους των ανθρώπων ότι βρίσκονται στον ουρανό απολαμβάνοντας επίζηλες θέσεις εκεί, ο Διάβολος λέγει στον κόσμο: “Δεν έχει σημασία πόσο αμαρτωλός είσαι· δεν παίζει ρόλο αν πιστεύεις ή δεν πιστεύεις στο Θεό ή στη Γραφή. Ζήσε όπως σου αρέσει. Σπίτι σου μια φορά θα είναι ο ουρανός.” Στην ουσία οι θιασώτες του πνευματισμού κηρύττουν: “Ο κάθε κακοποιός θεωρείται καλός από το Θεό που μένει ευχαριστημένος από όλους αυτούς.” Ή ρωτούν: “Που είναι ο Θεός της κρίσεως;” (Μαλ. 2:17.) Ο λόγος του Θεού όμως λέγει: “Ουαί εις εκείνους οίτινες λέγουσι το κακόν καλόν και το καλόν κακόν· οίτινες θέτουσι το σκότος δια φώς και το φώς δια σκότος.” (Ησ. 5:20.)

**(11) ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ
Η ΜΟΝΗ ΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΠΗΓΗ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟ;**

Με την αλήθεια σου ξεχώρισέ τους από τον κόσμο· ο δικός σου ο λόγος είναι αλήθεια. (Κατά Ιωάννην 17:17)

Προσωποποιημένοι από τα απατηλά αυτά πνεύματα, οι απόστολοι παριστάνονται ότι φάσκουν και αντιφάσκουν με ότι έγραψαν κατά την επίγεια ζωή τους κατά την υπαγόρευση του Αγίου Πνεύματος. Παρουσιάζονται αρνούμενοι τη θεϊκή προέλευση των Αγίων Γραφών, υποσκάπτοντας έτσι αυτό τούτο το θεμέλιο της ελπίδας του Χριστιανού και εξαλείφοντας το φως που δείχνει το δρόμο προς τον ουρανό. Ο Σατανάς κάνει τον κόσμο να πιστεύει ότι η Βίβλος δεν αποτελεί παρά ένα απλό μύθευμα, ή τουλάχιστο ένα βιβλίο προοριζόμενο για τη βρεφική ηλικία του ανθρώπινου γένους· αλλά ανάξιο λόγου τώρα για να το πάρει κανείς στα σοβαρά, πρέπει να παραμεριστεί σαν απαρχαιωμένο.

Την κενή θέση του λόγου του Θεού αντικαθιστούν οι σκηνές των πνευματιστικών συγκεντρώσεων. Αυτό είναι ένα κανάλι που υπάγεται ολοκληρωτικά στον έλεγχό του. Με τον τρόπο αυτό έχει τη δυνατότητα να κάνει τον κόσμο να πιστεύει όπως ακριβώς αυτός θέλει. Το Βιβλίο που πρόκειται μια μέρα να δικάσει και αυτόν και τους οπαδούς του, το τοποθετεί στην αφάνεια, ακριβώς εκεί

όπου το θέλει. Το Σωτήρα του κόσμου
Τον παριστάνει σαν τίποτε
περισσότερο από ένα κοινό άνθρωπο.
Και μιμούμενοι τα ψέματα της
Ρωμαϊκής φρουράς του τάφου του
Χριστού που, μλημένοι από τους ιερείς
και άρχοντες, διέψευσαν την ανάστασή
Του, οι θιασώτες των πνευματιστικών
συγκεντρώσεων προσπαθούν να
αποδείξουν ότι δεν υπάρχει τίποτε το
θαυματουργικό στη ζωή του Σωτήρα
μας. Και αφού παραμερίζουν έτσι το
Χριστό στα παρασκήνια, εφιστούν την
προσοχή στα δικά τους θαύματα που τα
εκθειάζουν για πολύ ανώτερα από τα
έργα του Χριστού.

(12) ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΠΗΓΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ;

*Στην ίδια πόλη υπήρχε από καιρό
κάποιος που λεγότανε Σίμων. Αυτός,
με διάφορες μαγείες άφηνε
κατάπληκτο το λαό της Σαμάρειας και
παράσταινε τον μεγάλο. Όλοι, μικροί
και μεγάλοι, τον ακολουθούσαν και
έλεγαν: «Αυτός είναι η Μεγάλη Δύναμη
του Θεού». (Πράξεις Αποστόλων 8:9-10)*

Είναι αλήθεια ότι ο πνευματισμός
αλλάζει μορφή στις μέρες μας και ότι,
καμουφλάροντας τώρα μερικές από τις
πιο απαράδεκτες φάσεις του, φορεί το

πλαστό κάλυμμα της απομίμησης της χριστιανικής θρησκείας. Μολαταύτα, οι δηλώσεις στις οποίες προβαίνει τόσο από τον άμβωνα όσο και από τον τύπο χρόνια ολόκληρα, απευθύνονται στο κοινό και εκεί ακριβώς αποκαλύπτεται ο πραγματικός χαρακτήρας του. Τις διδασκαλίες του αυτές ούτε να τις αρνηθεί μπορεί κανείς, ούτε να τις αποσοβήσει. Αλλά σ' αυτή τη σύγχρονη μορφή του, αντί να θεωρείται αβλαβέστερος από πριν, κατάντησε περισσότερο επικίνδυνος, επειδή εξελίχθηκε σε πιο διακριτική απάτη. Ενώ άλλοτε αποκήρυττε τόσο το Χριστό όσο και τη Γραφή, τώρα προσποιείται ότι παραδέχεται και τα δυο. Η Γραφή όμως ερμηνεύεται με τέτοιο τρόπο, που για να βρει απήχηση στη μη αναγεννημένη καρδιά, παρουσιάζεται χωρίς την αποτελεσματικότητα των πιο επισήμων και ζωτικών αληθειών της.

Μιλάει πολύ για την αγάπη σαν το κυριότερο γνώρισμα του Θεού, αλλά την υποβιβάζει σε μία αδύναμη συναισθηματικότητα, ελάχιστη κάνοντας διάκριση μεταξύ καλού και κακού. Η δικαιοσύνη του Θεού, η από μέρους Του δημόσια επίκριση της αμαρτίας, οι αξιώσεις του αγίου νόμου Του, εξαφανίζονται. Οι άνθρωποι διδάσκονται να θεωρούν το Δεκάλογο σαν γράμμα νεκρό. Ευχάριστα, γοητευτικά μυθεύματα αιχμαλωτίζουν

τις αισθήσεις και κάνουν τους ανθρώπους να απορρίπτουν το λόγο του Θεού σαν θεμέλιο της πίστης τους. Ο Χριστός απορρίπτεται το ίδιο όπως και πριν. Αλλά ο Σατανάς έχει τυφλώσει τους ανθρώπους σε τέτοιο σημείο, ώστε να μη μπορούν να διακρίνουν την απάτη.

(13) ΤΙ ΟΔΗΓΙΑ ΔΙΝΕΙ Η ΓΡΑΦΗ ΣΕ ΕΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ;

Φρόντισε να παρουσιαστείς μπροστά στο Θεό άξιος της επιδοκιμασίας του, εργάτης που δεν ντρέπεται για το έργο του, αλλά διδάσκει σωστά την αλήθεια του ευαγγελίου. (΄Β Προς Τιμόθεον 2:15)

Πολλοί λίγοι είναι εκείνοι που έχουν πραγματική συναίσθηση της εξαπατικής δεινότητας του πνευματισμού και των κινδύνων που διατρέχουν όσοι τίθενται κάτω από την επίδρασή του. Πολλοί μπλέκουν μ' αυτόν μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουν την περιέργειά τους. Δεν πιστεύουν κατά βάθος σ' αυτόν και θα φρικιούσαν στη σκέψη ότι υποβάλλονται στον έλεγχο των πνευμάτων. Αποτολμούν όμως να πατήσουν σε απαγορευμένο έδαφος και ο μεγάλος δολιοφθορέας εξασκεί όλη του τη δύναμη επάνω τους παρά τη

θέλησή τους. Μία μοναδική φορά αν παρασυρθούν να υποτάξουν τη σκέψη τους στη δική του κατεύθυνση, αιχμαλωτίζονται για πάντα. Με την ατομική τους δύναμη είναι αδύνατον να αποσπασθούν από τα δίκτυα της σαγήνης του. Τίποτε άλλο εκτός από τη δύναμη του Θεού, που χορηγείται ύστερα από ένθερμη, κατανυκτική προσευχή, μπορεί να ελευθερώσει τις παγιδευμένες αυτές ψυχές.

(14) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΟΧΗΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΝΩΣΤΗ ΑΜΑΡΤΙΑ;

Λάθος! Οι αμαρτίες σας, όμως, υψώνουν τείχος ανάμεσα σ' εσάς και στο Θεό σας κι οι ανομίες σας τον έκρυψαν μακριά σας, τόσο που να μη σας ακούει. (Ησαΐας 59:2)

Όλοι όσοι επιτρέπουν αμαρτωλές ροπές στο χαρακτήρα τους ή εσκεμμένα υποθάλπουν μία αναγνωρισμένη αμαρτία, προκαλούν τους πειρασμούς του Σατανά. Αποχωρίζονται από το Θεό και από τη φρούρηση των αγίων αγγέλων Του. Και απροστάτευτοι πλέον, όταν ο πονηρός τους παρουσιάζει τις απάτες του, πέφτουν εύκολη λεία του. Όσοι με αυτόν τον τρόπο τοποθετούνται στη σφαίρα της δύναμής του, ελάχιστα αντιλαμβάνονται που θα

καταλήξει ο δρόμος που πήραν. Αφού πρώτα ανατρέψει τους ίδιους, ο πειραστής τους χρησιμοποιεί μετά σαν όργανά του για να δελεάσουν και άλλους στην καταστροφή.

(15) ΓΙΑΤΙ ΠΟΛΛΟΙ ΘΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΝ «ΙΣΧΥΡΕΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ»;

Με κάθε είδους άνομα κι απατηλά μέσα θα παρασύρει όσους βαδίζουν προς την καταστροφή, επειδή δεν αγάπησαν την αλήθεια για να σωθούν. Γι' αυτό και ο Θεός θα επιτρέψει να ενεργήσει σ' αυτούς η πλάνη, για να πιστέψουν σ' αυτό το ψέμα. (Προς Θεσσαλονικείς 'B 2:10-11)

Ο προφήτης Ησαΐας λέγει: “Όταν σας είπωσιν ερωτήσατε τους έχοντας πνεύμα μαγείας, και τους νεκρομάντεις, τους μορμυρίζοντας και ψιθυρίζοντας, αποκρίθητε, Ο λαός δεν θέλει ερωτήσει τον Θεόν αυτού; θελει προστρέξει εις τους νεκρούς περί των ζώντων; Εις τον νόμον και εις την μαρτυρίαν· εάν δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι φώς εν αυτοίς.” (Ησ. 8:19-20.)

Αν δέχονταν οι άνθρωποι τις αληθοφανείς δηλώσεις της Γραφής για τη φύση του ανθρώπου και για την κατάσταση των νεκρών, θα αναγνώριζαν στα επιχειρήματα και στις

παραστάσεις του πνευματισμού την
“ενέργειαν του Σατανά εν πάση δυνάμει
και σημείοις και τέρασι ψεύδους.”

Αντί όμως να θυσιάσουν την τόσο
αγαπητή στη σαρκική καρδιά ελευθερία
και να εγκαταλείψουν τις προσφιλείς
τους αμαρτίες, πλήθη ανθρώπων
κλείνουν τα μάτια στο φως και
προχωρούν μέσα στα όλα
περιφρονώντας τις προειδοποιήσεις, ενώ
στο μεταξύ ο Σατανάς πλέκει τα δίχτυα
του ολόγυρά τους και αυτοί πέφτουν
στην παγίδα. “Διότι δεν εδέχθησαν την
αγάπην της αλήθειας δια να σωθώσι.
Και δια τούτο θέλει πέμψει εις αυτούς ο
Θεός ενέργειαν πλάνης, ώστε να
πιστεύσωσιν εις το ψεύδος.”

(16) ΟΤΑΝ ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΑΝΤΙΤΑΣΣΟΜΑΣΤΕ;

*Κι είμαι πραγματικά βέβαιος πως ούτε
θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε
άλλες ουράνιες δυνάμεις ούτε παρόντα
ούτε μέλλοντα ούτε κάτι άλλο είτε στον
ουρανό είτε στον άδη ούτε κανένα άλλο
δημιούργημα θα μπορέσουν ποτέ να
μας χωρίσουν από την αγάπη του Θεού
για μας, όπως αυτή φανερώθηκε στο
πρόσωπο του Ιησού Χριστού του
Κυρίου μας. (Προς Ρωμαίους 8:38-39)*

Όσοι αντιτίθενται στις διδασκαλίες
του πνευματισμού δεν επιτίθενται μόνο

σε ανθρώπους αλλά επίσης στο Σατανά και στους αγγέλους του. Έχουν εμπλακεί σ' έναν αγώνα “εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον εις τας εξουσίας, εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας τα εν τοις επουρανίοις.” Ο Σατανάς δεν υποχωρεί ούτε κατά ένα εκατοστόμετρο του εδάφους του εκτός μόνο όταν απωθείται από τη δύναμη των ουρανίων απεσταλμένων. Ο λαός του Θεού πρέπει να είναι έτοιμος να τον αντικρούσει όπως ακριβώς ο Σωτήρας τον αντέκρουσε με το “Είναι γεγραμμένον.” Ο Διάβολος μπορεί και σήμερα να αναφέρει τη Γραφή όπως και στην εποχή του Χριστού, διαστρέφοντας τη διδασκαλία της για να υποστηρίξει τις απάτες του. Όσοι θέλουν να μείνουν ακλόνητοι σ' αυτούς τους χαλεπούς καιρούς του κινδύνου οφείλουν να αποκτήσουν προσωπική γνώση της μαρτυρίας των Γραφών.

**(17) ΑΝ ΒΡΕΘΕΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΑΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ,
ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ,
ΠΟΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΘΑ ΜΑΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ;**

Οι ζωντανοί ξέρουν τουλάχιστον ότι θα πεθάνουν, ενώ οι νεκροί δεν ξέρουν τίποτα· και τίποτα δεν έχουν πια να περιμένουν ως ανταπόδοση, αφού

*κανένας πια δεν τους θυμάται.
(Εκκλησιαστής 9:5)*

Πολλοί θα αντιμετωπιστούν από δαιμονικά πνεύματα που προσποιούνται ότι εκπροσωπούν αγαπημένα συγγενικά ή φιλικά άτομα και μεταδίδουν τις πιο επικίνδυνες αιρέσεις. Αυτοί οι επισκέπτες από το υπερπέραν θα αποτείνονται στα τρυφερότερα αισθήματα της καρδιάς και θα επιτελούν θαύματα για να δώσουν κύρος στους ισχυρισμούς τους. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι να τους αντικρούσουμε με τη βιβλική αλήθεια ότι οι νεκροί δεν γνωρίζουν τίποτε και ότι οι παρείσακτοι αυτοί δεν είναι παρά πνεύματα δαιμόνων.

(18) ΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΤΙ ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΘΑ ΙΣΧΥΡΙΣΤΟΥΜΕ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΜΙΑΣ «ΩΡΑΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥ»;

*Επειδή τήρησες το λόγο μου κι έδειξες υπομονή, γι' αυτό κι εγώ θα σε διαφυλάξω όταν θα έρθει η ώρα του τελικού πειρασμού, που θ' αποτελέσει τη μεγάλη δοκιμασία για τον κόσμο, για όλους τους κατοίκους της γης.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 3:10)*

Βρισκόμαστε ακριβώς στα πρόθυρα της “ώρας του πειρασμού ήτις μέλλει να

έλθη επί της οικουμένης όλης, δια να δοκιμάση τους κατοικούντας επί της γής.” (Αποκ. 3:10.) Όλοι όσων η πίστη δεν στηρίζεται γερά πάνω στο λόγο του Θεού θα παρασυρθούν και θα νικηθούν. Ο Σατανάς “ενεργεί εν πάση απάτη της αδικίας,” για να κυριαρχήσει στις διάνοιες των ανθρώπων και οι απάτες του θα πολλαπλασιάζονται συνεχώς. Παρ’ όλα αυτά, δεν μπορεί να πετύχει το σκοπό του παρά μόνο όταν οι άνθρωποι θεληματικά υποχωρούν μπροστά στους πειρασμούς του.

Όσοι ειλικρινά επιθυμούν να γνωρίσουν την αλήθεια και αγωνίζονται για την κάθαρση της ψυχής τους με μία ζωή υπακοής, καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια ώστε να βρεθούν προετοιμασμένοι για τον αγώνα, θα βρουν στο Θεό της αλήθειας εξασφαλισμένη υπεράσπιση. Ο Σωτήρας υπόσχεται: “Επειδή εφύλαξας τον λόγον της υπομονής Μου και Εγώ θέλω σε φυλάξει.” (Αποκ. 3:10.) Θα προτιμήσει να στείλει και τον τελευταίο άγγελο από τον ουρανό στο πλευρό του λαού Του, παρά να εγκαταλείπει στη διάθεση του Σατανά έστω και μία μόνο ψυχή που επαναπαύεται σ’ Αυτόν.

**(19) ΠΟΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ
ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΥΦΛΗ
ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ
ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΩΝ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ
ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ**

ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ;

Ο λαός μου βαδίζει στην καταστροφή από έλλειψη γνώσης. Επειδή με αγνοήσατε, θα σας αγνοήσω κι εγώ ως ιερείς μου. Επειδή λησμονήσατε το νόμο του Θεού σας, θα λησμονήσω κι εγώ τα παιδιά σας. (Ωσηέ 4:6)

Ο προφήτης Ησαΐας φέρνει στα προσκήνια, τη φοβερή εξαπάτηση των ασεβών που βαυκαλίζονται με την ιδέα ότι έχουν εξασφαλιστεί από τη δικαιοκρισία του Θεού: “Ημείς εκάμομεν συνθήκην μετά του θανάτου, και συνεφωνήσαμεν μετά του άδου· όταν η μάστιξ πλημμυρούσα διαβαίνει, δεν θέλει ελθεί εις ημάς· διότι εκάμομεν καταφύγιον ημών το ψεύδος, και υπό την ψευδοσύνην θέλομεν κρυφθή.” (Ησ. 28:15.) Στην κατηγορία της περιγραφής αυτής ανήκουν όσοι, ζώντας μία ζωή πεισματικής αμετανοησίας, παρηγορούνται με τη σιγουριά ότι καμία τιμωρία δεν επιβάλλεται στον αμαρτωλό· ότι όλα γενικά τα ανθρώπινα πλάσματα, όσο και διεφθαρμένα, προάγονται στον ουρανό και γίνονται ίσοι με τους αγγέλους του Θεού. Αλλά αυτοί που εμφαντικότερα ακόμη μιλούν για τη συνθήκη τους με το θάνατο και τη συμφωνία τους με τον άδη είναι εκείνοι που απορρίπτουν τις αλήθειες τις

παραχωρημένες από τον ουρανό για την άμυνα των δικαίων την ημέρα της μεγάλης θλίψης, προτιμώντας να καταφύγουν στα ψεύδη που προσφέρει στη θέση τους ο Σατανάς,—τους δόλιους ισχυρισμούς του πνευματισμού.

(20) ΤΙ ΨΕΜΑ ΕΠΩΘΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟ;

Τότε το φίδι είπε στη γυναίκα: «Όχι βέβαια! Δε θα πεθάνετε· (Γένεσις 3:4)

Από πολύ καιρό ο Σατανάς καταρτίζεται γι' αυτή την τελική προσπάθεια της παραπλάνησης του κόσμου. Το θεμέλιο του έργου του το κατέθεσε με τη διαβεβαίωση που έδωσε στην Εύα στον κήπο της Εδέμ: “Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει. ... Καθ’ ήν ημέραν φάγητε απ’ αυτού, θέλουσιν ανοιχθεί οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν.” (Γέν. 3:4-5.) Σιγά-σιγά από τότε προετοίμασε το δρόμο για το κορύφωμα της απάτης με την ανάπτυξη του πνευματισμού.

Στο σημείο αυτό δεν έχει ακόμη φθάσει στην ολοσχερή εκπλήρωση των σχεδίων του. Αλλά αυτό θα γίνει στο ελάχιστο χρονικό διάστημα που μας υπολείπεται. Ο προφήτης λέγει: “Είδον

τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με
βατράχους. ... Είναι πνεύματα
δαιμόνων, εκτελούντα σημεία, τα οποία
εκπορεύονται προς τους βασιλείς της
γης και της οικουμένης όλης, δια να
συνάξωσιν αυτούς εις τον πόλεμον της
ημέρας εκείνης της μεγάλης του Θεού
του Παντοκράτορος.” (Αποκ. 16:13-14.)
Εκτός από αυτούς οι οποίοι φυλάττονται
από τη δύναμη του Θεού με την πίστη
που έχουν στο λόγο Του, ολόκληρος ο
υπόλοιπος κόσμος θα παρασυρθεί μέσα
στα πλαίσια αυτής της πλάνης. Σύντομα
η ανθρωπότητα νανουρίζεται στο λίκνο
μιας μοιραίας σιγουριάς και δεν θα
ξυπνήσει από την νάρκη της παρά μόνο
με το ξέσπασμα της οργής του Θεού.

(21) ΟΤΑΝ ΑΥΤΗ Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ «ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΩΝ ΨΕΜΑΤΩΝ» ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

*Επίσης, θα κάνω τη δικαιοσύνη τη
γραμμή μέτρησης, και δικαιοσύνη τη
κατακόρυφη πτώση? Το χαλάζι θα
σαρώσει το καταφύγιο των ψεμάτων,
και τα νερά θα ξεχειλίσει το
κρησφύγετο. (Ησαΐας 28:17)*

*Με τη μελέτη μου γνωρίζω ότι τις
τελευταίες ημέρες ο πρίγκιπας του
κακού θα προσπαθήσει να ασκήσει τη
μαγευτική επιρροή του στο μυαλό μου*

*ομολογώντας ότι υπάρχει επικοινωνία
μεταξύ των ζωντανών και των νεκρών.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Είμαι ευγνώμων στο Θεό που εξέθεσε τις
δύο μεγάλες απάτες -αθανασία του
Σατανά της ψυχής, και ευσυνειδησία σε
θάνατο, έτσι ώστε με το Λόγο Του εγώ
δεν θα εξαπατηθώ.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Βλέπω τη σημασία της μελέτης του
Λόγου του Θεού. Διατηρώ την
υπόσχεση του Θεού να αποκαλύψει
την αλήθεια για μένα, όπως εγώ το
επιδιώκω, έτσι ώστε δεν θα πέσω
θύμα απάτης του Σατανά.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Αντιλαμβάνομαι ότι η Αγία Γραφή
μας προειδοποιεί για τις επικίνδυνες
στιγμές που θα αντιμετωπίσουμε στο
τέλος της ιστορίας της γης και είμαι
τόσο ευγνώμων για την υπόσχεση ότι
αν συνεχίσω να ακολουθώ τον λόγο
του θα την τηρήσει. Με την δύναμη
του θα λάβω την υπόσχεση της
αιώνιας ζωής.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Μάθημα 7

Η επικείμενη πάλη

(1) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Όποιος τηρήσει όλες τις διατάξεις του νόμου και παραβεί μία, θεωρείται παραβάτης όλου του νόμου. (Ιακώβου 2:10)

Αφ' ότου άρχισε η μεγάλη διαμάχη στον ουρανό, ο σκοπός του Σατανά ανέκαθεν ήταν η ανατροπή του νόμου του Θεού. Ακριβώς για την επίτευξη αυτού του σκοπού σήκωσε επανάσταση κατά του Δημιουργού και, αφού αποβλήθηκε από τον ουρανό, συνέχισε τον ίδιο αγώνα του στη γη. Να εξαπατήσει τους ανθρώπους παρασύροντάς τους κατόπιν να παραβούν το νόμο του Θεού, είναι ο αντικειμενικός σκοπός που σθεναρά

επιδιώκει. Αν αυτό θα το επιτύχει με τη γενική απόρριψη του νόμου ή με την απόρριψη μιας μόνο εντολής, τελικά το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο. Ο παραβάτης ενός σημείου, “όστις πταίση εις έν,” δείχνει ότι καταφρονεί ολόκληρο το νόμο. Με την επιρροή και το παράδειγμά του τάσσεται με το μέρος της παράβασης, και θεωρείται “ένοχος πάντων.”

(2) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Πού καταλήγουμε; Πως ο νόμος είναι αμαρτία; Ποτέ τέτοιο πράγμα! Χωρίς το νόμο όμως δε θα γνώριζα τη δύναμη της αμαρτίας. Δε θα ήξερα τι είναι αμαρτωλή επιθυμία, αν ο νόμος δεν έλεγε: Μην έχεις αμαρτωλές επιθυμίες. (Προς Ρωμαίους 7:7)

Για να επιδείξει την περιφρόνησή του προς τα θεϊκά διατάγματα, ο Σατανάς διέστρεψε τις βιβλικές διδασκαλίες και έτσι διάφορες πλάνες συγχωνεύτηκαν με την πίστη χιλιάδων ανθρώπων που ομολογούν ότι πιστεύουν στην Αγία Γραφή. Η τελευταία μεγάλη διαμάχη μεταξύ— αλήθειας και πλάνης αποτελεί το τελειωτικό μαχητικό επεισόδιο του μακραίωνου αγώνα με επίκεντρο το νόμο του Θεού. Σ’ αυτή ακριβώς τη φάση του αγώνα εισερχόμαστε τώρα—

ενός αγώνα ανάμεσα στους νόμους των ανθρώπων και στα διατάγματα του Παντοδυνάμου, ανάμεσα στη θρησκεία της Βίβλου και στη θρησκεία των μύθων και των παραδόσεων.

(3) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ;

*Φύγετε μακριά μου οι κακοί·
τις εντολές του Θεού μου θα τηρώ.
(Ψαλμοί 119:105)*

Οι δυνάμεις που θα συσπειρωθούν κατά της αλήθειας και της δικαιοσύνης σ' αυτόν τον αγώνα δρουν ήδη στις ημέρες μας. Ο άγιος λόγος του Θεού, που με τόσα βάσανα και αιματοχυσίες έφθασε στα χέρια μας, ελάχιστα εκτιμάται. Η Γραφή είναι προσιτή σε όλους, αλλά λίγοι τη δέχονται για πραγματικό οδηγό της ζωής τους.

(4) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΠΙΣΤΙΑΣ;

*Θα ντροπιαστούνε οι σοφοί, θα φοβηθούν και θα παγιδευτούνε:
Αρνήθηκαν το λόγο μου· τότε η σοφία τους ποια θα είναι; (Ιερεμίας 8:9)*

Η απιστία κυριαρχεί σε ανησυχαστικό βαθμό, όχι μόνο στον κόσμο, αλλά και μέσα σ' αυτή την εκκλησία. Πολλοί έφθασαν στο σημείο

να αρνούνται τέτοιες βασικές διδασκαλίες που αποτελούν τους στύλους της χριστιανικής πίστης. Οι μεγάλες αλήθειες που παρουσιάζουν οι θεόπνευστοι συγγραφείς γύρω σε θέματα τέτοια όπως η δημιουργία του κόσμου, η πτώση του ανθρώπου, το εξιλαστικό έργο του Χριστού και το αιώνιο κύρος του νόμου του Θεού ουσιαστικά απορρίπτονται, είτε καθολοκληρία, είτε κατά μέρος από μία μεγάλη μερίδα του λεγομένου χριστιανικού κόσμου.

Χιλιάδες ανθρώπων που καυχώνται για τις γνώσεις και την ανεξαρτησία τους, κρίνουν πως η απονομή απόλυτης εμπιστοσύνης στη Βίβλο είναι ένδειξη αδυναμίας. Θεωρούν απόδειξη ασυνήθιστης ιδιοφυίας και επιστημολογίας να φέρουν αντιρρήσεις στα λεγόμενα των Αγίων Γραφών, να εξαϋλώνουν και να αποδίδουν αλληγορική έννοια στις πιο βαρυσήμαντες αλήθειες της.

Δεν είναι λίγοι οι ιεροκήρυκες που διδάσκουν στο εκκλησίασμά τους, ούτε είναι λίγοι οι καθηγητές που διδάσκουν στους μαθητές τους ότι ο νόμος του Θεού έχει μεταβληθεί ή και ότι έχει καταργηθεί τελείως. Και αυτοί που πιστεύουν ότι οι απαιτήσεις του εξακολουθούν να είναι έγκυρες και ότι πρέπει να εκπληρώνονται με κάθε λεπτομέρεια, υποβλέπονται με ειρωνία και με περιφρόνηση.

(5) ΤΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΓΚΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ;

... Του λέει τότε ο Πιλάτος: «Είσαι, λοιπόν, βασιλιάς;» «Ναι, είμαι βασιλιάς, όπως το λες», αποκρίθηκε ο Ιησούς. «Εγώ γι' αυτό γεννήθηκα και γι' αυτό ήρθα στον κόσμο, για να φανερώσω την αλήθεια· όποιος αγαπάει την αλήθεια καταλαβαίνει τα λόγια μου». (Κατά Ιωάννην 18:37)

Απορρίπτοντας την αλήθεια, οι άνθρωποι απορρίπτουν τον Αρχηγό της αλήθειας. Ποδοπατώντας το νόμο του Θεού, αρνούνται το κύρος του Νομοθέτη. Είναι εξίσου εύκολο να δημιουργήσει κανείς ένα είδωλο από ψευδείς διδασκαλίες και θεολογικές πλάνες, όπως να διαμορφώσει ένα είδωλο από ξύλο ή από πέτρες. Παρουσιάζοντας τις ιδιότητες του Θεού διαστρεβλωμένες, ο Σατανάς παρασύρει τους ανθρώπους να σχηματίσουν μια σφαλερή ιδέα για το χαρακτήρα Του.

Πολλοί έχουν ενθρονίσει στη θέση Κυρίου του Θεού ένα υποκατάστατο φιλοσοφικό είδωλο, ενώ ο Αληθινός Θεός, όπως μας Τον αποκαλύπτουν ο λόγος Του, ο Χριστός και τα έργα της δημιουργίας, λιγοστούς συναντάει λατρευτές. Χιλιάδες θεοποιούν τη φύση, ενώ αγνοούν το Θεό της φύσης. Αν και κάτω από διαφορετική μορφή, η

ειδωλολατρεία υπάρχει τόσο αναντίρρητα μέσα στο χριστιανικό κόσμο των ημερών μας, όπως υπήρχε ανάμεσα στο λαό του Ισραήλ στην εποχή του Ηλία.

Ο θεός για πολλούς αναγνωρισμένους εκπροσώπους της επιστήμης, της φιλοσοφίας, της ποίησης, της πολιτικής, της δημοσιογραφίας, ο θεός των αριστοκρατικών κοσμικών κύκλων, ο θεός πολλών ανωτέρων και ανωτάτων σχολών, ακόμη και μερικών θεολογικών ιδρυμάτων, ελάχιστα διαφέρει από τον Βάαλ το θεό-ήλιο της αρχαίας Φοινίκης.

(6) ΠΟΣΟ ΚΑΙΡΟ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΣΕ ΙΣΧΥ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Ουσία του λόγου σου, η αξιοπιστία, κι είναι αιώνιες όλες οι δίκαιες αποφάσεις σου. (Ψαλμοί 119:160)

Καμία πλάνη από όσες υιοθέτησε ο χριστιανικός κόσμος δεν καταφέρεται με μεγαλύτερη θρασύτητα εναντίον της εξουσίας του Ουρανού, καμία δεν έρχεται σε πιο άμεση αντίθεση με τις υπαγορεύσεις της λογικής, καμία δεν έχει καταστρεπτικότερες συνέπειες από τη σύγχρονη διδασκαλία που διαρκώς κατακτά έδαφος ότι οι άνθρωποι δεν δεσμεύονται πια με την τήρηση του νόμου του Θεού. Κάθε κράτος έχει τη

δική του νομοθεσία που επιβάλλει το σεβασμό και την υπακοή. Χωρίς αυτή καμία κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να σταθεί. Αλλά πως είναι δυνατό να φανταστεί κανείς ότι ο Δημιουργός του ουρανού και της γης κυβερνάει χωρίς νόμο τις υπάρξεις της δημιουργίας Του;

Ας υποτεθεί ότι διαπρεπείς ιεροκήρυκες δίδασκαν από τον άμβωνα πως οι νόμοι που διοικούν τη χώρα τους και προστατεύουν τα δικαιώματα των πολιτών της δεν είναι υποχρεωτικοί. Ότι περιορίζουν την ατομική ελευθερία και, κατά συνέπεια, δεν πρέπει να υπακούονται. Πόσο διάστημα θα μπορούσαν οι άνθρωποι αυτοί να σταθούν στον άμβωνα; Αλλά είναι μήπως βαρύτερο παράπτωμα η περιφρόνηση των νομοθετημάτων των διαφόρων εθνών και κρατών από την καταπάτηση των θεϊκών εντολών που αποτελούν τη βάση του κάθε κυβερνητικού συστήματος;

(7) ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΟΜΙΑ;

Όποιος αμαρτάνει παραβαίνει το νόμο του Θεού. Η αμαρτία είναι η ίδια η ανομία. (Α Ιωάννου 3:4)

Θα ήταν κατά πολύ λογικότερο αν τα διάφορα έθνη καταργούσαν τη βασική νομοθεσία τους και άφηναν ασύδοτο το λαό να κάνει ότι θέλει, παρά

ο Διοικητής του σύμπαντος να καταλύσει το νόμο Του και να αφήσει τον κόσμο δίχως κανόνα για την κρίση του ενόχου και για τη δικαίωση του αθώου. Θέλομε να γνωρίσομε ποιες θα ήταν οι συνέπειες της κατάργησης του νόμου του Θεού; Το πείραμα ήδη έγινε. Τρομερές σκηνές διαδραματίσθηκαν στη Γαλλία την εποχή που ο αθεϊσμός είχε καταστεί η διοικούσα αρχή. Αποδείχθηκε τότε στα μάτια του κόσμου ότι το τίμημα της αποσκίρτησης από τους θεϊκούς περιορισμούς είναι η υποδούλωση στο σκληρότερο των τυράννων. Μόλις ο κανόνας της δικαιοσύνης παραμεριστεί, ο δρόμος είναι ελεύθερος για την εγκαθίδρυση της επίγειας εξουσίας του πάτρωνα της αμαρτίας.

Εκεί όπου περιφρονούνται οι θείες εντολές, η αμαρτία παύει να παρουσιάζεται αμαρτωλή και η δικαιοσύνη να είναι επιθυμητή. Όσοι αρνούνται να υποταχθούν στη διοίκηση του Θεού είναι εντελώς ανίκανοι να διευθύνουν τον εαυτό τους. Με τις ολέθριες διδασκαλίες τους εμφυτεύουν το πνεύμα της ανυποταξίας στις καρδιές μικρών παιδιών και εφήβων—που από φυσικού ρέπουν στην ανυποταγή—και το αποτέλεσμα είναι μια κοινωνική τάξη παρανομίας και διαφθοράς. Ενώ χλευάζουν για αφελείς τους νομοταγείς οπαδούς του Θεού, τα πλήθη πρόθυμα

ασπάζονται τα απατηλά κελεύσματα του Σατανά. Αχαλίνωτοι παραδίδονται στην ασέλγεια και επιδίδονται σε αμαρτίες τέτοιες που στο παρελθόν προκάλεσαν τη θεία δίκη για τον εξολοθρεμό των ειδωλολατρών.

(8) ΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΘΑ ΕΧΕΙ Η ΒΙΒΛΙΚΗ ΑΡΧΗ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΙΡΕΘΕΙ ;

Μην έχετε ψευδαισθήσεις, ο Θεός δεν εμπαίζεται. Ό,τι σπέρνει ο άνθρωπος, αυτό θα θερίσει. (Προς Γαλάτας 6:7)

Αυτοί που διδάσκουν τους άλλους να μη παίρνουν στα σοβαρά τις εντολές του Θεού, σπείρουν την παρακοή και θα θερίσουν την παρακοή. Αν καταλύονταν εντελώς οι από το θεϊκό νόμο επιβαλλόμενοι περιορισμοί, σε λίγο θα παραβλέπονταν και οι ανθρώπινοι νόμοι. Επειδή ο νόμος του Θεού απαγορεύει τις κακοήθεις πράξεις—την απληστία για τα αγαθά του πλησίον, το ψέμα και την εξαπάτηση—οι άνθρωποι σπεύδουν να τον ποδοπατήσουν σαν κώλυμα που παρεμβάλλεται στην ευτυχία της πρόσκαιρης αυτής ζωής τους. Είναι αδύνατο όμως να προβλέψουν τι αποτελέσματα μπορούν να

προκύψουν από την καταπάτηση των εντολών αυτών.

Αν δεν ήταν απαραίτητη η επιβολή του νόμου, τότε γιατί να φοβούνται οι άνθρωποι την παράβαση; Η ιδιοκτησία δεν θα ήταν πια εξασφαλισμένη. Ο καθένας θα άρπαζε την περιουσία του γείτονά του με τη βία και ο πλουσιότερος θα ήταν πάντοτε ο ισχυρότερος. Ούτε αυτή η ζωή δεν θα ήταν σεβαστή. Η ιερή υπόσχεση του γάμου θα έπαυε να αποτελεί στερεό προπύργιο της οικογενειακής προστασίας. Αυτός που θα είχε τη δύναμη θα έπαιρνε, φθάνει να το ήθελε, τη γυναίκα του πλησίον του με τη βία.

Η πέμπτη εντολή θα έμπαινε στην πάντα το ίδιο όπως και η τετάρτη και τα παιδιά δεν θα δίσταζαν να σκοτώσουν τους γονείς, αν με αυτό θα εκπληρώνονταν η επιθυμία της εξαχρειωμένης τους ψυχής. Ο πολιτισμένος κόσμος θα μετατρέπετο σ' ένα απειθάρχητο συρφετό από ληστές και δολοφόνους, και η ειρήνη, η ησυχία και ευτυχία θα εξαφανίζονταν από το πρόσωπο της γης.

(9) ΠΟΙΑ ΕΥΛΟΓΙΑ ΧΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΥΠΑΚΟΗ ΣΤΙΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Μην ξεχνάς, γιε μου, τη διδασκαλία μου και η καρδιά σου να φυλάει τις εντολές

μου. Έτσι χρόνους πολλούς θα ζήσεις και θα πληθαίνει η ευημερία σου. (Παροιμίες 3:1-2)

Ήδη η διδασκαλία ότι οι άνθρωποι απαλλάσσονται από την υποχρέωση της τήρησης των εντολών του Θεού εξασθένησε το ηθικό σφρίγος και ο χείμαρρος της ανομίας κατέκλυσε τον κόσμο. Παρανομία, ασυδοσία και διαφθορά ξεχύθηκαν σαν ασυγκράτητο κύμα πάνω στην κοινωνία. Και η οικογένεια έγινε ο στόχος του Σατανά. Η σημαία του κυματίζει πάνω και σ' αυτά ακόμη τα υποτιθέμενα χριστιανικά σπίτια όπου απαντάται ο φθόνος, η υποψία, η υποκρισία, η αποξένωση, η αντιζηλία, η φιλονικία, η προδοσία ιερών παρακαταθηκών, η ασέλγεια. Ολόκληρο το σύστημα των θρησκευτικών αρχών και διδασκαλιών που όφειλαν να αποτελούν τη βάση και τα πλαίσια της κοινωνικής ζωής, μοιάζει με μία κλονιζόμενη, ετοιμόρροπη μάζα.

(10) ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΟΤΑΝ Η ΑΝΟΜΙΑ ΕΛΕΓΞΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ;

Σ' εσένα απιστήσαμε και σ' αρνηθήκαμε, φύγαμε μακριά από το Θεό μας. Φερθήκαμε άδικοι κι επαναστατικά,

*με υποκρισία στις σκέψεις και στα λόγια
μας. (Ησαΐας 59:13)*

Τα δικαστήρια έχουν διαφθαρεί. Οι πολιτικοί ηγέτες τρέχουν πίσω από το κέρδος και ρέπουν προς τη φιληδονία. Η παραλυσία σκότισε τις διανοητικές ικανότητες πολλών, ώστε ο Σατανάς ασκεί απεριόριστο σχεδόν έλεγχο επάνω τους. Δικαστές εξαχρειώνονται, δωροδοκούνται, εξαπατούνται. Μέθη και κραιπάλη, πάθη και ζηλοτυπίες και κάθε είδους ανεντιμότητες χαρακτηρίζουν τους αντιπροσώπους της Θέμιδος. “Η δικαιοσύνη ίσταται μακράν· διότι η αλήθεια έπεσεν εν τη οδώ και η ευθύτης δεν δύναται να εισχωρήσει.”

**(11) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΟΤΑΝ Η ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΕΧΕΙ ΧΑΘΕΙ;**

*Αναίσθητη έγινε η καρδιά τους·
εγώ χαρά μου έχω το νόμο σου.
(Ψαλμοί 119:70)*

Η παρανομία και το πνευματικό σκότος που επικράτησαν κατά την κυριαρχία της Ρώμης, ήταν το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της από μέρους της απαγόρευσης των Αγίων Γραφών. Που όμως πρέπει να αναζητηθεί η αιτία της γενικής απιστίας,

της απόρριψης του νόμου του Θεού και της επακόλουθης διαφθοράς σ' αυτό το μεσουράνημα του ευαγγελικού φωτός και σε μία εποχή θρησκευτικής ανεξαρτησίας;

Τώρα που ο Διάβολος δεν μπορεί πια να κρατήσει τους ανθρώπους κάτω από τον έλεγχό του με την απαγόρευση των Γραφών, καταφεύγει σε διαφορετικά μέσα για να εκπληρώσει το σκοπό του. Με την υπονόμευση της εμπιστοσύνης των ανθρώπων στη Βίβλο, τα σχέδιά του εξυπηρετούνται εξίσου αποτελεσματικά όπως και με την ολοσχερή καταστροφή της Βίβλου. Εισάγοντας την καινοτομία της παραδοχής ότι ο νόμος του Θεού καταργήθηκε, ο Σατανάς ουσιαστικά καθιστά τους ανθρώπους το ίδιο παραβάτες όπως αν είχαν ολοσχερή άγνοια των προσταγμάτων του.

Όπως σε περασμένους αιώνες, έτσι και τώρα, χρησιμοποιεί την εκκλησία για την προώθηση των σχεδίων του. Οι σύγχρονες θρησκευτικές οργανώσεις, κλείνοντας τα αυτιά στις αληθοφανείς, αλλά αντιλαϊκές Γραφικές διδασκαλίες, και τηρώντας εχθρική στάση εναντίον τους, υιοθέτησαν ερμηνείες που συνέβαλαν στην ευρεία διασπορά των κόκκων του σκεπτικισμού.

(12) ΤΙ ΘΕΪΚΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΔΙΝΕΤΑΙ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ

ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

«Μη νομίζετε πως ήρθα για να καταργήσω το νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήρθα για να τα καταργήσω, αλλά για να τα πραγματοποιήσω. (Κατά Ματθαίον 5:17)

(13) ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΟΣΩΝ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

Εδώ θα φανεί η υπομονή όσων ανήκουν στο λαό του Θεού, αυτών που τηρούν τις εντολές του Θεού και πιστεύουν στον Ιησού». (Αποκάλυψη Ιωάννου 14:12)

(14) ΑΦΟΥ ΑΠΟΡΡΙΦΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ, ΠΟΙΑ ΜΕΡΑ ΜΑΣ ΖΗΤΗΣΕ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΩΣ ΤΟ ΝΕΟ ΜΑΣ ΣΑΒΒΑΤΟ;

»Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου, για να την ξεχωρίζεις και να την αφιερώνεις στον Κύριο. Έξι μέρες θα εργάζεσαι και θα κάνεις όλες τις εργασίες σου. Αλλά η έβδομη μέρα είναι μέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη σ' εμένα, τον Κύριο το Θεό σου. Την

*ημέρα αυτή δεν επιτρέπεται να κάνεις
καμιά εργασία ούτε εσύ ούτε ο γιος σου
ούτε η θυγατέρα σου ούτε ο δούλος σου
ούτε η δούλη σου ούτε τα ζώα σου ούτε
ο ξένος που κατοικεί στις πόλεις σου.
Σε έξι μέρες εγώ, ο Κύριος,
δημιούργησα τον ουρανό, τη γη και τη
θάλασσα, καθώς και όλα όσα
υπάρχουν μέσα σ' αυτά, και την
έβδομη μέρα αναπαύθηκα. Γι' αυτό
ευλόγησα την ημέρα του Σαββάτου και
την ξεχώρισα για τον εαυτό μου.
(Εξοδος 20:8-11)*

. Επίσης όταν παρουσιάζεται το
ζήτημα της υποχρεωτικής τήρησης της
τετάρτης εντολής κατά τα γραφικά
δεδομένα, πολλοί δημοφιλείς κήρυκες
του λόγου του Θεού, προσπαθώντας να
παρακάμψουν ένα ανεπιθύμητο
καθήκον, διακηρύττουν ότι ο νόμος του
Θεού καταργήθηκε. Απορρίπτοντας έτσι
το νόμο του Θεού, απορρίπτουν μαζί και
το Σάββατο.

Καθώς προχωρεί το μεταρρυθμιστικό
έργο για την επαναφορά του Σαββάτου, η
απόρριψη του θεϊκού νόμου για να
αποφευχθεί η ανεπιθύμητη τήρηση της
τετάρτης εντολής θα λάβει παγκόσμιες
σχεδόν διαστάσεις. Τα διδακτικά νάματα
των θρησκευτικών αρχηγών άνοιξαν τις
πύλες για την είσοδο της απιστίας, του
πνευματισμού και της κατάργησης του
ιερού νόμου του Θεού. Οι αρχηγοί αυτοί

φέρουν την τρομερή ευθύνη για την ανομία που κυριαρχεί στο χριστιανικό κόσμο.

**(15) ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΓΡΑΦΗ
ΠΩΣ Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ
ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ;**

Θα ξεστομίσει λόγια εναντίον του ύψιστου Θεού και θα καταδιώξει τον άγιο λαό του· θα προσπαθήσει ν' αλλάξει τις γιορτές και τους νόμους, και ο λαός του Θεού θα παραδοθεί στην εξουσία του για τριάμισυ χρόνια. (Δανιήλ 7:25)

**(16) ΑΠΟ ΠΟΙΕΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΕΣ
ΚΟΥΚΟΥΛΩΜΕΝΕΣ
ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ
ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΜΑΣ
ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙ;**

Προσέχετε καλά, μη σας εξαπατήσει κανείς με τους απατηλούς και κούφιους συλλογισμούς της ανθρώπινης σοφίας, που στηρίζονται σε ανθρώπινες παραδόσεις και σε μια λαθεμένη πίστη προς τα στοιχεία του κόσμου και όχι στη διδασκαλία του Χριστού. (Προς Κολοσσαείς 2:8)

Και όμως αυτή ακριβώς η ίδια τάξη ανθρώπων ισχυρίζονται ότι για τη

συνεχώς αυξανόμενη διαφθορά η αιτία κατά πρώτιστο βαθμό πρέπει να αναζητηθεί στη βεβήλωση του λεγομένου “Χριστιανικού Σαββάτου” και ότι η αναγκαστική επιβολή της Κυριακής αργίας θα βελτίωνε κατά πολύ το ηθικό επίπεδο της κοινωνίας. Ο ισχυρισμός αυτός απαντάται ιδιαίτερα στην Αμερική όπου η διδασκαλία του πραγματικού Σαββάτου έχει διαδοθεί σε ευρεία κλίμακα. Στη χώρα αυτή η σταυροφορία της Εγκράτειας—μία από τις σημαντικότερες και προεξέχουσες ηθικοπλαστικές μεταρρυθμίσεις—συχνά συνταυτίζεται με τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες της Κυριακής αργίας.

Οι υποστηρικτές της κίνησης αυτής εμφανίζονται σαν πρωτεργάτες που άοκνα μοχθούν για την προαγωγή των υψηλότερων κοινωνικών συμφερόντων και θεωρούν εχθρούς της εγκράτειας και της μεταρρύθμισης όλους όσους αρνούνται να συνεργαστούν με αυτούς. Το γεγονός όμως ότι μία κίνηση για την παγίωση μίας πλάνης σχετίζεται με ένα έργο που είναι κατά βάθος καλό, δεν αποτελεί επιχείρημα για την υποστήριξη της πλάνης. Μπορούμε να αποκρύψουμε το δηλητήριο αν το αναμίξουμε με υγιεινή τροφή, αλλά με αυτό δεν αλλάζουμε την ιδιότητά του. Αντίθετα γίνεται τότε ακόμη πιο επικίνδυνο, γιατί είναι ευκολότερο να παρθεί από άγνοια.

Ακριβώς ένα τέχνασμα του Σατανά είναι να αναμιγνύει με το ψεύδος τόση μόνο δόση αλήθειας όση ακριβώς χρειάζεται για να το παραστήσει αξιόπιστο. Μπορεί οι πρωτοστατούντες στο κίνημα αυτό της Κυριακής αργίας να συνηγορούν για μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται στον κόσμο, για αρχές που συμφωνούν με τη Γραφή. Όταν όμως ανάμεσα σ' αυτές συμπεριλαμβάνεται μία απαίτηση αντίθετη προς το νόμο του Θεού, τότε οι δούλοι του Κυρίου δεν μπορούν να συνεργαστούν μαζί τους. Τίποτε δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παραμέριση των εντολών του Θεού χάρη των ανθρωπίνων ενταλμάτων.

(17) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΡΙΚΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ;

Θα δείχνουν ότι έχουν ευσέβεια, αλλά θα έχουν αρνηθεί τη δύναμή της με τις πράξεις τους. Κι αυτούς να τους αποφεύγεις. (΄Β Προς Τιμόθεον 3:5)
«Στον άγγελο της εκκλησίας της Λαοδίκειας γράψε: Να τι λέει ο Αμήν, ο αξιόπιστος κι αληθινός μάρτυρας, αυτός που είναι η αιτία όλων των δημιουργημάτων του Θεού: Ξέρω καλά τα έργα σου: δεν είσαι ούτε κρύος ούτε ζεστός. Μακάρι να ήσουν κρύος ή ζεστός! Επειδή όμως δεν είσαι ούτε

*κρύος ούτε ζεστός αλλά χλιαρός, γι'
αυτό θα σε ξεράσω από το στόμα μου.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 3:14-16)*

Η διαφορά ανάμεσα στους
λεγομένους Χριστιανούς και στον
κόσμο των απίστων έγινε σχεδόν
ανεπαίσθητη. Αγαπώντας τα
εγκόσμια, τα μέλη της εκκλησίας
είναι έτοιμα να συμπράξουν με τον
κόσμο. Και ο Σατανάς είναι
αποφασισμένος να τους ενώσει σ' ένα
σώμα, κατοχυρώνοντας τα σχέδιά του
και παρασύροντας τελικά όλους μαζί
στις φάλαγγες του πνευματισμού.

Οι Καθολικοί που καυχώνται ότι
τα θαύματα αποτελούν ιδιαίτερα
σημεία της πραγματικής εκκλησίας,
εύκολα θα παρασυρθούν από τη
δύναμη αυτή των συγκροτούμενων
θαυμάτων. Όσο για τους
Διαμαρτυρομένους, αφού απορρίψουν
την ασπίδα της αλήθειας, δεν θα
δυσκολευτούν και αυτοί να
εξαπατηθούν. Καθολικοί,
Διαμαρτυρόμενοι και κοσμικοί θα
ασπασθούν από κοινού τη μορφή αυτή
της ευσέβειας, της χωρίς καμία δύναμη
μέσα της και θα αναγνωρίσουν στην
ένωσή τους αυτή μία μεγάλη κίνηση για
τη μεταλλαγή του κόσμου και τον
εγκαινιασμό της πολυπόθητης
χιλιετηρίδας.

**(18) ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ;**

*Η γη πενθεί, μαραίνεται· ο κόσμος
όλος φθείρεται, διαλύεται· ο ουρανός
και η γη καταρρέουν. Η γη απ' τους
κατοίκους της μολύνθηκε, γιατί τους
νόμους παραβήκαν, τις εντολές τις
καταπάτησαν, αθέτησαν και την
αιώνια διαθήκη. (Ησαΐας 24:4-5)*

Και με τα στοιχεία της φύσης
εργάζεται επίσης ο Σατανάς
προκειμένου να συνάξει το θερισμό του
από απροετοίμαστες ψυχές. Γνώστης
των μυστηρίων του πολύπλοκου
εργαστηρίου της φύσης, χρησιμοποιεί
όλη του τη δύναμη για να φέρει τα
φυσικά στοιχεία κάτω από τον έλεγχό
του μέχρι το σημείο που επιτρέπει ο
Θεός. Όταν του δόθηκε η άδεια να
πειράσει τον Ιώβ, με τι καταπληκτική
ταχύτητα σαρώθηκαν τα πάντα, κοπάδια
και αγέλες, σπίτια και δούλοι και παιδιά,
η μία συμφορά πάνω στην άλλη, σχεδόν
αυτοστιγμή. Ο Θεός είναι εκείνος που
προστατεύει τα πλάσματά Του και τα
φρουρεί από τη δύναμη του
εξολοθρευτή.

Ο χριστιανικός όμως κόσμος
καταφρόνησε το νόμο του Υψίστου. Γι'

αυτό και ο Θεός θα κάνει ακριβώς αυτό που δήλωσε ότι θα έκανε: θα αποσύρει τις ευλογίες Του από τη γη και θα σηκώσει την προστασία Του από αυτούς που επαναστατούν εναντίον του νόμου Του και διδάσκουν και αναγκάζουν τους άλλους να κάνουν το ίδιο. Όσοι δεν τίθενται κάτω από την ιδιαίτερη προστασία του Θεού υπάγονται στον έλεγχο του Σατανά. Και εκείνος, προάγοντας τα σχέδιά του, μερικούς τους ευνοεί και τους κάνει να ευημερούν, ενώ σε άλλους προξενεί τη συμφορά και κάνει τον κόσμο να πιστεύει ότι ο Θεός είναι υπεύθυνος για τα βάσανά τους.

Ενώ από το ένα μέρος θα εμφανίζεται στον κόσμο σαν μεγάλος θεραπευτής που μπορεί να γιατρέψει όλες τις αρρώστιες, από το άλλο μέρος θα προκαλεί διάφορες ασθένειες και θεομηνίες τόσο καταστρεπτικές, που ολόκληρες πολυπληθείς πόλεις θα βυθιστούν στην ερήμωση και στον εξολοθρεμό. Και τώρα ακόμη καταγίνεται με τα έργα του αυτά. Σε δυστυχήματα και συμφορές, σε θάλασσα και σε στεριά, σε μεγάλες πυρκαγιές, σε τρομακτικούς τυφώνες και φοβερές χαλαзоθύελλες, σε καταιγίδες και πλημμύρες, ανεμοστρόβιλους και παλίρροιες και σεισμούς, σ' όλους τους τόπους και με χίλιους τρόπους, ο Σατανάς εξασκεί τη δύναμή του.

Αφανίζει το θερισμό και επακολουθεί η πείνα και η δυστυχία.

Μολύνει την ατμόσφαιρα με το θανατηφόρο μiasμά του και χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν δηλητηριασμένοι. Αυτού του είδους οι δοκιμασίες θα αυξάνουν διαρκώς τόσο σε συχνότητα όσο και σε καταστρεπτικότητα. Άνθρωποι και ζώα εξίσου θα γευτούν τη συμφορά. “Η γή πενθεί, μαραίνεται,” “οι υψηλοί εκ των λαών ... είναι ηττονισμένοι· η γή εμολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτής- διότι παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, ηθέτησαν διαθήκην αιώνιον.” (Ησ. 24:4,5.)

(19) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ, ΟΤΑΝ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΞΑΠΑΤΗΣΑΝ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

Θα σας διώξουν απ’ τις συναγωγές. Θα έρθει μάλιστα ο καιρός που όποιος σας θανατώσει θα νομίζει πως έτσι υπηρετεί το Θεό. (Κατά Ιωάννην 16:2)

Και τότε ο μεγάλος απατεώνας θα πείσει τους ανθρώπους ότι υπαίτιοι όλων αυτών των συμφορών είναι οι πιστοί οπαδοί του Θεού. Η τάξη των ανθρώπων που προκαλεί τη δυσμένεια του Ουρανού, θα ενοχοποιήσει για όλες της τις δυσπραγίες αυτούς που με την

υπακοή τους στις εντολές του Θεού γίνονται ένας ακατάπαυστος έλεγχος στους παραβάτες. Τότε θα διαδοθεί ότι οι άνθρωποι προσβάλλουν το Θεό με το να παραβαίνουν την Κυριακή αργία· ότι όλες οι θεομηνίες που προκάλεσε η παράβαση αυτή δεν θα σταματήσουν παρά τότε μόνο όταν η Κυριακή αργία επιβληθεί με αυστηρές κυρώσεις και ότι αυτοί οι οποίοι μιλούν για τις αξιώσεις της τετάρτης εντολής, καταστρέφοντας την ευλάβεια που οφείλεται στην Κυριακή, ταραάζουν το λαό εμποδίζοντας την επαναφορά του στη θεϊκή εύνοια και στην επίγεια ευημερία.

Η κατηγορία που ειπώθηκε παλαιά εναντίον του πιστού δούλου του Θεού θα επαναληφθεί και μάλιστα πάνω στα ίδια γερά βάθρα: “Και ως είδεν ο Αχάβ τον Ηλίαν, είπε προς αυτόν ο Αχάβ, συ είσαι ο διαταράττων τον Ισραήλ; Ο δε είπε, δεν διαταράττω εγω τον Ισραήλ, αλλά συ και ο οίκος του πατρός σου· διότι σεις εγκαταλίπετε τας εντολάς του Κυρίου, και υπήγες κατόπιν των Βααλείμ.” (Α΄ Βασ. 18:17-18.) Όταν η οργή του λαού εξαφθεί με τις ψευδείς κατηγορίες κατά των απεσταλμένων του Κυρίου, τότε οι άνθρωποι θα στραφούν εναντίον τους με την ίδια μανία όπως ο αποστάτης

Ισραήλ στράφηκε εναντίον του
προφήτη Ηλία.

**(20) ΠΟΙΑ ΙΣΧΥΡΗ ΠΗΓΗ ΤΗΣ
ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ ΘΑ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ
ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΓΙΑ
ΝΑ ΕΞΑΠΑΤΗΣΕΙ ΤΗΝ
ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ
ΤΟΥ;**

*Είναι τα δαιμονικά πνεύματα που
κάνουν τερατουργίες και στέλνονται
στους βασιλιάδες όλης της οικουμένης
να τους συνάξουν για τον πόλεμο, που
θα γίνει τη μεγάλη εκείνη ημέρα του
παντοκράτορα Θεού. (Αποκάλυψη
Ιωάννου 16:14)*

*Γιατί θα εμφανιστούν ψευδομεσσίες
και ψευδοπροφήτες, που θα κάνουν
μεγάλα και φοβερά θαύματα, για να
παραπλανήσουν, αν είναι δυνατόν,
ακόμα κι αυτούς που διάλεξε ο Θεός..
(Κατά Ματθαίον 24:24)*

Η με θαύματα εκδηλούμενη δύναμη
του πνευματισμού θα στραφεί εναντίον
εκείνων που προτιμούν να υπακούουν
στο Θεό μάλλον παρά στους
ανθρώπους. Επικοινωνά πνεύματα από
τον κόσμο του υπερέραν θα
εξαγγέλλουν ότι είναι σταλμένα από το
Θεό με σκοπό να πείσουν για την πλάνη
τους όσους δεν συμμορφώνονται με την

Κυριακή αργία και θα διακηρύττουν ότι οι νόμοι του κράτους πρέπει να τηρούνται σαν νόμοι του Θεού. Θα θρηνοούν για τη μεγάλη διαφθορά του κόσμου και θα επικυρώνουν την εκδοχή των θρησκευτικών καθοδηγητών ότι η μεγάλη έκλυση των ηθών στον κόσμο απορρέει από τη βεβήλωση της Κυριακής ημέρας. Τότε μεγάλη αγανάκτηση θα εξαφθεί εναντίον όλων εκείνων που θα αρνούνται να συμμορφωθούν με τη μαρτυρία αυτή των πνευμάτων.

Η στρατηγική του Σατανά κατά την τελευταία αυτή πάλη εναντίον του λαού του Θεού, θα είναι η ίδια που χρησιμοποίησε στην αρχή της μεγάλης διαμάχης στον ουρανό. Ενώ διατείνεται τότε ότι επεδίωκε να προάγει τη σταθερότητα της θεϊκής διακυβέρνησης, κρυφά επιστράτευε όλες του τις δυνάμεις για να επιφέρει την ανατροπή του, αποδίδοντας το δικό του έργο στους πιστούς αγγέλους

(21) ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΗΣ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ;

Να είστε νηφάλιοι και άγρυπνοι. Ο αντίπαλός σας ο διάβολος περιφέρεται

*σαν λιοντάρι που βρυχάται,
ζητώντας κάποιον να
καταβροχθίσει. (Α' Πέτρου 5:8)*

Ο Θεός ποτέ δεν εκβιάζει τη θέληση ούτε τη συνείδηση του ανθρώπου. Αντίθετα ο Σατανάς σ' αυτό το μέσο του άγριου εξαναγκασμού καταφεύγει προκειμένου να ασκεί τον έλεγχό του επάνω σ' αυτούς που δεν μπορεί να εξαπατήσει διαφορετικά. Είτε με το φόβο είτε με τη βία αγωνίζεται να κυριαρχήσει στις συνειδήσεις των ανθρώπων και να εξασφαλίσει την εκδήλωση υποταγής σ' αυτόν τον ίδιο. Για την πραγματοποίηση του σκοπού αυτού εργάζεται μέσο των θρησκευτικών και πολιτικών αρχών με το να τους παρακινεί να επιβάλουν τους ανθρώπινους νόμους, καταφρονώντας το νόμο του Θεού.

**(22) ΠΟΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΟΙ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΕΣ
ΘΑ ΔΙΕΓΕΙΡΟΥΝ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΤΟΥ
ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΟΥ;**

*Θύμωσε τότε ο δράκοντας με τη
γυναίκα, κι έφυγε για να πολεμήσει με
τους υπόλοιπους απογόνους της, μ'
εκείνους που τηρούν τις εντολές του
Θεού και μαρτυρούν την πίστη τους
στον Ιησού. (Αποκάλυψη Ιωάννου
12:17)*

Όσοι τιμούν το Σάββατο της Γραφής θα κατηγορηθούν σαν εχθροί του νόμου και διασαλευτές της τάξης, σαν παραβιαστές των ηθικοκοινωνικών θεσμών, σαν πρόξενοι της αναρχίας και της διαφθοράς και σαν υπαίτιοι της οργής του Θεού πάνω στη γη. Οι περιορισμοί τους οποίους υπαγορεύει η συνείδηση θα χαρακτηριστούν σαν ισχυρογνωμοσύνη, σαν πείσμα και σαν περιφρόνηση της εξουσίας.

Θα κατηγορηθούν για δυσμένεια κατά του καθεστώτος. Κήρυκες του ευαγγελίου, μη αναγνωρίζοντες την υποχρέωση της τήρησης του θεϊκού νόμου, θα υποστηρίζουν από τον άμβωνα ότι οι άνθρωποι υποχρεούνται να υποτάσσονται στις αξιώσεις των πολιτικών αρχών, αφού αυτές είναι από το Θεό ταγμένες. Μπροστά σε νομοθετικά σώματα σαν σε ποινικά δικαστήρια, οι τηρητές των θεϊκών ενταλμάτων θα ενοχοποιούνται και θα καταδικάζονται. Τα λόγια τους θα παρερμηνεύονται και τα ελατήριά τους θα διαστρέφονται με το χειρότερο τρόπο.

**(23) ΤΙ ΜΕΤΡΑ ΘΑ ΛΗΦΘΟΥΝ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ
ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΣΕ
ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ
ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗ**

ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΝΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙ ΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥΣ;

Κανείς δε θα μπορεί να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μόνον αυτός που έχει χαραγμένο το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 13:17)

Απορρίπτοντας οι Διαμαρτυρόμενες Εκκλησίες τα σαφή Γραφικά επιχειρήματα τα αναφερόμενα στην υπεράσπιση του νόμου του Θεού, θα θελήσουν να κάνουν αυτούς τους οποίους δεν μπορούν να ανατρέψουν με Βιβλικές αποδείξεις να σιγήσουν. Αν και δεν το αναγνωρίζουν, εγκαινιάζουν τώρα μια τακτική που θα οδηγήσει στον κατατρεγμό όσων συνειδητά αρνούνται να μιμηθούν τον υπόλοιπο χριστιανικό κόσμο και να αναγνωρίσουν το παπικό Σάββατο.

Επίσημοι εκκλησιαστικοί και πολιτικοί εκπρόσωποι θα συνεργαστούν στις προσπάθειες τους να δωροδοκήσουν, να πείσουν ή να εξαναγκάσουν όλες τις κοινωνικές τάξεις να τιμήσουν την Κυριακή ημέρα. Η έλλειψη της θείας αυθεντίας θα αναπληρωθεί με εξαναγκαστικά νομοθετικά θεσπίσματα. Η πολιτική διαφθορά εξαφανίζει την αγάπη για τη δικαιοσύνη και το σεβασμό για την αλήθεια.

Και σ' αυτή ακόμη τη φιλελεύθερη Αμερική κυβερνήτες και νομοθέτες, για να μη χάσουν την εύνοια του λαού, θα ενδώσουν στη γενική απαίτηση για την έκδοση ενός νομοθετικού διατάγματος που θα κατοχυρώνει την Κυριακή αργία. Η ελευθερία της συνείδησης που με τόσες θυσίες αποκτήθηκε, δεν θα υπολογίζεται πια. Στη μελλοντική αυτή σύγκρουση θα παραστούμε μάρτυρες της έμπρακτης εφαρμογής των προφητικών αυτών λόγων: “Ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός, και υπήγε να κάμη πόλεμον με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.” (Αποκ. 12:17.)

Τώρα ξέρω καλά ότι η Γραφή περιγράφει με σαφήνεια μια επικείμενη σύγκρουση «όπως ποτέ δεν ήταν» η οποία θα ξεκινήσει καθώς πλησιάζουμε το τέλος της ιστορίας αυτού του κόσμου.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Αντιλαμβάνομαι ότι από την αντίληψη της αμαρτίας το επίκεντρο της επίθεσης του Σατανά σε αυτή τη μεγάλη διαμάχη είναι οι αιώνια ιεροί νόμοι του Θεού, η βάση της κυβέρνησής Του.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Αποκάλυψη 12:17 αποκαλύπτει ότι
απώτερος στόχος του Σατανά είναι η
δυσφήμιση των νόμων του Θεού με
σκοπό να προκαλέσει την απόλυτη
απόρριψη αυτών των ιερών αρχών.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Τώρα ξέρω ότι η Γραφή αποκαλύπτει
ότι οι εντολές του Θεού είναι ιερές και
αιώνιες, παρά την προσπάθεια του
Σατανά και του ανθρώπου να
«σκέφτονται να αλλάξουν τους χρόνους
και τους νόμους.» Δανιήλ 7:25.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Τώρα ξέρω ότι η Γραφή αποκαλύπτει
ότι εντολές του Θεού είναι ιερές και
αιώνιες, παρά την προσπάθεια του
Σατανά οι άνθρωποι να «σκέφτονται
τους χρόνους αλλαγής και νόμους.»
Δανιήλ 7:25.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Επιλέγω να είμαι ανάμεσα στους
πιστούς, τον υπόλοιπο λαό του Θεού
που υπακούουν τις εντολές Του και που
θλεούν να παραμείνουν πιστοί στον
Ιησού. Αποκάλυψη 14:12.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Μάθημα 8

Οι αγίες γραφές: σίγουρο καταφύγιο

(1) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΓΓΥΗΣΗ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

Ο Ιησούς του απάντησε: «Η Γραφή λέει ότι ο άνθρωπος δε ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει απ' το στόμα του Θεού». (Κατά Λουκάν 4:4)

Η μόνη απάντηση είναι: Κρατήστε τη διδασκαλία του Κυρίου και τη διδαχή του. Όποιος δεν ακολουθεί αυτή την προσταγή, γι' αυτόν δεν υπάρχει ελπίδα. (Ησαΐας 8:20)

Στο λαό του Θεού συνιστάται να στραφούν στην Αγία Γραφή, το σίγουρο καταφύγιο που προστατεύει από την επιρροή των ψευτοδιδασκάλων και την απατηλή δύναμη των πνευμάτων του σκότους. Ο Σατανάς μετέρχεται κάθε τέχνασμα για να εμποδίσει τους ανθρώπους να εξοικειωθούν με τη Βίβλο, επειδή οι σαφείς δηλώσεις της αποκαλύπτουν τις απατηλές προθέσεις του. Σε κάθε αναζωπύρωση του έργου του Θεού ο άρχοντας του κακού εξεγείρεται με εντονότερη ακόμη δραστηριότητα. Επιστρατεύει τώρα όλες του γενικά τις δυνάμεις για μία τελειωτική πάλη εναντίον του Χριστού και των οπαδών Του.

Σε λίγο θα δούμε να διαδραματίζεται μπροστά μας η τελευταία μεγάλη απάτη. Ο Αντίχριστος θα εκτελεί τα καταπληκτικά κατορθώματα του μπροστά στα μάτια μας. Η πλαστογράφηση του γνησίου θα αποδοθεί με τέτοια ακρίβεια, ώστε θα είναι αδύνατο να κάνει κανείς τη διάκριση παρά μόνο με την προσφυγή στην Αγία Γραφή. Η κάθε δήλωση, το κάθε θαύμα πρέπει να αντιπαραβληθούν με τη μαρτυρία των Αγίων Γραφών.

**(2) ΑΠΟ ΠΟΙΑ ΠΗΓΗ ΘΑ ΜΑΣ
ΕΡΘΕΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ
ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ
ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ;**

*Ο Θεός όμως, ο οποίος σας μοιράζει
τα κάθε λογής χαρίσματα και σας
καλεί να πάρετε μέρος στην παντοτινή
δόξα του δια του Ιησού Χριστού, μετά
την παροδική σας δοκιμασία θα σας
αποκαταστήσει και θα σας δυναμώσει
πνευματικά, θα σας στηρίζει και θα
σας στερεώσει πάνω σε σωστή βάση.
(Α' Πέτρου 5:10)*

Όσοι επιμένουν στη νομιμοφροσύνη
τους προς όλες γενικά τις εντολές του
Θεού θα συναντήσουν αντίσταση και
χλευασμό. Μόνο με τη δύναμη του
Θεού θα επιβιώσουν. Για να μπορέσουν
να αντέξουν στη δοκιμασία που τους
περιμένει, οφείλουν να εννοήσουν ποιο
είναι το θέλημα του Θεού όπως αυτό
αποκαλύπτεται στο λόγο Του. Μόνο
τότε μπορούν να Τον τιμήσουν όταν
έχουν σχηματίσει την ορθή αντίληψη
για το χαρακτήρα Του, το διοικητικό
Του και τις προθέσεις Του ώστε να
φέρονται ανάλογα. Μόνο όσοι θα έχουν
κατοχυρώσει τη σκέψη τους με τις
βιβλικές αλήθειες θα μπορέσουν να
επιζήσουν κατά τον τελευταίο μεγάλο
αγώνα.

Ο καθένας θα βρεθεί αντιμέτωπος
με το σοβαρότατο αυτό δίλημμα: Θα
υπακούσω στο Θεό ή στους
ανθρώπους; Βρισκόμαστε στα πρόθυρα
της αποφασιστικής αυτής στιγμής.
Πατούν τα πόδια μας στερεά πάνω στο

βράχο του αναλλοίωτου λόγου του Θεού; Είμαστε έτοιμοι να υπερασπιστούμε ακλόνητοι τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού;

(3) ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΣΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ;

Να ξέρετε ότι όσα γράφτηκαν στις Γραφές, έχουν γραφτεί για να μας διδάσκουν. Έτσι, με την υπομονή και την ενθάρρυνση που δίνει η Γραφή, θα στηριχτεί η ελπίδα μας. (Προς Ρωμαίους 15:4)

»Τα κρυφά ανήκουν στον Κύριο, το Θεό μας. Εκείνα όμως που έχουν αποκαλυφθεί ανήκουν για πάντα σ' εμάς και στους απογόνους μας, ώστε να εφαρμόζουμε όλα τα λόγια αυτού του νόμου». (Deuteronomy 29:29)

Πριν από τη σταύρωσή Του ο Σωτήρας εξήγησε στους μαθητές Του ότι έμελλε να σταυρωθεί και πάλι να αναστηθεί από τον τάφο και άγγελοι παραβρίσκονταν σιμά τους για να χαράξουν βαθιά τα λόγια Του εκείνα στο νού και στην καρδιά τους. Οι μαθητές όμως, αποβλέποντας στην άμεση απαλλαγή από το Ρωμαϊκό ζυγό, δεν μπορούσαν να ανεχθούν τη σκέψη ότι Εκείνος στον οποίο είχαν στηρίξει όλες τους τις ελπίδες θα έπρεπε να

υποστεί ένα τέτοιο εξευτελιστικό θάνατο. Τα λόγια που είχαν ανάγκη να θυμούνται περισσότερο, είχαν εξαφανιστεί από το νού τους· ώστε όταν έφθασε η ώρα της δοκιμασίας τους βρήκε τελείως ανέτοιμους. Με το θάνατο του Ιησού οι ελπίδες τους κατέρρευσαν, σαν να μη τους είχε ο Κύριος προειδοποιήσει καθόλου. Στον προφητικό λόγο το μέλλον σκιαγραφείται σήμερα μπροστά μας με την ίδια γλαφυρότητα, όπως το είχε σκιαγραφήσει τότε στους μαθητές με τα λόγια Του ο Χριστός.

Τα γεγονότα τα αναφερόμενα στο τέλος της περιόδου της δοκιμασίας και στο έργο της προετοιμασίας για τον καιρό της θλίψης, περιγράφονται με κάθε σαφήνεια. Και όμως πλήθη ανθρώπων αγνοούν τις σημαντικές αυτές αλήθειες σαν να μη είχαν ποτέ αποκαλυφθεί. Ο Σατανάς караδοκεί να εξουθενώσει κάθε εντύπωση που θα μπορούσε να τους κάνει “σοφούς προς σωτηρίαν” και έτσι ο καιρός της θλίψης θα τους βρει ανέτοιμους.

(4) ΠΟΙΕΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΦΥΠΝΗΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑ;

*Είδα κι έναν άλλο άγγελο να πετάει
μεσουρανίς. Είχε ένα αιώνιο,*

χαρμόσυνο άγγελμα να διαλαλήσει
στους κατοίκους της γης, σε κάθε
έθνος και φυλή, γλώσσα και λαό. Έλεγε
με δυνατή φωνή: «Φοβηθείτε τον
Κύριο και δοξάστε τον, γιατί ήρθε η
ώρα που θα κρίνει τον κόσμο.

Προσκυνήστε αυτόν που δημιούργησε
τον ουρανό, τη γη, τη θάλασσα και τις
νεροπηγές!»

Ύστερα ακολούθησε ένας άλλος,
δεύτερος άγγελος, που έλεγε: «Έπεσε,
έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη· αυτή που
πότισε όλα τα έθνη με το μεθυστικό
κρασί της πορνείας της!»

Μετά τους ακολούθησε ένας άλλος,
τρίτος άγγελος, που έλεγε με δυνατή
φωνή: «Όποιος προσκυνάει το θηρίο
και το άγαλμά του και σημαδεύεται
με το χάραγμα στο μέτωπό του ή στο
χέρι του, θα πει κι αυτός απ' το
κρασί του θυμού του Θεού, που το
΄χουν βάλει ανόθευτο στο ποτήρι της
οργής του. Και θα βασανιστεί με
φωτιά και θειάφι μπροστά στους
άγιους αγγέλους και στο Αρνίο.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 14:6-10)

Όταν ο Θεός στέλνει στον κόσμο
τέτοιες βαρυσήμαντες προειδοποιήσεις οι
οποίες παρουσιάζονται να μεταδίδονται
από αγίους αγγέλους που πετούν στο
μεσουράνημα, έχει την αξίωση όπως η

κάθε λογική ύπαρξη αποδώσει τη δέουσα προσοχή σ' αυτές. Οι τρομερές τιμωρίες που αγγέλλονται εναντίον όσων προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του (Αποκ. 14:9-11), θα έπρεπε να παρακινήσουν τον καθένα σε μια προσεκτική μελέτη των προφητειών, ώστε να γνωρίσουν τι είναι το χάραγμα του θηρίου και με ποιόν τρόπο θα μπορέσουν να το αποφύγουν. Οι μάζες όμως του λαού προτιμούν να κλείνουν τα αυτιά στην αλήθεια και εκτρέπονται στους μύθους.

(5) ΠΩΣ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗ ΣΦΟΔΡΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Θα 'ρθεί καιρός που οι άνθρωποι δε θα ανέχονται τη σωστή διδασκαλία, αλλά θα συγκεντρώνουν γύρω τους πλήθος από δασκάλους, που να ταιριάζουν με τις επιθυμίες τους, για ν' ακούνε αυτά που τους αρέσουν. Θα κλείνουν τ' αυτιά τους στην αλήθεια και θα στρέφονται στα παραμύθια. (΄Β Προς Τιμόθεον 4:3-4)

Αυτός ο καιρός έφθασε ήδη. Οι περισσότεροι αποστρέφονται τις βιβλικές αλήθειες επειδή έρχονται σε σύγκρουση με τις επιθυμίες της αμαρτωλής κοσμικής καρδιάς· και ο Σατανάς τους εφοδιάζει με τις χίμαιρες που αγαπούν.

(6) ΠΩΣ ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΣΕΙ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ;

*Η μόνη απάντηση είναι: Κρατήστε τη
διδασκαλία του Κυρίου και τη διδαχή
του. Όποιος δεν ακολουθεί αυτή την
προσταγή, γι' αυτόν δεν υπάρχει
ελπίδα. (Ησαΐας 8:20)*

Αλλά ο Θεός θα έχει ένα λαό
στη γη ο οποίος θα υπερασπίζεται
τη Γραφή και μόνο τη Γραφή σαν
γνώμονα κάθε διδασκαλίας και
βάση κάθε μεταρρύθμισης. Ούτε οι
γνώμες των σοφών, ούτε τα
συμπεράσματα των επιστημόνων,
ούτε τα σύμβολα ή οι αποφάσεις
των εκκλησιαστικών συνόδων—
πολυάριθμες και ασύμφωνες και
αυτές σαν τις εκκλησίες που
εκπροσωπούν—ούτε η φωνή της
πλειοψηφίας, ούτε ένα, ούτε όλα
τους μαζί αυτά θα μπορούσαν ποτέ
να εκληφθούν σαν απόδειξη για την
αποδοχή ή την απόρριψη
οποιοσδήποτε θρησκευτικής
πεποίθησης. Πριν παραδεχθούμε
οποιαδήποτε διδασκαλία ή εντολή,
πρέπει να ζητήσουμε να βρούμε αν
αυτές στηρίζονται στον απλό
γνώμονα του “Ούτω λέγει Κύριος.”

(7) ΠΟΙΑ ΕΥΘΥΝΗ ΕΧΟΥΜΕ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ;

*Οι Ιουδαίοι στη Βέροια ήταν πιο
καλοπροαίρετοι απ' αυτούς στη
Θεσσαλονίκη. Δέχτηκαν το κήρυγμα με
πολλή προθυμία και κάθε μέρα
εξέταζαν τη Γραφή, για να ελέγξουν αν
ήταν έτσι όπως τα έλεγε ο Παύλος.
(Πράξεις Αποστόλων 17:11)*

Ο Σατανάς προσπαθεί διαρκώς να
καταστήσει επίκεντρο της προσοχής τον
άνθρωπο αντί για το Θεό. Κάνει τους
ανθρώπους να στρέφονται για
καθοδήγηση στους επισκόπους, στους
ιεροκήρυκες, στους καθηγητές της
θεολογίας αντί να ερευνούν τις Γραφές
για να πληροφορηθούν οι ίδιοι ποιο
είναι το καθήκον τους. Κατόπιν,
ασκώντας τον έλεγχό του πάνω στα
πνεύματα των ποιμαντορικών αυτών
στελεχών, είναι ικανός να επηρεάσει τα
πλήθη κατά βούληση.

(8) ΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΗΓΕΤΕΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ;

*Ήτανε περιφρονημένος απ' τους
ανθρώπους κι εγκαταλελειμμένος·*

*άνθρωπος φορτωμένος θλίψεις, του
πόνου σύντροφος, έτσι που να γυρίζουν
απ' αλλού οι άνθρωποι το πρόσωπό
τους. Τον αγνοήσαμε σαν να 'ταν ένα
τίποτα, του δώσαμε την καταφρόνια
μας, κι εκτίμηση ούτε μια στάλα.
(Ησαΐας 53:3)*

Όταν ο Χριστός ήρθε να κηρύξει τα λόγια της ζωής, οι κοινοί άνθρωποι Τον άκουγαν με προθυμία. Πολλοί επίσης από τους ιερείς και άρχοντες πίστεψαν σ' Αυτόν. Ο αρχηγός του εκκλησιαστικού σώματος όμως και οι επίσημοι εκπρόσωποι του έθνους ήταν αποφασισμένοι να κατακρίνουν και να απορρίψουν τη διδασκαλία Του. Αν και όλες οι προσπάθειες τους να προβάλουν κατηγορίες εναντίον Του απέτυχαν, αν και αδύνατο να μη έχουν αναγνωρίσει την επίδραση της θεϊκής δύναμης που συνόδευε τα λόγια Του, αφέθηκαν μολαταύτα να κυριευτούν από την προκατάληψη. Απέρριψαν την περίτρανη απόδειξη της Μεσσιανικής Του ιδιότητας, μη τυχόν και αναγκαστούν να γίνουν μαθητές Του.

Οι αντίπαλοι αυτοί του Ιησού ήταν άνθρωποι τους οποίους ο λαός είχε διδαχθεί να σέβεται από βρεφική ακόμη ηλικία και μπροστά στην υπεροχή των οποίων είχε συνηθίσει να υποκλίνεται ανεπιφύλακτα. “Πως είναι δυνατόν,” διερωτάτο ο κόσμος, “οι αρχηγοί μας

και οι σπουδασμένοι γραμματείς μας να μη πιστεύουν στον Ιησού; Αν αυτός ήταν ο Χριστός δεν θα Τον πίστευαν οι καθιερωμένοι αυτοί άνθρωποι;” Ήταν η επιρροή τέτοιων δασκάλων που εξώθησε το Ιουδαϊκό έθνος να απορρίψει το Λυτρωτή του.

Το ίδιο πνεύμα που υποκινούσε τους ιερείς και άρχοντες εκείνους του λαού εξακολουθεί να εκδηλώνεται ακόμη από πολλούς οι οποίοι προσποιούνται μεγάλη θεοσέβεια. Αρνούμενοι να ασχοληθούν με την έρευνα των Γραφών για να ανακαλύψουν τις αλήθειες που αφορούν την εποχή μας, αναφέρονται στο μεγάλο ρεύμα των οπαδών τους, στον πλούτο και στη δημοτικότητά τους, και βλέπουν περιφρονητικά τους υποστηρικτές της αλήθειας σαν ολιγάριθμους, πτωχούς και καταφρονεμένους, με μία πίστη που τους κάνει να ξεχωρίζουν από τον υπόλοιπο κόσμο.

(9) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ;

Φρόντισε να παρουσιαστείς μπροστά στο Θεό άξιος της επιδοκιμασίας του, εργάτης που δεν ντρέπεται για το έργο του, αλλά διδάσκει σωστά την αλήθεια του ευαγγελίου. (΄Β Προς Τιμόθεον 2:15)

Ο Χριστός το πρόβλεψε ότι η παράνομη οικειοποίηση της εξουσίας που ασκούσαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι δεν επρόκειτο να σταματήσει με τη διασπορά του Εβραϊκού λαού. Με προφητική διορατικότητα έβλεπε τα αποτελέσματα της κατάχρησης της ανθρώπινης εξουσίας για να επιβληθεί στη συνείδηση του κόσμου—μία κατάσταση που αποδείχθηκε πραγματική πληγή στη μακραίωνη ζωή της εκκλησίας. Τα φοβερά εκείνα επικριτικά Του λόγια εναντίον των γραμματέων και Φαρισαίων, καθώς και οι προειδοποιητικές παραινέσεις Του στο λαό να πάψει να ακολουθεί τους τυφλούς αρχηγούς του, έχουν καταχωρηθεί για τη νουθεσία των επερχόμενων γενεών.

(10) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ ΣΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΨΕΥΔΕΣ ΔΟΓΜΑ;

Υπήρχαν όμως και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στους Ισραηλίτες, όπως κι ανάμεσά σας θα υπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι. Οι άνθρωποι αυτοί θα διασπείρουν στην κοινότητά σας αιρετικές διδασκαλίες που οδηγούν στην απώλεια, και θ' απαρνούνται τον Κύριο, που τους ελευθέρωσε από την

**αμαρτία· έτσι θα φέρνουν πάνω τους
γρήγορα την καταστροφή. (Β'
Πέτρου 2:1)**

Παρ' όλες τις νουθεσίες της
Βίβλου κατά των ψευτοδιδασκάλων,
πολλοί με τον τρόπο αυτόν
αποφασίζουν να εμπιστευτούν τη
φρούρηση των ψυχών τους στα χέρια
του κλήρου. Σε χιλιάδες ανέρχονται
σήμερα οι Χριστιανοί οι οποίοι δεν
μπορούν να στηρίξουν τις
θρησκευτικές πεποιθήσεις τους σε
κανένα άλλο λόγο εκτός από το ότι
έτσι διδάχθηκαν από τους
πνευματικούς αρχηγούς τους. Οι
διδασχές του Σωτήρα τους περνούν
σχεδόν απαρατήρητες, ενώ τα λόγια
των ιεροκηρύκων τους κερδίζουν την
απόλυτη εμπιστοσύνη τους.

Είναι όμως οι ιεροκήρυκες
αλάνθαστοι; Πως μπορούμε να
εμπιστευτούμε τις ψυχές μας στην
καθοδήγησή τους εκτός αν γνωρίζουμε
από το λόγο του Θεού ότι αυτοί είναι οι
φορείς του πραγματικού φωτός; Όσοι δεν
έχουν το σθένος να στραφούν από την
πατροπαράδοτη πορεία που ακολουθεί ο
κόσμος, θα βαδίσουν ακολουθώντας τα
ίχνη των πολυμαθών ανθρώπων.
Απρόθυμοι να ερευνήσουν για
λογαριασμό τους, δένονται απεγνωσμένα
στον τροχό της πλάνης. Βλέπουν ότι η

παρούσα αλήθεια εκτίθεται στη Γραφή με κάθε σαφήνεια και αναγνωρίζουν ότι η διακήρυξή της συνοδεύεται από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Και όμως επιτρέπουν στην αντίσταση των κληρικών να τους αποστρέψει από το φως. Αν και με τη λογική και με τη συνείδηση έχουν πια πειστεί, οι παραπλανημένες αυτές ψυχές δεν τολμούν να σκεφθούν διαφορετικά από τον πνευματικό τους και θυσιάζουν την ατομική τους κρίση και τα αιώνια συμφέροντά τους πάνω στο βωμό της απείθειας, της υπερηφάνειας και της προκατάληψης των άλλων.

(11) ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΕΔΡΕΥΕΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΛΗΘΕΙΩΝ ΤΗΣ ΥΠΟΛΟΙΠΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ;

Αγαπητοί μου, όπως με υπακούατε πάντοτε, το ίδιο να κάνετε και τώρα: Εργαστείτε με φόβο Θεού και δέος για τη σωτηρία σας, όχι μόνο όταν είμαι κοντά σας, αλλά πολύ περισσότερο τώρα που είμαι μακριά σας. (Προς Φιλιππίσιους 2:12)

Η αλήθεια και η δόξα του Θεού είναι αναπόσπαστες. Εφόσον η Γραφή έχει τεθεί στη διάθεσή μας, δεν μπορούμε ποτέ να τιμήσουμε το Θεό με πλανεμένες δοξασίες. Πολλοί

ισχυρίζονται ότι δεν έχει σημασία τι πιστεύει κανείς, φθάνει η ζωή του να είναι εντάξει. Αλλά η ζωή του ανθρώπου διαμορφώνεται σύμφωνα με την πίστη του. Αν το φως και η αλήθεια βρίσκονται στη διάθεσή μας και αμελούμε να επωφεληθούμε από το προνόμιο αυτό, στην πραγματικότητα το απορρίπτουμε και προτιμούμε το σκότος παρά το φως.

(12) ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΝΟΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ;

Βλέπει ένα δρόμο κάποιος και τον θαρρεί σωστό, μα κείνος τελικά φέρνει στο θάνατο.

(Παροιμίες 16:25)

Η άγνοια δεν δικαιολογεί την πλάνη ούτε την αμαρτία στην περίπτωση όπου έχει παρουσιαστεί κάθε ευκαιρία για να γνωρίσει κανείς το θέλημα του Θεού. Στο ταξίδι του βίου του, ο άνθρωπος φθάνει κάποτε σ' ένα σταυροδρόμι όπου μια οδική πινακίδα δείχνει που οδηγεί ο κάθε δρόμος. Αν όμως αγνοώντας τις πληροφορίες της πινακίδας, ακολουθήσει το δρόμο που κατά την κρίση του φαίνεται να είναι ο σωστός, μπορεί μεν η απόφασή του να είναι παρά πάνω από καλοπροαίρετη, κατά πάσα πιθανότητα όμως δεν θα αργήσει να ανακαλύψει ότι πήρε λάθος το δρόμο.

Ο Θεός μας έχει χορηγήσει το λόγο Του για να εξοικειωθούμε με τις διδασκαλίες του και να γνωρίσουμε ο καθένας μας τι ακριβώς Αυτός ζητάει από εμάς. Όταν ο νεαρός νομικός ήρθε στον Ιησού υποβάλλοντας την ερώτηση: “Τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωήν αιώνιον;” Ο Σωτήρας τον παρέπεμψε στις Γραφές λέγοντας: “Εν τω νόμω τι είναι γεγραμμένον; Πως αναγινώσκεις;” Η άγνοια δεν πρόκειται να δικαιολογήσει κανένα, ούτε νέο ούτε γέρο, ούτε να τον απαλλάξει από την αναπόφευκτη τιμωρία της παράβασης του θεϊκού νόμου. Επειδή ο καθένας έχει στα χέρια του ένα πιστό αντίγραφο αυτού του νόμου, των αρχών του και των αξιώσεών του. Οι καλές προθέσεις δεν είναι αρκετές.

Δεν αρκεί να κάνει ο άνθρωπος αυτό που ο ίδιος θεωρεί σωστό, ή αυτό που ο πνευματικός καθοδηγητής του του παρουσιάζει για σωστό. Εδώ διακυβεύεται η σωτηρία της ψυχής του και έχει την υποχρέωση να ερευνήσει τις Γραφές για λογαριασμό του. Όσο σίγουρος και αν είναι για τις πεποιθήσεις του, όση εμπιστοσύνη και αν έχει στις γνώσεις του πνευματικού του, δεν μπορεί να βασιστεί σ’ αυτά. Έχει στη διάθεσή του τον οδικό χάρτη όπου το κάθε σημείο της διαδρομής προς τον ουρανό είναι καταχωρημένο με

λεπτομέρεια και δεν του χρειάζεται να στηρίζεται σε εικασίες.

(13) ΠΩΣ ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ ΤΟΝΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥΣ;

Τι ασυναρτησίες είν' αυτές που όλο μας λέει;» (Ησαΐας 28:10)

Το πρώτιστο και ύψιστο καθήκον κάθε λογικού ανθρώπου είναι να μάθει από τις Γραφές τι είναι αλήθεια ώστε να την ακολουθήσει, ενθαρρύνοντας και άλλους να μιμηθούν το παράδειγμά του. Καθημερινά θα πρέπει να μελετούμε τη Βίβλο με επιμέλεια, εμβαθύνοντας προσεκτικά στην κάθε σκέψη και συγκρίνοντας τα διάφορα εδάφια μεταξύ τους. Με τη βοήθεια του Θεού, οφείλουμε να μορφώσομε γνώμη εμείς οι ίδιοι, αφού εμείς οι ίδιοι είμαστε υπόλογοι στο Θεό για τον εαυτό μας.

(14) ΑΝ ΨΑΧΝΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΒΙΒΛΟ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΤΙ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΡΗΣΟΥΜΕ;

Όποιος είναι πρόθυμος να τηρεί το θέλημά του, αυτός θα καταλάβει αν αυτά που λέω προέρχονται από το Θεό ή τα λέω από μόνος μου. (Κατά Ιωάννην 7:17)

Οι πιο αληθοφανείς εκδοχές της Βίβλου έχουν περιπλεχτεί μέσα στη σκιά και στην αμφιβολία από ανθρώπους εγγραμμάτων οι οποίοι με τη δικαιολογία της πολυμαθείας διδάσκουν ότι υπάρχουν στη Γραφή μυστικές, απόρρητες πνευματικές έννοιες που η χρησιμοποιούμενη γλώσσα τις καθιστά ακατανόητες. Αυτοί είναι οι ψευτοδιδάσκαλοι. Σ' αυτή την κατηγορία των ανθρώπων απευθύνονταν ο Χριστός όταν είπε: “Πλανάσθε μη γνωρίζοντες τας Γραφάς μηδέ την δύναμην του Θεού.” (Μάρκ. 12:24.)

Η γλώσσα της Βίβλου πρέπει να ερμηνεύεται με την πιο ευνόητη σημασία της, εκτός από τις περιπτώσεις εκείνες όπου χρησιμοποιούνται σύμβολα ή παραστάσεις. Ο Χριστός έδωσε την υπόσχεση: “Εάν τις θέλη να κάμη το θέλημα Αυτού, θέλει γνωρίσει περί της διδαχής.” (Ιωάν. 7:17.) Αν ήθελαν μόνο οι άνθρωποι να δεχθούν τη Βίβλο όπως είναι γραμμένη, αν δεν επενέβαιναν οι ψευτοδιδάσκαλοι για να παραπλανούν και να συγχέουν τα πνεύματά τους, θα επιτελείτο ένα τέτοιο έργο στη γη που θα χαροποιούσε τους αγγέλους και θα οδηγούσε στην ποίμνη του Χριστού χιλιάδες πρόβατα χαμένα τώρα μέσα στην πλάνη.

(15) ΠΟΙΑ ΜΕΤΡΑ ΘΑ ΑΠΟΔΩΣΟΥΝ ΤΑ ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

*Αν με επικαλεστείτε και έρθετε να
προσευχηθείτε σ' εμένα, εγώ θα σας
ακούσω. Αν με ζητήσετε θα με βρείτε,
φτάνει να με αναζητήσετε με όλη σας
την καρδιά. (Ιερεμίας 29:12-13)*

Θα έπρεπε να ενασκήσουμε όλες
μας τις πνευματικές δυνάμεις στη
μελέτη των Γραφών και να
καταπονήσουμε την αντίληψη ώστε να
συλλάβει κατά το ανθρώπινο δυνατό τη
βαθυστόχαστη έννοια των θεϊκών
πραγμάτων. Παράλληλα όμως, δεν
πρέπει να λησμονούμε ότι το γνήσιο
πνεύμα του μαθητευομένου είναι η
ευπείθεια και η υπακοή του μικρού
παιδιού. Οι δυσκολίες της Γραφής δεν
αντιμετωπίζονται ποτέ με τις ίδιες
μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την
επίλυση φιλοσοφικών προβλημάτων.

Δεν πρέπει να επιδοθούμε στη
μελέτη της Βίβλου με την
αυτοπεποίθηση η οποία συχνά
χαρακτηρίζει αυτούς που ασχολούνται
στον τομέα της επιστήμης, αλλά μόνο
με προσευχή, με ταπεινή εξάρτηση από
το Θεό και με ειλικρινή επιθυμία να
γνωρίσουμε το θέλημά Του. Οφείλουμε
να πλησιάσουμε με πνεύμα
ταπεινοφροσύνης και επιδεκτικότητας

για μάθηση ώστε να αποκτήσουμε τη γνώση από Εκείνον του οποίου το όνομά είναι ο ΩΝ. Διαφορετικά, πονηροί άγγελοι θα σκοτίσουν τη σκέψη μας και θα σκληρύνουν την καρδιά μας σε τέτοιο σημείο ώστε η αλήθεια να μη μας κάνει καμιά εντύπωση.

(16) ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΕΧΕΙ ΥΠΟΣΧΕΘΕΙ Η ΒΙΒΛΙΚΗ ΣΟΦΙΑ;

Τότε ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους που είχαν πιστέψει σ' αυτόν: «Αν εσείς αποδειχθείτε υπάκουοι στο λόγο μου, τότε θα είστε πραγματικά μαθητές μου· θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει». (Κατά Ιωάννην 8:31-32)

Απ' τη μια άκρη τ' ουρανού η ανατολή του κι η τροχιά του ως την άλλη άκρη του· τίποτ' από τη θερμότητα του δεν μπορεί να κρυφτεί. (Ψαλμοί 19:7)

Πολλές γραφικές περικοπές τις οποίες οι πολύξεροι αποκαλούν μυστηριώδεις ή υποσκελίζουν για ασήμαντες, είναι γεμάτες νοουθεσία και παρηγοριά για όσους μαθητεύουν στο σχολείο του Χριστού. Μία αιτία για την οποία πολλοί θεολόγοι δεν είναι καλύτερα καταρτισμένοι στο λόγο του Θεού είναι ότι κλείνουν τα μάτια στις

αλήθειες που δεν επιθυμούν να εφαρμόσουν. Η κατανόηση της βιβλικής αλήθειας δεν εξαρτάται τόσο από τη μεγάλη αντίληψη για την έρευνά της, όσο από την ειλικρινή πρόθεση και από την ακατάβλητη επιθυμία για τη δικαιοσύνη.

(17) ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΟΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ;

Όποιος όμως δεν έχει το Πνεύμα, δεν παραδέχεται τα δώρα που φανερώνει το Πνεύμα του Θεού, αφού για κείνον όλα αυτά είναι μωρία. Και δεν μπορεί να τα καταλάβει, γιατί αυτά τα πράγματα μόνο με τη βοήθεια του Πνεύματος κατανοούνται. (Προς Κορινθίους Α΄ 2:14)

Ποτέ δεν πρέπει να μελετάται η Γραφή χωρίς προσευχή. Μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να μας κάνει να αισθανθούμε τη σπουδαιότητα των ευκολονόητων σημείων και να μας αποτρέψει από τη ματαιοπονία να καταπιαστούμε με δυσεξήγητες φάσεις της αλήθειας. Στους αγγέλους του Θεού έχει ανατεθεί το καθήκον να προδιαθέτουν την καρδιά ώστε να κατανοεί το λόγο Του με τρόπο που να μας γοητεύει με την ομορφιά του, να μας παραινεί με τα μηνύματά του και να μας εμψυχώνει και ενισχύει με τις υποσχέσεις Του.

Το αίτημα του Ψαλμωδού πρέπει να γίνει και δικό μας αίτημα: “Άνοιξον τους οφθαλμούς μου, και θέλω βλέπει τα θαυμάσια τα εκ του νόμου Σου.” (Ψαλμ. 119:18.) Αν πολλές φορές οι πειρασμοί φαίνονται ακατανίκητοι, αυτό οφείλεται στην παραμέληση της προσευχής και της μελέτης της Βίβλου, ώστε ο πειραζόμενος δεν μπορεί να θυμηθεί εύκολα τις υποσχέσεις του Θεού και να αντιμετωπίσει το Σατανά με τα όπλα της Γραφής. Αλλά οι άγγελοι του Θεού περιστοιχίζουν όσους προθυμοποιούνται να διδαχθούν τα πνευματικά. Και σε μια ώρα ανάγκης θα τους υπενθυμίσουν εκείνα ακριβώς τα σημεία της αλήθειας που τους χρειάζονται. Έτσι “όταν ο εχθρός επέλθη ως ποταμός, το Πνεύμα του Κυρίου θέλει υψώσει σημαίαν εναντίον αυτού.” (Ησ.59:19.)

**(18) ΣΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ
ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΩΣ ΘΑ
ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ
ΑΛΗΘΕΙΕΣ;**

Αλλά το Πνεύμα το Άγιο, ο Παράκλητος, που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, εκείνος θα σας διδάξει τα πάντα και θα φέρει στη μνήμη σας όλα όσα σας έχω πει εγώ». (Κατά Ιωάννην 14:26)

Ο Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές Του. “Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί Μου, Εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα, και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς.” (Ιωάν. 14:26.) Αλλά οι διδασκαλίες του Χριστού πρέπει να έχουν αποταμιευτεί από πριν στην καρδιά για να μπορέσει το Πνεύμα του Θεού να μας τις υπενθυμίσει την ώρα του κινδύνου. “Εν τη καρδιά μου εφύλαξα τα λόγια Σου,” έλεγε ο Δαβίδ, “δια να μη αμαρτάνω εις Σε.” (Ψαλμ. 119:11.)

(19) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Κι αφού το θεώρησαν περιττό να γνωρίσουν το Θεό ενσυνείδητα, τους παρέδωσε ο Θεός στη μωρία τους, κι έτσι κάνουν ανάρμοστα πράγματα. (Προς Ρωμαίους 1:28)

Το λαρύγγι τους είναι σαν τάφος ανοιχτός, απ’ τη γλώσσα τους βγαίνει μόνο ψέμα, τα χείλη τους κρύβουν φαρμάκι οχιάς. (Προς Εβραίους 3:12)

Όλοι όσοι νοιάζονται για τα αιώνια συμφέροντά τους. θα πρέπει να λάβουν

τα μέτρα τους κατά της εισβολής του σκεπτικισμού. Και αυτοί ακόμη που θεωρούνται οι στύλοι της αλήθειας θα υποστούν την επίθεσή του. Είναι αδύνατο να μείνει κανείς ανέπαφος από τους σαρκασμούς, τις σοφιστείες και από τις ύπουλες και ολέθριες διδασκαλίες της σύγχρονης απιστίας. Ο Σατανάς προσαρμόζει τους πειρασμούς του προς όλες τις κοινωνικές τάξεις. Στους ακαλλιέργητους εξακοντίζει σαρκαστικά και χονδροειδή αστεία, ενώ στους μορφωμένους απευθύνεται με επιστημονικές αντιρρήσεις και φιλοσοφικές σκέψεις- αλλά οι πειρασμοί είναι το ίδιο υπολογισμένοι για να προκαλέσουν τη δυσπιστία ή την περιφρόνηση για τη Γραφή.

Ακόμη και οι νέοι, με την ελάχιστη πείρα τους τολμούν να κάνουν υπαινιγμούς, αμφισβητώντας τις θεμελιώδεις αρχές του Χριστιανισμού. Όσο επιφανειακή και αν φαίνεται η νεανική απιστία, ασκεί όμως και αυτή την επιρροή της. Πολλοί παρασύρονται κατ' αυτόν τον τρόπο να χλευάζουν το πνεύμα της χάρης. (Εβρ. 10:29.)

Πολλών η ζωή, ενώ προορίζονταν για τη δόξα του Θεού και το καλό της ανθρωπότητας, φθίνει μέσα στις μολυσματικές αναθυμιάσεις της απιστίας. Όλοι όσοι βασίζονται στα υπεροπτικά συμπεράσματα της ανθρώπινης λογικής και πιστεύουν ότι

είναι σε θέση να ερμηνεύσουν τα θείκ
μυστήρια και να βρουν την αλήθεια
χωρίς να βοηθούνται από τη σοφία του
Θεού, έχουν μπλεχτεί στα δίκτυα του
Σατανά.

**(20) ΑΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΝΕΙ ΤΟ
ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΟΠΥΡΓΙΟ
ΜΑΣ ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ
ΔΟΚΙΜΑΣΙΩΝ ΜΑΣ;**

*Αυτό το ένα τρίτο θα το περάσω απ’
τη φωτιά και θα τους καθαρίσω
όπως καθαρίζουν το ασήμι· θα τους
δοκιμάσω όπως δοκιμάζουν το
χρυσάφι. Τότε, αυτό το τρίτο του
λαού θα με επικαλεσθεί κι εγώ θα
τους απαντήσω: “εσείς είστε ο λαός
μου”. Κι αυτοί θα πουν: “εσύ, Κύριε,
είσαι ο Θεός μας”». (Ζαχαρίας 13:9)*

*Ευλογημένος όμως είν’ ο άνθρωπος
που ελπίζει σ’ εμένα και μ’
εμπιστεύεται. Θα είναι σαν το
δέντρο το φυτεμένο κοντά στα νερά·
απλώνει τις ρίζες του προς το ποτάμι
και δε φοβάται όταν έρχεται ο
καύσωνας αλλά μένουν τα φύλλα του
καταπράσινα· αδιαφορεί για τον
καιρό της ξηρασίας κι αδιάκοπα
καρποφορεί. (Ιερεμίας 17:7-8)*

Όταν έρθει ο καιρός της δοκιμασίας θα φανούν αυτοί που είχαν κάνει οδηγό της ζωής τους το λόγο του Θεού. Το καλοκαίρι η διαφορά ανάμεσα στα αειθαλή και στα άλλα δένδρα είναι ανεπαίσθητη. Σαν ξεσπάσουν όμως τα παγερά ξεροβόρια του χειμώνα, τα αειθαλή μένουν αμετάβλητα, ενώ τα υπόλοιπα δένδρα γυμνώνονται από το φύλλωμά τους. Έτσι και οι κατ' όνομα μόνο θρησκευόμενοι μπορεί να μη διακρίνονται τώρα από τους γνήσιους Χριστιανούς. Πλησιάζει όμως ο καιρός που θα φανεί η διαφορά. Μόλις ξεσηκωθεί η αντίσταση, μόλις ξανακυριαρχήσει ο φανατισμός και η αδιαλλαξία και έρθουν οι διωγμοί, τότε οι χλιαροί και οι υποκρινόμενοι θα κλονιστούν και θα εγκαταλείψουν την πίστη. Οι πραγματικοί όμως Χριστιανοί θα μείνουν στερεοί σαν βράχος, με μεγαλύτερη ακόμη πίστη και σθεναρότερη ελπίδα από ότι όταν όλα πήγαιναν καλά.

Αντιλαμβάνομαι ότι τις τελευταίες ημέρες της ιστορίας της γης ο Σατανάς χρησιμοποιεί κάθε δυνατή συσκευή για να αποτρέψει την ανθρωπότητα από την απόκτηση της γνώσης του ιερού Λόγου του Θεού.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Καταλαβαίνω ότι αυτοί που προσπαθούν να υπακούσουν όλες τις εντολές του Θεού θα έχουν αντιπάλους και θα χλευαστούν και μπορεί να σταθούν μόνο με τη δύναμη που αποκτήθηκε από το Λόγο του Θεού.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Αντιλαμβάνομαι ότι η ημέρα είναι εδώ, όπου η σφοδρή πλειοψηφία δεν θέλει την Γραφική αλήθεια, διότι παρεμβαίνει με τις επιθυμίες της αμαρτωλής, τις γεμάτες αγάπη καρδιές. Με χαρά δέχονται τις απάτες του Σατανά που αγαπούν.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Βλέπω στο Λόγο του Θεού ότι τις τελευταίες ημέρες θα υπάρξουν πολλοί ψευδείς εκπαιδευτικοί διακηρύσσοντας ψευδή δόγματα. Είμαι ευγνώμων στον Κύριο για την παροχή των προφητειών για να μας κάνει γνωστή την σωτηρία.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Είναι αποφασή μου ότι με τη βοήθεια του Θεού θα έχω τη δική μου καθημερινή μελέτη του Λόγου του Θεού και ότι δεν θα εξαρτάμαι από άλλους για την ερμηνεία του.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Ευχαριστώ τον Θεό για την παροχή του ισχυρού του Λόγου Του σε αυτούς τους χρόνους των δοκιμασιών και με τη χάρη Του θα είμαι μεταξύ εκείνων που είναι υπάκουοι στο Λόγο Του και να σταθεί ψηλά την ημέρα του ερχομού Του.

Κυκλώστε: *Ναι*   *Αναποφάσιστος*

[illegible]

Μάθημα 9

Η τελευταία προειδοποίηση

**(1) ΠΟΙΟ ΠΡΟΕΙΔΟΠΗΝΤΙΚΟ
ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ
ΗΜΕΡΑΣ ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΘΗ ΑΠΟ
ΤΟΝ «ΑΓΓΕΛΟ» ΤΗΣ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ 14:8;**

*Ύστερα ακολούθησε ένας άλλος,
δεύτερος άγγελος, που έλεγε: «Έπεσε,
έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη· αυτή που
πότισε όλα τα έθνη με το μεθυστικό
κρασί της πορνείας της!» (Αποκάλυψη
Ιωάννου 14:8)*

*Ύστερα απ' αυτά, είδα έναν άλλο
άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό·
είχε μεγάλη εξουσία, κι η γη φωτίστηκε
από τη λαμπρότητά του. Αυτός έκραξε
με δυνατή φωνή: «Έπεσε, έπεσε η
Βαβυλώνα η μεγάλη! Έγινε κατοικία
δαιμονίων, καταφύγιο για κάθε πνεύμα
ακάθαρτο, για κάθε όρνιο ακάθαρτο*

και για κάθε θεριό ακάθαρτο και μισητό. (Αποκάλυψη Ιωάννου 18:1-2)

(2) ΟΤΑΝ Η ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΕΠΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ 18 ΤΙ ΛΟΓΟΣ ΔΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Άκουσα κι άλλη φωνή από τον ουρανό να λέει: «Λαέ μου, μακριά απ' αυτήν! Μην παίρνετε μέρος στις αμαρτίες της, για να μη συμμετάσχετε στις συμφορές της. (Αποκάλυψη Ιωάννου 18:4)

Το γραφικό αυτό κείμενο αναφέρεται στην εποχή όπου η αγγελία της πτώσης της Βαβυλώνας η οποία διακηρύχθηκε από το δεύτερο άγγελο του δεκάτου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, θα επαναληφθεί με μία πρόσθετη πληροφορία: τις διαφθορές που έχουν εισχωρήσει στις διάφορες οργανώσεις οι οποίες αποτελούν τη Βαβυλώνα, αφότου το μήνυμα μεταδόθηκε για πρώτη φορά το καλοκαίρι του 1844. Εδώ περιγράφεται η τρομερή κατάσταση του θρησκευτικού κόσμου.

Με την κάθε απόρριψη της αλήθειας, οι διάνοιες των ανθρώπων σκοτίζονται και οι καρδιές τους σκληρύνονται, ώσπου απολιθώνονται εντελώς από την αποθρασυμένη

απιστία. Περιφρονώντας τις προειδοποιήσεις του Θεού, θα εξακολουθούν να καταπατούν την τετάρτη εντολή του Δεκαλόγου και θα καταλήξουν να καταδιώξουν εκείνους που την τηρούν αγία. Με αυτή την περιφρόνηση του λόγου του θεού και του λαού Του, ο Χριστός περιέρχεται στην αφάνεια.

Καθώς οι διδαχές του πνευματισμού κατακτούν τις εκκλησίες, οι φραγμοί που συγκρατούν τα πάθη της καρδιάς εξαφανίζονται και η δήθεν θρησκευόμενη ζωή θα καταντήσει ένα πανωφόρι κάτω από το οποίο θα κρύβονται οι χαμερπέστερες παρανομίες. Η πίστη στις πνευματικές εκδηλώσεις ανοίγει το δρόμο για τη δράση των απατηλών πνευμάτων και των σατανικών διδασκαλιών και τότε οι εκκλησίες θα υποστούν την επιρροή των πονηρών αγγέλων.

(3) ΣΕ ΠΟΙΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΟΙ «ΑΜΑΡΤΙΕΣ» ΤΗΣ BABYΛΩΝΑΣ ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΝΤΑΙ;

Οι αμαρτίες της στοιβάχτηκαν ως τον ουρανό, κι ο Θεός δεν ξεχνάει τις ανομίες της. (Αποκάλυψη Ιωάννου 18:5)

Την εποχή της εκπλήρωσης της προφητείας αυτής αναφέρεται σχετικά

με τη Βαβυλώνα ότι “αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ενεθυμήθη ο Θεός τα αδικήματα αυτής.” (Αποκ. 18:5.) Ξεπέρασε τα όρια της αντοχής της και η καταστροφή είναι έτοιμη να ξεσπάσει επάνω της. Ακόμη όμως ο Θεός έχει λαό μέσα στη Βαβυλώνα. Και πριν την επισκεφτεί με την τιμωρή κρίση Του, στους πιστούς εκείνους δίνεται η κλήση να βγουν έξω από αυτήν για να μη γίνουν συνένοχοι στις αμαρτίες της και συμμετοχοι στις πληγές της. Αυτό ακριβώς συμβολίζει ο άγγελος που κατεβαίνει από τον ουρανό και φωτίζει τη γη με τη δόξα του, γνωστοποιώντας με δυνατή φωνή τις αμαρτίες της Βαβυλώνας. Παράλληλα με την αγγελία αυτή δίνεται η κλήση: “Εξέλθετε εξ αυτής, ο λαός Μου.” Οι ανακοινώσεις αυτές, από κοινού με την αγγελία του τρίτου αγγέλου, αποτελούν την τελευταία προειδοποίηση που θα δοθεί στους κατοίκους της γης.

(4) ΠΟΙΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ ΣΤΟΥΣ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΣΤΑ ΨΕΥΔΗ ΤΗΣ ΔΟΓΜΑΤΑ;

Κανείς δε θα μπορεί να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μόνον αυτός που έχει

χαραγμένο το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 13:17)

Επίσης του επιτράπηκε να ζωντανέψει το άγαλμα του πρώτου θηρίου, ώστε να μιλήσει το άγαλμα και να κάνει να θανατωθούν όσοι δεν το προσκυνήσουν. (Αποκάλυψη Ιωάννου 13:15)

Ο κόσμος θα έρθει αντιμέτωπος με ένα τρομακτικό δίλημμα. Τα κράτη της γης, συσπειρωμένα στον αγώνα τους κατά των εντολών του Θεού, θα εκδώσουν ένα διάταγμα που να εξαναγκάζει “πάντας, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλουσίους και τους πτωχούς, και τους ελευθέρους και τους δούλους,” (Αποκ. 13:16,) να συμμορφωθούν με τα εκκλησιαστικά έθιμα τιμώντας την κίβδηλη ημέρα της ανάπαυσης. Όλοι όσοι αρνούνται να συμβιβαστούν θα υποστούν ποινικές κυρώσεις και τελικά θα ανακηρυχθεί ότι είναι άξιοι της ποινής του θανάτου.

(5) ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΝΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΝ ΤΟ ΘΗΡΙΟ;

Μετά τους ακολούθησε ένας άλλος, τρίτος άγγελος, που έλεγε με δυνατή φωνή: «Όποιος προσκυνάει το θηρίο και το άγαλμά του και σηµαδεύεται με το χάραγμα στο μέτωπό του ή στο χέρι του, θα πει κι αυτός απ' το κρασί του θυµού του Θεού, που το 'χουν βάλει ανόθευτο στο ποτήρι της οργής του. Και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι µπροστά στους άγιους αγγέλους και στο Αρνίο. (Αποκάλυψη Ιωάννου 14:9-10)

Από το άλλο μέρος, ο νόμος του Θεού ο οποίος συµπεριλαµβάνει την πραγµατική ηµέρα ανάπαυσης του Δηµιουργού, απαιτεί την υπακοή και απειλεί με τη θεϊκή οργή όλους όσους παραβαίνουν τα διατάγµατά του. Έτσι καθαρά όπως τίθεται τώρα το ζήτηµα, οποιοσδήποτε αποφασίζει να παραβεί το νόµο του Θεού προκειµένου να υπακούσει σε ένα ανθρώπινο διατάγµα, δέχεται το χάραγµα του θηρίου. Δέχεται το σηµείο της υποταγής στη δύναµη την οποία προτιµάει να υπακούσει αντί για το Θεό. Ο ουρανός στέλνει την προειδοποίηση: “Όστις προσκυνεί το θηρίον και την εικόνα αυτού και λαµβάνει χάραγµα επί του μετώπου αυτού ή επί της χειρός αυτού, και αυτός θέλει πίνει εκ του οίνου του θυµού του Θεού, του κεκερασµένου ακράτου εν τω ποτηρίω της οργής Αυτού.” (ΑΠΟΚ. 14:9-10.)

Κανένας όμως δεν πρόκειται να υποστεί την οργή του Θεού πριν να παρουσιαστεί η αλήθεια στη σκέψη του και στη συνείδησή του και να έχει

απορριφθεί. Υπάρχουν πολλοί οι οποίοι ποτέ δεν είχαν την ευκαιρία να ακούσουν τις ιδιαίτερες αλήθειες που αφορούν την εποχή μας. Η υποχρέωση του ανθρώπου έναντι της τετάρτης εντολής δεν τους παρουσιάστηκε ποτέ με το πραγματικό της φως. Εκείνος ο οποίος γνωρίζει την κάθε καρδιά και εξετάζει το κάθε κίνητρο δεν θα επιτρέψει ποτέ σε όποιον ποθεί να γνωρίσει την αλήθεια, να πλανηθεί ως προς τα ζητήματα τα αφορώντα τη διαμάχη. Το διάταγμα δεν πρόκειται να επιβληθεί στους ανθρώπους στα τυφλά. Ο καθένας θα έχει δεχθεί αρκετό φως ώστε να είναι σε θέση να πάρει μια λογική απόφαση.

(6) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, ΤΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ;

Να θεωρείτε το Σάββατο μέρα ιερή κι αυτό να είναι το σημείο ανάμεσα σ' εμένα και σ' εσάς· για να θυμάστε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας.'
(Ιεζεκιήλ 20:20)

Ακόμη τους έδωσα την ημέρα του Σαββάτου, σημείο της διαθήκης ανάμεσα σ' εμένα και σ' εκείνους, για να θυμούνται ότι εγώ είμαι ο Κύριος που τους ξεχώρισα για λαό μου.
(Ιεζεκιήλ 20:12)

»Οι Ισραηλίτες πρέπει να τηρούν από γενιά σε γενιά το Σάββατο ως διαθήκη αιώνια, και να το γιορτάζουν. 17 Αυτή η μέρα θα είναι σημάδι αιώνιο ανάμεσα σ' εμένα και τους Ισραηλίτες, γιατί σε έξι μέρες εγώ, ο Κύριος, δημιούργησα τον ουρανό και τη γη, και την έβδομη μέρα σταμάτησα και αναπαύθηκα». (Έξοδος 31:16-17)

Το Σάββατο θα αποβεί το μεγάλο κριτήριο της πιστότητας του καθενός, επειδή αυτό ιδιαίτερα κατάντησε σημείο αντιλεγόμενο της αλήθειας. Όταν οι άνθρωποι υποβληθούν στην ύστατη αυτή σφιγμομετρική δοκιμή, τότε θα χαραχτεί καθαρά η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε αυτούς που υπηρετούν το Θεό και σ' αυτούς που δεν Τον υπηρετούν. Ενώ από το ένα μέρος η τήρηση του επίπλαστου Σαββάτου σύμφωνα με τα κρατικά θεσπίσματα και αντίθετα προς την τετάρτη εντολή, αποτελεί ομολογία υποταγής σε μία δύναμη αντιμαχόμενη προς το Θεό, η τήρηση από το άλλο μέρος του πραγματικού Σαββάτου, σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις του θεϊκού νόμου, είναι μία ένδειξη αφοσίωσης προς το Δημιουργό. Ενώ η μία τάξη ανθρώπων με το να υποτάσσεται στις κοσμικές εξουσίες λαβαίνει το χάραγμα του θηρίου, η άλλη τάξη, προτιμώντας να δείξει αφοσίωση

πρός τη θεϊκή εξουσία, δέχεται τη σφραγίδα του Θεού.

Μέχρι τώρα εκείνοι που εξέθεταν τις αλήθειες του τρίτου αγγέλου είχαν συχνά αποκληθεί διαδοσίες ανησυχαστικών ειδήσεων. Οι προρρήσεις τους ότι η θρησκευτική αδιαλλαξία έμελλε να κυριαρχήσει στις Ηνωμένες Πολιτείες, ότι κράτος και εκκλησία θα γίνονταν ένα προκειμένου να καταδιώξουν τους τηρητές των εντολών του Θεού, χαρακτηρίζονταν παράλογες και αβάσιμες. Οι άνθρωποι υποστήριζαν με μεγάλη βεβαιότητα ότι η χώρα αυτή δεν θα παρουσιάζετο ποτέ διαφορετική από ότι ανέκαθεν υπήρξε: η υπέρμαχος της θρησκευτικής ανεξαρτησίας. Καθώς όμως το θέμα της αναγκαστικής επιβολής της Κυριακής αργίας συζητείται εκτεταμένα, το επί μακρόν αμφισβητούμενο και αντιλεγόμενο αυτό γεγονός πλησιάζει και η αγγελία του τρίτου αγγέλου θα βρει τέτοια απήχηση που θα ήταν αδύνατο να έχει βρει προηγουμένως

(7) ΠΟΙΟΥΣ Ο ΘΕΟΣ ΘΕΩΡΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ «ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ;»

Όχι βέβαια, πως δεν εκπληρώθηκε το σχέδιο του Θεού. Γιατί δεν ταυτίζεται ο αληθινός Ισραήλ μ' όλους όλοι κατάγονται από τον Ισραήλ. Ούτε είναι αληθινά παιδιά του Αβραάμ όλοι όσοι

κατάγονται από τον Αβραάμ, γιατί ο ίδιος ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Μόνο από τον Ισαάκ θ' αποκτήσεις αληθινούς απογόνους. Δηλαδή δεν είναι οι σαρκικοί απόγονοι τα παιδιά που του υποσχέθηκε ο Θεός· αντίθετα, θεωρούνται αληθινοί απόγονοι του Αβραάμ τα παιδιά που γεννήθηκαν σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού. (Προς Ρωμαίους 9:6-8)

όπως λέει και στο βιβλίο του Ωσηέ: Θα ονομάσω λαό μου αυτούς που δεν είναι λαός μου, αγαπημένους μου αυτούς που δεν είχα αγαπήσει. Και στον τόπο που τους είπα «εσείς δεν είστε λαός μου», εκεί θα τους ονομάσω γιους του αληθινού Θεού. Αλλά και ο Ησαΐας διακηρύττει για τον Ισραήλ: Κι αν ακόμα είναι τόσοι πολλοί οι απόγονοι του Ισραήλ όσοι οι κόκκοι της άμμου στη θάλασσα, θα σωθεί μόνο ένα μικρό υπόλοιπο. (Προς Ρωμαίους 9:25-27)

(8) ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΣΤΡΑΦΕΙ Η ΛΑΓΝΑ ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ;

Θα 'ρθεί καιρός που οι άνθρωποι δε θα ανέχονται τη σωστή διδασκαλία, αλλά θα συγκεντρώνουν γύρω τους πλήθος

από δασκάλους, που να ταιριάζουν με τις επιθυμίες τους, για ν' ακούνε αυτά που τους αρέσουν. Θα κλείνουν τ' αυτιά τους στην αλήθεια και θα στρέφονται στα παραμύθια. (΄Β Προς Τιμόθεον 4:3-4)

(9) ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Κήρυξε το λόγο του Θεού με επιμονή, στον κατάλληλο και στον ακατάλληλο καιρό· έλεγξε, επίπληξε, συμβούλεψε. Κι όλα αυτά με όλη τη μακροθυμία σου, διδάσκοντας με όλη σου την υπομονή. (΄Β Προς Τιμόθεον 4:2)

Σε κάθε αντιπροσωπευτική γενεά ο Θεός είχε τους απεσταλμένους Του εξουσιοδοτημένους να ψέγουν την αμαρτία τόσο μέσα στον κόσμο, όσο και μέσα στην εκκλησία. Οι άνθρωποι όμως θέλουν να ακούν πράγματα ευχάριστα, ενώ την απλή, την καθαρή αλήθεια δεν τη δέχονται. Πολλοί μεταρρυθμιστές, εγκαινιάζοντας το έργο τους, ήταν αποφασισμένοι να δείξουν μεγάλη σύνεση καυτηριάζοντας τα έκτροπα της εκκλησίας και του κράτους. Πήγαιναν με την ελπίδα ότι το παράδειγμα της αγνής χριστιανικής ζωής θα μπορούσε να επαναφέρει τον κόσμο στις διδασκαλίες της Βίβλου.

Το Πνεύμα όμως του Θεού επεσκέφθηκε και αυτούς όπως και τον Ηλία όταν τον παρακίνησε να ελέγξει την αμαρτωλή ζωή ενός ασεβή βασιλιά και ενός λαού αποστάτη. Τότε βρέθηκαν αναγκασμένοι να διακηρύξουν τις απλές Βιβλικές αλήθειες—τις διδασκαλίες που δίσταζαν προηγουμένως να εκθέσουν. Αισθάνονταν την παρόρμηση να γνωστοποιήσουν με ζήλο την αλήθεια, καθώς και τον κίνδυνο που απειλούσε τις ψυχές των ανθρώπων. Τότε μιλούσαν τα λόγια που τους ήθελε ο Κύριος να πουν χωρίς να φοβούνται για τις συνέπειες και αναγκαστικά οι άνθρωποι άκουγαν την προειδοποίηση.

(10) ΠΟΙΟΝ ΘΑ

**ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ 14 ΤΩΝ
ΤΡΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;**

Εσείς είστε φίλοι μου, αν κάνετε αυτά που εγώ σας παραγγέλλω. Δε σας ονομάζω πια δούλους, γιατί ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του. Σας ονομάζω φίλους, γιατί σας έκανα γνωστά όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου. (Κατά Ιωάννην 15:14-16)

Εμείς πάντως δεν μπορούμε να μη μιλάμε γι' αυτά που είδαμε και ακούσαμε». (Ιεζεκιήλ 3:18-19)

Εμείς πάντως δεν μπορούμε να μη μιλάμε γι' αυτά που είδαμε και ακούσαμε». (Πράξεις Αποστόλων 4:20)

Έτσι θα διαδοθεί και η αγγελία του τρίτου αγγέλου. Καθώς πλησιάζει η ώρα της διάδοσής της με τη μεγαλύτερη δυνατή έμφαση, ο Κύριος θα ενεργήσει με όργανα ταπεινά, καθοδηγώντας τη σκέψη αυτών που έχουν καθιερωθεί στην υπηρεσία Του. Η καταλληλότητα των εργατών Του θα εξαρτηθεί μάλλον από το ατομικό τους χρίσμα με το Πνεύμα το Άγιο, παρά από την εκπαίδευσή τους στα φιλολογικά ιδρύματα. Άνθρωποι πίστης και προσευχής, ωθούμενοι από μια ακατανίκητη έλξη και εξαγιασμένο ζήλο, θα εξαγγέλλουν τα λόγια που τους εμπιστεύεται ο Θεός.

(11) ΟΤΑΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΔΟΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΑΣ, ΠΟΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΜΕ ΖΗΛΟ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΑ ΑΞΙΩΘΟΥΝ;

Τότε ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους που είχαν πιστέψει σ' αυτόν: «Αν εσείς αποδειχθείτε υπάκουοι στο λόγο μου, τότε θα είστε πραγματικά μαθητές μου· θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η

*αλήθεια θα σας ελευθερώσει». (Κατά
Ιωάννην 8:31-32)*

Οι αμαρτίες της Βαβυλώνας θα αποκαλυφθούν. Τα τρομερά αποτελέσματα της αναγκαστικής επιβολής των εκκλησιαστικών θεσπισμάτων με τη βοήθεια της πολιτικής εξουσίας, η εχθρική επέλαση του πνευματισμού, η κρυφή αλλά ραγδαία άνοδος της δύναμης του παπισμού—όλα θα ξεσκεπαστούν. Ο κόσμος θα ταραχθεί από τις σοβαρές αυτές προειδοποιήσεις. Χιλιάδες άνθρωποι θα δώσουν προσοχή στα λόγια αυτά, παρόμοια των οποίων δεν άκουσαν ποτέ προηγουμένως. Έκπληκτοι θα πληροφορηθούν ότι η Βαβυλώνα είναι η εκκλησία που ξέπεσε εξαιτίας της πλανημένης και αμαρτωλής στάσης της. εξαιτίας της από μέρους της απόρριψης της ουρανόπεμπτης αλήθειας.

Καθώς οι άνθρωποι στρέφονται προς τους πνευματικούς ηγέτες τους με την ειλικρινή επιθυμία να πληροφορηθούν αν πραγματικά έτσι έχουν τα πράγματα, οι τελευταίοι αυτοί τους αποκρίνονται με μύθους και προλέγουν ευχάριστο το μέλλον για να καθησυχάσουν την αφυπνισμένη τους συνείδηση. Επειδή όμως πολλοί, ανικανοποίητοι από την ανεπαρκή ανθρώπινη δικαιοδοσία, θα απαιτήσουν μια εξήγηση προερχόμενη

από το βιβλικό “Ούτω λέγει Κύριος,”
τότε οι θρησκευτικοί αυτοί ποιμένες, σαν
τους Φαρισαίους της παλιάς εποχής,
εξοργισμένοι επειδή θα βλέπουν το
κύρος τους να αμφισβητείται, θα
στηλιτεύσουν την αγγελία ότι προέρχεται
από το Σατανά και θα ξεσηκώσουν τα
πρός την αμαρτία ρέποντα πλήθη να
διασύρουν και να καταδιώξουν αυτούς
που τη διαδίδουν

**(12) ΠΟΙΕΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΣΕ ΑΥΤΟ
ΤΟ ΣΤΙΧΟ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ
ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΤΗΝ
ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΙΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ
ΔΟΓΜΑΤΑ ΤΗΣ BABYΛΩΝΑΣ;**

*Θύμωσε τότε ο δράκοντας με τη
γυναίκα, κι έφυγε για να πολεμήσει με
τους υπόλοιπους απογόνους της, μ’
εκείνους που τηρούν τις εντολές του
Θεού και μαρτυρούν την πίστη τους
στον Ιησού. (Αποκάλυψη Ιωάννου
12:17)*

*Αυτά όμως είναι όπως η αρχή των
πόνων της γέννας. »Εσείς να
προσέχετε τον εαυτό σας. Θα σας
παραδώσουν σε δικαστήρια, θα σας
δείρουν στις συναγωγές τους, θα σας
οδηγήσουν μπροστά σε ηγεμόνες και
βασιλιάδες εξαιτίας μου, για να δώσετε*

σ' αυτούς μαρτυρία για μένα. Αλλά πρέπει πρώτα να κηρυχθεί το ευαγγέλιο σ' όλους τους λαούς. Όταν σας σύρουν στα δικαστήρια, να μην αγωνιάτε εκ των προτέρων για το τι θα πείτε, μήτε να προμελετάτε, αλλά ό,τι σας φωτίσει ο Θεός εκείνη την ώρα αυτό να πείτε. Γιατί, δε θα είστε εσείς που θα μιλάτε, αλλά το Άγιο Πνεύμα. (Κατά Μάρκον 13:9-11)

Καθώς το θέμα αυτό της διαμάχης θα επεκτείνεται σε νέους τομείς, επισύροντας την προσοχή των ανθρώπων προς τον ποδοπατούμενο λόγο του Θεού, ο Σατανάς θα εξάπτεται περισσότερο και η δύναμη που συνοδεύει την αγγελία θα εξοργίζει χειρότερα τους εναντίους.

Υπεράνθρωπες σχεδόν προσπάθειες θα καταβληθούν από τον κλήρο για να εμποδίσουν το φως από του να φθάσει μέχρι το ποίμνιό τους. Θα αγωνιστούν με κάθε μέσο στη διάθεσή τους για να απαγορεύσουν τις συζητήσεις πάνω σ' αυτά τα βαρυσήμαντα θέματα. Η εκκλησία θα κάνει προσφυγή στον ισχυρό βραχίονα της πολιτικής δύναμης και στην ενέργεια αυτή, Καθολικοί και Διαμαρτυρόμενοι γίνονται ένα.

Καθώς το κίνημα της αναγκαστικής επιβολής της Κυριακής αργίας καθίσταται πιο αποφασιστικό και τολμηρό, ποινικές κυρώσεις θα

επιβληθούν στους τηρητές των εντολών του Θεού. Θα απειληθούν με πρόστιμο και με φυλάκιση. Σε ορισμένους θα προσφερθούν μεγάλες θέσεις, σε άλλους αμοιβές και προνόμια με τα οποία να δελεαστούν για να απαρνηθούν την πίστη τους. Η στερεότυπη απάντησή τους όμως είναι ίδια με εκείνη του Λουθήρου σε παρόμοιες περιστάσεις: “Αποδείξτε μας το λάθος μας μέσα από το λόγο του Θεού.” Όσοι εγκαλούνται στα δικαστήρια, υπεραμύνονται την αλήθεια με τέτοιο θάρρος, ώστε μερικοί από τους ακροατές τους θα πάρουν την απόφαση να τηρήσουν όλες τις εντολές του Θεού. Μ’ αυτό τον τρόπο το φως θα μεταδοθεί σε χιλιάδες οι οποίοι διαφορετικά δεν θα ήξεραν τίποτε από τις αλήθειες αυτές.

(13) ΤΙ ΘΑ ΣΥΜΒΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Επίσης, θα παραδώσει αδερφός τον αδερφό στο θάνατο, και πατέρας το παιδί. Και θα ξεσηκωθούν τα παιδιά να θανατώσουν τους γονείς. Όλοι θα σας μισούν εξαιτίας μου. Όποιος όμως μένει σταθερός ως το τέλος, αυτός θα σωθεί. (Κατά Μάρκον 13:12)

Η υπακοή στο λόγο του Θεού κατά τις υποδείξεις της συνείδησης θα χαρακτηριστεί σαν ανταρσία. Τυφλωμένοι από το Σατανά, οι γονείς θα φέρονται σκληρά και θα κακομεταχειρίζονται τα πιστά τους παιδιά. Ο κύριος ή η κυρία του σπιτιού θα καταπιέζουν τους υπηρέτες που θα τηρούν την εντολή του Θεού. Η αγάπη θα εκλείψει. Παιδιά θα αποκληρωθούν και θα διωχτούν από το σπίτι. Τα λόγια του Παύλου θα εκπληρωθούν κατά λέξη: “Πάντες οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού, θέλουσι διωχθεί.” (Β΄ Τιμ. 3:12.) Επειδή οι υποστηρικτές της αλήθειας θα αρνηθούν να τηρήσουν την Κυριακή αργία, μερικοί από αυτούς θα ριχτούν στη φυλακή, άλλοι θα εξοριστούν και άλλοι θα κακουχηθούν σαν νάταν σκλάβοι. Για την ανθρώπινη λογική, όλα αυτά μπορεί τώρα να φαίνονται απίθανα. Όταν όμως η αναχαιτιστική επιρροή του Πνεύματος του Θεού αποσυρθεί από τους ανθρώπους και περιέλθουν τότε αυτοί στον έλεγχο του Σατανά ο οποίος εχθρεύεται τα θεϊκά διατάγματα, τότε παράξενα γεγονότα θα εξελιχθούν. Η ανθρώπινη καρδιά μπορεί να σκληρυνθεί αφάνταστα όταν

απομακρυνθεί από την αγάπη και το φόβο του Θεού.

**(14) ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ
ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ
ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ Ο ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ
ΤΗΣ;**

*Όποιος λέει «τον γνώρισα», δεν τηρεί,
όμως τις εντολές του, είναι ψεύτης· δε
λέει την αλήθεια. Όποιος όμως
υπακούει στο λόγο του, ασφαλώς αυτός
αγαπάει το Θεό με όλη του την καρδιά.
Μόνο έτσι έχουμε τη βεβαιότητα πως
είμαστε ενωμένοι μαζί του. (Α Ιωάννου
2:4-5)*

Ενώ πλησιάζει η θύελλα, μία
μεγάλη τάξη ανθρώπων οι οποίοι είχαν
εκδηλωθεί θιασώτες της τριπλής
αγγελίας, χωρίς όμως να έχουν υποστεί
τον αγιασμό μέσο της υπακοής προς την
αλήθεια, θα αποσκιρτήσουν και θα
προσχωρήσουν στην αντίθετη
παράταξη. Οι σχέσεις τους με τον
κόσμο και η συμμόρφωσή τους με το
πνεύμα του κόσμου τους έκανε να
βλέπουν τα πράγματα σχεδόν κάτω
από το ίδιο πρίσμα. Και όταν έρθει η
δοκιμασία, είναι έτοιμοι να ταχθούν
με την εύκολη, δημοφιλή πλευρά.

Άνθρωποι προικισμένοι με χαρίσματα και με μελιστάλαχτη γλώσσα, άνθρωποι που άλλοτε ήταν ενθουσιώδεις οπαδοί της αλήθειας, θα χρησιμοποιήσουν τις δυνάμεις τους για να εξαπατήσουν και να παρασύρουν ψυχές. Θα αποδειχτούν οι πιο άσπονδοι εχθροί των πρώην αδελφών τους. Όταν οι τηρητές του Σαββάτου σέρνονται στα δικαστήρια για να λογοδοτήσουν για την πίστη τους, οι αποστάτες αυτοί αποβαίνουν οι αποδοτικότεροι πράκτορες του Σατανά στο να τους κατηγορήσουν και να τους διασύρουν με ψευδομαρτυρίες και προσβλητικούς υπαινιγμούς για να στρέψουν την οργή των δικαστών εναντίον τους.

(15) ΟΠΩΣ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ, ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΤΙΣ ΔΙΩΞΕΙΣ, ΟΤΑΝ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Τότε ο Πέτρος και ο Ιωάννης τους αποκρίθηκαν: «Αποφασίστε μόνοι σας αν είναι σωστό ενώπιον του Θεού, ν' ακούμε περισσότερο εσάς παρά το Θεό. Εμείς πάντως δεν μπορούμε να μη μιλάμε γι' αυτά που είδαμε και ακούσαμε». (Πράξεις Αποστόλων 4:19-20)

Την ώρα αυτή του κατατρεγμού, η πίστη των δούλων του Κυρίου θα δοκιμαστεί. Μετέδωσαν την προειδοποίηση πιστά αποβλέποντας μόνο στο Θεό και στο λόγο Του. Ενεργώντας στις καρδιές τους, το Πνεύμα του Θεού τους ανάγκασε να μιλήσουν Υποκινούμενοι από ευλαβικό ζήλο και θεϊκό αυθορμητισμό ανέλαβαν την εκτέλεση των καθηκόντων τους χωρίς να υπολογίσουν τις συνέπειες που θα είχαν γι' αυτούς τα λόγια τους προς τους ανθρώπους.

Ούτε τα επίγεια συμφέροντα τους λογάριασαν, ούτε σκέφτηκαν να προστατεύσουν την υπόληψή τους ή και αυτή τη ζωή τους. Όταν όμως ξεσπάσει επάνω τους η θύελλα της αντίδρασης και των κατηγοριών μερικοί, αποκαμωμένοι από την καταθρούβηση, θα έρθουν στο σημείο να πουν: Αν μπορούσαμε να προβλέψουμε τις συνέπειες που θα είχαν τα λόγια μας, θα είχαμε σιωπήσει.” Περικυκλωμένοι από δυσκολίες, υφιστάμενοι τις άγριες επιθετικές διαθέσεις του Σατανά, βλέπουν ότι το έργο που ανέλαβαν μακριά απέχει από του να τελειώσει με τις δικές τους προσπάθειες και τον εαυτό τους απειλούμενο να εξοντωθεί. Χάνουν τον ενθουσιασμό που τους ενέπνεε μέχρι τότε. Ούτε όμως και μπορούν να γυρίσουν πίσω. Τότε, συναισθανόμενοι την απελπιστική τους κατάσταση,

προστρέχουν στη δύναμη του
Παντοδυνάμου. Θυμούνται ότι τα λόγια
που μίλησαν δεν ήταν τα δικά τους αλλά
Εκείνου που τους πρόσταξε να
μεταδώσουν την προειδοποίηση. Ο Θεός
είχε βάλει την αλήθεια στις καρδιές τους
και δεν μπορούσαν να κάνουν
διαφορετικά παρά να την εξαγγείλουν.

**(16) Σ 'ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΣΤΙΓΜΕΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΑΠΟ ΠΟΙΟΝ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΤΛΟΥΜΕ
ΔΥΝΑΜΗ;**

*Δεν ξέρετε, δε μάθατε; Ο Κύριος είν' ο
αιώνιος Θεός· της γης τα πέρατα
δημιούργησε. Ούτε κουράζεται ούτε
εξασθενεί, και η σοφία του είναι
ανεξερεύνητη. Στους κουρασμένους
δίνει δύναμη, στεριώνει τους
αδύνατους. Ακόμα και οι νέοι
κουράζονται κι εξασθενούν, τα
παλικάρια τα γερά σκοντάφτουνε και
πέφτουν. Μα εκείνοι που στον Κύριο
ελπίζουν, ανανεώνουν τις δυνάμεις
τους· φτερά αποκτούνε σαν του αϊτού,
τρέχουν χωρίς να εξασθενούν,
βαδίζουνε δίχως και ν' αποσταίνουν.
(Ησαΐας 40:28-31)*

Ενώ η αντίδραση παίρνει
τρομακτικές διαστάσεις, οι δούλοι του
Θεού βρίσκονται και πάλι σε αμηχανία
και διερωτώνται μήπως οι ίδιοι

προκάλεσαν την κρίση. Τόσο η συνείδησή τους όμως όσο και ο λόγος του Θεού, τους διαβεβαιούν ότι ενέργησαν όπως έπρεπε και, παρόλο ότι οι δοκιμασίες συνεχίζονται, αυτοί δέχονται την απαιτούμενη δύναμη για να τις υποστούν. Μπορεί ο αγώνας να έρχεται πλησιέστερα και να παρουσιάζεται σκληρότερος, αλλά το θάρρος και η πίστη τους δυναμώνουν ανάλογα με την παρουσιαζόμενη ανάγκη. Η μαρτυρία τους είναι: “Εμείς δεν τολμούμε να παραποιήσουμε το λόγο του Θεού και να διχοτομήσουμε τον άγιο νόμο Του αποκαλώντας ένα τμήμα του σημαντικό και το άλλο ασήμαντο για να κερδίσουμε την εύνοια του κόσμου. Ο Θεός που λατρεύουμε είναι σε θέση να μας λυτρώσει. Ο Χριστός νίκησε τις δυνάμεις του κόσμου. Και εμείς θα φοβηθούμε ένα κόσμο ήδη ηττημένο;”

(17) ΟΤΑΝ ΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ, ΠΟΙΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ;

»Θα σας παραδώσουν σε βασανιστήρια και θα σας σκοτώσουν, κι όλοι οι λαοί θα σας μισούν εξαιτίας μου. (Κατά Ματθαίον 24:9)

Ο διωγμός κάτω από τις ποικίλες μορφές του δεν είναι παρά η διαρκής

εξέλιξη μιας ορισμένης αρχής που θα εξακολουθεί να υφίσταται όσο υφίσταται και ο Σατανάς και όσο ο Χριστιανισμός παραμένει ζωτική δύναμη. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να υπηρετήσει το Θεό χωρίς να προκαλέσει την εναντίον του επίθεση από μέρους των δυνάμεων του σκότους. Πονηροί άγγελοι θα του επιτίθενται, φοβούμενοι ότι με την επιρροή του αυτός τους αποσπά τη λεία τους μέσα από τα χέρια τους. Πονηροί άνθρωποι, ελεγχόμενοι από την υποδειγματική ζωή του, θα συνεργάζονται με αυτούς για να τον αποσπάσουν με δελεαστικές προτάσεις από το Θεό. Και όταν αυτά τα μέσα αποτύχουν, τότε γίνεται προσφυγή στην εξαναγκαστική δύναμη για την παραβίαση της συνείδησης.

(18) ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΩΡΕΣ, ΠΟΙΟΣ ΤΕΛΙΚΑ ΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΓΕΙΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ;

Είν' η καρδιά του βασιλιά στο χέρι του Κυρίου· σαν των νερών τα ρεύματα τη στρέφει όπου θέλει. (Παριμΐαι 21:1)

Κάθε άνθρωπος οφείλει να υποτάσσεται στις ανώτερες εξουσίες,

**γιατί δεν υπάρχουν εξουσίες παρά από το Θεό· κι αυτές οι εξουσίες που υπάρχουν έχουν τεθεί από το Θεό.
(Προς Ρωμαίους 13:1)**

Όσο όμως εξακολουθεί ο Ιησούς να μεσιτεύει στο ουράνιο αγιαστήριο για λογαριασμό του ανθρώπου, η αναχαιτιστική επίδραση του Αγίου Πνεύματος γίνεται αισθητή από τους κυβερνήτες και από το λαό. Μέχρι ένα ορισμένο σημείο η επίδραση αυτή εξωτερικεύεται με τη νομοθεσία του κάθε κράτους. Αν δεν υπήρχαν αυτοί οι νόμοι, η κατάσταση του κόσμου θα ήταν πολύ χειρότερη από ότι είναι τώρα.

Αν και πολλοί από τους πολιτικούς έχουν μεταβληθεί σε ενεργούς πράκτορες του Σατανά, ο Θεός όμως έχει και Εκείνος τους πράκτορές Του ανάμεσα στα ηγετικά στελέχη του κράτους. Όταν ο εχθρός παρακινεί τους υποτελείς του να προτείνουν τη λήψη μέτρων για τη χόλωση του έργου του Θεού, κυβερνητικοί επίτροποι που διέπονται από το φόβο του Κυρίου, παροτρύνονται με στοιχεία ακαταμάχητα από τους αγίους αγγέλους να καταψηφίσουν παρόμοιες προτάσεις. Έτσι μία μειονότητα ανθρώπων θα αναχαιτίσει το ορμητικό ρεύμα του κακού. Η αντίσταση των εχθρών της αλήθειας θα αναχαιτιστεί προκειμένου να διεκπεραιωθεί το έργο της αγγελίας

του τρίτου αγγέλου. Όταν δοθεί η τελευταία προειδοποίηση, θα προσελκύσει την προσοχή των ηγετικών αυτών στελεχών μέσω των οποίων εργάζεται τώρα ο Θεός και μερικοί από αυτούς θα την παραδεχθούν και θα ενωθούν με το λαό του Θεού κατά τον καιρό της θλίψης.

**(19) ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΣΤΕΙΛΕΙ Ο ΘΕΟΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙ ΤΙΣ
ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΝΑ
ΔΕΧΤΟΥΝ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ
ΗΜΕΡΑΣ;**

*Και μετα ταυτα θελω εκχει το πνευμα μου επι πασαν σαρκα· και θελουσι προφητευσει οι υιοι σας και αι θυγατερες σας· οι πρεσβυτεροι σας θελουσιν ενυπνιασθη ενυπνια, οι νεανισκοι σας θελουσιν ιδει ορασεις.
(Ιωήλ 2:28)*

Το έργο αυτό θα είναι ανάλογο με το έργο της Ημέρας της Πεντηκοστής. Όπως χορηγήθηκε τότε η “πρώϊμος βροχή” με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά την εγκαινιαστική περίοδο του ευαγγελίου για να συντελέσει στη βλάστηση του πολύτιμου σπόρου, έτσι και η “όψιμος βροχή” θα χορηγηθεί κατά την τελευταία φάση του ευαγγελικού έργου

για την ωρίμαση του θερισμού. “Τότε θέλομεν γνωρίσει και θέλομεν εξακολουθεί να γνωρίζωμεν τον Κύριον η έξοδος Αυτού είναι προδιατεταγμένη ως η αυγή και θέλει ελθεί πρὸς ἡμᾶς ως υετός, ως βροχή ὄψιμος και πρῶιμος ἐπὶ τὴν γῆν.” (Ὡσηέ 6:3.) “Τα τέκνα τῆς Σιών, χαίρετε και ευφραίνεσθε εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας· διότι ἔδωκεν εἰς εσάς πρῶϊμον βροχὴν εγκαίρως, και θέλει βρέξει εἰς εσάς βροχὴν πρῶϊμον και ὄψιμον ως πρότερον.” (Ιωήλ 2:23.)

Το τέλος του μεγάλου ευαγγελιστικού ἔργου δεν πρόκειται να επισημανθεῖ με κατώτερες θεϊκές εκδηλώσεις ἀπὸ ἐκεῖνες που ἐπεσήμαναν τὴν ἀρχή του. Οἱ προφητείες που εκπληρώθηκαν με τὴν ἔκχυση τῆς πρῶιμης βροχῆς κατὰ τὴν ἀρχή του ευαγγελίου, πρόκειται να εκπληρωθούν και πάλι τώρα πρὸς το τέλος με τὴν ἔκχυση τῆς ὄψιμης βροχῆς. Αυτοί εἶναι οἱ “καιροὶ ἀναψυχῆς” στους οποίους ἀναφέρετο ὁ ἀπόστολος Πέτρος ὅταν ἔλεγε: “Μετανοήσατε λοιπόν και ἐπιστρέψατε δια να ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἀμαρτίαι σας και να ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψυχῆς ἀπὸ τῆς παρουσίας του Κυρίου και ἀποστείλῃ τὸν προκεκυρυγμένον εἰς εσάς Ἰησοῦν Χριστόν.” (Πράξ. 3:19-20.)

**(20) ΟΣΟ ΣΗΜΑΔΙΑ ΚΑΙ
ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΒΓΑΙΝΟΥΝ**

**ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ, ΕΠΗΡΕΑΖΟΝΤΑΣ
ΤΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ
ΜΗΝΥΜΑΤΑ, ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΙΣ
ΕΠΙΣΗΣ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ
ΑΓΓΕΛΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ
ΤΟΥ ΝΑ ΜΕΙΩΣΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΝΑ
ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΕΙ ΤΑ ΠΛΗΘΗ;**

*Έκανε μεγάλες τερατουργίες, ως και
φωτιά να κατεβαίνει από τον ουρανό,
μπροστά στα μάτια των ανθρώπων.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 13:13)*

Δούλοι του Θεού με τη θεϊκή
καθιέρωση ζωγραφισμένη στα πρόσωπά
τους, θα σπεύδουν από μέρος σε μέρος
για να διαδώσουν την ουράνια αγγελία.
Και η προειδοποιητική αυτή αγγελία θα
αντηχήσει από χιλιάδες φωνές
φθάνοντας μέχρι τα πέρατα της γης.
Θαύματα θα γίνονται, ασθενείς θα
θεραπεύονται και διάφορα σημεία θα
συνοδεύουν τους πιστούς. Παράλληλα
εργάζεται και ο Σατανάς με
πλαστοποιημένα θαύματα· μέχρι και
φωτιά θα κατεβάσει από τον ουρανό
μπροστά στα μάτια των ανθρώπων.
(Αποκ. 13:13.) Έτσι οι κάτοικοι της γης
θα βρεθούν αναγκασμένοι να πάρουν
μια απόφαση.

**(21) ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ**

**ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΟΥ
ΘΑ ΠΕΙΣΕΙ ΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΟΥ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ
ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ
ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ;**

*Αυτό θα συμβεί στις έσχατες ημέρες,
λέει ο Θεός: Θα χαρίσω
πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου σε κάθε
άνθρωπο· έτσι, οι γιοι σας κι οι
θυγατέρες σας θα κηρύξουν την
αλήθεια· οι νέοι σας θα δουν οράματα
κι οι γέροντές σας θα ονειρευτούν
όνειρα θεϊκά. Και σ' αυτούς που μου
ανήκουν, άντρες και γυναίκες,
θα χαρίσω, τις ημέρες εκείνες,
πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου, κι
αυτοί θα κηρύξουν την αλήθεια του
Θεού. Θα δείξω θαυμαστά σημάδια
πάνω, στον ουρανό και κάτω, στη γη:
αίμα και φωτιά και σύννεφο καπνού.
Ο ήλιος θα μεταβληθεί σε σκοτάδι
και το φεγγάρι θα γίνει κόκκινο σαν
αίμα πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου
η μεγάλη και λαμπρή. Όποιος τότε
επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου,
θα σωθεί. (Πράξεις Αποστόλων 2:17-
21)*

Η διάδοση της αγγελίας δεν
βασίζεται τόσο στην επιχειρηματολογία,
όσο στη δεινή πειθώ του Πνεύματος του
Θεού. Τα επιχειρήματα θα έχουν ήδη
παρουσιαστεί. Ο σπόρος θα έχει σπαρεί

από πριν. Τώρα θα βλαστολογήσει και θα καρποφορήσει. Τα βιβλία και τα φυλλάδια, σκορπισμένα από τους ιεραποστόλους εργάτες, θα έχουν μιλήσει στις καρδιές των ανθρώπων. Πολλοί όμως στους οποίους αυτά είχαν κάνει εντύπωση, συναντούσαν εμπόδια στο να κατανοήσουν την αλήθεια σε όλη της την έκταση ή να συμμορφωθούν με αυτή. Αλλά τώρα, οι φωτεινές ακτίνες εισχωρούν παντού, η αλήθεια παρουσιάζεται με όλη της τη σαφήνεια και οι ειλικρινείς ψυχές σπάζουν τα δεσμά που τους στέκονταν εμπόδιο. Ούτε τα μέλη της οικογένειας. ούτε οι σχέσεις της εκκλησίας μπορούν πια να τους σταματήσουν. Η αλήθεια είναι πολυτιμότερη από κάθε τι άλλο. Παρά τις συσπειρωμένες δυνάμεις κατά της αλήθειας, πολλοί είναι εκείνοι που τάσσονται με το μέρος του Κυρίου.

Είμαι ευγνώμων στον Κύριο που μας έχει δώσει τα προειδοποιητικά μηνύματα της Αποκάλυψης 14 για να μας προετοιμάσει κατά της εξαπάτησης.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Προσεύχομαι στο Άγιο Πνεύμα να με καθοδηγήσει και να αφαιρέσει τυχόν προκαταλήψεις που μπορεί να εμποδίσει την αποδοχή της αλήθειας.

Κυκλώστε: Ναι Αναποφάσιςτος

Μάθημα 10

Ο καιρός της θλίψης

(1) ΠΟΙΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΘΑ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ;

Ο άδικος ας συνεχίσει να αδικεί· ο ακάθαρτος ας συνεχίσει τα βδελυρά έργα του. Ας συνεχίσει κι ο δίκαιος να κάνει το δίκαιο, κι ο άγιος την αγιοσύνη του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 22:11)

Όταν σταματήσει να δίνεται η αγγελία του τρίτου αγγέλου, η θεϊκή ευσπλαχνία παύει πια να συνηγορεί για τους ενόχους κατοίκους της γης. Ο λαός του Θεού έχει εκπληρώσει το καθήκον του. Δέχθηκαν την “όψιμον βροχήν,” τους “καιρούς αναψυχής από της

παρουσίας του Κυρίου” και έχουν προετοιμαστεί για την ώρα της δοκιμασίας που τους περιμένει. Άγγελοι πηγαινοέρχονται βιαστικά στον ουρανό. Ένας άγγελος επιστρέφει από τη γη και αναγγέλλει ότι το έργο του τελείωσε. Ο κόσμος πέρασε την τελευταία του δοκιμασία και όλοι όσοι έμειναν πιστοί στις θεϊκές εντολές έλαβαν τη “σφραγίδα του Θεού του ζώντος.”

Τότε ο Ιησούς σταματάει το μεσιτικό του έργο στο ουράνιο αγιαστήριο. Υψώνει τα χέρια και με δυνατή φωνή λέγει: “Ετελέσθη.” Κατόπιν και ενώ σύσσωμα τα αγγελικά πλήθη αφαιρούν τα διαδήματά τους, Αυτός προβαίνει στην ακόλουθη επίσημη δήλωση: “Όστις αδικεί ας αδικήση έτι και όστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθή έτι· ο δίκαιος ας γίνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γίνη έτι άγιος.” (Αποκ. 22:11.) Η τύχη του καθενός έχει κριθεί, είτε για ζωή είτε για θάνατο. Ο Χριστός έκαμε την εξιλέωση για το λαό Του και εξάλειψε τις αμαρτίες του. Ο αριθμός των υπηκόων Του είναι συμπληρωμένος: “Η βασιλεία και η εξουσία, και η μεγαλοσύνη των βασιλειών των υποκάτω παντός του ουρανού” πρόκειται σε λίγο να έρθει στην κατοχή των κληρονόμων της σωτηρίας και ο Ιησούς θα βασιλεύσει “ως Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος Κυρίων.”

(2) ΤΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΘΑ ΣΥΜΒΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ;

*Εκείνη την εποχή», συνέχισε ο
άγγελος, «θα παρουσιαστεί ο
αρχάγγελος Μιχαήλ, ο προστάτης του
λαού σου. Θα είναι στενάχωρα χρόνια,
που όμοια τους δεν υπήρξαν ποτέ από
τότε που δημιουργήθηκαν τα έθνη. Θα
σωθούν, όμως, από το λαό σου όλοι
εκείνοι που τα ονόματά τους είναι
γραμμένα στο βιβλίο του Θεού.
(Δανιήλ 12:1)*

Όταν ο Ιησούς εγκαταλείπει το
αγιαστήριο. οι κάτοικοι της γης
βυθίζονται στο σκότος. Κατά το
τρομερό αυτό διάστημα, οι δίκαιοι είναι
υποχρεωμένοι να ζουν στην παρουσία
ενός πανάγιου Θεού χωρίς Μεσίτη.
Όταν οι περιορισμοί που συγκροτούσαν
τις ενέργειες των ασεβών αφαιρεθούν, ο
Σατανάς ασκεί απεριόριστο έλεγχο
πάνω στους οριστικά αμεταμέλητους
ανθρώπους. Η μακροθυμία του Θεού
έληξε. Ο κόσμος απέρριψε την
ευσπλαχνία Του, περιφρόνησε την
αγάπη Του και καταπάτησε το νόμο
Του. Οι ασεβείς ξεπέρασαν τα όρια της
προθεσμίας τους. Το Πνεύμα του Θεού,
στο οποίο τέτοια πείσμονα αντίσταση
πρόβαλαν, τελικά αποσύρθηκε.

Απροστάτευτοι από τη θεϊκή χάρη, παραδίδονται στη διάθεση του πονηρού και ο Σατανάς θα βυθίσει τότε τους κατοίκους της γης σε μια τελευταία μεγάλη θλίψη.

(3) ΠΟΙΟ ΤΕΛΕΙΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΚΡΑΤΑ ΠΙΣΩ ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΦΟΒΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΑΧΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Ύστερα απ' αυτό είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται στις τέσσερις γωνιές της γης και να κρατούν τους τέσσερις ανέμους της γης για να μη φυσάει στη γη, μήτε στη θάλασσα, μήτε σε κανένα δέντρο. (Αποκάλυψη Ιωάννου 7:1)

Όταν οι άγγελοι του Θεού παύουν να συγκροτούν τους θυελλώδεις ανέμους των ανθρωπίνων παθών, όλα τα ανταγωνιστικά στοιχεία θα αφεθούν ελεύθερα. Η ανθρωπότητα θα εμπλακεί σε μια παγκόσμια καταστροφή, τρομακτικότερη ακόμη από την καταστροφή της αρχαίας Ιερουσαλήμ.

Ένας μόνο άγγελος είχε σταλεί να θανατώσει τα πρωτότοκα παιδιά των Αιγυπτίων, και η χώρα ολόκληρη βυθίσθηκε στο πένθος. Στην περίπτωση που ο Δαβίδ πρόσβαλε το Θεό με την απαγορευμένη καταμέτρηση του λαού,

ένας πάλι άγγελος επέφερε την τρομερή καταστροφή που ακολούθησε σαν τιμωρία του κρίματός του. Την ίδια καταστρεπτική δύναμη που εξήσκησαν οι άγιοι άγγελοι με την εντολή του Θεού, θα την εξασκήσουν τώρα οι πονηροί άγγελοι με την ανοχή του Θεού. Και τώρα ακόμη υπάρχουν δυνάμεις έτοιμες να δράσουν. Το μόνο που περιμένουν είναι η άδεια από το Θεό για να σκορπίσουν παντού τον όλεθρο.

(4) ΠΟΙΑ ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΘΑ ΑΝΑΨΕΙ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ;

Εδώ θα φανεί η υπομονή όσων ανήκουν στο λαό του Θεού, αυτών που τηρούν τις εντολές του Θεού και πιστεύουν στον Ιησού». (Αποκάλυψη Ιωάννου 14:12)

Αυτοί που τιμούν το νόμο του Θεού έχουν κατηγορηθεί σαν υπαίτιοι για τα δεινά του κόσμου και τώρα θα θεωρηθούν πρόξενοι των τρομερών θεομηνιών, της αιματοχυσίας, και του αλληλοσπαραγμού που βύθισε στη συμφορά την ανθρωπότητα Η δυναμική διάδοση της τελευταίας προειδοποιητικής αγγελίας προκάλεσε

τον εξοργισμό των ασεβών. Η οργή τους στρέφεται εναντίον όλων όσων δέχθηκαν την προειδοποίηση και ο Σατανάς θα διεγείρει σε μεγαλύτερη ακόμη ένταση το πνεύμα του μίσους και του κατατρεγμού.

(5) ΠΟΙΑ ΙΔΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΘΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΕΙ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ, ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

Αυτός ο λαός με προσεγγίζει με τα λόγια, και με τα χείλη με τιμά, η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά μου. Δεν ωφελεί που με λατρεύουν, αφού διδάσκουν εντολές που επινόησαν οι άνθρωποι» (Κατά Ματθαίον 15:8-9)

Όταν η παρουσία του Θεού είχε τελικά αποσυρθεί από το Ιουδαϊκό έθνος, ιδέα δεν είχαν γι' αυτό ούτε οι ιερείς ούτε ο λαός. Παραδομένοι όπως ήταν στον έλεγχο του Σατανά και παρασυρμένοι από τα πιο μισαρά και ακατονόμαστα πάθη, εξακολουθούσαν ακόμη να πιστεύουν ότι αποτελούσαν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Η ιερατική υπηρεσία συνεχίζονταν στο ναό. Οι θυσίες εξακολουθούσαν να προσφέρονται πάνω στους μολυσμένους βωμούς του και καθημερινά υψώνονταν η επίκληση για τη θεϊκή ευλογία πάνω

σ' ένα λαό που βαρύνονταν με το αθώο αίμα του αγαπητού Υιού του Θεού και με την καταδικαστική μανία κατά των μαθητών και αποστόλων Του.

Το ίδιο και όταν η τελεσίδικη απόφαση στο ουράνιο αγιαστήριο θα έχει εκδοθεί και η τύχη του κόσμου θα έχει πια για πάντα κριθεί, οι κάτοικοι της γης θα βρίσκονται στην άγνοια. Οι θρησκευτικοί τύποι θα συνεχίζονται από μέρους ενός λαού από τον οποίο το Πνεύμα του Θεού θα έχει οριστικά αποσυρθεί και ο σατανικός ζήλος από τον οποίο θα εμπνέονται από τον αρχηγό του κακού για την εκτέλεση των μοχθηρών σχεδίων του θα φαίνεται σαν ζήλος του Θεού.

(6) ΤΙ ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΔΥΝΑΜΟΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ, ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΙ ΟΤΙ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΤΟΝ ΘΕΟ;

*Θα σας διώξουν απ' τις συναγωγές.
Θα έρθει μάλιστα ο καιρός που
όποιος σας θανατώσει θα νομίζει
πως έτσι υπηρετεί το Θεό. (Κατά
Ιωάννην 16:2)*

*Επίσης του επιτράπηκε να
ζωντανέψει το άγαλμα του πρώτου
θηρίου, ώστε να μιλήσει το άγαλμα
και να κάνει να θανατωθούν όσοι
δεν το προσκυνήσουν. (Αποκάλυψη
Ιωάννου 13:15)*

Επειδή το Σάββατο θα έχει αποβεί το καθαυτού αντιλεγόμενο σημείο και οι θρησκευτικές και πολιτικές αρχές θα έχουν συμπράξει στην επιβολή κυρώσεων για την τήρηση της Κυριακής, η επίμονη άρνηση μιας ασήμαντης μειονότητας να υποχωρήσει μπροστά στη γενική αξίωση, θα τους κάνει στόχο της παγκόσμιας αποστροφής.

Θα υποστηριχτεί η γνώμη ότι οι ελάχιστοι αυτοί που προβάλλουν αντίσταση σε ένα εκκλησιαστικό θέσπισμα και σε ένα κρατικό νομοθέτημα δεν πρέπει να εξακολουθήσουν να γίνονται ανεκτοί· ότι είναι προτιμότερο αυτοί να εκλείψουν παρά ολόκληρα έθνη να βυθιστούν στη σύγχυση και στην παρανομία. Το ίδιο επιχείρημα χρησιμοποίησαν πριν δύο χιλιάδες χρόνια περίπου, οι “άρχοντες του λαού” κατά του Χριστού. “Μας συμφέρει να αποθάνη εις άνθρωπος υπέρ του λαού,” πρότεινε ο υστερόβουλος Καϊάφας, “και να μη απωλεσθή όλον το έθνος.” (Ιωάν. 11:50.)

Το επιχείρημα θα αποδειχθεί αποτελεσματικό και το διάταγμα που θα εκδοθεί τελικά εναντίον των τηρητών του Σαββάτου της τετάρτης εντολής, τους κηρύττει άξιους της εσχάτης των ποινών και χορηγεί στους πολίτες την άδεια να τους εκτελέσουν σε μια

καθορισμένη ημερομηνία. Ο Καθολικισμός στη Γηραιά Ευρώπη καθώς και ο Προτεσταντισμός στο Νέο Κόσμο εφαρμόζουν τα ίδια μέτρα εναντίον εκείνων που σέβονται όλα τα θείκα διατάγματα.

**(7) ΜΕ ΠΟΙΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
ΣΥΓΚΡΙΕΝΤΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΤΡΟΜΕΡΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;**

*Αλίμονο! Τι τρομερή θα είναι η μέρα
κείνη! Άλλη δεν θα 'ναι σαν κι αυτήν.
Θλίψης καιρός για τους Ισραηλίτες,
που ωστόσο θα σωθούν. (Ιερεμίας
30:7)*

Τότε ο λαός του Θεού θα βυθιστεί μέσα σ' εκείνες τις θλιβερές σκηνές αγωνίας που ο προφήτης περιγράφει σαν τον “καιρό της στενοχώριας του Ιακώβ.” “Ούτω λέγει Κύριος ηκούσαμεν φωνήν τρομεράν, φόβον και ουχί ειρήνην. Πάντα τα πρόσωπα εστράφησαν εις ωχρίασιν. Ουαί! διότι μεγάλη είναι η ημέρα εκείνη· ομοία αυτής δεν υπήρξε και είναι καιρός της στενοχώριας του Ιακώβ· πλήν θέλει σωθή εξ αυτής.” (Ιερ. 30:5.7.). . . Η νύχτα εκείνη της εντονότατης οδύνης του Ιακώβ, όταν αγωνίζονταν προσευχόμενος για την απελευθέρωσή του από τα χέρια του αδελφού του

Ησαΰ, (Γέν. 32:24-30,) απεικονίζει την πείρα του λαού του Θεού στον καιρό της θλίψης.

(8) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΡΑΚΟΣ;

τσι, ρίχτηκε ο δράκος ο μεγάλος, ο όφης ο αρχαίος, που λέγεται διάβολος και σατανάς και παραπλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε κάτω στη γη, και μαζί του έριξαν και τους αγγέλους του. (Αποκάλυψη Ιωάννου 12:9)

(9) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΥ ΠΡΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΙΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Θύμωσε τότε ο δράκοντας με τη γυναίκα, κι έφυγε για να πολεμήσει με τους υπόλοιπους απογόνους της, μ' εκείνους που τηρούν τις εντολές του Θεού και μαρτυρούν την πίστη τους στον Ιησού. (Αποκάλυψη Ιωάννου 12:17)

Αφού με δόλο είχε αποσπάσει από τον πατέρα του την ευλογία την προορισμένη για τον Ησαΰ, τρομοκρατημένος μετά ο Ιακώβ από τις θανάσιμες απειλές του αδελφού του, φυγαδεύτηκε από το σπίτι του για να γλυτώσει τη ζωή του. Ύστερα από πολλά χρόνια στην εξορία, ξεκίνησε

κατά την υπόδειξη του Θεού, με τις γυναίκες του και τα παιδιά του, με τα κοπάδια του και τις αγέλες του, για το ταξίδι της επιστροφής στην πατρίδα. Φθάνοντας στα σύνορα της χώρας, η είδηση του ερχομού του αδελφού του επικεφαλής μιας ομάδας πολεμιστών γυρεύοντας ασφαλώς εκδίκηση, τον τρομοκράτησε. Άοπλη και απροστάτευτη η συνοδεία του Ιακώβ, φαίνονταν ότι προορίζονταν να πέσουν όλοι τους θύματα της βίας και της σφαγής. Και σαν να μη έφθανε η αγωνία και ο φόβος, τώρα τον βασάνιζε επί πλέον και το καταπιεστικό άγχος των τύψεων. Επειδή ήταν η δική του αμαρτία που τους έφερε σ' αυτήν την επικίνδυνη θέση. Μόνη του ελπίδα απέμεινε η ευσπλαχνία του Θεού. Μόνο του αμυντικό όπλο η προσευχή.

(10) ΤΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΤΥΧΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΘΑ ΔΟΚΙΜΑΣΤΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ;

Έτσι, η δοκιμασμένη πίστη σας, που είναι πολυτιμότερη κι από το χρυσάφι –το οποίο είναι φθαρτό, κι όμως δοκιμάζεται κι αυτό με τη φωτιά– θα βρεθεί ότι αξίζει έπαινο, τιμή και δόξα, όταν φανερωθεί ο Ιησούς Χριστός. (Α' Πέτρον 1:7)

γιατί πρέπει να ξέρετε ότι μέσα από τη δοκιμασία της πίστεώς σας γεννιέται η υπομονή. (Ιακώβου 1:3)

Ενώ ο Σατανάς κατηγορεί το λαό του Θεού για αμαρτωλούς, ο Κύριος του επιτρέπει να τους περάσει από τους δριμύτερους πειρασμούς του. Η εμπιστοσύνη τους στο Θεό και η σταθερότητά τους θα υποστούν σκληρή δοκιμασία. Καθώς αναλογίζονται το παρελθόν, βυθίζονται στην απελπισία. Ανασκοπώντας ολόκληρη τη ζωή τους πολύ λίγο καλό ανακαλύπτουν. Έχουν πλήρη συναίσθηση της αδυναμίας τους και της αναξιότητάς τους. Ο Σατανάς προσπαθεί να τους τρομοκρατήσει, παρουσιάζοντας την κατάστασή τους απελπιστική και το στίγμα της μολυσμένης τους ζωής ανεξίτηλο. Μ' αυτόν τον τρόπο ελπίζει να υποσκάψει την πίστη τους, ώστε να ενδώσουν στους πειρασμούς του, και να εγκαταλείψουν την αφοσίωσή τους στο Θεό.

(11) ΤΙ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΔΟΣΕΙ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ, ΘΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΕΙ;

Επειδή τήρησες το λόγο μου κι έδειξες υπομονή, γι' αυτό κι εγώ θα σε διαφυλάξω όταν θα έρθει η ώρα του

*τελικού πειρασμού, που θ' αποτελέσει
τη μεγάλη δοκιμασία για τον κόσμο,
για όλους τους κατοίκους της γης.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 3:10)*

*Κι όλοι θα σας μισούν εξαιτίας μου.
Όποιος όμως μένει σταθερός ως το
τέλος, αυτός θα σωθεί. (Κατά
Ματθαίον 10:22)*

Αν και περιστοιχισμένος από
εχθρούς αποφασισμένους να τους
εξοντώσουν, η αγωνία όμως που
περνάει την ώρα αυτή ο λαός του Θεού
δεν οφείλεται στο φόβο του
κατατρεγμού χάρη της αλήθειας.
Φοβούνται τώρα ότι πιθανόν να
υπήρξαν ορισμένες αμαρτίες στη ζωή
τους για τις οποίες δεν έχουν
μετανοήσει, ή ότι εξαιτίας κάποιου
προσωπικού τους σφάλματος δεν θα
μπορέσουν να ευργετηθούν από την
εκπλήρωση της υπόσχεσης του Σωτήρα:
“Θέλω σε φυλάξει εκ της ώρας του
πειρασμού ήτις μέλλει να έλθη επί της
οικουμένης όλης.” (Αποκ. 3:10.) Αν
είχαν τη διαβεβαίωση ότι έχουν κατά
πάντα συγχωρεθεί, δεν θα δίσταζαν
μπροστά στα βασανιστήρια η στο
θάνατο. Σε περίπτωση όμως που θα
κριθούν ανάξιοι και χάσουν τη ζωή τους
εξαιτίας των ατελειών του χαρακτήρα
τους, τότε το άγιο όνομα του Θεού θα
διασυρθεί.

Ταπεινώνουν τις ψυχές τους
μπροστά στο Θεό, υπενθυμίζοντας τη
μετάνοια που εκδήλωσαν για τα
πολλαπλά τους σφάλματα και ικετεύουν
για την εκπλήρωση της υπόσχεσης του
Σωτήρα τους: “Ας πιασθή από της
δυνάμεως Μου, δια να κάμη ειρήνην
μετ’ Εμού· και θέλει κάμει μετ’ Εμού
ειρήνην.” (Ησ. 27:5.) Η πίστη τους δεν
πτοείται που δεν παίρνουν άμεση
απάντηση στις προσευχές τους. Αν και
περνούν από την πιο έντονη αγωνία, το
φόβο και τη θλίψη, δεν σταματούν όμως
τις ικεσίες τους. Πιάνονται γερά από τη
δύναμη του Θεού όπως ο Ιακώβ
πιάστηκε από τον Άγγελο και η κραυγή
της ψυχής τους είναι: “Δεν θέλω σε
αφήσει να απέλθης εάν δεν με
ευλογήσης.”

**(12) ΠΩΣ ΘΑ ΘΕΟΣ ΘΕΩΡΕΙ ΤΙΣ
ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ
ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΑΓΝΟΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ
ΖΗΣΕΙ ΜΕ ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ
ΑΜΑΡΤΙΕΣ;**

*Αν τ’ αυτιά του κλείνει κάποιος για να
μην ακούει το νόμο, και την προσευχή
του ακόμα τη σιχαίνεται ο Θεός.
(Παροιμίες 28:9)*

*Συνεπώς όποιος τα παραβαίνει αυτά,
δεν παραβαίνει εντολές ανθρώπων,
αλλά του Θεού, που σας έδωσε το*

Πνεύμα του το Άγιο. (Προς Θεσσαλονικείς Α 4:8)

Αν ο Ιακώβ δεν είχε προηγουμένως μετανοήσει για την αμαρτία του που είχε με δόλο αποκτήσει τα πρωτοτόκια, ο Θεός δεν θα άκουγε την προσευχή του, και δεν θα είχε ευσπλαχνικά προστατεύσει τη ζωή του. Και στον καιρό της θλίψης, αν ο λαός του Θεού, αγωνιώντας μέσα στη βαθιά οδύνη και στο φόβο, έβλεπε ακόμη να παρελαύνουν μπροστά του ανεξομολόγητα αμαρτήματα, θα είχε λυγίσει κάτω από το βάρος. Η απόγνωση θα εξουδετέρωνε την πίστη τους και δεν θα είχαν το σθένος να συνεχίσουν τις παρακλήσεις τους στο Θεό για απελευθέρωση. Αλλά ενώ έχουν πλήρη συναίσθηση της αναξιότητάς τους, δεν υπάρχουν την ώρα αυτή κρύφια ανομήματα για να αποκαλυφθούν. Οι αμαρτίες τους, έχοντας προηγηθεί στην κρίση του Θεού, έχουν τώρα εξαληφθεί και δεν ξανάρχονται στη θύμηση.

**(13) ΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΑΝΤΑΜΕΙΒΕΙ
ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΜΕΙΝΑΝ
ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΑ ΜΙΚΡΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ;**

*Ο κύριός του τού είπε: “εύγε, καλέ και
έμπιστε δούλε! Αποδείχτηκες
αξιόπιστος στα λίγα, γι’ αυτό θα σου*

εμπιστευτώ πολλά. Έλα να γιορτάσεις μαζί μου”. (Κατά Ματθαίον 25:21)

Ο Διάβολος κάνει πολλούς να πιστεύουν ότι ο Θεός θα παραβλέψει την ανειλικρινή στάση τους σε ορισμένες μικρολεπτομέρειες της ζωής. Ο Θεός όμως δείχνει με την συμπεριφορά Του προς τον Ιακώβ ότι δεν προτίθεται με κανένα τρόπο ούτε να επιδοκιμάσει, ούτε να ανεχθεί το κακό. Όλοι όσοι προσπαθούν είτε να αποκρύψουν είτε να βρουν κάποια δικαιολογία για τις αμαρτίες τους και τις αφήνουν να παραμένουν καταχωρημένες στα κατάστιχα του ουρανού όπως είναι ανεξομολόγητες και ασυγχώρητες, θα ηττηθούν από το Σατανά. Όσο ανώτερη η επαγγελματική τους θέση και εντιμότερη η κοινωνική τους τάξη, τόσο πιο επιλήψιμη η διαγωγή τους στα μάτια του Θεού και τόσο μεγαλύτερος ο θρίαμβος στα χέρια του μεγάλου τους εχθρού. Αυτοί που αναβάλλουν την προετοιμασία τους για την ημέρα του Θεού, δεν θα μπορέσουν να την αποκτήσουν στον καιρό της θλίψης, ούτε σε κανένα κατοπινό καιρό. Η κατάσταση όλων αυτών των ανθρώπων είναι απελπιστική.

(14) ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΡΠΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ;

Εγώ είμαι έτοιμος να πέσω, κι ο πόνος μου παντοτινά είν' υπαρκτός. (Ψαλμοί 38:18)

Τότε θα θυμάστε την κακή σας συμπεριφορά και τις κακές σας πράξεις και θα αισθάνεστε αηδία για τις αμαρτίες σας και για τα βδελυρά σας έργα. (Ιεζεκιήλ 36:31)

Όσοι από τους επιφανειακούς Χριστιανούς βρεθούν απροετοίμαστοι στην τελευταία αυτή φάση της τρομερής πάλης, θα εξομολογούνται τις αμαρτίες τους μέσα στην απόγνωσή τους με εκφράσεις αβάσταχτης αγωνίας, ενώ οι εχθροί τους θα θριαμβεύουν βλέποντας τη δυστυχία τους. Οι εξομολογήσεις αυτές είναι του ιδίου φυράματος με εκείνες του Ησαύ και του Ιούδα. Αυτοί που τις κάνουν θρηνούν για τα αποτελέσματα της παράβασης και όχι για την ενοχή της. Δε νοιώθουν καμιά πραγματική συντριβή, καμιά αποστροφή για το κακό. Μόνο ο φόβος της τιμωρίας τους κάνει να ομολογήσουν την αμαρτωλότητά τους. Αλλά όπως ο Φαραώ στην παλιά εποχή, θα επέστρεφαν και αυτοί άμα εξέλειπε η τιμωρία, στην ίδια περιφρονητική τους στάση απέναντι του Ουρανού.

(15) ΑΝ ΕΧΟΥΜΕ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΕ ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑ, ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗ ΤΟΥ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΠΥΡΚΑΓΙΑ;

*την ευσέβεια με την αγάπη για τους αδερφούς, την αγάπη για τους αδερφούς με την αγάπη για όλους.
(Α' Πέτρον 1:7)*

Η ιστορία του Ιακώβ μας διαβεβαιώνει επίσης ότι ο Θεός δεν εγκαταλείπει αυτούς που εξαπατήθηκαν, πειράσθηκαν και εξωθήθηκαν στην αμαρτία, αλλά επέστρεψαν κατόπιν κοντά Του με ειλικρινή μετάνοια. Ενώ ο Σατανάς προσπαθεί να καταστρέψει αυτή την τάξη των ανθρώπων, ο Θεός θα στείλει τους αγγέλους Του για να τους παρηγορήσουν και να τους προστατεύσουν την ώρα του κινδύνου. Οι επιθέσεις του Σατανά είναι άγριες και αποφασιστικές, οι απάτες του τρομακτικές· το βλέμμα όμως του Κυρίου είναι επάνω στο λαό Του και το αυτί Του συλλαμβάνει τις κραυγές τους. Αν η θλίψη τους είναι μεγάλη και οι φλόγες στο καμίνι απειλούν να τους καταναλώσουν, ο μεγάλος όμως Μεταλλουργός θα τους βγάλει από αυτό “ως χρυσίον δεδοκιμασμένον δια πυρός.” Η αγάπη του Θεού για τα παιδιά Του στο διάστημα αυτό της πιο σκληρής δοκιμασίας τους είναι η ίδια σε ένταση

και τρυφερότητα όπως και στις ημέρες της πιο μεγάλης ευτυχίας τους. Είναι όμως απαραίτητο να περάσουν από το φλογερό καμίνι της φωτιάς, ώστε κάθε εγκόσμιο χαρακτηριστικό να καταναλωθεί και η εικόνα του Χριστού να αναπαρασταθεί με όλες τις λεπτομέρειες της καταπληκτικής ομορφιάς της.

(16) ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΩΦΕΛΟΥΝ ΠΟΛΥ;

Να εξομολογείστε τις αμαρτίες σας ο ένας στον άλλο και να προσεύχεστε ο ένας για τον άλλο, για να θεραπευτείτε. Η παράκληση του δικαίου έχει μεγάλη δύναμη και αποτελεσματικότητα. (Ιακώβου 5:16)

Ο καιρός της δυστυχίας και της έντονης οδύνης που μας περιμένει απαιτεί πίστη που να αντέχει στην κούραση, στη χρονοτριβή και στην πείνα—πίστη που να μη ατονεί όσο σκληρά και αν δοκιμάζεται. Γι’ αυτό ακριβώς δίνεται ο “καιρός της χάριτος” ώστε όλοι να προετοιμαστούν για τις ημέρες εκείνες. Αν ο Ιακώβ τελικά υπερίσχυσε, αυτό οφείλεται στη μεγάλη του επιμονή και αποφασιστικότητα. Η νίκη του είναι απόδειξη της δυναμικότητας της επίμονης προσευχής. Οποιοσδήποτε στηριχτεί στις υποσχέσεις του Θεού όπως εκείνος

στηρίχτηκε, και επιμένει το ίδιο όπως εκείνος επέμενε, θα πετύχει και αυτός όπως εκείνος πέτυχε. Όσοι δεν είναι πρόθυμοι να αρνηθούν το εγώ να αγωνιστούν στην προσευχή με το Θεό και να ζητήσουν ειλικρινά και παρατεταμένα την ευλογία Του, ποτέ τους δεν θα την αποκτήσουν. Να αγωνιστεί κανείς με το Θεό! Πόσο λίγοι έχουν συναίσθηση του τι σημαίνει αυτό! Πόσο λίγοι αφέθηκαν ποτέ να ελκυσθούν από το Θεό με τέτοιο βαθύ πόθο της ψυχής, ώσπου να νοιώσουν όλες τους τις δυνάμεις να έρχονται σε υπερένταση. Όταν κύματα απερίγραπτης απελπισίας ξεσπούν ορμητικά εναντίον του ικέτη, πόσο λίγοι μένουν προσκολλημένοι στις υποσχέσεις του Θεού με την πίστη τους ακλόνητη!

(17) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΑΝΙΔΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ, ΤΟΣΟ ΣΗΜΕΡΑ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΩΡΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΡΘΟΥΝ;

*Γιατί στο ευαγγέλιο αποκαλύπτεται ότι ο Θεός δικαιώνει τον άνθρωπο, αρκεί αυτός να πιστέψει ολοκληρωτικά στο Θεό. Όπως λέει κι η Γραφή: Ο δίκαιος εξαιτίας της πίστεώς του θα ζήσει.
(Προς Ρωμαίους 1:17)*

Κι είναι ολοφάνερο πως με το νόμο κανένας δεν πετυχαίνει τη σωτηρία

από το Θεό, αφού, σύμφωνα με τη Γραφή, ο δίκαιος εξαιτίας της πίστεώς του θα ζήσει. (Προς Γαλάτας 3:11)

Όσοι εξασκούν λιγοστή πίστη τώρα, διατρέχουν το μεγαλύτερο κίνδυνο να ατονίσουν κάτω από την πίεση της σατανικής πλεκτάνης και του διατάγματος κατά της ελευθερίας της συνείδησης. Και αν ακόμη αντέξουν στη δοκιμασία, θα βυθιστούν στην πιο βαθιά και επώδυνη αγωνία στον καιρό της θλίψης επειδή δεν έμαθαν ποτέ να εμπιστεύονται στο Θεό. Το παραμελημένο μάθημα της πίστης θα βρεθούν αναγκασμένοι να το μάθουν κάτω από την τρομερή πίεση της αποθάρρυνσης.

(18) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΑΝΙΔΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΜΑΣ;

Να προσεύχεστε αδιάκοπα. (Προς Θεσσαλονικείς 5:17)

Πρέπει από τώρα να γνωριστούμε με το Θεό δοκιμάζοντας τις υποσχέσεις Του. Οι άγγελοι καταγράφουν κάθε ειλικρινή και ένθερμη προσευχή. Πρέπει να θέσουμε κατά μέρος μάλλον τη φίλαυτη καλοπέραση, παρά την επικοινωνία με το Θεό Η μεγαλύτερη φτώχεια, οι χειρότερες στερήσεις με την

έγκρισή Του. είναι προτιμότερες από τα πλούτη, τις τιμές, την άνεση και τη φιλία χωρίς την επιδοκιμασία Του. Πρέπει να βρίσκουμε καιρό για προσευχή. Αν επιτρέπουμε να απορροφάται η σκέψη μας από τα επίγεια ενδιαφέροντα, τότε μπορεί να μας κάνει ο Κύριος να βρούμε τον απαιτούμενο καιρό, αφαιρώντας τα διάφορα είδωλά μας, αποτελούμενα από χρυσάφι, σπίτια ή κτήματα παραγωγικά

(19) ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΤΗΡΙΧΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ Η ΣΤΟΥΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥΣ ΗΓΕΤΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΑΝΙΔΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ;

Αγαπητοί μου, όπως με υπακούατε πάντοτε, το ίδιο να κάνετε και τώρα: Εργαστείτε με φόβο Θεού και δέος για τη σωτηρία σας, όχι μόνο όταν είμαι κοντά σας, αλλά πολύ περισσότερο τώρα που είμαι μακριά σας. (Προς Φιλιππίσιους 2:12)

Ο “καιρός της θλίψεως οποία ποτέ δεν έγινε” πρόκειται να μας επισκεφθεί πολύ σύντομα και έχουμε ανάγκη από μία εμπειρία που για την ώρα δεν κατέχομε, και που πολλοί δείχνουν μεγάλη

αδράνεια να αποκτήσουν. Συχνά συμβαίνει οι άνθρωποι να βλέπουν τις δοκιμασίες πολύ μεγαλύτερες από ότι είναι στην πραγματικότητα. Όμως αυτό δεν αληθεύει για την κρίσιμη περίσταση που μας περιμένει. Και η γονιμότερη ακόμη φαντασία δεν μπορεί να συλλάβει το μέγεθος των δεινοπαθημάτων. Την ώρα εκείνη της δοκιμασίας, κάθε ψυχή είναι υποχρεωμένη να σταθεί μόνη της στην παρουσία του Θεού. “Εάν ευρίσκοντο εν μέσω αυτής [της γής] Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιόν ούτε θυγατέρα· ούτοι μόνον ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών δια την δικαιοσύνην αυτών.” (Ιεζ. 14:20.)

**(20) ΑΝ ΕΝΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ
ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΠΟΙΟ
ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΜΑΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ;**

*Έτσι μας δώρισε τις πιο πολύτιμες και τις πιο μεγάλες υποσχέσεις, με τις οποίες θα γίνετε μέτοχοι της θείας φύσεως, και θα αποφύγετε τη φθορά που προκαλούν οι κοσμικές επιθυμίες.
(Β' Πέτρον 1:4)*

Οφείλουμε τώρα, σ' αυτή τη ζωή, να αποχωριστούμε από την αμαρτία με

την πίστη στο απολυτρωτικό αίμα του Χριστού. Ο πολύτιμος Λυτρωτής μας μας προσκαλεί να συνταυτιστούμε μαζί Του, να ενώσουμε την αδυναμία μας με τη δύναμή Του, την αναξιότητά μας με την αξία Του. Η πρόνοια του Θεού αποτελεί το σχολείο όπου πρέπει να διδαχθούμε την πραότητα και την ταπεινοφροσύνη του Ιησού. Ο Κύριος παρουσιάζει πάντοτε μπροστά μας όχι τον ευκολότερο, τον πιο ευχάριστο δρόμο που θα διαλέγαμε εμείς οι ίδιοι, αλλά τις πραγματικές αξίες της ζωής. Από εμάς εξαρτάται να συνεργαστούμε με τους παράγοντες που χρησιμοποιεί ο Ουρανός για το έργο της διάπλασης του χαρακτήρα μας κατά το θείο πρότυπο. Το καθήκον αυτό κανείς δεν μπορεί να το αγνοήσει ή να το παραμελήσει παρά μόνο με τρομερό κίνδυνο της ίδιας του ψυχής.

(21) ΤΙ ΤΡΕΙΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΟΥΝ ΤΑ ΠΛΗΘΗ;

*Αυτός ο άνομος θα έρθει με την ενέργεια του σατανά. Θα κάνει κάθε είδους θαυματουργικές δυνάμεις με απατηλά σημεία και τέρατα.
(Προς Θεσσαλονικείς 'B 2:9)*

Τρομακτικά υπερφυσικά φαινόμενα, σημεία της θαυματουργικής δύναμης των δαιμόνων, πρόκειται σε λίγο να παρουσιαστούν στον ουρανό. Τα πονηρά πνεύματα θα κατευθυνθούν “πρός τους βασιλείς της γης και της οικουμένης όλης,” για να τους παρασύρουν στην πλάνη και να τους εξωθήσουν να ενωθούν με το Σατανά στον ύστατο αγώνα του κατά του καθεστώτος του ουρανού. Τόσο οι άρχοντες όσο και ο λαός το ίδιο θα εξαπατηθούν από τις ενέργειες αυτές, θα παρουσιαστούν άτομα προσποιούμενα ότι είναι ο ίδιος ο Χριστός, και θα διεκδικούν τον τίτλο και τη λατρεία που ανήκουν στο Λυτρωτή του κόσμου. Θα εκτελούν θεραπευτικά θαύματα και θα ισχυρίζονται ότι έχουν δεχθεί θεϊκές αποκαλύψεις που θα αντιφάσκουν με τις μαρτυρίες των Γραφών.

(22) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ;

Γιατί θα εμφανιστούν ψευδομεσσίες και ψευδοπροφήτες, που θα κάνουν μεγάλα και φοβερά θαύματα, για να παραπλανήσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμα κι αυτούς που διάλεξε ο Θεός. (Κατά Ματθαίον 24:24)

Το κορύφωμα του μεγάλου δράματος της εξαπάτησης αποτελέσει η

προσωποποίηση του Χριστού από τον ίδιο το Σατανά. Από πολύ καιρό η εκκλησία αποβλέπει στην παρουσία του Σωτήρα για την ολοκληρωμένη εκπλήρωση των ελπίδων της. Τώρα ο μεγάλος απατεώνας θα κάνει να φανεί ότι ήρθε πράγματι ο Χριστός. Σε διάφορα μέρη της γης αυτός ο ίδιος ο Διάβολος κάνει την εμφάνισή του μεταξύ των ανθρώπων σαν μια ηγεμονική ύπαρξη με εκθαμβωτική λαμπρότητα σύμφωνα με την περιγραφή του Υιού του Θεού από τον Ιωάννη στην Αποκάλυψη (Κεφ. 1:13-15.) Τίποτε από ότι το ανθρώπινο μάτι αντίκρυσε ποτέ δεν ξεπερνάει τη δόξα που τον περιβάλλει. Μια θριαμβευτική κραυγή σχίζει τον αέρα: “Ήρθε ο Χριστός! Ήρθε ο Χριστός! Οι άνθρωποι πέφτουν κατά γης και τον προσκυνούν, ενώ αυτός υψώνει τα χέρια και τους ευλογεί το ίδιο όπως ο Χριστός ευλογούσε τους μαθητές Του όταν ήταν στη γη.

Η φωνή του είναι απαλή, υποτακτική, αλλά εξαιρετικά μελωδική. Με ήρεμο συμπνετικό τόνο εκθέτει μερικές από τις ίδιες ελκυστικές ουράνιες αλήθειες που ο Σωτήρας πρόφερε. Θεραπεύει τις ασθένειες των ανθρώπων και κατόπιν, υποδυόμενος πάντοτε το ρόλο του Χριστού, δηλώνει ότι το Σάββατο το άλλαξε στην Κυριακή και δίνει σε

όλους διαταγή να αγιάζουν την ημέρα που έχει ευλογήσει. Διακηρύττει ότι όσοι επιμένουν να αγιάζουν την έβδομη ημέρα βλασφημούν το όνομά του με την άρνησή τους να υπακούουν στους αγγέλους τους απεσταλμένους από αυτόν για να τους φέρουν το φως και την αλήθεια. Αυτή είναι η μεγάλη, η σχεδόν ακατανίκητη απάτη. Σαν τους Σαμαρείτες που εξαπατήθηκαν από το Σίμωνα το Μάγο, έτσι και τα πλήθη τώρα, από το μικρότερο μέχρι το μεγαλύτερο, συνεπαρμένοι από όλες αυτές τις μαγείες φωνάζουν: “Η δύναμις του Θεού η μεγάλη.” (Πράξ. 8:10.)

(23) ΤΙ ΘΑ ΑΠΟΤΡΕΨΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΕΞΑΠΑΤΗΘΟΥΝ;

Η μόνη απάντηση είναι: Κρατήστε τη διδασκαλία του Κυρίου και τη διδαχή του. Όποιος δεν ακολουθεί αυτή την προσταγή, γι’ αυτόν δεν υπάρχει ελπίδα. (Ησαΐας 8:20)

Ο λαός του Θεού όμως δεν θα παρασυρθεί. Τα λεγόμενα του ψευδόχριστου αυτού δεν συμφωνούν με τις Άγιες Γραφές. Η ευλογία του απευθύνεται στους προσκυνητές του θηρίου και της εικόνας του, στην τάξη ακριβώς εκείνη των ανθρώπων που,

κατά τα γραφικά δεδομένα, ο Θεός θα επισκεφτεί με τον άκρατο θυμό Του.

**(24) ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΕΠΕΛΘΕΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;**

*Τότε θα εμφανιστεί στον ουρανό το
σημάδι του Υιού του Ανθρώπου και θα
θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης· θα
δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται
πάνω στα σύννεφα του ουρανού, με
δύναμη και λαμπρότητα μεγάλη. Αυτός
θα στείλει τους αγγέλους του να
σαλπίσουν δυνατά και να συνάξουν
τους εκλεκτούς του από τα τέσσερα
σημεία του ορίζοντα, από το ένα άκρο
του κόσμου ως το άλλο. (Κατά
Ματθαίον 24:30-31)*

Επίσης δεν θα επιτραπεί στο Σατανά να μιμηθεί το θαυματικό τρόπο της παρουσίας του Χριστού. Ο Χριστός προειδοποίησε τους οπαδούς Του για τις προσπάθειες της απομίμησης του γεγονότος αυτού και περιέγραψε με λεπτομέρεια τον τρόπο της δευτέρας παρουσίας Του: “Θέλουσιν εγερθεί ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται, και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. ... Εάν λοιπόν είπωσι πρός υμάς, ιδού, εν τη ερήμω είναι μη εξέλθηγε· ιδού εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε. Διότι καθώς η

αστραπή εξέρχεται από ανατολών και φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου.” (Ματθ. 24:24-27. Επίσης 24:31, 25:31, Αποκ. 1:7, Α΄ Θεσ. 4:16-17.) Μία τέτοια παρουσία είναι αδύνατο να παραποιηθεί. Θα γνωστοποιηθεί σ’ ολόκληρη την οικουμένη και θα είναι ορατή από όλο τον κόσμο.

(25) ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΠΑΤΗΘΕΙ Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ;

Με κάθε είδους άνομα κι απατηλά μέσα θα παρασύρει όσους βαδίζουν προς την καταστροφή, επειδή δεν αγάπησαν την αλήθεια για να σωθούν. (Προς Θεσσαλονικείς ΄Β 2:10)

Μόνο όσοι ασχολήθηκαν στα σοβαρά με τη μελέτη των Αγίων Γραφών και δέχθηκαν την αγάπη της αλήθειας θα προστατευτούν από την απάτη που θα αιχμαλωτίσει τον κόσμο. Με τη μαρτυρία της Βίβλου θα μπορέσουν να ανακαλύψουν τον απατεώνα κάτω από το προσωπείο.

(26) ΤΙ ΤΡΕΙΣ ΠΑΓΙΔΕΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΑΣΤΕ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ;

Γιατί όλα όσα είναι του κόσμου –οι αμαρτωλές επιθυμίες του εγώ, η

*λαχτάρα ν' αποκτήσουμε ό,τι
βλέπουν τα μάτια μας, και η
υπεροψία πως κατέχουμε γήινα
αγαθά— δεν προέρχονται από τον
Πατέρα αλλά από τον αμαρτωλό
κόσμο. (Α Ιωάννου 2:16)*

Ο καιρός της δοκιμασίας έρχεται για όλους και με το κοσκίνισμα του πειρασμού θα φανερωθούν οι πραγματικοί Χριστιανοί. Είναι άραγε ο λαός του Θεού τόσο στερεά θεμελιωμένος στο λόγο Του ώστε να μη παρασυρθεί από αυτού του είδους τις ψευδαισθήσεις; Θα μείνει σε μια τέτοια κρίσιμη στιγμή προσκολλημένος στη Γραφή. αποκλειστικά και μόνο στη Γραφή; Ο Σατανάς θα κάνει ότι είναι δυνατό για να τους εμποδίσει να προετοιμαστούν για να αντιμετωπίσουν την ημέρα εκείνη. Θα δημιουργήσει καταστάσεις τέτοιες που να τους φράξει το δρόμο· να τους μπλέξει με γήινους θησαυρούς· να τους δημιουργήσει βαριές, κοπιαστικές ευθύνες, ώστε οι καρδιές τους να απορροφηθούν από τις μέριμνες αυτής της ζωής και η ημέρα της δοκιμασίας να τους έρθει σαν τον κλέφτη..

**(27) ΠΟΥ ΘΑ ΨΑΧΝΟΥΝ
ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ,**

ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ;

*αυτός θα κατοικήσει στα ψηλά, σε
φρούριο θα καταφύγει, πάνω σε
οχυρωμένο βράχο. Σε επάρκεια θα του
δίνουν το ψωμί και το νερό ποτέ δε θα
του λείψει. (Ησαΐας 33:16)*

Όταν το νομοθετικό διάταγμα των
ηγετών των διαφόρων χριστιανικών
κρατών στερήσει τους τηρητές του
Δεκαλόγου από την προστασία της
πολιτείας εγκαταλείποντάς τους στο
έλεος εκείνων που θέλουν την
καταστροφή τους. τότε ο λαός του Θεού
θα εγκαταλείψει τις πόλεις και τα χωριά
και, συγκεντρωμένος σε μικρές ομάδες,
θα ζητήσει καταφύγιο στα πιο ερημικά
και απομονωμένα μέρη. Πολλοί θα
βρουν άσυλο στα οχυρά των βουνών.
Όπως άλλοτε οι Χριστιανοί των
κοιλάδων του Πιδεμοντίου, θα κάνουν
και αυτοί αγιαστήριά τους τους υψηλούς
τόπους της γης και θα ευχαριστούν το
Θεό για τα “οχυρώματα των βράχων.”

(28) ΟΣΟΙ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΑΠΟ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΤΟΥΣ, ΠΟΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ;

*Αλλά λέει κι ο Κύριος: «Μπορεί τάχα η
μάνα το βρέφος της να λησμονήσει, και*

*να μη δείξει την αγάπη της στο
σπλάχνο της που γέννησε; Μα κι αν
ακόμη εκείνες λησμονήσουν, δε θα σε
λησμονήσω εγώ.»Να, κοίτα, εγώ μες
στις παλάμες των χεριών μου σε
ζωγράφισα· τα τείχη σου δεν τα αφήνω
απ' τα μάτια μου. (Ησαΐας 49:15-16)*

*»Γι' αυτό, να τι λέει ο Κύριος, ο
Θεός του Ισραήλ: “πραγματικά είχα
υποσχεθεί ότι η οικογένειά σου, η
συγγένεια του πατέρα σου θα ήταν
ιερείς μου για πάντα. Τώρα όμως,
εγώ ο Κύριος λέω: Μακριά από μένα
κάτι τέτοιο! Εγώ θα τιμήσω αυτούς
που με τιμούν· κι αυτοί που με
καταφρονούν θα ντροπιαστούν. (Ά
Σαμουήλ 2:30)*

Πολλοί όμως προερχόμενοι από όλα
τα έθνη και όλες τις κοινωνικές τάξεις,
ανώτεροι ή κατώτεροι πλούσιοι ή
φτωχοί, μαύροι ή λευκοί θα γίνουν
αντικείμενα τις πιο άδικης και σκληρής
μεταχείρισης. Φρικτές μέρες θα είναι
αυτές για τους εκλεκτούς του Θεού:
αλυσοδεμένοι, κλεισμένοι πίσω από τα
σίδερα της φυλακής, καταδικασμένοι να
εκτελεστούν αφήμένοι να χαθούν από
την ασιτία μέσα σε σκοτεινά, απαίσια
μπουντρούμια. Κανένα ανθρώπινο αυτί
δεν αφουγκράζεται τα βογγητά τους,
κανένα ανθρώπινο χέρι δεν κινείται
πρός βοήθεια τους.

Είναι δυνατόν όμως να λησμονήσει ο Θεός το λαό Του την ώρα αυτή της δοκιμασίας; Λησμόνησε μήπως το Νώε όταν οι τιμωρές κρίσεις Του έπληξαν τους προκατακλυσμιαίους; Λησμόνησε το Λώτ όταν η φωτιά κατέβηκε από τον ουρανό για την καταστροφή των πόλεων της πεδιάδας; Λησμόνησε τον Ιωσήφ ανάμεσα στους ειδωλολάτρες της Αιγύπτου; Λησμόνησε τον Ηλία απειλούμενο από την ορκωτή απόφαση της Ιεζάβελ να συμεριστεί την τύχη των προφητών του Βάαλ; Λησμόνησε τον Ιερεμία μέσα στο σκοτεινό και καταθλιπτικό βόρβορο της φυλακής του; Λησμόνησε τους γενναίους τρεις εφήβους μέσα στο φλογερό καμίνι, ή το Δανιήλ στη σπηλιά των λιονταριών;

Οι εχθροί μπορούν να ρίξουν το λαό του Θεού στις φυλακές. Αλλά οι τοίχοι των φυλακών δεν μπορούν να εμποδίσουν την ψυχική επικοινωνία τους με το Χριστό. Εκείνος που παρακολουθεί όλη την αδυναμία τους και που γνωρίζει την κάθε δοκιμασία τους, είναι ανώτερος από όλες τις δυνάμεις της γης. Αγγελοι θα σταλούν κοντά τους, φέρνοντας μέσα στα μοναχικά κελιά τους το φως και την ειρήνη του ουρανού. Κλείνοντας μέσα τους άτομα με ένα τέτοιο θησαυρό πίστης, οι φυλακές μετατρέπονται σε παλάτια. Οι σκοτεινοί τοίχοι τους θα φωτιστούν

με το φως του ουρανού, όπως οι φυλακές των Φιλίππων όταν ο Παύλος και ο Σίλας μεσάνυχτα προσεύχονταν και υμνωδούσαν το Θεό.

(29) ΠΩΣ ΑΥΤΟΣ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΟΥ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟΥΣ ΑΣΕΒΕΙΣ;

Γιατί ο Κύριος θα εμφανιστεί όπως στο όρος Περασίμ, θα θυμώσει όπως στην κοιλάδα της Γαβαών· και θα πραγματοποιήσει το έργο του, έργο παράδοξο· θα εκτελέσει την πράξη του, πράξη μυστηριώδη. (Ησαΐας 28:21)

Οι τιμωρίες του Θεού θα επισκεφτούν αυτούς που επιδιώκουν να καταδυναστεύσουν και να εξοντώσουν το λαό Του. Η μεγάλη του Θεού μακροθυμία προς τους ασεβείς αποθρασύνει τους ανθρώπους στο να παρανομούν· η τιμωρία τους όμως είναι σίγουρη και φοβερή λόγω της μεγάλης της επιβράδυνσης.. . . Για τον ευσπλαχνικό Πατέρα μας το έργο της τιμωρίας είναι έργο παράδοξο. “Ζώ Εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού.” (Ιεζ. 33:11.)

“ο Κύριος είναι οίκτιρμων και ελεήμων, μακρόθυμος, και πολυέλεος και αληθινός . . συγχωρών ανομίαν και παράβασιν και αμαρτίαν,” αλλά και

“ουδόλως αθώνων τον ένοχον.” (Εξ 34:6,7.) “ο Κύριος είναι μακρόθυμος και μέγας εις ισχύν και ουδόλως θέλει αθώωσει τον ασεβή.” (Ναούμ 1:3).

Θα υπερασπιστεί το κύρος του ποδοπατημένου νόμου Του εκτελώντας τρομερές πράξεις δικαιοσύνης. Η δριμύτητα της ανταπόδοσης που επιφυλάσσεται στους παραβάτες μπορεί να υπολογιστεί από τη διατακτική στάση του Θεού να προβεί στην εκτέλεση της δικαιοσύνης. Ένα έθνος που το ανέχθηκε επί πολύ και που δεν θα πατάξει παρά μόνο όταν κατά τους θεϊκούς υπολογισμούς θα έχει ξεπεράσει τα όρια της παρανομίας του, τελικά θα πιεί το ποτήρι της οργής που δεν θα περιέχει ούτε ίχνος ευσπλαχνίας.

(30) ΤΙ ΕΠΤΑ ΦΟΒΕΡΕΣ ΠΛΗΓΕΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΘΑ ΠΛΗΞΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ;

*Έφυγε ο πρώτος κι άδειασε τη φιάλη του στη γη. Και παρουσιάστηκε μια επώδυνη και κακοήθης πληγή σ' όσους ανθρώπους είχαν το σημάδι του θηρίου και προσκυνούσαν το άγαλμά του.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 16:2)*

Ο δεύτερος άγγελος άδειασε τη φιάλη του στη θάλασσα. Το νερό έγινε σαν το

*αίμα νεκρού, και κάθε ζωντανή
ύπαρξη στη θάλασσα πέθανε.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 16:3)*

*Ο τρίτος άδειασε τη φιάλη του στα
ποτάμια και στις νεροπηγές, και το
νερό έγινε αίμα. (Αποκάλυψη Ιωάννου
16:4)*

*Ο τέταρτος άγγελος άδειασε τη φιάλη του
πάνω στον ήλιο· δόθηκε τότε στον ήλιο η
άδεια να κατακάψει τους ανθρώπους.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 16:8)*

*Ο πέμπτος άδειασε τη φιάλη του στο
θρόνο του θηρίου. Σκοτάδι τότε
απλώθηκε πάνω στο βασίλειό του, κι οι
άνθρωποι δάγκωναν τη γλώσσα τους
από τον πόνο. (Αποκάλυψη Ιωάννου
16:10)*

*Ο έκτος άδειασε τη φιάλη του στον
ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη. Το
ποτάμι ξεράθηκε, κι έτσι ετοιμάστηκε
ο δρόμος για την επίθεση των
βασιλιάδων της Ανατολής.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 16:12)*

*Ξέσπασαν τότε αστραπές, φωνές και
βροντές, κι έγινε μεγάλος σεισμός,
τέτοιος που δεν είχε γίνει από τότε που
δημιουργήθηκε ο άνθρωπος πάνω στη
γη· τόσο μεγάλος ήταν ο σεισμός.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 16:18)*

Μόλις παύσει στο αγιαστήριο η μεσιτεία του Χριστού, τότε ο άκρατος θυμός του Θεού που απειλούσε όσους προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, ή δέχονται το χάραγμά του θα ξεσπάσει επάνω τους. (Αποκ. 14:9-10.) Οι πληγές της Αιγύπτου. λίγο πριν ο Θεός λυτρώσει το λαό Του Ισραήλ, είχαν κοινά χαρακτηριστικά με τις πληγές που θα πέσουν στον κόσμο λίγο πριν από την τελειωτική λύτρωση του λαού του Θεού.

... .” Όσο φοβερές και αν φαίνονται οι πληγές αυτές αποδείχνουν πληρέστατα τη δικαιοσύνη του Θεού. Ο άγγελος του Θεού διακηρύττει: “Δίκαιος είσαι. Κύριε, διότι έκρινας ταύτα.” Επειδή αίμα αγίων και προφητών εξέχεαν, και αίμα έδωκας εις αυτούς να πίωσι διότι άξιοι είναι.” (Αποκ. 16:2-6.) Καταδικάζοντας σε θάνατο το λαό του Θεού θεωρούνται εξίσου ένοχοι για το αίμα τους, σαν να το είχαν χύσει με τα χέρια τους. Κατά παρεμφερή τρόπο ο Χριστός ανακήρυξε τους Ιουδαίους της εποχής Του ένοχους για το αίμα όλων των αγίων από τον καιρό του Αβελ μέχρι των ημερών του. Επειδή το ίδιο πνεύμα τους κατείχε και ήταν έτοιμοι να μιμηθούν τους δολοφόνους εκείνους των προφητών. Οι πληγές αυτές δεν έχουν παγκόσμια έκταση ειδική θα αφανίζονταν ολόκληρος ο πληθυσμός της γης. Οποσδήποτε θα είναι οι πιο

θανατηφόρες μάστιγες που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα. Όλες οι προηγούμενες τιμωρίες του Θεού προς τους ανθρώπους μέχρι το κλείσιμο του καιρού αυτού της προθεσμίας ήταν ανάμικτες με μία δόση ευσπλαχνίας. Συνηγορώντας το αίμα του Χριστού προφύλαγε στο παρελθόν τους αμαρτωλούς από του να τιμωρηθούν με την ακριβή ποσολογία της ενοχής τους. Στις τελευταίες όμως αυτές μάστιγες η οργή του Θεού ξεσπάει αμιγής, χωρίς κανένα ίχνος ευσπλαχνίας.

**(31) ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΣΕΒΕΙΣ
ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ
ΤΙ ΘΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ
ΤΟΥΣ;**

Αυτός που βαδίζει με δικαιοσύνη και που μιλάει μ' ευθύτητα, εκείνος που περιφρονεί το κέρδος που βγαίνει από εκβιασμό, αυτός που αποκρούει τη δωροδοκία, εκείνος που κλείνει τ' αυτιά του σ' όσους του προτείνουν φόνους και τα μάτια του κλείνει για να μη συγκατανεύει στο κακό, αυτός θα κατοικήσει στα ψηλά, σε φρούριο θα καταφύγει, πάνω σε οχυρωμένο βράχο. Σε επάρκεια θα του δίνουν το ψωμί και το νερό ποτέ δε θα του λείψει. (Ησαΐας 33:15-16)

Οι πιστοί του Θεού δεν θα αποτελέσουν εξαίρεση στις κακουχίες αυτές. Παρόλο όμως ότι θα διώκονται και θα ταλαιπωρούνται, θα υποβληθούν σε στερήσεις και θα αισθανθούν την έλλειψη τροφής, δεν θα εγκαταλειφθούν αβοήθητοι. Ο ίδιος Θεός που φρόντισε για τις ανάγκες του Ηλία, δεν θα αγνοήσει ούτε ένα από τα αυτοθυσιαζόμενα παιδιά Του. Εκείνος που μετράει τις τρίχες της κεφαλής τους, θα μεριμνήσει γι' αυτούς και στον καιρό της πείνας αυτοί θα χορτασθούν. Ενώ οι ασεβείς θα πεθαίνουν από την πείνα και το λοιμό, οι δίκαιοι θα τεθούν κάτω από την προστασία των αγγέλων που θα πληρούν όλες τους τις ανάγκες. Για τον “περιπατούντα εν δικαιοσύνη” ισχύει η υπόσχεση: “Άρτος θέλει δοθή εις αυτόν· το υδὼρ αυτού θέλει εἶσθαι βέβαιον.”

(32) ΟΤΑΝ ΕΧΑΣΕ ΟΛΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΛΠΙΔΑ, ΟΠΩΣ Ο ΙΑΚΩΒ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ;

*Όταν είδε ότι δεν μπορούσε να νικήσει τον Ιακώβ, τον χτύπησε καθώς πάλευαν στην κλείδωση του μηρού του και εξαρθρώθηκε ο γοφός του.
(Γένεσις 32:26)*

Και όμως στα ανθρώπινα μάτια θα φανεί ότι ο λαός του Θεού σύντομα θα

σφραγίσει τη μαρτυρία του με το αίμα του όπως έγινε με τους μάρτυρες πριν από αυτούς. Και αυτοί οι ίδιοι θα αρχίσουν να φοβούνται ότι ο Κύριος θα επιτρέψει να καταναλωθούν από τους εχθρούς τους. Αυτός είναι καιρός τρομερής αγωνίας. Μέρα και νύχτα βρουν στο Θεό για απολύτρωση.

Οι αμαρτωλοί θριαμβεύουν και η σαρκαστική κατακραυγή ακούγεται: “Που είναι τώρα η πίστη σας; Αν είσθε ο πραγματικός λαός του Θεού, γιατί δεν σας λυτρώνει από τα χέρια μας;” Αλλά αυτοί που περιμένουν αναλογίζονται τον Ιησού να ψυχορραγεί πάνω στο σταυρό και τους αρχιερείς και τους άρχοντες να καγχάζουν περιπαιχτικά από κάτω: “Άλλους έσωσεν. Εαυτόν δεν δύναται να σώση αν ήναι βασιλεύς του Ισραήλ, ας καταβή τώρα από του σταυρού, και θέλομεν πιστεύσει εις Αυτόν.” (Ματθ. 27:42.)

Σαν τον Ιακώβ, όλοι τους αγωνίζονται και αυτοί με το Θεό. Η εσωτερική τους πάλη είναι ζωγραφισμένη στην έκφρασή τους. Όλων τα πρόσωπα είναι χλωμά. Δεν σταματούν όμως τις ένθερμες ικεσίες τους.

**(33) ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΝΕΘΕΣΕΙ Ο
ΘΕΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ
ΠΙΣΤΩΝ ΤΟΥ;**

*Αυτός διατάζει τους αγγέλους του
για χάρη σου, να σε φυλάνε όπου κι αν
πας. (Ψαλμοί 91:11)*

Αν οι άνθρωποι μπορούσαν να δουν
με τα πνευματικά τους μάτια, θα
διέκριναν πλήθη αγγέλων,
καταπληκτικούς σε δύναμη, να
στρατοπεδεύουν ολόγυρα από αυτούς
που διατήρησαν το λόγο της υπομονής
του Χριστού. Με τρυφερή συμπάθεια οι
άγγελοι αυτοί παρακολούθησαν τη
θλίψη τους και ακροάστηκαν τις
προσευχές τους. Περιμένουν ένα λόγο
από τον Αρχηγό τους. για να τους
αποσπάσουν από τον κίνδυνο.

Χρειάζεται όμως να περιμένουν λίγο
ακόμη. Ο λαός του Θεού πρέπει να πιεί
το ποτήρι και να βαπτισθεί το βάπτισμα
του Σωτήρα. Αυτή ακριβώς η τόσο
επώδυνη χρονοτριβή είναι η
σπουδαιότερη απάντηση στις προσευχές
τους. Καθώς αγωνίζονται να περιμένουν
με εμπιστοσύνη τη θεϊκή επέμβαση,
πρέπει ταυτόχρονα να ενασκήσουν την
πίστη, την ελπίδα και την υπακοή που
ελάχιστα εξήσκησαν κατά τη
θρησκευτική τους πείρα. Αλλά χάρη
των εκλεκτών ο καιρός της δοκιμασίας
θα συντμηθεί. “Ο δε Θεός δεν θέλει
κάμει εκδίκησιν των εκλεκτών Αυτού,
των βοόντων προς Αυτόν ημέραν και
νύκτα; Σας λέγω ότι θέλει κάμει την
εκδίκησιν αυτών ταχέως.” (Λουκ.

18:7,8.) Το τέλος θα έρθει συντομότερα από ότι περιμένουν οι άνθρωποι. Το σιτάρι θα συγκεντρωθεί και θα δεθεί σε δεμάτια προοριζόμενο για την αποθήκη του Θεού. Τα ζιζάνια θα μαζευτούν και αυτά σε σωρούς προορισμένους για τις φλόγες του εξολοθρεμού.

(34) ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ, ΤΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΘΑ ΕΚΠΛΗΡΩΘΕΙ;

*Στ' αριστερά σου χίλιοι θα πεθάνουν,
χιλιάδες δέκα στα δεξιά σου,
μα εσένα δε θα σ' εύρει το κακό.
(Ψαλμοί 91:7)*

Πιστοί στο καθήκον τους, οι ουράνιοι φρουροί εξακολουθούν τη βάρδια τους. Αν και σε ένα γενικό διάταγμα η ακριβής ημερομηνία της θανάτωσης των νομοταγών οπαδών του Θεού έχει προσδιοριστεί, σε μερικές περιπτώσεις όμως οι εχθροί τους θα επισπεύσουν τις κυρώσεις του διατάγματος, και θα επιδιώξουν να τους εκτελέσουν πριν την καθορισμένη ώρα. Κανείς όμως δεν μπορεί να διεισδύσει ανάμεσα στους πανίσχυρους φρουρούς που παραστέκουν γύρω από κάθε πιστή ψυχή. Μερικοί δέχονται την επίθεση την ώρα που εγκαταλείπουν βιαστικά τις πόλεις και τα χωριά. Αλλά τα όπλα τα

υψωμένα εναντίον τους αχρηστεύονται
και πέφτουν κατά γης σαν νάταν
καλαμένια. Άλλους τους υπερασπίζονται
άγγελοι μετασχηματισμένοι σε
πολεμιστές.

Το βλέμμα του Θεού, περιτρέχοντας
τους μακρινούς αιώνες, στηρίχτηκε με
εμπιστοσύνη επάνω στην κρίσιμη αυτή
περίοδο που θα περάσει ο λαός Του,
όταν οι επίγειες δυνάμεις θα
παραταχθούν εναντίον του. Όπως οι
εξόριστοι αιχμάλωτοι, θα αισθάνονται
το φόβο ότι θα πεθάνουν ή από την
ασιτία ή από τη βία. Αλλά ο Πανάγαθος
Θεός που χώρισε την Ερυθρά θάλασσα
μπροστά στο λαό του Ισραήλ θα δείξει
τη μεγάλη Του δύναμη και θα θέσει
τέρμα στην αιχμαλωσία τους.

“Θέλουσιν είσθαι Εμού, λέγει ο Κύριος
των δυνάμεων, εν τη ημέρα εκείνη, όταν
Εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμό Μου· και
θέλω σπλαχνισθή αυτούς, καθώς
σπλαχνίζεται άνθρωπος τον υιόν αυτού,
όστις δουλεύει αυτόν” (Μαλ. 3:17.

Αν σ’ αυτή την περίσταση
επιτρεπόταν στους μάρτυρες του
Χριστού να χύσουν ελεύθερα το αίμα
τους. αυτό δεν θα ωφελούσε όπως το
αίμα προγενέστερων μαρτύρων που
χύθηκε σαν σπόρος για τη συγκομιδή
του Θεού. Η πιστότητά τους αυτή δεν
θα γινόταν μαρτυρία να πειστούν άλλοι
για την αλήθεια. Επειδή η ακαμψία της
ανθρώπινης καρδιάς απώθησε τα

κύματα της ευσπλαχνίας σε σημείο που δεν επανέρχονται πια. Αν αφήνονταν τώρα οι δίκαιοι να πέσουν λεία στα χέρια του εχθρού τους, αυτό θα αποτελούσε το θρίαμβο του άρχοντα του σκότους Ο Ψαλμωδός λέγει: “Εν ημέρα συμφοράς θέλει με κρύψει εν τη σκηνή Αυτού- θέλει με κρύψει εν τω αποκρύφω της σκηνής Αυτού.” (Ψαλμ. 27:5.)

Και ο Χριστός προσθέτει: “Ελθέ, λαέ Μου. είσελθε εις τα ταμεία σου, και κλείσον τας θύρας σου οπίσω σου κρύφθητι δια ολίγον καιρόν, εωσού παρέλθῃ ἡ οργή. Διότι. ιδού. ο Κύριος εξέρχεται από του τόπου Αυτού δια να παιδεύσῃ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἕνεκεν τῆς ανομίας αὐτῶν.” (Ησ. 26:20-21.) Ἐνδοξη προμηνύεται ἡ ἀπολύτρωση ἐκείνων που καρτερικὰ περίμεναν τὸν ἐρχομὸν Του και που τὰ ὀνόματά τους ἔχουν καταχωρηθεῖ στο βιβλίο τῆς ζωῆς.

Αγαπῶ τὸν Κύριο με ὅλην τὴν καρδιά μου. Προσεύχομαι ὅτι υπολογίζομαι στο πλευρό του ὅταν προαγγεῖλει, «Εκεῖνος που εἶναι δίκαιος ας γίνῃ ἀκόμα πιο δίκαιος.»

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιτος

Τώρα συνειδητοποιῶ ὅτι ὁ Σατανὰς εἶναι, ὅπως ἓνα λιοντάρι, ζητώντας κάποιον νὰ καταπιεῖ. Προσεύχομαι με

σοφία να συνεχίσω να μελετώ και να αποδεχθώ το Λόγο του Θεού για να αποφύγω τις απάτες που ο Σατανάς θα εκδηλώσει τις τελευταίες στιγμές της ιστορίας αυτού του κόσμου.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιςτος

Είμαι ευγνώμων στο Θεό που θα μας προειδοποιήσει τη μεγάλη «ώρα του προβλήματος» που θα έρθει σε αυτούς που τιμούν τις θείες εντολές Του.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιςτος

Προσεύχομαι ότι ο Θεός θα βελτιώσει τον χαρακτήρα μου και θα ενισχύσει την πίστη μου έτσι, με τη χάρη Του, θα μπορώ να ξεπεράσω τα προβλήματα για τη δόξα Του.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιςτος

Στην αγάπη και την πίστη, εγώ με εμπιστοσύνη έχω δώσει τα πάντα στα χέρια του Θεού. Προσεύχομαι ότι από την θαυματουργή διατήρηση της ζωής ή σε μαρτυρικό θάνατο, θα με χρησιμοποιήσει για να δοξάσει το όνομά Του.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιςτος

Μάθημα 11

Η απολυτρωση του λαου του θεου

Όταν οι ανθρώπινοι νόμοι
παύσουν να προστατεύουν αυτούς
που τιμούν το νόμο του Θεού, θα
κινητοποιηθεί σε διάφορες
ταυτόχρονα χώρες του κόσμου μία
οργανωμένη εξέγερση για την
εξολόθρευσή τους. Όταν θα πλησιάζει
η καθορισμένη από το διάταγμα
προθεσμία, οι άνθρωποι θα
συνωμοτήσουν για να ξεριζώσουν τη
μισητή αίρεση. Θα ληφθεί η απόφαση
να καταφερθεί σε μια ορισμένη νύχτα
ένα καίριο πλήγμα ώστε να
αποσοβηθεί οριστικά η φωνή της
διαφωνίας και του ελέγχου.

(1) ΤΙ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΠΙΣΤΟΙ ΘΑ ΑΞΙΩΘΟΥΝ;

*Επειδή τήρησες το λόγο μου κι έδειξες
υπομονή, γι' αυτό κι εγώ θα σε
διαφυλάξω όταν θα έρθει η ώρα του
τελικού πειρασμού, που θ' αποτελέσει
τη μεγάλη δοκιμασία για τον κόσμο,
για όλους τους κατοίκους της γης.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 3:10)*

Ο λαός του Θεού—άλλοι
κλεισμένοι στα κελιά της φυλακής,
άλλοι κρυμμένοι σε απομονωμένα
κρησφύγετα στα δάση και στα βουνά—
εξακολουθεί να επικαλείται τη θεϊκή
προστασία, ενώ σε κάθε συνοικία
οπλισμένες ομάδες ανθρώπων,
καθοδηγούμενες από στρατιές πονηρών
αγγέλων, καταρτίζονται για το
εξολοθρευτικό τους έργο. Τώρα
ακριβώς, την κρίσιμη αυτή ώρα του
εσχάτου κινδύνου, ο Θεός του Ισραήλ
θα επέμβει για την απελευθέρωση των
εκλεκτών Του. Ο Κύριος λέγει: “Εις
εσάς θέλει είσθαι άσμα, καθώς εν τη
νυκτί πανηγυριζομένης εορτής, και
ευφροσύνη καρδίας, καθώς ότε υπάγωσι
... διά να έλθωσιν εις το όρος του
Κυρίου πρόσ τον Ισχυρόν του Ισραήλ.
Και θέλει κάμει ο Κύριος να ακουσθή η
δόξα της φωνής Αυτού, και θέλει δείξει
την κατάβασιν του βραχίονος Αυτού,

μετά της αγανακτήσεως του θυμού, και της φλογός του κατατρώγοντος πυρός, των εκτιναγμών και της ανεμοζάλης, και των λίθων της χαλάζης.” (Ησ. 30:29.30).

Με θριαμβικές κραυγές, με καγχασμούς και αναθεματισμούς, πλήθη πονηρών ανθρώπων ετοιμάζονται να ορμήσουν επάνω στη λεία τους. Ακριβώς εκείνη την ώρα, ένα πυκνό σκοτάδι, πυκνότερο από τη σκοτεινότερη νύχτα, σκεπάζει τη γη. τότε ένα ουράνιο τόξο, ακτινοβολώντας από τη δόξα του Θεού, διαγράφεται στον ουρανό και φαίνεται να περικυκλώνει κάθε προσευχόμενη ομάδα των πιστών. Ξαφνικά τα εξοργισμένα πλήθη καθηλώνονται. Οι χλευαστικές φωνές τους σβήνουν. Τα αντικείμενα της φονικής μανίας τους λησμονούνται. Ατενίζοντας το σύμβολο της διαθήκης του Θεού, καταλαμβάνονται από κακά προαισθήματα και το μόνο που ζητούν είναι να προφυλαχθούν από την εκθαμβωτική του λάμψη.

(2) ΠΟΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΧΑΡΑΣ ΘΑ ΑΝΑΠΗΔΗΣΟΥΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ;

Τη μέρα εκείνη θε να πουν:

*«Αυτός είν’ ο Θεός μας,
σ’ αυτόν ελπίσαμε και μας έσωσε.*

*Αυτός είναι ο Κύριος, σ' αυτόν
ελπίσαμε. Τώρα ας χαρούμε κι ας
πανηγυρίσουμε γιατί αυτός μας σώζει.
(Ησαΐας 25:9)*

Από το λαό του Θεού ευδιάκριτα ακούγεται μία μελωδική φωνή που λέει: “Κοιτάξτε προς τα πάνω” και στρέφοντας τα μάτια προς τον ουρανό, αντικρύζουν το τόξο της επαγγελίας. Τα μαύρα απειλητικά σύννεφα που σκέπαζαν το στερέωμα χωρίζονται και όπως ο Στέφανος, ατενίζουν και αυτοί τη δόξα του Θεού και τον Υιό του ανθρώπου καθισμένο στο θρόνο Του. Στη θεϊκή μορφή Του διακρίνουν τα ίχνη της ταπεινωτικής θυσίας Του και από τα χείλη Του ακούν να απευθύνεται στην παρουσία του Πατέρα και των αγίων αγγέλων η αίτηση: “Εκείνους τους οποίους Μοι έδωκας, θέλω όπου είμαι Εγώ να είναι και εκείνοι μετ’ Εμού.” (Ιωάν. 17:24.).

Η μελωδική και θριαμβευτική φωνή ακούγεται και πάλι: “Ερχονται! έρχονται! άγιοι, άσπιλοι και αμόλυντοι. Φύλαξαν το λόγο της υπομονής Μου. Θα βαδίσουν μεταξύ των αγγέλων.” Από τα ωχρά, τρεμάμενα χείλη των ακλόνητων αυτών πιστών βγαίνουν νικητήριες κραυγές.

**(3) ΠΟΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ
ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ;**

Ο έβδομος άγγελος άδειασε τη φιάλη του στον αέρα, κι από το θρόνο μέσα στο ναό του ουρανού βγήκε μια δυνατή φωνή που έλεγε: «Έγινε». (Αποκάλυψη Ιωάννου 16:17)

Μεσάνυχτα ο Θεός φανερώνει τη δύναμή Του για την απελευθέρωση του λαού Του. Ο ήλιος παρουσιάζεται ξαφνικά λάμποντας με όλη του τη δόξα. Σημεία και τέρατα αλληλοδιαδέχονται το ένα το άλλο με γοργό ρυθμό. Φοβισμένοι και κατάπληκτοι οι ασεβείς ατενίζουν τη σκηνή, ενώ οι δίκαιοι παρακολουθούν με ιεροπρεπή χαρά τα σημεία της απολύτρωσής τους. Κάθε στοιχείο του φυσικού κόσμου φαίνεται να έχει ξεφύγει από την τροχιά του. Οι ποταμοί σταματούν να τρέχουν. Πελώρια μαύρα σύννεφα σηκώνονται και συγκρούονται το ένα με το άλλο. Στη μέση του σκυθρωπού ουρανού διακρίνεται ένας φωτεινός χώρος απερίγραπτης λαμπρότητας, από όπου η φωνή τη Θεού ακούγεται καθαρή σαν “φωνή υδάτων πολλών,” λέγοντας: “Έτελέσθη.”

(4) ΤΙ ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΘΑ ΕΠΙΦΕΡΕΙ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Ξέσπασαν τότε αστραπές, φωνές και βροντές, κι έγινε μεγάλος σεισμός, τέτοιος που δεν είχε γίνει από τότε που

**δημιουργήθηκε ο άνθρωπος πάνω στη
γη· τόσο μεγάλος ήταν ο σεισμός.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 16:18)**

Στο άκουσμα της φωνής αυτής
σείονται ουρανός και γη. . . Το
στερέωμα φαίνεται να ανοιγοκλείνει. Η
δόξα του θρόνου του Θεού
παρουσιάζεται αστραποβολώντας. Τα
βουνά σείονται από θεμέλια, σαν την
καλαμιά στο φύσημα του ανέμου, και
πελώριοι βράχοι σκορπίζονται προς
όλες τις κατευθύνσεις. Ακούγεται ένας
υπόκωφος κρότος προμηνύοντας το
ξέσπασμα της καταιγίδας Η θάλασσα
χτυπιέται με λύσσα. Τα ουρλιαχτά του
τυφώνα ακούγονται σαν φωνές
δαιμόνων που εξαπολύονται σε
εξολοθρευτική αποστολή. Ολόκληρη η
γη κλονίζεται και εξογκώνεται σαν
φουρτουνιασμένη θάλασσα. Η
επιφάνειά της σχίζεται. Φαίνεται να
γκρεμίζεται από θεμέλια. Οροσειρές
ολάκερες καταπίνονται. Κατοικημένα
νησιά καταποντίζονται λιμάνια,
πραγματικά Σόδομα αμαρτίας,
σαρώνονται από τα αφρισμένα κύματα.

“Βαβυλών η μεγάλη ήλθεν εις
ενθύμησιν ενώπιον του Θεού, δια να
δώση εις αυτήν το ποτήριον του οίνου,
του θυμού της οργής Αυτού.” (Αποκ.
16:19.) Και “χάλαζα μεγάλη έως ενός
ταλάντου,” (Εδ. 21,) συμπληρώνει το
έργο της καταστροφής. Οι πόλεις οι πιο

ξακουστές του κόσμου, ισοπεδώνονται. Τα αρχοντικά παλάτια, άντρα της επιδεικτικής σπατάλης του πλούτου των μεγάλων της γης για τον αυτοδοξασμό τους, σωριάζονται σε ερείπια μπροστά στα μάτια τους. Οι τοίχοι των φυλακών γκρεμίζονται και ο λαός του Θεού, κρατημένος αιχμάλωτος για την πίστη του, ελευθερώνεται..

(5) ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

*Νάτος, έρχεται μέσα στα σύννεφα
και θα τον δούνε όλοι,
ακόμα κι όσοι τον κεντήσαν με τη
λόγχη, και θα θρηνήσουν εξαιτίας του
όλοι οι λαοί της γης. Ναι, σίγουρα θα
γίνει αυτό! (Αποκάλυψη Ιωάννου 1:7)*

Τάφοι ανοίγονται και “πολλοί εκ των κεκοιμημένων αγίων εν τω χώματι της γής ... εγείρονται, οι μέν εις αιώνιον ζωήν. οι δε εις ονειδισμόν και εις καταισχύνην αιώνιον.” (Δαν. 12:2.) Όλοι όσοι έχουν πεθάνει με την πίστη στην αγγελία του τρίτου αγγέλου βγαίνουν δοξασμένοι από τους τάφους τους για να ακούσουν τη διακήρυξη της συνθήκης της ειρήνης του Θεού με τους πιστούς τηρητές του νόμου Του. “Και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν Αυτόν.” (Αποκ. 1:7,) και εκείνοι που κοροΐδευαν

και χλεύαζαν την επιθανάτια αγωνία του Χριστού, καθώς και του λαού Του. ανασταίνονται για να Τον ατενίσουν μέσα στη δόξα Του και να δουν τις τιμές που απονέμονται στους νομοταγείς και υπάκουους

(6) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ, ΚΑΘΩΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΟΥΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

*κι έλεγαν στα βουνά και στα βράχια:
«Πέστε πάνω μας και κρύψτε μας απ’
αυτόν που κάθεται στο θρόνο κι από την
οργή του Αρνίου. (Αποκάλυψη Ιωάννου
6:16)*

Ο ουρανός εξακολουθεί να είναι σκεπασμένος από πυκνά σύννεφα. Πότε-πότε όμως ο ήλιος γλιστράει ανάμεσά τους μοιάζοντας με το τιμωρό μάτι του Παντοκράτορα Θεού. Μανιασμένες αστραπές διασχίζουν τους ουρανούς και περιβάλλουν τη γη με γιγαντιαίες φλόγες. Και πάνω από τους τρομερούς βρυχηθμούς της βροντής, μυστηριώδεις αγριωπές φωνές αγγέλλουν την τύχη των αμαρτωλών. Τα λόγια που προφέρονται δεν γίνονται αντιληπτά από όλους. Οι ψευτοδιδάσκαλοι όμως

τα καταλαβαίνουν με όλη τους τη σημασία.

Εκείνοι που λίγο πριν ακόμη ήταν τόσο απερίσκεπτοι, τόσο κομπαστικοί και προκλητικοί, τόσο απορροφημένοι από τη σκληρότητά τους προς το νομοταγή λαό του Θεού, κυριεύονται τώρα από σαστιμάρα και φρίττουν από φόβο. Οι γοερές κραυγές τους ξεχωρίζουν ανάμεσα από τον πάταγο των στοιχείων της φύσης. Οι δαίμονες αναγνωρίζουν τη θεότητα του Χριστού και τρέμουν αντιμετωπίζοντας τη δύναμή Του, ενώ οι άνθρωποι, κατειλημμένοι από έξαλλο φόβο, σέρνονται στο χώμα ικετεύοντας για έλεος.

(7) ΠΟΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΘΩΡΙΑΜΒΟΥ ΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΘΑ ΑΝΤΗΧΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ;

Στον πρωτοψάλτη· για τη συγγένεια του Κορέ· τραγούδι όπως το «Αλαμώθ» (Παρθένες). Είν' ο Θεός για μας καταφύγιο και δύναμη· στάθηκε στις ανάγκες μας βοήθεια σπουδαία. Γι' αυτό και δε φοβόμαστε όταν σαλεύει η γη κι αλλάζουν θέση τα βουνά του ωκεανού τα βάθη. (Ψαλμοί 46:1-3)

Ανάμεσα από μια ρωγμή στα σύννεφα, ακτινοβολεί ένα άστρο με καταπληκτική λαμπρότητα, όπως

παρουσιάζεται σε αντίθεση με το βαθύ σκοτάδι. Στους πιστούς φέρνει ελπίδα και χαρά, αλλά για τους παραβάτες του νόμου του Θεού σημαίνει οργή και συμφορά. Εκείνοι που τα θυσίασαν όλα για το Χριστό είναι τώρα ασφαλείς, προφυλαγμένοι μέσα στο μυστικό θάλαμο της σκηνής του Κυρίου. Δοκιμάσθηκαν και απέδειξαν στον κόσμο και στους καταφρονητές της αλήθειας την πιστότητά τους προς Εκείνον που έδωσε τη ζωή Του γι' αυτούς. Θαυμάσια μεταλλαγή έχουν υποστεί όσοι απτόητοι διετήρησαν την ακεραιότητά τους, αντιμετωπίζοντας το θάνατο. Ελευθερώθηκαν ξαφνικά από τη μαύρη τυραννία ανθρώπων μετασχηματισμένων σε δαιμόνους. Τα πρόσωπά τους, πριν από λίγο ωχρά, φοβισμένα και καταβεβλημένα, τώρα λάμπουν από θαυμασμό, πίστη και αγάπη. Οι φωνές τους υψώνονται σ' ένα θριαμβευτικό ύμνο

(8) ΤΙ ΘΑ ΑΝΤΗΧΕΙ ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ;

*Οι ουρανοί κηρύττουν τη δικαιοσύνη του· Θεός είναι ο κριτής αυτός.
(Διάψαλμα) (Ψαλμοί 50:6)*

Ενώ τα με ευλάβεια και εμπιστοσύνη αυτά τα λόγια ανέρχονται προς το Θεό, τα σύννεφα αποσύρονται,

και ανάμεσα από το αγριωπό στερέωμα, δεξιά και αριστερά, παρουσιάζεται σε αντίθεση ο ξάστερος ουρανός με απερίγραπτη ακτινοβολία. Η ένδοξη λαμπρότητα της ουράνιας πόλης ξεχύνεται από τις μισανοιγμένες πύλες της. Διακρίνεται τότε ένα χέρι στον ουρανό κρατώντας δύο λίθινες πλάκες πτυσσόμενες σαν βιβλίο. Όπως αναφέρει ο προφήτης: “Οι ουρανοί θέλουσιν αναγγέλει την δικαιοσύνην Αυτού· διότι ο Θεός Αυτός είναι ο κριτής.” (Ψαλμ 50:6.) Αυτός ο άγιος νόμος, η δικαιοσύνη του Θεού, που ανάμεσα στις βροντές και φλόγες του Σινά γνωστοποιήθηκε σαν οδηγός της ανθρώπινης ζωής, αποκαλύπτεται τώρα στους ανθρώπους σαν κανόνας της κρίσης του Θεού.

Το χέρι ανοίγει τις διπλωμένες πλάκες και τότε παρουσιάζονται οι εντολές του Δεκαλόγου χαραγμένες με πύρινη γραφίδα. Είναι τόσο καθαρογραμμένες, που όλοι μπορούν να τις διαβάσουν. Η μνήμη αφυπνίζεται, το σκότος της διαφωνίας και της δεισιδαιμονίας διασκορπίζεται από του καθενός τη σκέψη, και οι δέκα εντολές του Θεού. σύντομες, περιεκτικές και αυθεντικές παρουσιάζονται μπροστά στα μάτια όλων των κατοίκων της γης.

(9) ΤΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΘΑ

ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ ΤΡΟΜΟ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ;

*Ουσία του λόγου σου, η αξιοπιστία,
κι είναι αιώνιες όλες οι δίκαιες
αποφάσεις σου. (Ψαλμοί 119:160)*

Είναι αδύνατο να περιγράψει ο τρόμος και η απόγνωση αυτών που καταπάτησαν το λόγο του Θεού. Ο Κύριος τους έδωσε το λόγο Του. Μπορούσαν να παραβάλουν το χαρακτήρα τους με αυτόν και να αναγνωρίσουν τις ατέλειές τους ενώ υπήρχε ακόμη καιρός για μεταμέλεια και για επανόρθωση. Αλλά για να εξασφαλίσουν την εύνοια του κόσμου παραγκώνησαν τα διατάγματά του, διδάσκοντας και άλλους να γίνουν παραβάτες. Επεδίωξαν να εξαναγκάσουν το λαό του Θεού να βεβηλώσει το Σάββατό Του. Τώρα καταδικάζονται από τον ίδιο αυτό νόμο που καταφρόνησαν. Τρομοκρατημένοι βλέπουν τώρα καθαρά ότι είναι αδικαιολόγητοι. Μόνοι τους διάλεξαν ποιόν προτίμησαν να υπηρετήσουν και να λατρεύσουν. “Τότε θέλετε επιστρέψει, και διακρίνει μεταξύ δικαίου και ασεβούς, μεταξύ του δουλεύοντος τον Θεόν και του μη δουλεύοντος Αυτόν.” (Μαλ 318)

**(10) ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΝΑ
ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΜΟΙΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΑΥΤΗ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΧΑΜΕΝΟΥΣ;**

*Αν αποφασίσω ότι ένας ασεβής το
δίχως άλλο θα πεθάνει κι εσύ δεν τον
ειδοποιήσεις, και δεν πεις τίποτα για
να τον αποτρέψεις από τον κακό του
δρόμο για να ζήσει, αυτός θα πεθάνει
εξαιτίας της ανομίας του· εγώ όμως θα
ζητήσω ευθύνη από σένα για το
θάνατό του. Αλλά αν ειδοποιήσεις τον
ασεβή κι αυτός δεν μεταστραφεί από
την ασέβειά του και δεν αλλάξει τρόπο
ζωής, αυτός θα πεθάνει εξαιτίας της
ανομίας του· ενώ εσύ θα έχεις γλιτώσει
τη ζωή σου. (Ιεζεκιήλ 3:18-19)*

Οι εχθροί του νόμου του Θεού, από
τους ιερωμένους μέχρι τους ελάχιστα
καθιερωμένους, βλέπουν τη σημασία
της αλήθειας και του καθήκοντος κάτω
από νέο φως Πολύ αργά
αντιλαμβάνονται ότι το Σάββατο της
τετάρτης εντολής είναι η σφραγίδα του
ζώντος Θεού. Πολύ αργά ανακαλύπτουν
την πραγματική φύση της δικής τους
κίβδηλης ημέρας αργίας και το
αμμουδερό θεμέλιο πάνω στο οποίο
οικοδόμησαν. Αναγνωρίζουν ότι
υπήρξαν θεομάχοι. Θρησκευτικοί
καθοδηγητές έστειλαν ψυχές στην

απώλεια, ενώ διατείνονταν ότι τις οδηγούσαν στις πύλες του Παραδείσου. Μόνο την ημέρα αυτή των τελικών λογαριασμών ·θα φανερωθεί πόσο τεράστια είναι η ευθύνη αυτών που κατέχουν ιερά αξιώματα, και πόσο τρομερά είναι τα αποτελέσματα της απείθειάς τους. Μόνο στην αιωνιότητα θα μπορέσει να υπολογιστεί σωστά η απώλεια και μιας μόνο ανθρώπινης ψυχής Φοβερή η μοίρα εκείνου που θα ακούσει από τον Κύριό του: “Υπαγε, δούλε πονηρέ.”

(11) ΠΟΥ ΘΑ ΕΙΔΩΘΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ;

«Είμαι», του λέει ο Ιησούς, «όπως μόνος σου το είπες. Και σας λέω πως σύντομα θα δείτε τον Υιό του Ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά του Θεού και να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού». (Κατά Ματθαίον 26:64)

Σε λίγο παρουσιάζεται στο ανατολικό μέρος του ουρανού ένα μικρό μαύρο σύννεφο, περίπου όσο είναι η μισή ανθρώπινη παλάμη. Είναι το σύννεφο που περιβάλλει το Σωτήρα και που η μακρινή απόσταση του προσδίδει αυτή τη μαυριδερή όψη. Ο λαός του Θεού το αναγνωρίζει σαν το σημείο του Υιού του ανθρώπου. Με επιβλητική σιωπή στρέφουν τα βλέμματά τους προς

το μέρος του και το παρακολουθούν να πλησιάζει στη γη, διαρκώς πιο φωτεινό και ένδοξο μέχρι που ξεδιαλέγεται ένα μεγάλο, λευκό σύννεφο, με βάση του μια φαντασμαγορία σαν εξολοθρευτική φωτιά και με θόλο του το ουράνιο τόξο της διαθήκης.

Ο Ιησούς ελαύνει έφιππος σαν αήττητος κατακτητής, όχι πια σαν “Άνθρωπος Θλίψεων” για να πιεί το πικρό ποτήρι της αισχύνης και του πόνου, αλλά έρχεται νικητής του ουρανού και της γης για να κρίνει ζώντες και νεκρούς. “Πιστός και Αληθινός,” “κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη.” Και “τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ακολουθούσιν Αυτόν.” (Αποκ. 19:11,14.) Ένα αναρίθμητο πλήθος αγίων αγγέλων Τον συνοδεύουν στην πορεία Του, ψάλλοντας τροπάρια ουράνιας μελωδίας. Το στράτευμα πλημμυρίζει από “χιλιάδες χιλιάδων και μυριάδες μυριάδων” μορφών που ακτινοβολούν.

(12) ΠΩΣ Ο ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

*Ο Θεός έρχεται από τη Θαιμάν,
ο Άγιος Θεός από το όρος
Φαράν. (Διάψαλμα) Η λαμπρότητά του
φωτίζει τους ουρανούς και η δόξα του
γεμίζει τη γη. Η λάμψη του είναι σαν*

*το φως του ήλιου, ακτίνες λαμπερές
σκορπιούνται από το χέρι του,
όπου κρυμμένη είν' η δύναμή του.
(Αββακούμ 3:3-4)*

Καμία ανθρώπινη πένα θα μπορούσε ποτέ να περιγράψει τη σκηνή αυτή. Κανένας ανθρώπινος νούς είναι ικανός να συλλάβει τη λαμπρότητά της. “Εκάλυψεν ουρανούς η δόξα Αυτού και της αιnéσεως Αυτού ήτο πλήρης η γή και η λάμψις Αυτού ήτο ως φώς.” (Αββ. 3:3-4.” Καθώς το ζωντανό αυτό σύννεφο πλησιάζει στη γη, το κάθε ανθρώπινο μάτι διακρίνει τον Αρχηγό της ζωής. Κανένα ακάνθινο στεφάνι δεν παραμορφώνει τώρα το ιερό εκείνο κεφάλι, αλλά ένα ένδοξο διάδημα είναι τοποθετημένο στο άγιο μέτωπό Του. Η όψη Του είναι φωτεινότερη από την εκθαμβωτική λάμψη του μεσημβρινού ηλίου. “Και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν Αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα, Βασιλεύς Βασιλέων και Κύριος κυρίων.” (Αποκ. 19:16.)

**(13) ΠΩΣ Ο ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο
ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ
ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΓΟΝΟΣ;**

*Λοιπόν, σταθείτε μια στιγμή και
αναρωτηθείτε: Μπορεί ένας άντρας να
γεννήσει παιδί; Βλέπω όμως τους*

άντρες να κρατούν την κοιλιά τους με τα χέρια τους, σαν τη γυναίκα που κοιλοπονάει, κι ολονών τα πρόσωπα είναι ωχρά. Αλίμονο! Τι τρομερή θα είναι η μέρα κείνη! Άλλη δεν θα 'ναι σαν κι αυτήν. Θλίψης καιρός για τους Ισραηλίτες, που ωστόσο θα σωθούν. (Ιερεμίας 30:6-7)

Στην παρουσία Του, “πάντα τα πρόσωπα εστράφησαν προς ωχρίασιν.” Οι καταφρονητές της θεϊκής ευσπλαχνίας κυριεύονται από τον τρόμο μιας αιώνιας απόγνωσης. “Η καρδιά διαλύεται, και τα γόνατα κλονίζονται, ... τα δε πρόσωπα πάντων είναι αποσβολωμένα.” (Ιερ. 30:6, Ναούμ 2:10.) Οι δίκαιοι τρέμοντας αναφωνούν: “Τις δύναται να σταθή;” Η αγγελική υμνωδία διακόπτεται και ένα διάστημα απόλυτης σιγής ακολουθεί. Κατόπιν ακούγεται η φωνή του Ιησού. “Αρκεί εις εσάς η χάρις Μου.” Τότε τα πρόσωπα των δικαίων φωτίζονται, χαρά πλημμυρίζει την κάθε καρδιά και οι άγγελοι επαναλαμβάνουν την υμνωδία τους πλησιάζοντας όλο και περισσότερο στη γη.

(14) ΠΟΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΘΑ ΕΚΠΛΗΡΩΘΕΙ;

*«Είμαι», του λέει ο Ιησούς, «όπως
μόνος σου το είπες. Και σας λέω πως
σύντομα θα δείτε τον Υιό του
Ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά του
Θεού και να έρχεται πάνω στα σύννεφα
του ουρανού». (Κατά Ματθαίον 26:64)*

Είναι ύστερα και εκείνοι που
ενέπαιξαν το Χριστό κατά τη μεγάλη
Του ταπείνωση. Με συγκλονιστική
δύναμη τα λόγια του Πονεμένου
Εκείνου έρχονται στη θύμησή τους
όταν, ορκισμένος από τον αρχιερέα
έκανε την επίσημη ανακοίνωση: “Εις το
εξής θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου
καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως, και
ερχόμενον επί των νεφελών του
ουρανού.” (Ματθ. 26:64.) Τώρα Τον
ατενίζουν μέσα στη δόξα Του και ακόμη
θα Τον ιδούν σε λίγο “καθήμενον εκ
δεξιών της δυνάμεως.”

Εκείνοι που Τον χλεύαζαν για τον
ισχυρισμό Του ότι είναι Υιός του Θεού,
μένουν τώρα άναυδοι. Εκεί βρίσκεται ο
κομπαστικός Ηρώδης που,
περιπαίζοντας το βασιλικό τίτλο του
Χριστού, διέταξε τους χλευαστές
στρατιώτες του να Τον στέψουν
βασιλιά. Εκεί είναι τα ίδια εκείνα άτομα
των οποίων τα βέβηλα χέρια Του
φόρεσαν την κόκκινη χλαμύδα,
τοποθέτησαν το ακάνθινο στεφάνι στο
άγιο μέτωπό Του και το περιπαικτικό
σκήπτρο στο ασάλευτο χέρι Του και οι

οποίοι γονάτισαν μετά μπροστά Του σε στάση βλάσφημης κοροϊδίας. Αυτοί που ράπισαν και έφτυσαν στο πρόσωπο του Άρχοντα της ζωής στρέφουν τώρα αλλού τα μάτια για να αποφύγουν το διαπεραστικό Του βλέμμα και προσπαθούν να κρυφθούν από τη συντριπτική δόξα της παρουσίας Του. Αυτοί που έμπηξαν τα καρφιά στα χέρια και στα πόδια Του, ο στρατιώτης που τρύπησε με τη λόγχη το πλευρό Του, ατενίζοντας τώρα τα σημάδια εκείνα, κυριεύονται από τρόμο και τύψεις.

Στη ζωή όλων αυτών που απορρίπτουν την αλήθεια, έρχονται στιγμές όπου η συνείδηση κάποτε ξυπνά, όπου η θύμηση ανακαλεί επώδυνες αναμνήσεις μιας υποκριτικής ζωής και η ψυχή βασανίζεται και ματαιοπονεί με τύψεις. Που μπορεί όμως η κατάσταση αυτή να συγκριθεί με τις τύψεις εκείνης της ημέρας “όταν ο φόβος επέρχεται ως ερήμωσις, και η καταστροφή εφορμά ως ανεμοστρόβιλος!” (Παρ. 1:27.) Αυτοί που επεδίωξαν να εξοντώσουν το Χριστό και τον πιστό λαό Του, τους αντικρύζουν τώρα μέσα στη δόξα που τους περιβάλλει. Καθηλωμένοι από το φόβο, ακούν τις ζωνχές χαρούμενες φωνές των αγίων: “Ιδού, ούτος είναι ο Θεός ημών· περιεμείναμεν Αυτόν, και θέλει σώσει ημάς.” (Ησ. 25:9.).

**(15) ΠΟΙΑ ΚΡΑΥΓΗ ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ
ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΟΣΟ Ο
ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΛΕΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΣ
ΝΕΚΡΟΥΣ ΣΤΗ ΖΩΗ;**

*Θάνατε, πού είναι το κεντρί της
δύναμής σου; Άδη, πού είναι η νίκη
σου (Προς Κορινθίους Α' 15:55)*

Και μέσα σ' αυτή την αναταραχή της γης, στη λάμψη της αστραπής και στο βρυχηθμό της βροντής, η φωνή του Υιού του Θεού καλεί τους κοιμωμένους αγίους. Παρατηρεί τους τάφους των δικαίων και, υψώνοντας μετά τα χέρια προς τον ουρανό, ο Χριστός τους κράζει: “Ξυπνήστε, ξυπνήστε, ξυπνήστε, σείς που κοιμάστε στη γή και σηκωθείτε!” Τη φωνή αυτή θα την ακούσουν οι νεκροί απ' άκρη σ' άκρη της γης. Και όσοι την ακούν θα ζήσουν. Ολόκληρη η γη θα αντηχήσει από τον ήχο των βημάτων της ατέλειωτης εκείνης στρατιάς από κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό. Βγαίνουν από τη φυλακή του Άδη, ντυμένοι με την ένδοξη αθανασία, αναφωνώντας: “Που, θάνατε το κέντρον σου; που άδη η νίκη σου;” (Α' Κορ. 15:55.) Και οι ζώντες δίκαιοι, μαζί με τους αναστημένους αγίους, ενώνουν τις φωνές τους σε μια παρατεταμένη χαρούμενη νικητήρια κραυγή

(16) ΤΙ ΑΛΛΑΓΗ ΘΑ ΣΥΜΒΕΙ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ;

*σε μια στιγμή, όσο θέλει το μάτι για ν' ανοιγοκλείσει, όταν ηχήσει η σάλπιγγα των έσχατων καιρών. Θ' ακουστεί ο ήχος της σάλπιγγας, κι αμέσως οι νεκροί θα επιστρέψουν στη ζωή άφθαρτοι, κι εμείς οι ζωντανοί θ' αλλάξουμε το παλιό με ένα νέο σώμα. Πρέπει αυτό που είναι φθαρτό να μεταμορφωθεί σε άφθαρτο, κι αυτό που είναι θνητό να γίνει αθάνατο.
(Προς Κορινθίους Α' 15:52-53)*

Όλοι βγαίνουν από τους τάφους τους με το ίδιο παράστημα που είχαν όταν κατέβηκαν σ' αυτούς. Ο Αδάμ, διακρίνεται ανάμεσα στο πλήθος των αναστημένων από τη μεγαλόπρεπη μορφή και το ψηλό του ανάστημα, κατά τι χαμηλότερος από τον Υιό του Θεού. Παρουσιάζει χτυπητή αντίθεση με τους αντιπροσωπευτικούς τύπους των κατοπινών γενεών. Αυτή είναι η μόνη ένδειξη του μεγάλου εκφυλισμού του ανθρωπίνου γένους. Όλοι όμως βγαίνουν από τους τάφους με την ίδια ικμάδα και το σφρίγος της αιώνιας νειότης.

Στην αρχή ο άνθρωπος είχε πλαστεί κατά την ομοιότητα του Θεού, όχι μόνο ομοιότητα του χαρακτήρα αλλά και των φυσικών χαρακτηριστικών. Η αμαρτία

παραμόρφωσε και σχεδόν εξολοκλήρου
εξάλειψε την εικόνα αυτή της θεϊκής
ομοιότητας. Ο Χριστός όμως ήρθε στον
κόσμο για να αποκαταστήσει κάθε υ
που είχε χαθεί. Αυτός θα
μετασχηματίσει τα ευτελή σώματά μας
σύμφωνα με το δικό Του ένδοξο σώμα.
Το θνητό και φθαρτό σώμα, το
ασχημισμένο και μολυσμένο από την
αμαρτία, αποκτά την ομορφιά, την
τελειότητα και την αθανασία. Όλες οι
ατέλειες και οι δυσμορφίες αφήνονται
στον τάφο. Όταν θα ξαναποκτήσουν
τα δικαίωμα να συμμετέχουν στον
καρπό του δένδρου της ζωής του
Εδεμικού κήπου που για τόσους
αιώνες στερήθηκαν, οι λυτρωμένοι
“θα αυξηθούν” και πάλι (Μαλ. 4:12)
σύμφωνα με το τέλειο παράστημα της
ανθρώπινης φυλής κατά την
πρωταρχική της δόξα.

Τα τελευταία υπολείμματα της
κατάρας της αμαρτίας θα εξαλειφτούν
και οι πιστοί του Χριστού θα
εμφανιστούν “εν τη ωραιότητι Κυρίου
του Θεού ημών,” αντανakλώντας την
τέλεια διανοητική, ψυχική και
σωματική εικόνα του Κυρίου τους. Ω
θαυμαστή απολύτρωση! Πόσον καιρό
απετέλεσε το θέμα της ομιλίας, το
αντικείμενο της ελπίδας, το σκοπό της
καρτερικής προσμονής, χωρίς ποτέ να
έχει πλάγια κατανοηθεί.

**(17) ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΕΙ Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ
ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ
ΑΛΛΑΓΗ;**

*Έπειτα, εμάς που θα είμαστε ακόμα
στη ζωή, θα μας αρπάξουν σύννεφα
μαζί μ' εκείνους, για να
προϋπαντήσουμε τον Κύριο στον αέρα
κατά τον ερχομό του· κι έτσι θα
είμαστε για πάντα μαζί με τον Κύριο.
(Προς Θεσσαλονικείς 4:17)*

Οι ζώντες δίκαιοι μεταμορφώνονται
“εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού.” Με
το κέλευσμα του Θεού περιβάλλονται τη
δόξα. Τώρα τους απονέμεται η
αθανασία και μαζί με τους
αναστημένους αγίους υψώνονται από τη
γή για να συναντήσουν τον Κύριό τους
στον αέρα. Άγγελοι συνάγουν “τους
εκλεκτούς Αυτού εκ των τεσσάρων
ανέμων, απ’ άκρων ουρανών έως άκρων
αυτών.” Μικρά παιδιά φέρονται από
τους αγίους αγγέλους στην αγκαλιά των
μητέρων τους. Φίλοι, χωρισμένοι για
πολύ καιρό από το θάνατο, ξανασμίγουν
για να μη χωριστούν ποτέ πια και
ανταμωμένοι ανεβαίνουν με χαρούμενα
άσματα στην πόλη του Θεού.

**(18) ΤΙ ΘΑ ΜΟΥΓΚΡΙΣΕΙ Ο
ΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ
ΜΑΣ, ΣΤΟΥΣ ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΥΣ
ΤΟΥ;**

Κι όταν έρθει ο Χριστός, ο αρχηγός όλων των ποιμένων, θα πάρετε το αμάραντο στεφάνι της δόξας. (Α' Πέτρου 5:4)

Πριν μπούν στην πόλη του Θεού, ο Σωτήρας προσφέρει στους οπαδούς Του τα σύμβολα της νίκης και τους απονέμει τα διακριτικά του βασιλικού τους αξιώματος. Αστραφτοκοπούν οι τάξεις των πιστών καθώς ανεβαίνουν παρατεταγμένες σε ημικύκλιο ολόγυρα από το Βασιλιά τους. Η μεγαλόπρεπη μορφή Του προεξέχει πάνω από αγίους και αγγέλους και η όψη Του ακτινοβολεί γεμάτη καλοκάγαθη αγάπη. Από το αναρίθμητο πλήθος των λυτρωμένων, κάθε βλέμμα προσηλώνεται επάνω Του. κάθε μάτι ατενίζει τη δόξα Εκείνου του οποίου “το πρόσωπον ήτο τόσον άδοξον παρά παντός ανθρώπου, και το είδος Αυτού παρά των υιών των ανθρώπων.”

Με το ίδιο Του το χέρι ο Χριστός τοποθετεί στα κεφάλια των πιστών το στεφάνι της δόξας. Για τον καθένα υπάρχει ένα ξέχωρο στεφάνι πάνω στο οποίο βρίσκεται “όνομα νέον γεγραμμένον” (Αποκ. 2:17,) καθώς και η επιγραφή, “Αγιασμός εις τον Κύριον.” Σε κάθε χέρι τοποθετείται το δάφνινο κλαδί του νικητή και μία αστραφτερή άρπα. Τότε, στο σύνθημα των αρχηγών αγγέλων, κάθε χέρι αγγίζει επιδέξια τις

χορδές της άρπας που σκορπά γλυκιά μουσική, σε πλούσια μελωδική συμφωνία. Κάθε καρδιά πάλλεται από ανέκφραστη αγαλλίαση και κάθε φωνή υψώνεται σε αίνο ευγνωμοσύνης: “Εισ τον αγαπήσαντα ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών με το αίμα Αυτού, και όστις έκαμεν ημάς βασιλείς και ιερείς εις τον Θεόν και Πατέρα Αυτού· εις Αυτόν εΐη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων.” (Αποκ. 1:5-6.)

(19) ΤΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΘΑ ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ;

Θα πει τότε ο βασιλιάς σ’ αυτούς που βρίσκονται δεξιά του: “ελάτε, οι ευλογημένοι απ’ τον Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία που σας έχει ετοιμαστεί απ’ την αρχή του κόσμου. (Κατά Ματθαίον 25:34)

Το πλήθος των λυτρωμένων φθάνει μπροστά στην Αγία Πόλη. Ο Ιησούς ανοίγει διάπλατα τους μαργαριταρένιους πυλώνες και τα έθνη που φύλαξαν την αλήθεια εισέρχονται. Εκεί αντικρύζουν τον Παράδεισο του Θεού, την κατοικία του Αδάμ στην εποχή της αθωότητάς του. Και τότε η φωνή εκείνη, η μελωδικότερη από κάθε μουσική που

έφθασε ποτέ σε ανθρώπινο αυτί,
ακούγεται να λέει: “Ο αγώνας έληξε.”
“Έλθετε, οι ευλογημένοι του Πατρός
Μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένον
εις εσάς βασιλείαν από καταβολής
κόσμου.”

Τώρα βρίσκει την εκπλήρωσή της η
προσευχή του Χριστού για τους
οπαδούς Του: “Εκείνους τους οποίους
Μοι έδωκας, θέλω όπου είμαι Εγώ, να
είναι και εκείνοι μετ’ Εμού.” “Τους
κατενώπιον της δόξης Αυτού αμώμους
εν αγαλλιάσει,” (Ιούδ. 24,) ο Χριστός
τους παρουσιάζει στον Πατέρα σαν
τίμημα του αίματός Του λέγοντας: “Ιδού
Εγώ και τα παιδιά τα οποία Μοι
έδωκας.” “Εκείνους τους οποίους Μοι
έδωκας εφύλαξα.” Ω, τα θαυμαστά
αποτελέσματα της απολυτρωτικής
αγάπης! Η εκστατική εκείνη στιγμή
κατά την οποία ο αιώνιος Πατέρας,
βλέποντας τους λυτρωμένους, αντικρίζει
την εικόνα Του, αποκαταστημένη από
τη δυσμορφία της αμαρτίας και
απαλλαγμένη από τη φθορά - το
ανθρώπινο στοιχείο σε τέλεια πάλι
αρμονία με το θεϊκό πρωτότυπο! Με
ανέκφραστη αγάπη ο Ιησούς υποδέχεται
τους πιστούς Του στη “χαρά του
Κυρίου” τους. Η χαρά του Σωτήρα είναι
να δει στην ένδοξη βασιλεία Του τις
ψυχές που απέκτησαν τη σωτηρία τους
με τη δική Του αγωνία και ταπείνωση.
Οι λυτρωμένοι πάλι συμμερίζονται τη

χαρά Του όταν, ανάμεσα στο πλήθος των αγίων, διακρίνουν αυτούς που δέχθηκαν το Χριστό χάρη στις δικές τους προσευχές, προσπάθειες και στοργικές θυσίες. Όπως συγκεντρώνονται γύρω από το μεγάλο, λευκό θρόνο, ανεκκλάλητη χαρά πλημμυρίζει τις καρδιές τους, θεωρώντας αυτούς που οι ίδιοι είχαν οδηγήσει στο Χριστό, καθώς και άλλους που εκείνοι πάλι έφεραν σ' Αυτόν, και άλλους ακόμη που ακολούθησαν, ώστε όλοι μαζί να καταλήξουν στο λιμάνι της ευδαιμονίας όπου εναποθέτουν τα διαδήματα τους στα πόδια του Χριστού και Τον δοξολογούν στον αέναο κύκλο των ατελεύτητων αιώνων.

(20) ΠΟΙΑ ΟΜΑΔΑ ΘΑ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕΙ ΕΝΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΕΠΑΙΝΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΥΤΡΩΤΗ ΤΟΥΣ;

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες τραγουδούσαν μπρος στο θρόνο και μπρος στα τέσσερα όντα και στους πρεσβυτετέρους ένα καινούριο άσμα, που κανείς άλλος πάνω στη γη δεν μπορούσε να μάθει,

***εκτός από τους ίδιους που είχαν
λυτρωθεί. (Αποκάλυψη Ιωάννου
14:3)***

Επάνω στην κρυστάλλινη θάλασσα που απλώνεται μπροστά από το θρόνο, τη θάλασσα ανάμικτη από γυαλί και φωτιά—τόσο πολύ αστραφτοκοπάει από την αντανάκλαση της δόξας του Θεού—έχει συγκεντρωθεί ο ιδιαίτερος όμιλος εκείνων που “ενίκησαν κατά του θηρίου και κατά της εικόνας αυτού, και κατά του χaráγματος αυτού και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού.” (Αποκ. 15:2.) Επάνω στο όρος Σιών, μαζί με το Αρνίο “έχοντες κιθάρας του Θεού,” στέκουν οι “εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ... οίτινες ηγοράσθησαν από των ανθρώπων.” Τότε τα πλήθη ακούν την “φωνήν εκ του ουρανού, ως φωνήν υδάτων πολλών, και ως φωνήν βροντής μεγάλης ... φωνήν κιθαρωδών οίτινες εκιθάριζον με τας κιθάρας αυτών και έψαλλον ως ωδήν νέαν ενώπιον του θρόνου.” (Αποκ. 14:1-3.) Την ωδή αυτή κανείς άλλος δεν μπορεί να τη μάθει εκτός από τις εκατόν σαράντα τέσσερεις χιλιάδες. Είναι ο ύμνος του Μωϋσή και του Αρνίου (Αποκ. 15:3,)—ένας ύμνος απολυτρωτικός. Μόνο οι εκατόν σαράντα τέσσερεις χιλιάδες μπορούν να τη μάθουν επειδή είναι ο ύμνος της προσωπικής τους πείρας, μιας πείρας

τέτοιας που ποτέ καμία ομάδα δεν έχει δοκιμάσει. “Ούτοι είναι οι ακολουθούντες το Αρνίον όπου αν υπάγη.” Έχουν μεταφερθεί από τη γη, διαλεγμένοι ανάμεσα στους ζώντες και θεωρούνται “απαρχή εις τον Θεόν και το Αρνίον.” (Αποκ. 14:4.) “Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης.” (Αποκ. 7:14.)

(21) ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΛΥΤΡΩΜΕΝΩΝ;

Τότε ένας από τους πρεσβυτέρους μού είπε: «Ποιοι είναι αυτοί που φορούν λευκή στολή κι από πού ήρθαν;» Εγώ του απάντησα: «Κυρίέ μου, εσύ ξέρεις». Τότε αυτός μου είπε: «Αυτοί είναι εκείνοι που πέρασαν το μεγάλο διωγμό· έπλυναν τη στολή τους και τη λεύκαναν με το αίμα του Αρνίου. (Αποκάλυψη Ιωάννου 7:13-14)

Είναι εκείνοι που δε μολύνθηκαν με γυναίκες, δηλαδή οι παρθένοι. Είναι εκείνοι που ακολουθούν το Αρνίο όπου κι αν πάει. Απ’ όλη την ανθρωπότητα αυτοί έχουν λυτρωθεί ως πρώτη προσφορά στο Θεό και στο Αρνίο. (Αποκάλυψη Ιωάννου 14:4)

“Πέρασαν τον καιρό της θλίψης, θλίψης τέτοιας που ποτέ δεν ξανάγινε αφ’ ότου υπήρξε έθνος επί της γης. Υπέμειναν την αγωνία της θλίψης του καιρού του Ιακώβ. Επέζησαν χωρίς την παρουσία του Μεσίτη τον καιρό που έπεφταν οι τιμωρές πληγές του Θεού. Απολυτρώθηκαν όμως επειδή “έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου” (Αποκ. 7:14,) και “εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος· διότι είναι άμωμοι ενώπιον του θρόνου του Θεού.” (Αποκ. 14:5.)

“Δια τούτο είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού, και λατρεύουσιν Αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ Αυτού· και ο καθημένος επί του θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ’ αυτούς.” (Αποκ. 7:15.) Είδαν τη γη να αφανίζεται από την πείνα και το λοιμό· είδαν τον καυτερό ήλιο να καυματίζει με τα θανατηφόρα έλκη τους ανθρώπους και αυτοί οι ίδιοι πέρασαν από κακουχίες, από πείνα και από δίψα. Αλλ’ όμως “δεν θέλουσι πεινάσει πλέον, ουδέ, θέλουσι διψήσει πλέον, ουδέ θέλει πέσει επ’ αυτούς ο ήλιος, ουδέ κανέν καύμα. Διότι το Αρνίον το αναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάνει αυτούς, και οδηγήσει αυτούς εις ζώσας πηγάς υδάτων· και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών.” (Αποκ. 7:16-17.)

**(22) ΠΟΙΑ ΑΡΧΗ ΠΟΥ
ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΣΤΙΧΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΥΣ ΝΑ
ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΝ ΤΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΛΥΤΡΩΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ
ΣΥΜΠΛΗΝ;**

*Επειδή όμως δεν είχαν να τα
επιστρέψουν, τα χάρισε και στους δυο.
Πες μας λοιπόν, ποιος από τους δυο θα
του χρωστάει μεγαλύτερη
ευγνωμοσύνη;» Ο Σίμων αποκρίθηκε:
«Νομίζω εκείνος στον οποίο χάρισε τα
περισσότερα». «Ορθά έκρινες», του είπε
ο Ιησούς· (Κατά Λουκάν 7:42-43)*

Σε κάθε εποχή οι εκλεκτοί του
Σωτήρα διδάχθηκαν την παιδεία και την
πειθαρχία μέσα στο σχολείο της
δοκιμασίας. Βάδισαν στο στενό
μονοπάτι της ζωής. Καθορίσθηκαν μέσα
στο καμίνι της θλίψης. Αντικρούστηκαν,
μισήθηκαν και συκοφαντήθηκαν χάρη
του Χριστού. Τον ακολούθησαν
ανάμεσα στις πιο επώδυνες
συγκρούσεις. Υπέστησαν θυσίες και
γεύτηκαν πικρές απογοητεύσεις. Από
προσωπική σκληρή πείρα γνώρισαν σε
όλο της το πλάτος, της αμαρτίας το
κακό, τη δύναμη, την ενοχή, τη
συμφορά και γι' αυτό την
αποστρέφονται. Η αναγνώριση της
ανυπολόγιστης θυσίας που απαιτήθηκε

για την εκρίζωσή της, τους καθιστά ταπεινούς και γεμίζει την καρδιά τους με ευγνωμοσύνη και δοξολογία η οποία είναι αδύνατο να υπολογιστεί από όσους δεν έπεσαν ποτέ στην αμαρτία. Αγαπούν πολύ επειδή πολύ έχουν συγχωρηθεί. Επειδή υπήρξαν συμμετέτοχοι των παθημάτων του Χριστού, κρίνονται άξιοι να συμμετέχουν και στη δόξα Του.

(23) ΤΙ ΕΠΙΠΛΗΞΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΦΑΙΡΕΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ;

Θα καταργήσει το θάνατο για πάντα. Και θα σφουγγίσει ο Κύριος, ο Θεός τα δάκρυα σ' όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει του λαού του τη ντροπή, σ' όλη τη γη. Το είπε ο Κύριος ο ίδιος. (Ησαΐας 25:8)

Οι κληρονόμοι του Θεού βγαίνουν από τις σοφίτες, τις τρώγλες, τα κελιά της φυλακής, τα ικριώματα, τα βουνά, τις ερημιές, τις σπηλιές της γης, και τα βάθη της θάλασσας. Σ' αυτή τη γη υπήρξαν “υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι.” Εκατομμύρια από αυτούς κατέβηκαν στον τάφο με το στίγμα της ατιμίας εξαιτίας της άκαμπτης άρνησής τους να ενδώσουν στις μηχανορραφίες του Σατανά. Τα ανθρώπινα δικαστήρια τους κήρυξαν ενόχους σαν τους χειρότερους εγκληματίες. Τώρα όμως “ο Θεός, αυτός

είναι ο Κριτής” (Ψαλμ. 50:6,) και οι δικαστικές αποφάσεις αντιστρέφονται. “Θέλει εξαλείψει το όνειδος του λαού Αυτού από πάσης της γής” (Ησ. 25:8.)

“Θέλουσιν ονομάσει αυτούς ο άγιος λαός, ο λελυτρωμένος του Κυρίου.” Και ο Θεός θα δώσει “εις αυτούς ωραιότητα αντί της στάκτης, έλαιον ευφροσύνης αντί του πένθους, στολήν αινέσεως αντί του πνεύματος της ακηδίας.” (Ησ. 62:12, 61:3.) Δεν είναι πια εξουθενωμένοι, ταλαιπωρημένοι, διασκορπισμένοι και βασανισμένοι. Απ’ εδώ κι εμπρός θα είναι πάντα μαζί με τον Κύριό τους. Στέκουν μπροστά στο θρόνο ντυμένοι με στολές ακόμη πιο πλουσιοπάροχες από αυτές που φόρεσαν ποτέ οι πιο τιμημένοι της γης. Είναι στεφανωμένοι με διαδήματα πιο ένδοξα από αυτά που κόσμησαν ποτέ κεφάλια επιγείων μοναρχών. Οι μέρες του πόνου και του κλαυθμού πέρασαν για πάντα. Ο Βασιλιάς της δόξας σκούπισε τα δάκρυα από τα πρόσωπά τους. Κάθε αιτία που μπορεί να προκαλέσει λύπη εξέλιπε.

Πάνω από τα σειόμενα φοινικόκλαδα υψώνεται το άσμα της δοξολογίας τους ευδιάκριτο, μελωδικό, αρμονικό. Κάθε φωνή παίρνει τώρα μέρος μέχρι που η υμνωδία αυτή πλημμυρίζει τον ουράνιο θόλο: “Η σωτηρία είναι του Θεού ημών του καθημένου επί του θρόνου και του Αρνίου.” Και όλοι οι ουράνιοι κάτοικοι

αποκρίνονται αντιφωνικά: “Αμήν: η ευλογία, και η δόξα, και η σοφία, και η ευχαριστία, και η τιμή, και η δύναμις, και η ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών, εις τους αιώνας των αιώνων.” (Αποκ. 7:10,12.)

(24) ΠΩΣ Η ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΗΣ ΛΥΤΡΩΣΗΣ;

Όπως ομολογούμε, είναι μεγάλο το μυστήριο της πίστεως που μας αποκαλύφθηκε: Ο Θεός φανερώθηκε ως άνθρωπος, το Πνεύμα απέδειξε ποιος ήταν· φανερώθηκε στους αγγέλους, κηρύχθηκε στα έθνη, τον πίστεψε ο κόσμος, αναλήφθηκε με δόξα. (Α Προς Τιμόθεον 3:16)

Σ’ αυτή τη ζωή δεν μπορούμε παρά αμυδρά μόνο να συλλάβουμε την έννοια του θαυμαστού θέματος της απολύτρωσης. Με την περιορισμένη μας αντίληψη έχουμε την ικανότητα να εμβαθύνουμε μόνο στους τομείς της αισχύνης και της δόξας, της ζωής και του θανάτου, της δικαιοσύνης και του ελέους όπως απαντώνται στο σταυρό. Όσο όμως και αν εντείνουμε τις διανοητικές μας ικανότητες, είναι αδύνατο να συλλάβουμε την πλήρη σημασία του.

Το μήκος και πλάτος, το βάθος και ύψος της λυτρωτικής αγάπης, ελάχιστα

μόνο γίνονται αντιληπτά. Το σχέδιο της σωτηρίας είναι αδύνατο να κατανοηθεί εντελώς, ούτε ακόμη και τότε όταν οι λυτρωμένοι “θέλουνσι βλέπει καθώς βλέπονται και θέλουνσι γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθησαν.” Αλλά στο αέναο κύλισμα του χρόνου, διαρκώς νέες πτυχές της αλήθειας θα εξακολουθούν να παρελαύνουν μπροστά στον κατάπληκτο, καταγοητεύμενο νού. Αν και οι λύπες, οι πόνοι και οι πειρασμοί της επίγειας ζωής θα έχουν εξαφανιστεί και η αιτία θα έχει εκλείψει, μολαταύτα ο λαός του Θεού θα διατηρεί πλήρη συναίσθηση του κόστους της σωτηρίας του.

(25) ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΛΥΤΡΩΣΗΣ;

και να είστε ριζωμένοι και θεμελιωμένοι στην αγάπη. Έτσι, θα μπορέσετε μαζί με ολόκληρο το λαό του Θεού να συλλάβετε ποιο είναι το πλάτος και το μήκος, το βάθος και το ύψος του μυστηρίου της σωτηρίας, και να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού, που ξεπερνάει κάθε ανθρώπινη γνώση. Έτσι θα γεμίσει η ζωή σας με την πλούσια χάρη του Θεού. (Προς Εφεσίους 3:18-19)

Ο σταυρός του Χριστού θα αποτελεί το αιώνιο θέμα της σπουδής και το άσμα των λυτρωμένων. Βλέποντας το Χριστό δοξασμένο, θα θεωρούν το Χριστό σταυρωμένο. Ποτέ δεν πρόκειται να λησμονηθεί το γεγονός ότι Εκείνος του Οποίου η δύναμη δημιούργησε και βαστάζει τους αναρίθμητους κόσμους στο αχανές διάστημα, ο Αγαπητός Υιός του Θεού, η Μεγαλειότητα του Ουρανού, Αυτός τον οποίο τα χερουβείμ και τα ένδοξα σεραφείμ αρέσκονται να λατρεύουν, υπέστη την ταπείνωση για να εξυψώσει τον πεσμένο στην αμαρτία άνθρωπο. Ποτέ δεν πρόκειται να λησμονηθεί ότι Εκείνος σήκωσε το βάρος της ενοχής και της αισχύνης της αμαρτίας· ότι γεύτηκε την οδυνηρή πείρα της αποστροφής του προσώπου του Πατέρα, μέχρι που η καρδιά Του σπάραξε από τον πόνο για τη χαμένη ανθρωπότητα και η ζωή Του καταθρυμματίσθηκε πάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Η σκέψη ότι Αυτός ο Δημιουργός του σύμπαντος. Αυτός ο απόλυτος Ρυθμιστής κάθε πεπρωμένου, καταδέχθηκε να αφήσει κατά μέρος τη δόξα Του και να ταπεινωθεί από αγάπη για τον άνθρωπο, θα προκαλεί τον αιώνιο θαυμασμό και τη λατρεία του σύμπαντος. Κάθε φορά που τα έθνη των λυτρωμένων θα ατενίζουν στο Σωτήρα τους και θα θεωρούν τη δόξα του Πατέρα να αντανακλά στη μορφή Του,

κάθε φορά που θα αντικρίζουν το θρόνο Του στερεωμένο στους αιώνες των αιώνων, ξέροντας ότι η βασιλεία Του δεν έχει τέλος, θα ξεσπούν στον εκστατικό αυτόν ύμνο: “Άξιον, άξιον, άξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον το οποίον εξηγόρασεν ημάς εις τον Θεόν με το πολύτιμον Αυτού αίμα.”

Το μυστήριο του σταυρού εξηγεί όλα τα άλλα μυστήρια. Στο φως του Γολγοθά, οι χαρακτηριστικές ιδιότητες του Θεού που μας ενέπνεαν με φόβο και με δέος, εμφανίζονται μέσα σε όλη την ελκυστική ομορφιά τους. Η ευσπλαχνία, η στοργή και η πατρική Του αγάπη παρουσιάζονται αλληλένδετες με την αγιότητα, τη δικαιοσύνη και τη δύναμή Του. Παρατηρώντας τη μεγαλοπρέπεια του θρόνου Του, του “υψηλού και επηρμένου,” διακρίνομε τις ευγενικές ιδιότητες του χαρακτήρα Του και εκτιμούμε όσο ποτέ προηγουμένως τη σημασία του αιωνίου εκείνου τίτλου, “Πάτερ ημών.”

Θα αποδειχτεί τότε ότι ο άπειρος σε σοφία Θεός δεν μπορούσε να επινοήσει κανένα άλλο σχέδιο για τη σωτηρία μας εκτός από τη θυσία του Υιού Του. Το αντιστάθμισμα της θυσίας αυτής είναι η επανακατοίκηση της γης με απολυτρωμένες, ευτυχισμένες, άγιες και αθάνατες υπάρξεις. Τα αποτελέσματα του αγώνα του Σωτήρα κατά των δυνάμεων του σκότους είναι η χαρά των

λυτρωμένων και η επαυξημένη δόξα του Θεού στους ατελεύτητους αιώνες. Τόσο ανυπολόγιστη είναι η αξία της ανθρώπινης ψυχής, που ο Θεός είναι ικανοποιημένος με το αντίλυτρο που καταβλήθηκε γι' αυτή. Και οι καρποί της ανεκτίμητης θυσίας Του είναι τόσο πολύτιμοι, ώστε θεωρώντας τους ο Χριστός, μένει κατά πάντα ικανοποιημένος και Αυτός.

Ανυπομονώ για αυτή τη μεγάλη μέρα, όπου ο Χριστός θα έρθει στα σύννεφα του ουρανού για να λυτρώσει το λαό Του από την κακία αυτής της γης και την τρομερή στιγμή του προβλήματος που είναι μπροστά μας.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Ανυπομονώ με μεγάλη προσμονή να αποδεχθώ τη χαρούμενη πρόσκληση του Χριστού, «Ελάτε, εσείς ευλογημένοι του Πατέρα μου, που κληρονομείτε το βασίλειο προετοιμασμένοι για σας από το ίδρυμα του κόσμου.»

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

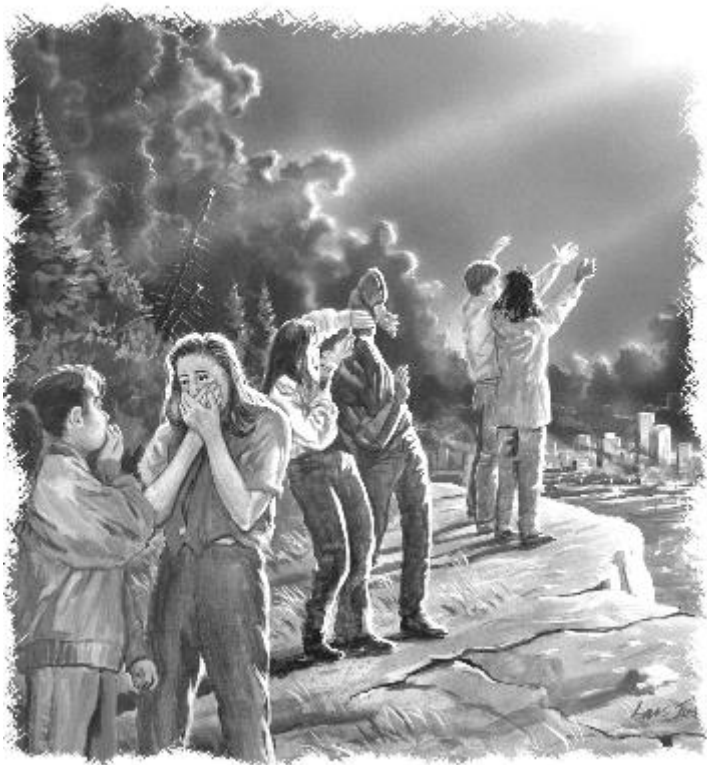

Μάθημα 12

Η ερημωση της γης

(1) ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΕΛΕΟΥΣ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΕΝ ΑΓΝΟΙΑ ΤΟΥΣ ΤΙΣ ΨΕΥΔΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΑΣ;

Άκουσα κι άλλη φωνή από τον ουρανό να λέει: «Λαέ μου, μακριά απ' αυτήν! Μην παίρνετε μέρος στις αμαρτίες της, για να μη συμμετάσχετε στις συμφορές της. (Αποκάλυψη Ιωάννου 18:4)

(2) ΠΟΙΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΘΑ ΠΕΣΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΑΣ ΚΑΙ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΟΛΛΩΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΗΣ;

Γι' αυτό σε μία μέρα θα τη βρουν οι συμφορές της, ο θάνατος, το πένθος και η πείνα· και πυρκαγιά θα την καταστρέψει. Γιατί είναι ισχυρός ο Κύριος ο Θεός που την καταδίκασε». (Αποκάλυψη Ιωάννου 18:8)

Τέτοιες είναι οι τιμωρίες που πέφτουν πάνω στη Βαβυλώνα την ημέρα της οργής του Θεού. Το ποτήρι της ανομίας της ξεχείλισε. Η ώρα της σήμανε. Ωρίμασε πια για την καταστροφή. Όταν η φωνή του Θεού αγγέλλει την απολύτρωση του λαού Του, τότε ξυπνούν μπροστά στην τρομερή πραγματικότητα αυτοί που τα έχασαν όλα στο μεγάλο αγώνα της ζωής. Όσο ήταν ακόμη καιρός, τυφλωμένοι από τις απάτες του πονηρού, εξακολουθούσαν να βρίσκουν δικαιολογίες για την αμαρτωλή πορεία τους. Οι πλούσιοι περηφανεύονταν θεωρώντας τον εαυτό τους ανώτερο από τους λιγότερο ευνοημένους από την τύχη συνανθρώπους τους. Τα αγαθά αυτά όμως τα απέκτησαν παραβαίνοντας το νόμο του Θεού.

(3) ΠΟΙΑ ΒΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ ΕΧΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΕΣΚΕΜΜΕΝΑ;

ήμουν ξένος και δε με περιμαζέψατε, γυμνός και δε με ντύσατε, άρρωστος

και φυλακισμένος και δεν ήρθατε να με δείτε”. Τότε θα του απαντήσουν κι αυτοί: “Κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένον ή διψασμένον ή ξένον ή γυμνόν ή άρρωστον ή φυλακισμένον και δε σε υπηρετήσαμε;” (Κατά Ματθαίον 25:43-45)

Αδιαφόρησαν να θρέψουν τους νηστικούς, να ντύσουν τους γυμνούς, να πράξουν τη δικαιοσύνη και να ενδιαφερθούν για την ελεημοσύνη. Επεδίωξαν να εξυψωθούν οι ίδιοι και να επισύρουν το θαυμασμό των συνανθρώπων τους. Απογυμνωμένοι τώρα από όλα τους τα μεγαλεία, βρέθηκαν απροστάτευτοι και μέσα στην ένδεια. Παρακολουθούν με τρόμο την καταστροφή των ειδώλων τους που τα είχαν θέσει σε ανώτερη μοίρα από το Δημιουργό τους. Πούλησαν την ψυχή τους ανταλλάσσοντάς την με τα πλούτη και τις απολαύσεις του κόσμου, αντί να ζητήσουν να αποκτήσουν τα πνευματικά πλούτη. Το αποτέλεσμα είναι ότι η ζωή τους πήγε χαμένη οι απολαύσεις μετατράπηκαν σε πικρία, οι θησαυροί τους σε φθορά και τα κέρδη μιας ολόκληρης ζωής εξανεμίσθηκαν μέσα σ’ ένα λεπτό. Οι πλούσιοι θρηνούν για την καταστροφή των επιβλητικών μεγάρων τους, το πεταμένο τους χρυσάφι και το ασήμι. Σε λίγο όμως παύουν να θρηνούν για την απώλεια των

αγαθών τους συνεπαρμένοι από τον ξαφνικό φόβο ότι κινδυνεύουν να χαθούν και οι ίδιοι μαζί με τα είδωλά τους.

(4) ΠΟΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΣΕΒΕΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝ;

Αν κατά κάποιον τρόπο καυχήθηκα σ' αυτόν για σας, δεν ντροπιάστηκα.

Αντίθετα, όπως όλα όσα κηρύξαμε σ' εσάς αποδείχτηκαν αληθινά, έτσι και η καύχησή μας στον Τίτο αποδείχτηκε αληθινή. (΄Β Χρονικών 7:14)

Οι ασεβείς θλίβονται όχι επειδή με την αμαρτωλή διαγωγή τους αγνόησαν το Θεό και τους συνανθρώπους τους, αλλά επειδή νίκησε ο Θεός. Θρηνούν γι' αυτά τα αποτελέσματα, αλλά δεν αισθάνονται καμιά μεταμέλεια για την κακία τους. Αν τους δίνονταν η ευκαιρία δεν θα άφηναν τίποτε που να μη το δοκιμάσουν προκειμένου να βγουν νικητές αν θα μπορούσαν.

(5) ΤΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΕΚΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ;

Αυτός σ' ελευθερώνει από παγίδα κυνηγού, από τις συκοφαντικές καταγγελίες. Με τις φτερούγες του θα

*σε σκεπάσει, κάτω απ' το φτέρωμά
του θα κρυφτείς· ασπίδα σου και
περιτείχισμα θα 'ναι η πιστότητά του.
(Ψαλμοί 91:3-4)*

Ο κόσμος βλέπει εκείνους που είχε
χλευάσει, γελοιοποιήσει και
προσπαθήσει να εξοντώσει, να περνούν
σώοι και αβλαβείς ανάμεσα από τις
θύελλες, τους σεισμούς και τους
λοιμούς. Ο Θεός, ο οποίος για τους
παραβάτες του νόμου Του είναι
εξολοθρευτική φωτιά, για τους πιστούς
Του είναι ένα καταφύγιο σιγουριάς.

**(6) ΠΟΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΑΠΟΦΑΝΘΕΙ ΕΠΙ ΤΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ, ΟΙ
ΟΠΟΙΟΙ ΑΓΝΟΗΣΑΝ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΤΟ
ΚΟΠΑΔΙ ΣΤΟΝ ΛΑΘΟΣ ΔΡΟΜΟ;**

*«Αλίμονο στους άρχοντες, του λαού
μου!» λέει ο Κύριος. «Ποιμένες που
καταστρέφουν και διασκορπίζουν
τα κοπάδια μου». Γι' αυτό ο
Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει για
τους άρχοντες που κυβερνούν το
λαό του: «Εσείς διασκορπίσατε το
κοπάδι μου, το παραπλανήσατε, δεν
το φροντίσατε. Τώρα κι εγώ θα σας
τιμωρήσω για τις κακές σας
πράξεις. (Ιερεμίας 23:1-2)*

Οι πνευματικοί ποιμένες που
θυσίασαν την αλήθεια για να
εξασφαλίσουν την εύνοια των
ανθρώπων, τώρα αντιλαμβάνονται τη
φύση και την επίδραση των διδασκαλιών
τους. Είναι φανερό ότι το βλέμμα του
Παντογνώστη Θεού τους
παρακολουθούσε ενώ στέκονταν στον
άμβωνα, ή βάδιζαν στο δρόμο, ή
επικοινωνούσαν με τους ανθρώπους στις
διάφορες φάσεις της ζωής. Η κάθε
ψυχική συγκίνηση που προκάλεσαν, το
κάθε τι που έγραψαν, ο κάθε λόγος που
πρόφεραν, η κάθε πράξη με την οποία
ενθάρρυναν τους ανθρώπους να
επαναπαύονται σε ένα ψεύτικο
καταφύγιο, όλα αυτά ήταν σπαρμένος
σπόρος που καρποφόρησε. Και οι
δυστυχισμένες, χαμένες ψυχές ολόγυρά
τους είναι τώρα ο θερισμός.

**(7) ΤΙ ΑΠΕΤΥΧΑΝ ΝΑ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΟΙ
ΑΠΙΣΤΟΙ ΗΓΕΤΕΣ;**

*Ουσία του λόγου σου, η αξιοπιστία,
κι είναι αιώνιες όλες οι δίκαιες
αποφάσεις σου. (Ψαλμοί 119:160)*

*Είναι η δικαιοσύνη σου αιώνια
κι ο νόμος σου αμετάβλητος. (Ψαλμοί
119:142)*

Ποιμένες και λαός βλέπουν ότι οι
σχέσεις τους με το Θεό δεν ήταν οι

ενδεδειγμένες. Βλέπουν ότι αντέδρασαν εναντίον του Νομοθέτου κάθε αγίας και δικαίας εντολής. Η παραγκώνιση των θεϊκών διαταγμάτων προκάλεσε ανυπολόγιστο κακό όπως οι διενέξεις, τα μίσση, η παρανομία, μέχρι που η γη κατάντησε ένα αχανές πεδίο μάχης, ένα καταγώγιο διαφθοράς. Αυτή η εικόνα παρουσιάζεται τώρα μπροστά σ' εκείνους που απέρριψαν την αλήθεια και αγάπησαν την πλάνη. Καμία γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει την πικρή απογοήτευση των απίστων και αντιδραστικών όταν διαπιστώνουν ότι αυτό που έχασαν για πάντα είναι η αιώνια ζωή. Άνθρωποι που ειδωλοποιήθηκαν από τον κόσμο για τα ταλέντα τους και τη ρητορική τους δεινότητα, βλέπουν τώρα τις αξίες αυτές της ζωής κάτω από το πραγματικό τους πρίσμα. Συναισθάνονται τι έχασαν με την παράβαση και πέφτοντας στα πόδια εκείνων που κοροΐδεψαν και περιφρόνησαν για την πιστότητά τους, ομολογούν ότι πράγματι τους αγαπούσε ο Θεός.

(8) ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΝ ΟΙ ΧΑΜΜΕΝΟΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΔΩΣΕΙ;

Ο Κύριος τόσο πολύ θα τους τρομάξει, ώστε ο ένας θα επιτίθεται εναντίον του άλλου. (Ζαχαρίας 14:13)

Τα πλήθη βλέπουν ότι
εξαπατήθηκαν. Ρίχνουν ο ένας στον
άλλον την ευθύνη της καταστροφής
τους. Όλοι όμως από κοινού στρέφουν
τις δριμύτερες επικρίσεις τους εναντίον
των πνευματικών λειτουργών. Απειθείς
ποιμένες τα πρόβλεπαν όλα ευχάριστα.
Ώθησαν τους ακροατές τους να
ακυρώσουν το νόμο του Θεού και να
κατατρέχουν εκείνους που ήθελαν να
τον τηρήσουν άγιο. Τώρα, μέσα στην
απόγνωσή τους, οι κατηχητές αυτοί
ομολογούν μπροστά στον κόσμο το
έργο τους της πλάνης και τα πλήθη
φωνάζουν συνεπαρμένα από την οργή:
“Εμείς χανόμαστε και η αιτία της
καταστροφής μας είστε εσείς.”

Στρέφονται κατά των
ψευδοποιμένων. Οι τρομερότερες
κατάρεις εναντίον τους εκτοξεύονται
από εκείνους που τους είχαν θαυμάσει
περισσότερο. Τα ίδια χέρια που τους
έστεφαν με δάφνες, θα είναι τα πρώτα
που θα υψωθούν για την εξόντωσή τους.
Τα όπλα που προορίζονταν για να
θανατώσουν το λαό του Θεού
χρησιμοποιούνται για να καταστρέψουν
τους εχθρούς Του. Παντού κυριαρχούν
συγκρούσεις και αιματοχυσίες.

**(9) ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ
ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ Η
ΔΙΑΜΑΧΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ**

**ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ
ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΒΕΙ ΠΟΙΟΝ;**

Ο θόρυβος θα φτάσει ως τα πέρατα της γης, γιατί ο Κύριος έχει διαφορές με τα έθνη. Θα οδηγήσει όλους τους ανθρώπους στο δικαστήριο, θα παραδώσει στη σφαγή τους ασεβείς”». (Ιερεμίας 25:31)

Επί έξη χιλιάδες χρόνια συνεχίζεται η μεγάλη διαμάχη. Ο Υιός του Θεού και οι ουράνιοι απεσταλμένοι Του, ανταγωνίστηκαν με τις δυνάμεις του Πονηρού για να προειδοποιήσουν, να δια φωτίσουν και να σώσουν τα πλήθη των ανθρώπων. Τώρα ο καθένας πήρε την απόφασή του. Οι αμαρτωλοί συνταυτίστηκαν κατά πάντα με το Σατανά στον αγώνα του κατά του Θεού. Έφθασε ο καιρός να αποκαταστήσει ο Θεός το κύρος του παραβιασμένου νόμου Του. Σ’ αυτό τώρα το σημείο ο αγώνας δεν στρέφεται μόνο εναντίον του Σατανά, αλλά και των ανθρώπων. “Ο Κύριος έχει κρίσιν μετά των εθνών” “Θέλει παραδώσει τους ασεβείς εις μάχαιραν.”

**(10) ΤΙ ΘΑ ΣΥΜΒΕΙ ΣΤΟΥΣ
ΑΔΥΝΑΜΟΥΣ ΚΑΘΩΣ
ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΝΑ
ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΠΑΝΩ ΣΤΑ
ΣΥΝΝΕΦΑ;**

Τότε θα φανερωθεί ο άνομος, που ο Κύριος θα τον εξολοθρεύσει με την πνοή του στόματός του και θα τον αφανίσει, όταν θα εμφανισθεί κατά την παρουσία του. (Προς Θεσσαλονικείς Β' 2:8)

κι έλεγαν στα βουνά και στα βράχια: «Πέστε πάνω μας και κρύψτε μας απ' αυτόν που κάθεται στο θρόνο κι από την οργή του Αρνίου. Έφτασε η μεγάλη ημέρα της οργής του· ποιος μπορεί να την αντέξει;» (Αποκάλυψη Ιωάννου 6:16-17)

Όταν επιστρέφει ο Χριστός οι αμαρτωλοί έχουν τελείως εξολοθρευτεί από το πρόσωπο της γης. Ο Κύριος θα τους έχει “απολέσει με το πνεύμα του στόματος Αυτού και εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας Αυτού.” (Β' Θεσ. 2:8.) Τους πιστούς Του ο Χριστός τους οδηγεί στην πόλη του Θεού και έτσι η γη μένει εντελώς άδεια από τους κατοίκους της. “Ίδού, ο Κύριος κενώνει την γήν, και ερημώνει αυτήν, και ανατρέπει αυτήν, και διασκορπίζει τους κατοίκους αυτής.”

(11) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΣΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ;

Η γη απ' τους κατοίκους της μολύνθηκε, γιατί τους νόμους

παραβήκαν, τις εντολές τις καταπάτησαν, αθέτησαν και την αιώνια διαθήκη. Γι' αυτό η κατάρρα κατατρώει τη γη κι οι κάτοικοί της τιμωρούνται. Κάηκαν οι κάτοικοι της γης, δεν έμειναν παρά μονάχα λίγοι. (Ησαΐας 24:5-6)

“Ολοκλήρως θέλει κενωθή η γή, και ολοκλήρως θέλει γυμνωθή· διότι ο Κύριος ελάλησε τον λόγον τούτον.”

“Διότι παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, ηθέτησαν διαθήκην αιώνιον. Δια τούτο η αρά κατέφαγε την γήν, και οι κατοικούντες εν αυτή ηρημώθησαν· δια τούτο οι κάτοικοι της γής κατεκαύθησαν.” (Ησ. 24:1,3,5-6.)

(12) ΠΟΙΑ ΦΥΣΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΘΑ ΕΧΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΠΑΝΩ ΣΤΗ ΓΗ;

Ωστόσο, η ημέρα του Κυρίου θα έρθει όπως ο κλέφτης τη νύχτα, και τότε οι ουρανοί θα εξαφανιστούν με τρομερό πάταγο, τα στοιχεία της φύσεως θα διαλυθούν στη φωτιά, και η γη, όπως κι όλα όσα έγιναν πάνω σ' αυτήν, θα κατακαούν. (Β' Πέτρου 3:10)

Ολόκληρη η γη μοιάζει με μία αχανή έρημο. Οι ερειπωμένες από το σεισμό πόλεις και τα χωριά, τα ξεριζωμένα

δένδρα, τα εκβρασμένα από τη θάλασσα
ή αποσπασμένα από τη στεριά βράχια,
είναι όλα σκορπισμένα επάνω στην
επιφάνεια της, ενώ σαν πελώριες
απύθμενες κόχες χάσκουν τα σημεία
όπου άλλοτε περήφανα ορθώνονταν
βουνά.

(13) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

*Κι αιχμαλώτισε το δράκοντα, τον
όφι τον αρχαίο που είναι ο διάβολος
κι ο σατανάς, που παραπλανάει την
οικουμένη, και τον έδεσε για χίλια
χρόνια. Τον έριξε στην άβυσσο, την
οποία έκλεισε και τη σφράγισε από
πάνω του, για να μην μπορέσει άλλο
να πλανέψει τα έθνη, ώσπου να
συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια.
Ύστερα απ' αυτά πρέπει να λυθεί
πάλι για λίγον καιρό. (Αποκάλυψη
Ιωάννου 20:2-3)*

Και τώρα μεσολαβεί το
παραστατικό γεγονός της τελευταίας
επίσημης φάσης της Ημέρας του
Εξιλασμού. Όταν η υπηρεσία στα άγια
των αγίων έληγε και με το αίμα της
εξιλαστικής θυσίας οι αμαρτίες του
λαού Ισραήλ εξαλείφονταν, τότε
φέρονταν στην παρουσία του Θεού ο
“τράγος ο αποδιοπομπαίος,” ώστε

μπροστά στη σύναξη του λαού ο αρχιερέας να “εξομολογηθή επ’ αυτού πάσας τας ανομίας των υιών Ισραήλ, και πάσας τας παραβάσεις αυτών καθ’ όλας αυτών τας αμαρτίας, και επιθέσει αυτάς επί της κεφαλής του τράγου.” (Λευ. 16:21.)

Κατά τον ίδιο τρόπο όταν περατωθεί το εξιλαστικό έργο στο ουράνιο αγιαστήριο, τότε παρουσία του Θεού, των αγίων αγγέλων και του πλήθους των λυτρωμένων, οι αμαρτίες του λαού του Θεού θα τεθούν επάνω στο Σατανά. Θα ανακηρυχθεί ένοχος όλων των αμαρτημάτων που τους εξώθησε να διαπράξουν. Και όπως ο αποδιοπομπαίος τράγος εξαποστέλλονταν μακριά, σε ερημικό ακατοίκητο μέρος, το ίδιο και ο Διάβολος θα εξοριστεί στην ερειπωμένη γη, μια απέραντη, ακατοίκητη και καταθλιπτική ερημιά.

(14) ΤΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΕΘΕΣΕ Ο ΘΕΟΣ ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ 1000 ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΟΥ;

Τον έριξε στην άβυσσο, την οποία έκλεισε και τη σφράγισε από πάνω του, για να μην μπορέσει άλλο να πλανέψει τα έθνη, ώσπου να συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια. Ύστερα απ’ αυτά πρέπει

να λυθεί πάλι για λίγον καιρό.

(Αποκάλυψη Ιωάννου 20:3)

Αυτή θα είναι η κατοικία του Σατανά και των αγγέλων του για χίλια χρόνια. Περιορισμένος σ' αυτή τη γη, δεν θα μπορεί να πλησιάσει τους άλλους πλανήτες για να πειράζει και να ενοχλεί αυτούς που δεν έπεσαν στην αμαρτία. Αυτή την έννοια έχει το δέσιμό του. Δεν υπάρχει κανείς για να επιχειρήσει να εξασκήσει τη δύναμή του επάνω του. Έχει ολοκληρωτικά αποκοπεί από το έργο του της απάτης και της καταστροφής που για τόσους αιώνες αποτελούσε τη μοναδική του απόλαυση.

Για έξη χιλιάδες χρόνια αυτό το επαναστατικό έργο έκανε ο Σατανάς “ποιών την γήν να τρέμη.” “ερημώνων την οικουμένην και καταστρέφων τας πόλεις αυτής.” και “μη απολύων εις τας οικίας αυτών τους δέσμιους αυτού.” Για έξη χιλιάδες χρόνια κράτησε το λαό του Θεού δέσμιο στη φυλακή του και θα τους κρατούσε για πάντα αιχμαλώτους του αν ο Χριστός δεν έσπαζε τα δεσμά του για να ελευθερώσει τους δέσμιους.

Τώρα όμως και αυτοί ακόμη οι ασεβείς βρίσκονται έξω από τη σφαίρα της επιρροής του. Μόνος, με τους πονηρούς αγγέλους του, έμεινε να αναλογισθεί τα αποτελέσματα της κατάρας της αμαρτίας. “Πάντες οι βασιλείς των εθνών, πάντες αναπαύονται εν δόξη, έκαστος εν τη

οικία [εν τω τάφω] αυτού- συ δε
απερρίφθης του τάφου σου ως κλάδος
βδελυκτός ... Δεν θέλεις ενωθή μετ'
αυτών εις ενταφιασμόν, διότι ηφάνισας
την γήν σου, εφόνευσας τον λαόν σου.”
(Ησ. 14:18-20.)

Χίλια χρόνια ο Σατανάς θα
περιέρχεται το πλάτος και το μήκος της
ρημαγμένης γης, για να παρατηρεί τα
αποτελέσματα της ανταρσίας του κατά
του νόμου του Θεού. Σ' αυτό το
διάστημα ζεί σε μία εντονότατη μιζέρια.
Από την πτώση του και δώθε, ο
αικίνητος ρυθμός της ζωής του δεν του
άφηνε καιρό ελεύθερο για να σκεφθεί.
Τώρα όμως η δύναμη του έχει αφαιρεθεί
και είναι ελεύθερος να συλλογιστεί το
ρόλο που έπαιξε αφ' ότου
πρωτοστασίασε εναντίον της ουράνιας
κυβέρνησης· να αναλογισθεί με φόβο
και τρόμο το φρικτό μέλλον που τον
περιμένει όταν ο ίδιος θα πρέπει να
υποστεί τις συνέπειες για όλο το κακό
που έκανε και να τιμωρηθεί για όλες τις
αμαρτίες που προκάλεσε να
διαπραχθούν.

**(15) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ
ΛΥΤΡΩΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ 1.000 ΧΡΟΝΙΑ;**

*Ύστερα είδα να κάθονται σε θρόνους
αυτοί στους οποίους δόθηκε η εξουσία*

να κρίνουν: ήταν οι ψυχές αυτών που αποκεφαλίστηκαν για τη μαρτυρία που έδωσαν για τον Ιησού και για το λόγο του Θεού· αυτοί δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε το άγαλμά του, κι ούτε δέχτηκαν το χάραγμά του στο μέτωπο και στο χέρι τους. Ξαναγύρισαν στη ζωή και βασίλεψαν μαζί με το Χριστό χίλια χρόνια. (Αποκάλυψη Ιωάννου 20:4)

Κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη ανάσταση, μεσολαβεί η κρίση των ασεβών. Ο απόστολος Παύλος αναφερόμενος στο γεγονός αυτό, το τοποθετεί συνεχόμενο με τη δευτέρα παρουσία: “Ὡστε μη κρίνετε νηδέν πρό καιρού, έως αν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὅστις καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ φῶς τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν.” (Α΄ Κορ. 4:5.) Ο Δανιήλ δηλώνει ότι όταν “ἦλθεν ὁ Παλαιός τῶν ἡμερῶν... ἐδόθη ἡ κρίσις εἰς τοὺς ἀγίους τοῦ Ὑψίστου.” (Δαν. 7:22.)

Στο διάστημα αυτό οι δίκαιοι βασίλευουν σαν βασιλεῖς και ιερεῖς του Θεού. Ο Ιωάννης λέγει στην Αποκάλυψη: “Εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπ’ αὐτῶν, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτούς.” “Θέλουσιν εἰσθαι ιερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ θέλουσι βασιλεύσει μετ’ Αὐτοῦ χίλια ἔτη.”

(Αποκ. 20:4,6.) Αυτός είναι ο καιρός για τον οποίο ο Παύλος προείπε ότι “οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον.” (Α΄ Κορ. 6:2.) Μαζί με το Χριστό διαδικάζουν τις υποθέσεις των αμαρτωλών, αντιπαραβάλλοντας τις πράξεις τους με τον καταστατικό χάρτη, την Αγία Γραφή, και αποφαινόμενοι για την κάθε υπόθεση ξεχωριστά “κατά τα πεπραγμένα εν τω σώματι.” Τότε απονέμεται η τιμωρία που αναλογεί στον καθένα, σύμφωνα με τα έργα του και καταχωρείται απέναντι στου καθενός το όνομα στο βιβλίο του θανάτου.

(16) ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ;

Δεν ξέρετε ότι αυτοί που αποτελούν το λαό του Θεού θα κρίνουν τελικά τον κόσμο; Κι αφού από σας θα γίνει η τελική κρίση του κόσμου, είστε ανίκανοι να κρίνετε μικροδιαφορές μεταξύ σας; Δεν ξέρετε ότι εμείς θα κρίνουμε ακόμα και αγγελικά πνεύματα; Και να μην μπορούμε να κρίνουμε ζητήματα της καθημερινής ζωής; (Προς Κορινθίους Α΄ 6:2-3)

Παράλληλα κρίνονται και ο Σατανάς και οι άγγελοί του από το Χριστό και το λαό Του. Ο Παύλος λέγει: “Δεν εφεύρετε ότι αγγέλους

θέλομεν κρίνει;” (Α΄ Κορ. 6:3.) Και ο Ιούδας επίσης τονίζει: “Αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξ,ε με παντοτεινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας.”(Ιουδ. 6.)

(17) ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ 1.000 ΧΡΟΝΙΩΝ;

Οι υπόλοιποι από τους νεκρούς δεν ξαναγύρισαν στη ζωή, ώσπου να συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια. Αυτή είναι η πρώτη ανάσταση. (Αποκάλυψη Ιωάννου 20:5)

Στο τέλος των χιλίων ετών μεσολαβεί η δεύτερη ανάσταση. Τότε οι ασεβείς ανασταίνονται και παρουσιάζονται ενώπιον του Θεού για την εκτέλεση της “γραφτής καταδίκης.” Αυτό εννοεί ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη όταν, μετά την περιγραφή της ανάστασης των δικαίων, αναφέρει: “Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη.” (Αποκ. 20:5.) Και ο Ησαΐας αποφαίνεται επίσης για τους ασεβείς με τα ακόλουθα λόγια: “Θέλουσι συναχθή καθώς συνάγονται οι αιχμάλωτοι εις τον λάκκον, και θέλουσι κλεισθή εν τη φυλακή, και μετά πολλαίς ημέραις θέλει γείνει επίσκεψις εις αυτούς.” (Ησ. 24:22.)

*Οι Γραφές έχουν αποκαλύψει σε μένα
τα κοσμοϊστορικά γεγονότα που
δείχνουν πως τελειώνει αυτή η
κοσμοιστορική διαμάχη.*

*Αντιλαμβάνομαι ότι πριν από το τέλος
αυτής της σύγκρουσης, κάθε άτομο θα
έχει μια απόφαση ως προς το ποιος θα
είναι πιστός.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Αντιλαμβάνομαι ότι στην προσπάθειά
του για την καταστροφή μου ο
Σατανάς θα χρησιμοποιήσει κάθε
μέθοδο μέσα στη δύναμή του για να
με ξεγελάσει και όταν αυτά
αποτυγχάνουν, η δίωξη μπορεί να
ακολουθήσει.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

*Είμαι ευγνώμων που ο Θεός στην
αγάπη και το έλεος Του καλεί το λαό
Του από τα ψεύτικα δόγματα της
Βαβυλώνας και αποκαλύπτει τις
αλήθειες που θα αποτρέψει την
εξαπάτηση. Προσεύχομαι για
καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα για
να διακρίνω την αλήθεια από το
λάθος, έτσι ώστε να μη βρεθώ
ανάμεσα τους εξαπατημένους.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιστος

[illegible]

Μάθημα 13

Η τραγωδία εληξε

Στο τέλος των χιλίων ετών ο Χριστός επιστρέφει πάλι στη γη συνοδευόμενος από τα πλήθη των λυτρωμένων και ακολουθούμενος από τους χορούς των αγίων αγγέλων. Καθώς κατεβαίνει περιβαλλόμενος από καταπληκτική μεγαλοπρέπεια, προστάζει τους αμαρτωλούς νεκρούς να αναστηθούν για να υποστούν την καταδίκη τους. Βγαίνουν από τη γη, ατέλειωτος ένας συρφετός, μάζες απειράριθμες σαν της θάλασσας την άμμο. Τι αντίθεση παρουσιάζουν με εκείνους που πήραν μέρος στην πρώτη ανάσταση! Οι δίκαιοι είχαν περιβληθεί με άφθαρτη νειότη και ομορφιά. Οι αμαρτωλοί φέρουν έντονα τα ίχνη της αρρώστιας και του θανάτου.

**(1) ΠΟΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΘΑ
ΑΝΑΠΗΔΗΣΟΥΝ ΑΠΟ
ΑΠΡΟΘΥΜΑ ΧΕΙΛΗ ΠΟΥ
ΟΔΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ;**

*Γι' αυτό ο τόπος σας θα ερημωθεί. Σας
βεβαιώνω πως δε θα με δείτε πια,
ώσπου να 'ρθεί ο καιρός που θα
πείτε, ευλογημένος αυτός που έρχεται
σταλμένος απ' τον Κύριο!»
(Κατά Λουκάν 13:35)*

Κάθε μάτι στο τεράστιο εκείνο
πλήθος στρέφεται να αντικρίσει τη δόξα
του Υιού του Θεού. Με μια φωνή τα
πλήθη των αμαρτωλών κραυγάζουν:
“Ευλογημένος ο Ερχόμενος εν ονόματι
Κυρίου!” Η κραυγή αυτή δεν εμπνέεται
από αγάπη για το Χριστό αλλά η
δυναμική γλώσσα της αλήθειας αποσπά
τις λέξεις από τα απρόθυμα χείλη τους.
Ακριβώς τέτοιοι όπως κατέβηκαν στους
τάφους τους, ξαναβγαίνουν από αυτούς
οι ασεβείς με την ίδια εχθρότητα κατά
του Χριστού και με το ίδιο πνεύμα της
ανταρσίας. Δεν πρόκειται να τους δοθεί
καινούργια ευκαιρία να επανορθώσουν
σφάλματα του παρελθόντος. Σε τίποτε
δεν θα ωφελούσε αυτό. Οι καρδιές τους
σκληρύνθηκαν από μία ολόκληρη ζωή
παρανομίας. Αν τους δίνονταν μία
δεύτερη ευκαιρία, θα περνούσε και αυτή
όπως η προηγούμενη παρακάμπτοντας

τις απαιτήσεις του Θεού και εξάπτοντας την ανταρσία εναντίον Του.

(2) ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΩΣ «ΝΥΦΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ»;

*Κι είδα την άγια πόλη, τη νέα
Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον
ουρανό, από το Θεό, έτοιμη σαν τη
νύφη που στολισμένη περιμένει τον
άντρα της. (Αποκάλυψη Ιωάννου
21:2)*

Ο Χριστός κατεβαίνει στο Όρος των
Ελαιών από όπου αναλήφθηκε μετά την
ανάστασή Του και όπου οι άγγελοι
επανέλαβαν την υπόσχεση της
επιστροφής Του. Όπως λέγει ο
προφήτης: “Κύριος ο Θεός μου θέλει
ελθεί, και μετά Σου πάντες οι άγγελοι
Αυτού θέλουνσι σταθή κατά την ημέραν
εκείνην επί του όρους των Ελαιών, του
απέναντι της Ιερουσαλήμ εξ ανατολών·
και το όρος των Ελαιών θέλει σχισθή
κατά το μέσον αυτού ... και θέλει γείνει
κοιλάς μεγάλη σφόδρα.” “Και ο Κύριος
θέλει είσθαι βασιλεύς εφ’ όλην την γην·
εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι Κύριος
είς και το όνομα Αυτού εν.” (Ζαχ.
14:5,4,9.) Καθώς η Νέα Ιερουσαλήμ
κατεβαίνει από τον ουρανό μέσα στο
εκθαμβωτικό της μεγαλείο και

καταλήγει στον τόπο που έχει
καθαριστεί και προετοιμαστεί για να
καταληφθεί από αυτή, ο Χριστός,
ακολουθούμενος από το λαό Του και
τους αγίους αγγέλους, εισέρχεται στην
Αγία Πόλη.

**(3) ΠΟΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΘΑ
ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΑΦΟΥ
ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΝ ΤΑ 1,000 ΧΕΟΝΙΑ
ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΟΙ ΑΔΥΝΑΜΟΙ
ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΝ;**

*Όταν τελειώσουν τα χίλια χρόνια, θα
λυθεί ο σατανάς από τη φυλακή του
και θα βγει έξω να πλανέψει τον Γωγ
και τον Μαγώγ, τα έθνη που είναι
διασκορπισμένα στις τέσσερις γωνιές
της γης. Θα τους συνάξει όλους για
πόλεμο και θα 'ναι αμέτρητοι σαν την
άμμο της θάλασσας. (Αποκάλυψη
Ιωάννου 20:7-8)*

Τώρα ο Σατανάς ετοιμάζεται να
αποδυθεί τον τελευταίο αποφασιστικό
αγώνα για την οριστική επικράτηση.
Όσο ζούσε στερημένος από τη δύναμή
του και αποσυνδεδεμένος από το
παραπλανητικό του έργο, ο αρχηγός του
κακού ένοιωθε αξιοθρήνητος και
απερριμένος. Μόλις όμως αντικρίζει τα
πλήθη των αναστημένων αμαρτωλών
που αναγνωρίζει με το μέρος του, οι
ελπίδες του ξαναζωντανεύουν και

αποφασίζει να μη παραιτηθεί από τη μεγάλη διαμάχη. Θα παρατάξει όλα τα στρατεύματα των καταδικασμένων κάτω από το λάβαρό του και θα προσπαθήσει με τη βοήθεια τους να θέσει σε εφαρμογή τα σχέδιά του. Οι ασεβείς είναι οι αιχμάλωτοι του Σατανά. Απορρίπτοντας το Χριστό τέθηκαν κάτω από την εξουσία του αρχιεπαναστάτη. Είναι και πάλι έτοιμοι να δεχθούν τις εισηγήσεις του και να εκτελέσουν τις εντολές του.

Ακολουθώντας όμως την παλιά του τακτική, δεν παρουσιάζεται σαν Σατανάς. Ισχυρίζεται ότι είναι ο αρχηγός και ο νόμιμος κυρίαρχος του κόσμου και ότι η κληρονομιά του του έχει παράνομα αποσπασθεί. Παρουσιάζεται στους εξαπατημένους υπηκόους του σαν σωτήρας τους και τους βεβαιώνει ότι με τη δύναμή του βγήκαν από τους τάφους τους και ότι τώρα ακριβώς πρόκειται να τους απαλλάξει από την πιο σκληρή τυραννία. Τώρα που η παρουσία του Χριστού δεν είναι πια στη μέση, ο Σατανάς κάνει θαύματα για να υποστηρίξει τους ισχυρισμούς του. Δυναμώνει τους αδύνατους και εμπνέει τους πάντες με το πνεύμα του και με την ενεργητικότητα του. Προτείνει να τους οδηγήσει στην επίθεση κατά του στρατοπέδου των αγίων και να κατακτήσει την πόλη του Θεού. Με

σατανική χαρά τους δείχνει τα αναρίθμητα πλήθη των αναστημένων και δηλώνει ότι, σαν αρχηγός τους που είναι, έχει όλη την ικανότητα να ανατρέψει την πόλη και να επανακτήσει το θρόνο του και το βασίλειό του.

(4) ΜΕ ΤΟ ΤΙ ΓΡΑΦΗ ΣΥΓΚΡΙΝΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ;

και θα βγει έξω να πλανέψει τον Γωγ και τον Μαγώγ, τα έθνη που είναι διασκορπισμένα στις τέσσερις γωνιές της γης. Θα τους συνάξει όλους για πόλεμο και θα 'ναι αμέτρητοι σαν την άμμο της θάλασσας. (Αποκάλυψη Ιωάννου 20:8)

Ανάμεσα στο μεγάλο εκείνο συρφετό υπάρχουν μεγάλα πλήθη αντιπροσωπευτικά της μακρόβιας προκατακλυσμιαίας γενεάς. Άνθρωποι με πανύψηλο ανάστημα και γιγαντιαίο νού, οι οποίοι παρασυρόμενοι από τους πονηρούς αγγέλους, διέθεσαν όλη τους τη γνώση και την επιδεξιότητα για να εκθειάσουν τον εαυτό τους. Άνθρωποι των οποίων τα θαυμάσια έργα τέχνης έκαναν τους συγχρόνους τους να τους λατρεύσουν σαν είδωλα για τη μεγαλοφυΐα τους, αλλά των οποίων η σκληρότητα και οι κακοπήβολες εφευρέσεις μόλυναν τη γη και

παραποίησαν την εικόνα του Θεού σε σημείο που Τον ανάγκασαν να τους εξαλείψει από το πρόσωπο της δημιουργίας Του. Βρίσκονται εκεί βασιλείς και στρατηγοί, κατακτητές εθνών, γενναίοι άντρες, αήττητοι στο πεδίο της μάχης, αγέρωχοι, φιλόδοξοι πολεμιστές που η προσέγγισή τους έκανε τα έθνη να τρέμουν. Με το θάνατο δεν υπέστησαν καμιά μεταβολή. Βγαίνοντας από τον τάφο ο ειρμός των σκέψεών τους επανασυνδέεται ακριβώς στο σημείο όπου είχε διακοπεί. Εμφανούνται από το ίδιο κατακτητικό πνεύμα που τους διείπε την ώρα που βρήκαν το θάνατο.

Αφού συσκέπτεται πρώτα με τους αγγέλους του, ο Σατανάς συμβουλευέται κατόπιν με αυτούς τους βασιλείς, τους κατακτητές και τους ισχυρούς του κόσμου. Υπολογίζουν τη δική τους δυναμική και αριθμητική υπεροχή, συγκρίνοντάς την με τα στρατεύματα της Αγίας Πόλης, και αποφαινούνται ότι αυτά μπορούν να υπερνικηθούν. Καταστρώνουν τα σχέδιά τους για την κατάκτηση του πλούτου και της δόξας της Νέας Ιερουσαλήμ. Όλοι ετοιμάζονται αμέσως για τη μάχη. Η προετοιμασία των πολεμοφοδίων ανατίθεται σε δεινούς εξοπλιστές, ενώ στρατιωτικοί ηγέτες μεγάλης ολκής παρατάσσουν τον πολεμοχαρή συρφετό κατά τάγματα και μεραρχίες.

(5) ΤΙ ΚΑΝΕΙ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΣΤΡΑΤΟ ΝΑ ΤΕΙΝΕΙ ΥΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

*ους είδα να σκορπίζονται σ' όλο το
πλάτος της γης και να περικυκλώνουν
το στρατόπεδο του Θεού και την πόλη
την αγαπημένη. Κατέβηκε όμως φωτιά
από τον ουρανό και τους έκανε στάχτη.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 20:9)*

Τελικά δίνεται η διαταγή να
ξεκινήσουν και το αναρίθμητο πλήθος
προχωρεί—ένα στράτευμα τέτοιο που
ποτέ δεν συγκεντρώθηκε από επίγειους
κατακτητές,—ένα στράτευμα με το
οποίο ποτέ δεν μπορούν να συγκριθούν
όλες μαζί συσπειρωμένες οι μαχητικές
δυνάμεις αφ' ότου ο πόλεμος
πρωτάρχισε στη γη. Ο Σατανάς, ο
δεινότερος των πολεμιστών,
αναλαμβάνει την αρχιστρατηγία και οι
άγγελοί του επιστρατεύουν όλες τους τις
δυνάμεις για τον τελειωτικό αυτόν
αγώνα. Βασιλείς και στρατηγοί είναι
στη συνοδεία του, ενώ τα πλήθη
ακολουθούν παρατεταγμένα σε
απέραντες φάλαγγες, καθένας
βαδίζοντας πίσω από το διορισμένο
αρχηγό του. Με μαθηματική ακρίβεια, η
συμπυγμένη στρατιωτική παράταξη
προχωρεί στην ανώμαλη, γεμάτη
ρωγμές επιφάνεια της γης προς την

Πόλη του Θεού. Με την εντολή του Ιησού οι πύλες της Νέας Ιερουσαλήμ κλείνουν, ενώ τα στρατεύματα του Σατανά περικυκλώνουν την πόλη και ετοιμάζονται για την επίθεση.

Τότε παρουσιάζεται και πάλι ο Χριστός στη θέα των εχθρών Του. Στο βάθος, ψηλότερα από την υπόλοιπη πόλη, στημένος επάνω σε μία βάση από αστραφτερό χρυσάφι φαντάζει ο θρόνος, “υψηλός και επηρμένος.” Επάνω στο θρόνο αυτό κάθεται ο Υιός του Θεού και ολόγυρά του συγκεντρώνονται οι υπήκοοι της βασιλείας Του. Τη δύναμη και τη μεγαλειότητα του Χριστού καμιά γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει, με καμιά πένα δεν μπορεί να αποδοθεί. Η δόξα του Αιωνίου Πατέρα περιβάλλει τον Υιό Του. Η λαμπρότητα της παρουσίας Του πλημμυρίζει την Πόλη του Θεού και ξεχύνεται έξω από τους πυλώνες, κατακλύζοντας με την ακτινοβολία της ολόκληρη τη γη.

(6) ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥΝ ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΠΛΗΘΟΣ ΠΟΥ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΘΡΟΝΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Εγώ του απάντησα: «Κύριέ μου, εσύ ξέρεις». Τότε αυτός μου είπε: «Αυτοί είναι εκείνοι που πέρασαν το μεγάλο διωγμό· έπλυναν τη στολή τους

*και τη λεύκαναν με το αίμα του
Αρνίου. (Αποκάλυψη Ιωάννου 7:14)*

Πλησιέστερα στο θρόνο βρίσκονται εκείνοι οι οποίοι ήταν άλλοτε ένθερμοι οπαδοί του Σατανά, αλλά οι οποίοι “ως δαυλός απεσπαμένος από πυρός,” ακολούθησαν μετά το Σωτήρα τους με βαθιά, ακλόνητη αφοσίωση. Έπονται σε σειρά όσοι επέδειξαν ένα τέλειο χριστιανικό χαρακτήρα, ενώ ζούσαν μέσα σ’ ένα περιβάλλον ψεύδους και απιστίας, όσοι τίμησαν το νόμο του Θεού όταν ο υπόλοιπος χριστιανικός κόσμος τον ανακήρυσσε άκυρο, και κατόπιν τα εκατομμύρια των πιστών όλων των αιώνων που μαρτύρησαν για την πίστη τους. Τελικά έρχεται ο “όχλος ο πολύς τον οποίον ουδείς ηδύνατο να αριθμήση εκ παντός έθνους και φυλών και λαών και γλωσσών... ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του Αρνίου, ενδεδυμένοι στολάς λευκάς, έχοντες φοίνικας εν ταις χερσίν αυτών.” (Αποκ. 7:9.) Ο αγώνας τους έληξε, τη νίκη τους την κέρδισαν. Το δρόμο τον τελείωσαν, το βραβείο τους το έλαβαν. Ο θρίαμβός τους συμβολίζεται με τα κλαδιά του φοίνικα στα χέρια τους, ενώ οι λευκές στολές είναι το έμβλημα της άσπιλης δικαιοσύνης του Χριστού που τώρα γίνεται δική τους.

(7) ΠΟΙΑ ΦΡΑΣΗ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΘΑ ΑΝΤΗΧΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΑ ΤΩΝ ΛΥΤΡΩΜΕΝΩΝ;

και έκραζαν με δυνατή φωνή:

*«Η σωτηρία είναι στα χέρια του Θεού
μας, που κάθεται στο θρόνο,
και του Αρνίου!» (Αποκάλυψη
Ιωάννου 7:10)*

Οι λυτρωμένοι ψάλλουν ένα ύμνο
δοξολογίας που ηχεί και αντιλαλεί
στους ουράνιους θόλους: “Η σωτηρία
είναι του Θεού ημών του καθημένου
επί του θρόνου και του Αρνίου.” (εδ.
10.) Στον αίνο αυτό της λατρείας
συμμετέχουν και τα σεραφείμ με τις
αγγελικές φωνές τους. Οι λυτρωμένοι
διαπιστώνουν τη δύναμη και την
κακεντρέχεια του Σατανά και
αντιλαμβάνονται όσο ποτέ άλλοτε ότι
καμία άλλη δύναμη εκτός από τη
δύναμη του Χριστού θα ήταν ικανή
να τους καταστήσει νικητές. Ούτε
ένας δεν υπάρχει σε ολόκληρο εκείνο
το περίλαμπρο πλήθος που να
αποδίδει τη σωτηρία στον εαυτό του,
που να ισχυρίζεται ότι υπερίσχυσε με
δική του δύναμη και αγαθοσύνη. Δεν
αναφέρουν τίποτε για τα όσα έκαναν
ή υπέφεραν· αλλά η κεντρική σκέψη
και η επωδός του κάθε ύμνου είναι:

“Η σωτηρία είναι του Κυρίου ημών και του Αρνίου.”

(8) ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ;

Και είδα τους νεκρούς, μεγάλους και μικρούς, να στέκονται μπροστά στο θρόνο. Ανοίχτηκαν βιβλία, κι ύστερα ανοίχτηκε ένα άλλο βιβλίο, το βιβλίο της ζωής. Και κρίθηκαν οι νεκροί ανάλογα με τα έργα τους, που ήταν γραμμένα στα βιβλία. Η θάλασσα παρέδωσε τους νεκρούς της, και ο θάνατος και ο Άδης παρέδωσαν τους νεκρούς που φύλαγαν. Κι ο καθένας κρίθηκε κατά τα έργα του.

(Αποκάλυψη Ιωάννου 20:12-13)

Παρουσία του συγκεντρωμένου πληρώματος των επιγείων και ουρανίων υπάρξεων, τελείται η επίσημη στέψη του Υιού του Θεού. Περιβλημένος τώρα την υπέρτατη μεγαλειότητα και ισχύ, ο “Βασιλεύς των βασιλέων” προφέρει την καταδίκη εναντίον των στασιαστών του καθεστώτος Του και απονέμει τη δικαιοσύνη κατά των παραβατών του νόμου Του και των καταδυναστών του λαού Του. Ο προφήτης του Θεού λέγει: “Είδον θρόνον λευκόν μέγαν, και τον καθήμενον επ’ αυτού, από προσώπου του οποίου έφυγεν η γή και ο ουρανός·

και δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά· και είδον τους νεκρούς μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν- και βιβλίον άλλο ηνοιχθη το οποίον είναι της ζωής· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών.” (Αποκ. 20:11-12.)

(9) ΤΙ ΘΑ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΦΑΣΗ;

Γιατί όλοι μας πρέπει να παρουσιαστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού, για να πάρει καθένας την αμοιβή του ανάλογα με τα όσα καλά ή κακά έπραξε σ' αυτή τη ζωή. (Προς Κορινθίους 'B 5:10)

Μόλις ανοίγονται τα κατάστιχα του ουρανού και ο Ιησούς στρέφει το βλέμμα πρός τους ασεβείς, αμέσως αυτοί συναισθάνονται την κάθε ξέχωρη αμαρτία που διέπραξαν στη ζωή τους. Διακρίνουν ακριβώς τα σημεία εκείνα στα οποία τα πόδια τους εξέκλειναν από το μονοπάτι της αγνότητας και της αγιοσύνης και διαπιστώνουν πόσο μακριά τους οδήγησε η υπερηφάνεια και η ανταρσία στην παράβαση του νόμου του Θεού. Οι δελεαστικοί πειρασμοί τους οποίους ενεθάρρυναν με το να εντρυφούν στην αμαρτία, οι ευλογίες που διαστρέβλωσαν, οι

αγγελιοφόροι του Θεού που
περιφρόνησαν, οι προειδοποιήσεις
που απέρριψαν, τα κύματα της
ευσπλαχνίας που απωθήθηκαν από
την πεισματωμένη, αμετανόητη
καρδιά, όλα παρουσιάζονται
ολοζώντανα μπροστά τους σαν νάναι
γραμμένα με πύρινα γράμματα.

**(10) ΠΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ
ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ΘΑ ΧΤΥΠΗΣΟΥΝ
ΜΕ ΤΡΟΜΟ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ
ΧΑΜΕΝΩΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ
ΚΡΙΣΗΣ;**

*Ήτανε περιφρονημένος απ' τους
ανθρώπους κι εγκαταλελειμμένος·
άνθρωπος φορτωμένος θλίψεις, του
πόνου σύντροφος, έτσι που να
γυρίζουν απ' αλλού οι άνθρωποι το
πρόσωπό τους. Τον αγνοήσαμε σαν
να 'ταν ένα τίποτα, του δώσαμε την
καταφρόνια μας, κι εκτίμηση ούτε
μια στάλα. Μα ήταν αιτία οι
αμαρτίες μας που αυτός
πληγώθηκε, οι ανομίες μας που
αυτός εξουθενώθηκε. Για χάρη της
δικής μας σωτηρίας εκείνος
τιμωρήθηκε και στις πληγές του
βρήκαμε εμείς τη γιατρεία. (Ησαΐας
53:3, 5)*

Πάνω από το θρόνο διακρίνεται ο σταυρός και, σαν σε πανοραμική θέα, διαγράφονται οι σκηνές του πειρασμού και της πτώσης του Αδάμ, καθώς και τα αλληλοδιαδοχικά βήματα του μεγάλου σχεδίου της απολύτρωσης: η ταπεινή γέννηση του Σωτήρα, τα παιδικά Του χρόνια όλο απλότητα και υπακοή, το βάπτισμά Του στον Ιορδάνη, η νηστεία και οι πειρασμοί στην έρημο, η δημόσια διακονία Του αποκαλύπτοντας στους ανθρώπους τις πολυτιμότερες ευλογίες του ουρανού, οι γεμάτες με έργα αγάπης και ευσπλαχνίας ημέρες, και οι νύχτες της προσευχής και νηστείας στη μοναξιά του βουνού, οι συνωμοσίες του φθόνου, του μίσους και της κακεντρέχειας με τα οποία αμείφτηκε για τα ευεργετήματά Του, η φρικτή, μυστηριακή αγωνία της Γεθσημανή κάτω από το συντριπτικό βάρος των αμαρτιών ενός ολόκληρου κόσμου, η προδοσία Του στα φονικά χέρια του συρφετού, τα απαίσια γεγονότα της φρικιαστικής εκείνης νύχτας, η αδιαμαρτύρητη στάση του υπόδικου, η εγκατάλειψή Του από τους πιο αγαπημένους μαθητές Του, το άκαρδο σβάρνισμα μέσα στην Ιερουσαλήμ τους δρόμους, ο έξαλλος θεατρινισμός του Υιού του Θεού μπροστά στον Άννα, η προσαγωγή στο αρχιερατικό μέγαρο, στο πραιτώριο του Πιλάτου, στην αυλή του σκληρού και άνανδρου Ηρώδη,

παντού εμπαιγμένος, υβρισμένος, βασανισμένος και σε θάνατο καταδικασμένος—όλα αυτά απεικονίζονται ολοζώντανα.

Και μετά, μπροστά στα μάτια του ταραγμένου πλήθους, εκτυλίσσονται οι τελευταίες σκηνές του δράματος: ο καρτερικός Μάρτυρας βαδίζοντας το δρόμο του Γολγοθά, ο Άρχοντας του ουρανού κρεμασμένος στο σταυρό, οι κομπαστικοί ιερείς και οι χλευαστικοί όχλοι γιουχαΐζοντας την επιθανάτια αγωνία Του, το ξαφνικό, υπερφυσικό σκοτάδι, η τρεμάμενη γη, τα σχισμένα βράχια, οι ορθάνοιχτοι τάφοι—όλα επισημαίνοντας τη στιγμή που ο Σωτήρας του κόσμου παρέδιδε το πνεύμα.

Το φρικιαστικό θέαμα παρουσιάζεται ακριβώς έτσι όπως συνέβη. Ο Σατανάς, οι άγγελοί του και οι ακόλουθοί του, δεν έχουν τη δύναμη να αποτραβηχθούν από τη σκηνή που απεικονίζει το έργο τους. Καθένας αναγνωρίζει το ρόλο που διεδραμάτισε σ' αυτό. Ο σκληρός Ηρώδης που έσφαξε τα αθώα νήπια της Βηθλεέμ για να εξοντώσει το βασιλιά του Ισραήλ, η χυδαία Ηρωδιάδα, με την ψυχή της βαρυμένη από το αίμα του Βαπτιστή, ο άτολμος, καιροσκόπος Πιλάτος, οι εμπαίκτες στρατιώτες, οι ιερείς και οι άρχοντες και ο αφηνιασμένος όχλος που ωρύονταν: “Το αίμα Αυτού εφ’ ημάς και επί τα τέκνα ημών!”—όλοι τώρα βλέπουν

το μέγεθος της ενοχής τους. Μάταια προσπαθούν να κρυφθούν από το πρόσωπο Εκείνου του οποίου η μεγαλοπρέπεια υπερβαίνει τη δόξα του ηλίου, ενώ οι λυτρωμένοι, ρίχνουν τα διαδήματα τους στα πόδια του Σωτήρα και αναφωνούν: “Για μένα πέθανε Αυτός!”

(11) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΙΚΗ ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ;

κι όποιος δε βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο της ζωής ρίχτηκε κι αυτός στη λίμνη της φωτιάς. (Αποκάλυψη Ιωάννου 20:15)

Έτσι, όποιος σπέρνει στον αγρό των αμαρτωλών επιθυμιών του, θα θερίσει από εκεί ως καρπό την καταστροφή. Όποιος όμως σπέρνει στον αγρό του Πνεύματος, αυτός θα θερίσει ως καρπό του Πνεύματος την αιώνια ζωή. (Προς Γαλάτας 6:8)

Ολόκληρος ο ασεβής κόσμος εγκαλείται να παρουσιαστεί στο βήμα του Χριστού με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας κατά του καθεστώτος του ουρανού. Δεν έχουν κανένα ο οποίος να συνηγορήσει γι’ αυτούς. Είναι αδικαιολόγητοι. Και εναντίον τους εκδίδεται η καταδίκη του αιωνίου θανάτου.

Τώρα πιά όλοι αντιλαμβάνονται ότι ο μισθός της αμαρτίας δεν είναι ούτε

καμία αξιοσέβαστη ανεξαρτησία, ούτε η αιώνια ζωή, αλλά σκλαβιά, καταστροφή και θάνατος. Οι ασεβείς βλέπουν τι έχασαν με τη ζωή της ανταρσίας τους. Περιφρόνησαν το “καθ’ υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης” όταν τους είχε προσφερθεί. Πόσο όμως επιθυμητό τους φαίνεται τώρα! “Όλα αυτά,” φωνάζει απεγνωσμένα η χαμένη ψυχή, “θα μπορούσα να τα είχα, αλλά προτίμησα να τα στερήσω από τον εαυτό μου. Τι παράλογο τυφλό πάθος! Αντάλλαξα την ειρήνη, την ευτυχία και την τιμή με την αθλιότητα, το αίσχος και την απόγνωση.” Όλοι αναγνωρίζουν ότι δικαιολογημένα έχουν αποκλεισθεί από τον ουρανό. Με τον τρόπο της ζωής τους δήλωσαν: “Δεν θέλομεν τούτον [τον Ιησού] να βασιλεύη εφ’ ημάς.”

(12) ΠΟΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΕΠΑΙΝΟΥ ΘΑ ΑΝΑΚΥΡΗΤΤΟΥΝ ΟΙ ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΙ;

*και τραγουδούσαν το άσμα του
Μωυσή, του δούλου του Θεού, και
το άσμα του Αρνίου, λέγοντας:*
*«Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου,
Κύριε, παντοκράτορα Θεέ!*
*Δίκαιες κι αληθινές οι ενέργειές σου,
βασιλιά των εθνών! (Αποκάλυψη
Ιωάννου 15:3)*

Σαν μαγεμένοι οι ασεβείς
παρακολούθησαν τη στέψη του Υιού
του Θεού. Διέκριναν στα χέρια Του τις
πλάκες του θεϊκού νόμου, τα
διατάγματα που περιφρόνησαν και
παρέβηκαν. Παρίστανται μάρτυρες του
παραληρήματος του θαυμασμού, της
έξαρσης και της λατρείας των
λυτρωμένων. Ακούν τους μελωδικούς
τους ύμνους που ξεχύνονται πάνω στην
ανθρωποθάλασσα, έξω από την Αγία
Πόλη και αναφωνούν τότε όλοι μαζί με
μία φωνή: “Μεγάλα και θαυμαστά τα
έργα Σου, Κύριε Θεέ Παντοκράτωρ·
δίκαιαι και αληθιναί αι οδοί Σου,
Βασιλεύ των αγίων.” (Αποκ. 15:3.) Και
πέφτοντας κατά γης, προσκυνούν τον
Άρχοντα της ζωής.

(13) ΤΙ ΓΝΩΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

*”Ήσουν τέλειος στη συμπεριφορά σου
από την ημέρα που πλάστηκες, ωσότου
αμάρτησες. Με το δραστήριο εμπόριό
σου οδηγήθηκες στη βία και στην
αδικία. Γι’ αυτό κι εγώ σε πέταξα σαν
μολυσμένο πράγμα από το όρος μου,
φύλακα χερούβ, σε έσπρωξα μέσα από
τα πολύτιμα πετράδια σου στην
καταστροφή. Επειδή ήσουν όμορφος
περηφανεύτηκες· επειδή ήσουν*

*δοξασμένος η σοφία σου διαφθάρηκε.
Γι' αυτό σε πέταξα στη γη και σε
παρέδωσα στην κοινή θέα των άλλων
βασιλιάδων. (Ιεζεκιήλ 28:15-17)*

Ανέκαθεν ο σκοπός του
αρχιεπαναστάτη ήταν να δικαιολογήσει
τη στάση του και να αποδείξει ότι
υπεύθυνο για την ανταρσία ήταν το
καθεστώς του Θεού. Για την εκπλήρωση
του σκοπού αυτού επιστράτευσε όλες
τις γιγαντιαίες διανοητικές δυνάμεις
του. Εργάστηκε με προμελέτη και με
σύστημα. Και με καταπληκτική επιτυχία
επηρέασε πλήθη ανυπολόγιστα να
παραδεχθούν τη δική του εκδοχή για τη
μεγάλη και μακρόβια διαμάχη. Χιλιάδες
χρόνια ο πρωταίτιος αυτός της
συνομωσίας παρουσίαζε με
καταπληκτική επιτυχία το ψέμα για
αλήθεια.

Έφθασε όμως ο καιρός όπου τελικά
η ανταρσία θα εκλείπει και το ιστορικό
και το ποιόν του Σατανά θα
αποκαλυφθούν. Η τελευταία του μεγάλη
προσπάθεια να εκθρονίσει το Χριστό,
να εξοντώσει το λαό Του και να
εκπορθήσει την πόλη του Θεού,
αφήρεσε εντελώς τη μάσκα του
αρχιαπατεώνα. Οι οπαδοί του
διαπιστώνουν την παταγώδη αποτυχία
του σκοπού του. Οι ακόλουθοι του
Χριστού και οι αφοσιωμένοι άγγελοί
Του παρακολουθούν την οικτρή έκβαση

των μηχανορραφιών του κατά του καθεστώτος του Θεού. Γίνεται το αντικείμενο της παγκόσμιας αποστροφής.

(14) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ;

*Έτσι, στο όνομα του Ιησού
όλα τα επουράνια, τα επίγεια και τα
υποχθόνια θα προσκυνήσουν,
και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει
ότι Κύριος είναι ο Ιησούς Χριστός, για
να δοξάζεται έτσι ο Θεός Πατέρας.
(Προς Φιλιππίσιους 2:10-11)*

Ο Σατανάς γνωρίζει ότι η εκούσια ανταρσία του τον απέκλεισε από τον ουρανό. Διέθεσε τις δυνάμεις του στο να καταπολεμήσει το Θεό. Η αγνότητα, η ειρήνη και η αρμονία του ουρανού θα ήταν γι' αυτόν μαρτύριο αβάσταχτο. Οι κατηγορίες του κατά της ευσπλαχνίας και της δικαιοσύνης του Κυρίου σίγησαν πια για πάντα. Η μομφή που προσπάθησε να ρίξει στο Θεό έπεσε με όλο της το βάρος πάνω σ' αυτόν τον ίδιο. Έτσι υποκλίνεται τώρα ο Σατανάς και ομολογεί ότι η τιμωρία που του επιβάλλεται είναι δίκαια.

(15) ΤΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΦΑΝΕΡΟ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣ;

*Νέφη τον περιβάλλουν κι ομίχλη
πυκνή· δικαιοσύνη και κρίση
άμεμπτη είναι του θρόνου του το
στήριγμα. (Ψαλμοί 97:2)*

Κάθε πρόβλημα που είχε αναφυεί σχετικά με την αλήθεια και την πλάνη στο διάστημα της μακραίωνης διαμάχης έχει τώρα διασαφηνιστεί. Τα αποτελέσματα της ανταρσίας, οι καρποί της παραμέρισης των θείων εντολών, έχουν εκτεθεί στα μάτια όλων των λογικών πλασμάτων της δημιουργίας. Το διοικητικό σύστημα του Σατανά, συγκρινόμενο με τη διακυβέρνηση του Θεού παρουσιάστηκε μπροστά σε ολόκληρη την κτίση. Ο Σατανάς καταδικάσθηκε από τα ίδια του τα έργα. Η σοφία του Θεού, η δικαιοσύνη Του και η αγαθότητά Του δικαιώθηκαν πληρέστατα. Αποδείχθηκε ότι η όλη συμπεριφορά Του κατά τη μεγάλη διαμάχη διέπετο αποκλειστικά από ενδιαφέρον για το αιώνιο συμφέρον του λαού Του και το καλό όλων των υπολοίπων κόσμων της δημιουργίας Του. “Πάντα τα ποιήματά Σου, Κύριε, θέλουνσι Σε αινεί· και οι όσιοί Σου θέλουνσι Σε ευλογεί.” (Ψαλμ. 145:10.)

Στους ατελεύτητους αιώνες, η ιστορία της αμαρτίας θα αποτελεί αδιάσειστη μαρτυρία ότι η ευτυχία όλων των δημιουργημάτων Του είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την ύπαρξη του νόμου Του. Εν όψη όλων των δεδομένων της μεγάλης διαμάχης, σύσσωμη η οικουμένη—νομοταγείς και ανυπότακτοι, χωρίς καμιά εξαίρεση—ομόφωνα ομολογούν: “Δίκαιαι και αληθιναί αι οδοί Σοι, Βασιλεύ των αγίων.”

(16) ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΕΞΑΠΑΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ, ΟΤΑΝ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ;

Όλοι όσοι σε γνώριζαν ανάμεσα στα έθνη τρόμαξαν με το κατάντημά σου· έφτασες σε τέλος φοβερό κι εκεί θα μείνεις για πάντα”». (Ιεζεκιήλ 28:19)

Παρ όλο που ο Σατανάς βρέθηκε αναγκασμένος να αναγνωρίσει τη δικαιοσύνη του Θεού και να υποκλιθεί μπροστά στην υπεροχή του Χριστού, ο χαρακτήρας του παραμένει αμετάβλητος. Το επαναστατικό πνεύμα φουντώνει πάλι μέσα του σαν ασυγκράτητος χείμαρρος. Κυριεύεται

από φρενίτιδα και αποφασίζει να μη εγκαταλείψει το μεγάλο αγώνα.

Έφθασε η ώρα για μια ύστατη, απεγνωσμένη προσπάθεια να ανατρέψει το Βασιλιά του ουρανού. Ορμάει ανάμεσα στους υπηκόους του και προσπαθεί να τους εμπνεύσει τη δική του παραφορά και να τους ξεσηκώσει να αποδυθούν πάραυτα τον αγώνα. Από όλα όμως τα αναρίθμητα εκατομμύρια που παρέσυρε στην ανταρσία δεν βρίσκεται κανένας που να αναγνωρίζει την κυριαρχία του. Η δύναμή του έληξε.

Το ίδιο μίσος του Σατανά εναντίον του Θεού εμπνέει πάντοτε τους αμαρτωλούς. Αλλά αυτοί έχουν τώρα αντιληφθεί ότι η υπόθεση είναι χαμένη και ότι δεν μπορούν να υπερισχύσουν κατά του Παντοδυνάμου. Η λύσσα τους στρέφεται τότε κατά του Σατανά και των συνεργατών του στο εξαπατικό του έργο και με δαιμονική ορμή ρίχνονται κατά πάνω τους.

(17) ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΦΡΑΣΗ ΔΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ;

”Με τις πολλές παρανομίες που έκανες στο εμπόριό σου, μόλυνες τους τόπους της λατρείας σου. Γι’ αυτό έβαλα φωτιά στην πόλη σου για να καταστραφείς και να γίνεις στάχτη πάνω στη γη, μπροστά

στην κοινή θέα. 19 Όλοι όσοι σε γνώριζαν ανάμεσα στα έθνη τρόμαξαν με το κατάντημά σου· έφτασες σε τέλος φοβερό κι εκεί θα μείνεις για πάντα”».
(Ιεζεκιήλ 28:18, 19)

**(18) ΠΟΙΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΤΟ
ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ;**

κι όποιος δε βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο της ζωής ρίχτηκε κι αυτός στη λίμνη της φωτιάς. (Αποκάλυψη Ιωάννου 20:15)

“Πάσα περικνημίσ πολεμιστού μαχομένου μετά θορύβου και πάσα στολή κεκυλισμένη εις αίματα θέλει είσθαι δια καύσιν και ύλην πυρός.”
“Διότι ο θυμός του Κυρίου είναι επί πάντα τα έθνη, και η φλογερά οργή Αυτού επί πάντα τα στρατεύματα αυτών· κατέστρεψεν αυτά ολοκλήρως· παρέδωκεν αυτά εις σφαγήν.” (Ησ. 9:5. 34:2.) “Θέλει βρέξει επί τους ασεβείς παγίδας- πύρ και θείον, και ανεμοζάλη είναι η μερίς του ποτηριού αυτών.”
(Ψαλμ. 11:6.) Ο Θεός ρίχνει φωτιά από τον ουρανό. Η γη διαλύεται. Κρυμμένα στα σπλάχνα της, τα όπλα της γης βγαίνουν στην επιφάνεια. Γιγαντιαίες, καταναλωτικές φλόγες ξεχύνονται από

κάθε ορθάνοιχτο χάσμα. Και αυτά τα βράχια ακόμη φλέγονται. Έφθασε η ημέρα “ήτις θέλει καίει ως κλίβανος.” (Μαλ. 4:1.) “Τα στοιχεία πυρακτούμενα θέλουνσι διαλυθή και η γή και τα εν αυτή έργα θέλουνσι κατακαή.” (Πέτρ. 3:10.) Η επιφάνεια της γης μοιάζει με λιωμένο μέταλλο—μια απέραντη κοχλάζουσα λίμνη φωτιάς. Αυτή είναι η ώρα της κρίσης και του εξολοθρεμού των ασεβών ανθρώπων. Είναι η “ημέρα της εκδικήσεως του Κυρίου, ενιαυτός ανταποδόσεων δια την κρίσιν της Σιών.” (Ησ. 34:8.)

(19) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ;

Τότε ο Θεός θα πληρώσει τον καθένα κατά τα έργα του. (Προς Ρωμαίους 2:6)

Οι ασεβείς αμείβονται για τις πράξεις τους πάνω σ’ αυτή τη γη. (Παρ. 11:8.) “Θέλουνσιν είσθαι άχυρον· και η ημέρα η ερχόμενη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει Κύριος των δυνάμεων.” (Μαλ. 4:1.) Άλλοι εξολοθρεύονται μέσα σε ένα λεπτό, άλλοι βασανίζονται για μέρες. Ο καθένας τιμωρείται “κατά τα έργα αυτού.” Αφού οι αμαρτίες των δικαίων έχουν μεταβιβαστεί πάνω στο Σατανά, αυτός είναι αναγκασμένος να

υποφέρει όχι μόνο για τη δική του την ανταρσία, αλλά και για όλες τις αμαρτίες που εξώθησε το λαό του Θεού να διαπράξει. Η δική του τιμωρία είναι ασύγκριτα βαρύτερη από την τιμωρία των θυμάτων του. Αφού πια αφανιστούν όλοι εκείνοι τους οποίους εξαπάτησε, ο ίδιος θα εξακολουθεί να ζεί και να βασανίζεται.

(20) ΤΙ ΘΑ ΑΠΟΜΕΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΚΑ ΑΦΟΥ ΟΙ ΦΛΟΓΕΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ;

”Με τις πολλές παρανομίες που έκανες στο εμπόριό σου, μόλυνες τους τόπους της λατρείας σου. Γι’ αυτό έβαλα φωτιά στην πόλη σου για να καταστραφείς και να γίνεις στάχτη πάνω στη γη, μπροστά στην κοινή θέα. (Ιεζεκιήλ 28:18)

Οι καθαρτήριες φλόγες τελικά εξολοθρεύουν τους ασεβείς, “ρίζαν και κλάδον,”—ρίζα είναι ο Σατανάς και κλάδοι οι οπαδοί του. Η τιμωρία της παρανομίας απονεμήθηκε. Το κύρος της δικαιοσύνης αποκαταστάθηκε. Γη και ουρανός, παριστάμενοι μάρτυρες, ανακηρύσσουν το δίκαιο χαρακτήρα του Υψίστου.

**(21) ΠΩΣ ΓΡΑΦΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ
ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ
ΑΣΕΒΩΝ;**

*Ας εξαφανιστούν από τη γη οι
αμαρτωλοί και πια οι ασεβείς ας μην
υπάρχουν. Τον Κύριο ευλόγησε, ψυχή
μου! Αινείτε τον Κύριο! (Ψαλμοί
104:35)*

**(22) ΤΙ Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΘΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ
ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΕΧΟΥΝ ΒΙΩΣΕΙ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ;**

*αν όμως μετά επιστρέψετε σ' εμένα και
φροντίσετε να εφαρμόσετε τις εντολές
μου, τότε, ακόμη κι αν είστε
διασκορπισμένοι ως τις άκρες του
κόσμου, θα σας ξαναφέρω από 'κει και
θα σας συγκεντρώσω στον τόπο που
έχω διαλέξει για να με λατρεύουν".
(Νεεμίας 1:9)*

Το ολέθριο έργο του Σατανά έληξε
για πάντα. Για έξη χιλιάδες χρόνια
έκανε ότι ήθελε γεμίζοντας τη γη με
συμφορά και προκαλώντας θλίψη στο
απέραντο σύμπαν. Ολόκληρη η κτίση
συστέναζε και συναγωνιούσε με την
κατάσταση αυτή. Τώρα τα πλάσματα
του Θεού λυτρώθηκαν για πάντα από
την παρουσία του και από τους

πειρασμούς του. “πάσα η γή
αναπαύεται, ησυχάζει· εκφωνούσιν [οι
δίκαιοι] άσματα αγαλιάσεως.” (Ησ.
14:7.) Μία θριαμβευτική κραυγή
αντηχεί από ολόκληρη την αφοσιωμένη
πλάση του Θεού, “ως φωνή όχλου
πολλού,” “ως φωνή υδάτων πολλών, και
ως φωνή βροντών ισχυρών,” λέγοντας:
“Αλληλούια· διότι εβασίλευσε Κύριος ο
Θεός ο Παντοκράτωρ.” (Αποκ. 19:6.)

**(23) ΤΙ ΠΕΡΝΑ ΜΑΚΡΙΑ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟ;
*Τότε είδα έναν καινούριο ουρανό και
μια καινούρια γη. Ο πρώτος ουρανός
κι η πρώτη γη είχαν εξαφανιστεί κι η
θάλασσα δεν υπήρχε πια. (Αποκάλυψη
Ιωάννου 21:1)***

Όσο διάστημα η γη φλέγονταν από
την εξολοθρευτική φωτιά, ο δίκαιος
λαός του Θεού βρίσκονταν ασφαλής
μέσα στην Αγία Πόλη. Για όσους πήραν
μέρος στην πρώτη ανάσταση, ο
δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία.

**(24) ΠΟΙΑ ΜΟΝΗ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ
ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΘΑ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;**

*Του έλεγαν λοιπόν οι άλλοι μαθητές:
«Είδαμε τον Κύριο με τα μάτια μας».
Αυτός όμως τους είπε: «Εγώ αν δεν δω
στα χέρια του τα σημάδια από τα*

καρφιά, κι αν δε βάλω το δάχτυλό μου στα σημάδια από τα καρφιά, και δε βάλω το χέρι μου στη λογχισμένη πλευρά του, δε θα πιστέψω». (Κατά Ιωάννην 20:25)

Μία μόνο υπενθύμιση παραμένει: ο Λυτρωτής μας θα φέρει για πάντα τα ίχνη του σταυρικού Του θανάτου. Πάνω στο πληγωμένο Του κεφάλι, στο πλευρό, στα χέρια και στα πόδια Του, έχουν αποτυπωθεί τα ανεξίτηλα σημάδια του απάνθρωπου έργου της αμαρτίας. Παρατηρώντας το Χριστό μέσα στην ανταύγεια της δόξας Του, ο προφήτης καταχωρεί: “Ακτίνες εξήρχοντο εκ της χειρός Αυτού, και εκεί ήτο ο κρυψών της ισχύος Αυτού.” (Αβ. 3:4.) Στο τρυπημένο εκείνο πλευρό από όπου ξεπήδησε το κατακόκκινο πολύτιμο αίμα που συμφιλίωσε τον άνθρωπο με το Θεό, εκεί είναι η δόξα του Σωτήρα, εκεί είναι “ο κρυψών της ισχύος Αυτού.” “Ισχυρός εις το σώζειν,” με τη θυσία του εξιλασμού, ο Λυτρωτής, έχει επίσης και τη δύναμη να εφαρμόσει τη δικαιοσύνη έναντι των περιφρονητών της ευσπλαχνίας του Θεού. Τα σημάδια όμως της ταπείνωσής Του αποτελούν το ύψιστο τεκμήριο τιμής γι’ Αυτόν. Στο κύλισμα της αιωνιότητας, οι πληγές του Γολγοθά θα υπενθυμίζουν τη δόξα Του και θα διακηρυχτούν τη δύναμή Του.

(25) ΤΙ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ;

Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλοί τόποι διαμονής· αν δεν υπήρχαν, θα σας το 'λεγα. Εγώ πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. (Κατά Ιωάννην 14:2)

Από φόβο μήπως υλοποιήσουν πέραν του κανονικού την ουράνια κληρονομιά των λυτρωμένων, πολλοί κατέληξαν να προσδώσουν μία αποκλειστικά πνευματική έννοια στην περιγραφή που δίνεται για τη μελλοντική μας κατοικία. Ο Χριστός διαβεβαίωσε τους μαθητές Του ότι πήγαινε να τους ετοιμάσει τόπους κατοικίας στο σπίτι του Πατέρα Του. Όσοι παραδέχονται τις διδαχές του λόγου του Θεού δεν αφήνονται στην άγνοια όσον αφορά την ουράνια κατοικία. Γεγονός βέβαια παραμένει ότι “οφθαλμός δεν είδε, και ωτίον δεν ήκουσε, και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας Αυτόν.” (Α΄ Κορ. 2:9.) Η ανθρώπινη γλώσσα αδυνατεί να περιγράψει την αμοιβή των δικαίων. Μόνο αυτοί που θα την απολαύσουν θα μπορέσουν να την κατανοήσουν. Η περιορισμένη ανθρώπινη διάνοια δεν είναι σε θέση να συλλάβει τη δόξα του Παραδείσου του Θεού.

(26) ΜΕ ΤΙ ΣΥΓΚΡΙΝΕΤΑΙ Η ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ;

Ασφαλώς, όσοι εκφράζονται έτσι, δείχνουν πως επιζητούν μια μόνιμη πατρίδα. (Προς Εβραίους 11:14)

Το νικητή θα τον κάνω στύλο αμετακίνητο στο ναό του Θεού μου· θα γράψω πάνω του το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλης του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό μου· κι επίσης θα γράψω πάνω του το καινούριο όνομά μου. (Αποκάλυψη Ιωάννου 3:12)

Στη Βίβλο η κληρονομιά των λυτρωμένων ονομάζεται πατρίδα. (Εβρ. 11:14-16.) Εκεί ο ουράνιος Ποιμένας οδηγεί το ποίμνιό Του σε ζωντανές πηγές υδάτων. Εκεί το δένδρο της ζωής καρποφορεί κάθε μήνα και τα φύλλα του προορίζονται για τη χρήση των εθνών. Εκεί υπάρχουν αστείρευτα ποτάμια, καθάρια σαν το κρύσταλλο, και στην ακροποταμιά δένδρα κυματίζοντας στην αύρα σκιάζουν τα μονοπάτια από όπου διαβαίνουν οι λυτρωμένοι του Κυρίου. Εκεί οι απλόχωρες πεδιάδες διαμορφώνονται σε γοητευτικούς λόφους και τα βουνά του Θεού υψώνουν τις μεγαλόπρεπες κορφές

τους. Σ' αυτό το ειδυλλιακό περιβάλλον, ο λαός του Θεού, εξόριστος και περιπλανώμενος τόσα χρόνια, θα βρει τελικά κατοικία.

(27) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ;

Είχε τη λαμπρότητα του Θεού, κι η λάμψη της ήταν όμοια με πολύτιμο πετράδι, σαν τον ίασπι που κρυσταλλολάμπει. (Αποκάλυψη Ιωάννου 21:11)

(28) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΖΟΥΜΕ;

Θα κατοικήσει ο λαός μου σε τόπο ειρήνης, σε κατοικίες ασφαλείς και μέρη ήσυχας, δίχως άγχος. (Ησαΐας 32:18)

Εκεί “η έρημος και η άνυδρος θέλουσιν ευφρανθεί δι’ αυτά, και η ερημία θέλει αγαλλιασθεί και ανθίσει ως ρόδον.” “Αντί της ακάνθης θέλει αναβή κυπάρισσος και αντί της κνίδης θέλει αναβή μυρσίνη.” “Ο λύκος θέλει συγκατοικεί μετά του αρνίου, και η λεοπάρδαλις θέλει αναπαύεσθαι μετά του εριφίου ... και μικρόν παιδίον θέλει οδηγεί αυτά.” “Δεν θέλουσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω Μου όρει, λέγει Κύριος.” (Ησ. 35:1, 55:13, 11:6,9.)

**(29) ΠΟΙΕΣ ΥΠΕΡΟΧΕΣ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΙ
ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΧΑΡΑ
ΝΑ ΧΑΙΡΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΓΗ;**

*»Θα οικοδομούνε σπίτια ο λαός μου
κι οι ίδιοι θα τα κατοικούν·
αυτοί, κανέναν άλλον.
Αμπέλια θα φυτεύουνε
κι οι ίδιοι θα τρώνε τον καρπό·
(Ησαΐας 65:21)*

**(30) ΤΙ 4 ΑΠΟΛΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ;**

*Θα διώξει κάθε δάκρυ από τα μάτια
τους, κι ο θάνατος δε θα υπάρχει πια·
ούτε πένθος ούτε κλάμα ούτε πόνος θα
υπάρχει πια, γιατί τα παλιά πέρασαν».
(Αποκάλυψη Ιωάννου 21:4)*

Πόνος δεν μπορεί να υπάρξει στην
ατμόσφαιρα του ουρανού. Ούτε δάκρυα
υπάρχουν εκεί, ούτε νεκρικές πομπές,
ούτε πένθιμα διακριτικά. “Ο θάνατος
δεν θέλει υπάρχει πλέον· ούτε πένθος,
ούτε κραυγή ... διότι τα πρώτα
παρήλθον.” (Αποκ. 21:4.) “Ο κάτοικος
δεν θέλει λέγει, Ητόνησα· ο λαός ο
κατσικών εν αυτή θέλει λάβει άφεσιν
ανομίας.” (Ησ. 33:24.)

**(31) ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΗΓΗ ΤΟΥ
ΦΩΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;**

*Νύχτα δε θα υπάρχει πια, και δε θα
χρειάζεται το φως του λυχναριού ή του
ήλιου, γιατί ο Κύριος ο Θεός θα φέγγει
πάνω τους, και θα βασιλεύουν αιώνια.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 22:5)*

Εκεί βρίσκεται η Νέα
Ιερουσαλήμ, η μητρόπολη της
δοξασμένης, νέας γης, ένας
“στέφανος δόξης εν χειρί Κυρίου, και
διάδημα βασιλικόν εν τη παλάμη του
Θεού σου.” (Ησ. 62:3.) “Και η
λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον
πολύτιμον ως λίθον ίασπιν
κρυσταλλίζοντα.” “Τα έθνη των
σωζομένων θέλουσι περιπατεί εν τω
φωτί αυτής· και οι βασιλείς της γης
φέρουσι την δόξαν και την τιμήν
αυτών εις αυτήν.” (Αποκ. 21:11,24.)
Ο Κύριος λέγει: “Θέλω αγάλλεσθαι
εις την Ιερουσαλήμ και θέλω
ευφραίνεσθαι εις τον λαόν Μου.”
(Ησ. 65:19.) “Ιδού η σκηνή του Θεού
μετά των ανθρώπων, και θέλει
σκηνώσει μετ’ αυτών, και αυτοί
θέλουσιν είσθαι λαοί Αυτού, και
Αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ’
Αυτών Θεός Αυτών.” (Αποκ. 21:3.).

**(32) ΠΟΙΑΝΟΥ Η ΘΕΪΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ
ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΠΛΕΟΝ ΤΟ ΠΕΠΛΟ
ΕΝΟΣ ΕΠΗΓΕΙΟΥ ΝΑΟΥ;**

**Ναό δεν είδα σ' αυτή την πολιτεία, γιατί
ναός της είναι ο Κύριος, ο
παντοκράτορας Θεός, και το Αρνίο.
(Αποκάλυψη Ιωάννου 21:22)**

Ο λαός του Θεού έχει το προνόμιο να βρίσκεται σε διαρκή επικοινωνία με τον Πατέρα και τον Υιό. “Τώρα βλέπομεν δια κατόπτρου αινιγματωδώς.” (Α΄ Κορ. 13:12.) Με τα έργα της φύσης και με τη συμπεριφορά Του προς τους ανθρώπους, τώρα έχουμε μόνο μία αντανakλαστική εικόνα του Θεού όπως σε καθρέφτη. Τότε όμως θα Τον αντικρίσουμε πρόσωπο προς πρόσωπο, χωρίς το θαμπό πέπλο να παρεμβάλλεται ανάμεσά μας. Θα σταθούμε στην παρουσία Του και θα ατενίσομε τη δόξα του προσώπου Του.

Εκεί οι πιστοί του Θεού θα γνωρίσουν όπως και γνωρίζονται. Τα αισθήματα της αγάπης και συμπάθειας, φυτεμένα στην ψυχή από τον ίδιο το Θεό, θα βρουν εκεί την πιο γλυκιά και ειλικρινή εξάσκηση. Η αγνή επικοινωνία με άγιες υπάρξεις, η αρμονική συναναστροφή με τους μακαρίους αγγέλους και με τους πιστούς όλων των αιώνων, οι οποίοι έπλυναν και λεύκαναν τις στολές τους με το αίμα του Αρνίου, οι ιεροί δεσμοί που συνδέουν “πάτριάς εν ουρανοίς και επί γής,” (Εφ. 3:15,) να ποια πράγματα αποτελούν την ευτυχία των λυτρωμένων.

απέθαντες διάνοιες θα μελετούν με ανεξάντλητη ευχαρίστηση τα θαυμαστά έργα της δημιουργικής δύναμης και τα μυστήρια της απολυτρωτικής αγάπης. Δεν υπάρχει πια εκεί αδυσώπητος, απατηλός εχθρός να επιβουλεύεται την απομάκρυνση από το Θεό. Κάθε ιδιότητα αξιοποιείται, κάθε ικανότητα αναπτύσσεται. Η απόκτηση γνώσεων δεν προξενεί ούτε διανοητική κόπωση, ούτε σωματική εξάντληση. Εκεί μπορούν οι τολμηρότερες πρωτοβουλίες να προαχθούν, οι ευγενέστερες προσδοκίες να εκπληρωθούν, οι μεγαλύτερες φιλοδοξίες να πραγματοποιηθούν. Πάντοτε όμως θα υπάρχουν νέα ύψη για κατάκτηση, νέες εκπλήξεις για θαυμασμό, νέες αλήθειες για κατανόηση, νέα θέματα για ανάπτυξη διανοητικών, ψυχικών και σωματικών δυνάμεων.

(33) ΠΟΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΘΑ ΑΝΤΙΧΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΥΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΩΤΗΤΑ;

που έλεγαν με δυνατή φωνή:

«Το Αρνίο που θυσιάστηκε είναι άξιο να λάβει δύναμη, πλούτο και σοφία,

ισχύ, τιμή, δόξα κι ευλογία».
(Αποκάλυψη Ιωάννου 5:12)

Οι λυτρωμένοι του Θεού θα έχουν το προνόμιο να ερευνούν διαρκώς τους ανεξάντλητους θησαυρούς του σύμπαντος. Ελεύθεροι τώρα από τα δεσμά της θνησιμότητας, συνεχίζουν την ακούραστη πτήση τους προς τους μακρινούς κόσμους, τους κόσμους που φρικίασαν από λύπη στη θέα της ανθρώπινης συμφοράς και που σκιρτούσαν από χαρά στο κάθε άκουσμα της σωτηρίας μιας ψυχής. Με ανέκφραστη αγαλλίαση οι κάτοικοι της γης συμμετέχουν στη χαρά και στη σοφία των αναμαρτήτων υπάρξεων. Συμμερίζονται τους θησαυρούς της γνώσης και της κατανόησης που οι τελευταίοι αυτοί απέκτησαν με την αδιάκοπη παρακολούθηση των έργων του Θεού στο αέναο διάβα των αιώνων. Θα διακρίνουν χωρίς να θαμπώνονται ποτέ τη δόξα της δημιουργίας—ήλιους, άστρα και πλανήτες, όλα ακολουθώντας την καθορισμένη τους τροχιά περιστρεφόμενα γύρω από το θρόνο της Θεότητας. Πάνω στο κάθε έργο της δημιουργίας, από το μικρότερο μέχρι το μεγαλύτερο, βρίσκεται γραμμένο το όνομα του Δημιουργού και σε όλα επάνω φανερώνεται ο πλούτος της δύναμής Του.

**(34) ΠΟΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΘΑ ΡΕΕΙ
ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΛΥΤΡΩΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ,
ΚΑΘΩΣ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΙ ΤΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΔΙΑΜΑΧΗΣ;**

*Κι ύστερα άκουσα όλα τα πλάσματα
του σύμπαντος στον ουρανό, στη γη,
κάτω από τη γη και μέσα στη
θάλασσα, όλα αυτά τ' άκουσα να
υμνολογούν: «Αυτός που κάθεται στο
θρόνο και το Αρνίο να 'ναι για πάντα
ευλογημένοι, τιμημένοι, δοξασμένοι και
ισχυροί». (Αποκάλυψη Ιωάννου 5:13)*

Και καθώς κυλούν τα χρόνια της
αιωνιότητας, παρουσιάζουν διαρκώς
σπουδαιότερες και ενδοξότερες
αποκαλύψεις του Θεού και του
Χριστού. Παράλληλα με την
προοδευτική επίτευξη της γνώσης,
αυξάνουν και η αγάπη, ο σεβασμός και
η ευτυχία. Όσο καλύτερα γνωρίζονται οι
άνθρωποι με το Θεό, τόσο βαθύτερα
θαυμάζουν το χαρακτήρα Του. Και όσο
ο Χριστός τους αποκαλύπτει τα πλούτη
της απολύτρωσης και τα καταπληκτικά
επιτεύγματα στον τομέα της μεγάλης
διαμάχης με το Σατανά, οι καρδιές των
λυτρωμένων πάντλονται από την πιο
θέρμη αφοσίωση και με εκστατική χαρά
κρούουν τις χρυσές άρπες, ενώ χίλιες
χιλιάδες και μύριες μυριάδες φωνές

προστίθενται στην κραταιά αυτή
χορωδία της δοξολογίας.

Η μεγάλη διαμάχη έληξε. Αμαρτία
και αμαρτωλοί δεν υπάρχουν πια. Το
σύμπαν είναι καθαρό. Ο ίδιος παλμός
αρμονίας και χαράς δονεί την απέραντη
κτίση. Κύματα φωτός, ζωής και χαράς
πηγάζουν από το θρόνο του Δημιουργού
των πάντων και ξεχύνονται σ' όλες τις
σφαίρες του απείρου διαστήματος. Από
το μικροσκοπικό πολοστημόριο, μέχρι
το μεγαλύτερο πλανήτη, τα πάντα,
έμψυχα και άψυχα, μέσα στην ασκίαστη
ομορφιά τους και στην τέλεια χαρά τους
διακηρύττουν ότι ο Θεός είναι αγάπη.

*Είμαι ευγνώμων που, στην αγάπη, ο
Θεός έχει αποκαλύψει μέσα από την
Αγία Γραφή τη ζωογόνο γνώση της
Μεγάλης Διαμάχης. Αντιλαμβάνομαι το
τελικό πεδίο μάχης αυτού του αγώνα
είναι η καρδιά μου και το απόλυτο θέμα
της διαμάχης η υποταγή μου.*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσιςτος

*Τώρα καταλαβαίνω πώς ξεκίνησε η
διαμάχη, τις αρχές που
εμπλέκονται, πόσο καιρό θα
συνεχιστεί, και πώς θα τελειώσει.
Είμαι ευγνώμων που πλέον
γνωρίζω τις απάτες του Σατανά
και είμαι καλύτερα
προετοιμασμένος για να λάβω τις
κρίσιμες αποφάσεις που θα*

καθορίσουν το αιώνιο πεπρωμένο μου.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσι-στος

Ανυπομονώ για τα χρόνια της αιωνιότητας που θα φέρουν μια πλουσιότερη και ακόμα πιο ένδοξη αποκάλυψη με τη γνώση του Θεού και του Χριστού.

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσι-στος

*Η ειλικρινής προσευχή μου είναι,
«Αγαπητέ Κύριε, δίνω τη ζωή μου ως ταπεινή προσφορά. Μεταμόρφωσέ με τη χάρη Σου σε εικόνα Σου. Παρακαλώ δώσε μου αυτοπεποίθηση να μοιράστώ αυτά τα ζωογόνα μηνύματα με άλλους. Δώστε μου τη σοφία και τη χάρη να ζω σε υπακοή στους ιερούς Σου νόμους. Δώσε μου τη δύναμη να παραμείνω πιστός σε αυτή τη σημαντική πεποίθηση με κάθε κόστος. Παρακαλώ να έρθεις σύντομα Κύριε Ιησού!*

Κυκλώστε: Ναι   Αναποφάσι-στος

Παράρτημα

Αντικειμενικοί σκοποι του παπισμου

Η στάση του σύγχρονου Προτεσταντικού κόσμου έναντι του Ρωμαιοκαθολικισμού είναι πολύ πιο διαλλακτική από άλλοτε. Σε χώρες στις οποίες δεν υπερτερεί ο Καθολικισμός και στις οποίες οι παπιστές τηρούν συμβιβαστική στάση αποβλέποντας στην αύξηση της επιρροής τους, παρατηρείται μία διαρκώς αυξανόμενη αδιαφορία για τις διδασκαλίες εκείνες που χωρίζουν τις μεταρρυθμισμένες εκκλησίες από την παπική ιεραρχία. Η γνώμη ότι στο κάτω-κάτω της γραφής δεν διαφέρουμε και τόσο πολύ στα ζωτικά σημεία της πίστης όσο νομίζονταν άλλοτε, και ότι μια μικρή υποχώρηση από μέρους μας θα μας βοηθούσε να καταλάβουμε καλύτερα τη στάση της Ρώμης, κερδίζει διαρκώς έδαφος. Υπήρξε καιρός όπου οι Διαμαρτυρόμενοι απέδιδαν μεγάλη σημασία στην τόσο ακριβοαγορασμένη ελευθερία της συνείδησης. Δίδασκαν στα παιδιά τους να αποστρέφονται το σύστημα του παπισμού και να θεωρούν τις αρμονικές σχέσεις με τη Ρώμη έλλειψη νομιμοφροσύνης προς το Θεό. Πόσο όμως διαφορετικά αισθήματα εκδηλώνονται σήμερα!

Οι υπερασπιστές της παποσύνης ισχυρίζονται ότι η εκκλησία έχει

δυσφημιστεί στο παρελθόν και ο Διαμαρτυρόμενος κόσμος φαίνεται να συμερίζεται τη γνώμη αυτή. Πολλοί θεωρούν άδικο να κρίνεται η σύγχρονη εκκλησία από τα βδελύγματα και τους παραλογισμούς που αμαύρωσαν την κυριαρχία της κατά τους αιώνες της άγνοιας και του σκότους. Αποδίδουν τη βάνανυση σκληρότητά της στα επικρατούντα βάρβαρα έθιμα της εποχής και διατείνονται ότι με την επίδραση του σύγχρονου πολιτισμού τα αισθήματα της έχουν μεταβληθεί.

Λησμόνησαν λοιπόν τα άτομα αυτά τον ισχυρισμό του “αλαθήτου” της υπεροπτικής αυτής δύναμης εδώ και οκτακόσια χρόνια; Μακριά από του να ανακληθεί, ο ισχυρισμός αυτός επικυρώθηκε στο δέκατο ένατο αιώνα με μεγαλύτερη παρά ποτέ έμφαση. Αφού η Ρώμη διαπιστώνει ότι η εκκλησία “ουδέποτε έσφαλε” και, κατά τις Γραφές, “ούτε πρόκειται ποτέ να σφάλει.” (Κατά Ιωάννην L. von Mosheim, “Institutes of Ecclesiastical History,” Βιβλίο 3, Αιώνας 11, μέρος 2, κεφ. 2, παραγρ. 9, σελ.17,) τότε πως είναι δυνατό να αποκηρύξει τις αρχές που υπαγόρευαν την πολιτική της κατά τους περασμένους αιώνες;

Η παπική εκκλησία ποτέ δεν θα αναιρέσει το “περί του αλάθητου” δόγμα της. Όλες οι βιαιοπραγίες που διαπράχθηκαν εις βάρος των

αντιφρονούντων προς τα δόγματά της, τις θεωρεί πρέπουσες. Δεν θα επαναλάμβανε μήπως τα ίδια αν της παρουσιάζετο πάλι η ευκαιρία; Ας καταργηθούν μια φορά οι περιορισμοί που επιβάλλονται τώρα από τους κυβερνητικούς κύκλους, και δεν θα αργήσει να ξαναζωντανέψει το ίδιο εκείνο τυραννικό πνεύμα της καταδυνάστευσης και του κατατρεγμού.

Ένας διαπρεπής συγγραφέας εκφράζει με τα ακόλουθα λόγια τη στάση της παπικής ιεραρχίας όσον αφορά την ελευθερία της συνείδησης, καθώς και τους κινδύνους που διατρέχουν ιδιαίτερα οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, αν η πολιτική αυτή πετύχαινε.

“Πολλοί είναι διατεθειμένοι να αποδώσουν οποιονδήποτε φόβο περί του Ρωμαιοκαθολικισμού των Ηνωμένων Πολιτειών στη θρησκοληψία ή σε κάτι το παιδιάστικο. Τα άτομα αυτά δεν βλέπουν τίποτε στο χαρακτήρα και στη στάση του παπισμού που να εναντιώνεται στους ελεύθερους θεσμούς μας, ούτε και βρίσκουν τίποτε το δυσοίωνο με την ανάπτυξή του. Ας συγκρίνομε λοιπόν πρώτα απ’ όλα μερικές από τις θεμελιώδεις αρχές του έθνους μας με τις αρχές της Καθολικής Εκκλησίας.

“Το σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών εγγυάται την ελευθερία της

συνείδησης. Τίποτε δεν είναι πολυτιμότερο ή στοιχειωδέστερο από αυτό. Ο Πάπας Πίος ο Θ΄ στην Εγκύκλια Επιστολή του στις 15 Αυγούστου του 1854 δήλωνε: “Οι παράλογες, εσφαλμένες, διθυραμβικές δοξασίες για την υπεράσπιση της ελευθερίας της συνείδησης αποτελούν την πιο δηλητηριασμένη πλάνη, τη χειρότερη πανώλη που έχει να φοβηθεί ένα κράτος.” Ο ίδιος πάπας, στην Εγκύκλια Επιστολή του στις 8 Δεκεμβρίου του 1864, αναθεματίζει “όσους υποστηρίζουν την ελευθερία της συνείδησης και της θρησκευτικής λατρείας,” καθώς και “όλους όσους ισχυρίζονται ότι η εκκλησία δεν έχει το δικαίωμα να μεταχειρίζεται τη βία.”

“Το ειρηνικό ύφος της Ρώμης στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν προϋποθέτει αλλαγή αισθημάτων. Επιεικής δείχνεται εκεί όπου είναι ανίσχυρη. Ο επίσκοπος Ο’ Connor λέγει: “Η θρησκευτική ελευθερία μπορεί να θεωρηθεί ανεκτή μόνο μέχρι την εφαρμογή του εναντίου χωρίς να εκτεθεί σε κίνδυνο ο Καθολικός κόσμος.” ... Επίσης ο Αρχιεπίσκοπος του Saint Louis δήλωσε κάποτε: “Η αίρεση και η απείθεια είναι εγκλήματα· και σε χριστιανικές χώρες, όπως αίφνης στην Ιταλία και στην Ισπανία, όπου ολόκληρος ο πληθυσμός είναι Καθολικός και όπου το Καθολικό θρήσκευμα εκπροσωπεί τη στοιχειώδη

μορφή της κρατικής νομοθεσίας, τιμωρούνται όπως τιμωρούνται τα άλλα εγκλήματα..’...

“Κάθε καρδινάλιος, επίσκοπος ή αρχιεπίσκοπος της Καθολικής Εκκλησίας απονέμει όρκο αφοσίωσης στον πάπα όπου περιέχονται τα ακόλουθα λόγια: “Θα εναντιωθώ και θα πατάξω με όλες μου τις δυνάμεις αιρετικούς, σχισματικούς και αντιφρονούντες προς τον ονομαζόμενο Κύριό μας, [τον πάπα,] ή προς τους προαναφερθέντας διαδόχους του.” (Josiah Strong, “Our Country,” κεφ. 5, παράγ. 2-4.)

Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν πραγματικά ειλικρινείς Χριστιανοί μέσα στο Ρωμαιοκαθολικό κόσμο. Χιλιάδες οπαδοί της εκκλησίας αυτής λατρεύουν το Θεό σύμφωνα με το φως που κατέχουν. Μη έχοντας τη Γραφή στη διάθεσή τους, δεν μπορούν να διακρίνουν την αλήθεια.

Δεν αισθάνθηκαν ποτέ τη διαφορά ανάμεσα στην αυθόρμητη λατρεία που πηγάζει από την καρδιά και στον επαναληπτικό κύκλο από απλούς τύπους και ιεροτελεστίες. Ο Θεός βλέπει με τρυφερότητα και οίκτο τις ψυχές αυτές που έχουν ανατραφεί μέσα σε μια πίστη που είναι παραπλανητική. Θα κάνει τις ακτίνες του φωτός να διαπεράσουν το πυκνό σκότος που τους περιβάλλει. Θα τους αποκαλύψει την αλήθεια όπως

παρουσιάζεται μέσο του Ιησού και πολλοί θα βρεθούν μια μέρα ανάμεσα στις τάξεις του λαού του Θεού

Σαν θρησκευτικό σύστημα όμως, ο Καθολικισμός δεν βρίσκεται σήμερα περισσότερο εναρμονισμένος με το ευαγγέλιο του Χριστού από ότι σε οποιαδήποτε άλλη περίοδο της ιστορίας του. Αν οι Διαμαρτυρόμενες εκκλησίες δεν βρίσκονταν βυθισμένες σε τέτοιο βαθύ σκοτάδι, θα μπορούσαν να διακρίνουν τα σημεία των καιρών. Η Ρωμαϊκή Εκκλησία έχει μεγάλες βλέψεις όταν καταστρώνει τα σχέδιά της και επιζητεί μεθόδους για την πραγματοποίησή τους. Χρησιμοποιεί κάθε μέσο για την επέκταση της επιρροής της και την αύξηση της δύναμής της ενώ προετοιμάζεται για μία άγρια και αποφασιστική πάλη, προκειμένου να επανακτήσει τον παγκόσμιο έλεγχο, να επανασυστήσει τους διωγμούς και να αφανίσει όλα τα επιτεύγματα του Προτεσταντισμού. Ο Καθολικισμός κερδίζει έδαφος σε όλους τους τομείς. Προσέξτε πως πληθύνονται διαρκώς οι Καθολικές εκκλησίες και τα παρεκκλήσια στις Διαμαρτυρόμενες χώρες. Κοιτάξτε πόση δημοτικότητα απέκτησαν τα Καθολικά κολέγια και σεμινάρια στην Αμερική τα οποία τόσο πολύ υποστηρίζονται από τους Διαμαρτυρομένους. Παρατηρήστε την εξέλιξη του τελετουργικού συστήματος

στην Εκκλησία της Αγγλίας και τις συχνές αποστασίες προς τις τάξεις του Καθολικισμού. Τα πράγματα αυτά θα έπρεπε να εμπνέουν ανησυχία σε όλους όσους εκτιμούν τις αγνές αρχές του ευαγγελίου.

Οι Διαμαρτυρόμενοι πλαστογραφούν την παποσύνη και της προσφέρουν την υποστήριξή τους. Έρχονται σε συμβιβασμούς και προβαίνουν σε παραχωρήσεις ώστε παραξενεύουν και αυτούς ακόμη τους παπιστές που δεν μπορούν να καταλάβουν τι συμβαίνει. Οι άνθρωποι κλείνουν τα μάτια μπροστά στον πραγματικό χαρακτήρα του παπισμού και στους κινδύνους που εγκυμονεί η άνοδος του στην κυριαρχία. Είναι ανάγκη να αφυπνιστεί ο κόσμος για να αναχαιτίσει την πρόοδο του πιο επικίνδυνου αυτού εχθρού της πολιτικής και θρησκευτικής ελευθερίας.

Πολλοί Διαμαρτυρόμενοι φαντάζονται ότι η Καθολική θρησκεία είναι άχαρη και ότι η λειτουργία της είναι μία ανιαρή επανάληψη από άσκοπες τσιριμόνιες. Εδώ όμως κάνουν λάθος. Αν και το εκκλησιαστικό αυτό σύστημα βασίζεται στην πλάνη, δεν πρόκειται όμως για καμιά χονδροειδή και αδέξια εξαπάτηση. Η λειτουργία της Καθολικής Εκκλησίας είναι μια επιβλητικότατη ιεροτελεστία. Η φανταχτερή επίδειξη και η πανηγυρική

επισημότητα γοητεύουν τις αισθήσεις του λαού και κατασιγάζουν τη φωνή της συνείδησης και της λογικής. Το βλέμμα μαγεύεται. Οι μεγαλόπρεπες εκκλησίες, οι επιβλητικές λιτανείες, οι χρυσοποίκιλτοι βωμοί, οι πλουμιστές λειψανοθήκες, οι εκλεκτοί πίνακες ζωγραφικής και τα θεσπέσια έργα γλυπτικής, συγκινούν κάθε εκτιμητή του ωραίου. Και το αυτί αιχμαλωτίζεται από την ασύγκριτη μουσική. Οι βαθυχούσες νότες των πλουσίων αρμονιών, συνοδευόμενες από τις μελωδικές φωνές πολυμελών χορωδιών καθώς πλημμυρίζουν τους πανύψηλους τρούλους και τους κολωνάτους διαδρόμους των μεγάλων καθεδρικών ναών της, δεν μπορεί παρά να επιδράσουν στην ψυχή προξενώντας δέος και ευλάβεια.

Αυτή η εξωτερική επίδειξη, η λαμπρότητα και η τελετουργική επισημότητα που μόνο ξεγελούν τη βαθιά δίψα της εξασθενημένης από την αμαρτία ψυχής, προδίδουν μια εσωτερική πνευματική γυμνότητα. Η θρησκεία του Χριστού δεν έχει ανάγκη να διαδοθεί με τέτοια επίδειξη. Μέσα στο φωτεινό πλαίσιο του σταυρού, το πραγματικό νόημα της Χριστιανοσύνης παρουσιάζεται τόσο αγνό και ελκυστικό, ώστε δεν χρειάζεται καμιά επίπλαστη διακόσμηση για να αναδείξει την αξία της. Η ωραιότητα της

καθαγιασμένης ζωής, το πράο και ήσυχο πνεύμα, αυτά είναι που εκτιμά ο Θεός.

Η εκθαμβωτική αρχιτεκτονική δεν είναι αναγκαστικά ένδειξη αγνής, εξυψωμένης σκέψης. Εξαίρετα καλλιτεχνικά ταλέντα και λεπτά ραφιναρισμένα γούστα εδρεύουν κάποτε σε διάνοιες με γήινα και αισθησιακά διαφέροντα. Συχνά χρησιμοποιούνται από τον εχθρό για να κάνουν τους ανθρώπους να λησμονήσουν τις ανάγκες της ψυχής να παραμελήσουν τη μελλοντική αιώνια ζωή, να απομακρυνθούν από το μεγάλο τους Συμπαραστάτη και να μη ζουν παρά μόνο για τούτον τον παρόντα κόσμο.

Η θρησκεία η εκδηλωμένη με εξωτερικούς τύπους παρουσιάζεται ελκυστική στη μη αναγεννημένη καρδιά. Με τις φαντασμαγορικές επιδείξεις και τις τελετές η Καθολική λειτουργία ασκεί μια δελεαστική, γοητευτική επίδραση που παραπλανά πολλούς να θεωρούν την Καθολική Εκκλησία σαν την πύλη του ουρανού. Μόνο όσοι έχουν στηριχτεί πάνω στο στερεό θεμέλιο της αλήθειας και οι καρδιές τους έχουν ανανεωθεί από το Πνεύμα του Θεού, δεν θα παρασυρθούν από την επιρροή της. Χιλιάδες ψυχές στερούμενες την έμπρακτη γνωριμία με τον Ιησού Χριστό, θα καταντήσουν να δεχθούν μία “μορφή ευσέβειας, ... τηρημένοι την δύναμιν αυτής.” Μια

τέτοια θρησκεία είναι ότι ακριβώς ζητούν τα πλήθη.

Ο ισχυρισμός της εκκλησίας ότι έχει το δικαίωμα να συγχωρεί, είναι για τους οπαδούς της μια ενθάρρυνση προς την αμαρτία. Και το μυστήριο της εξομολόγησης, που χωρίς αυτή δεν χορηγείται η άφεση της εκκλησίας, τείνει επίσης να θεωρηθεί σαν παροχή αδείας για το κακό. Αυτός που γονατίζει μπροστά σ' έναν αμαρτωλό συνάνθρωπο και εξομολογούμενος ανοίγει τους μυστικούς θαλάμους της ψυχής και εκθέτει τις απόρρητες σκέψεις της καρδιάς, υποτιμά τον ανθρωπισμό του και εξευτελίζει κάθε ευγενικό στοιχείο της ψυχής.

Εκμυστηρευόμενος τις αμαρτίες της ζωής στον ιερέα—έναν κοινό θνητό, υποκείμενο στην αμαρτία, πολλές φορές ο ίδιος θύμα του ποτού και της ακόλαστης ζωής,—ο άνθρωπος υποβιβάζει τα κριτήρια του χαρακτήρα του και συνεκδοχικά μολύνεται και αυτός ο ίδιος. Στη σκέψη του εξομοιάζει το Θεό με την αμαρτωλή ανθρώπινη φύση, αφού ο ιερέας θεωρείται αντιπρόσωπος του Θεού. Αυτή η υποτιμητική εξομολόγηση του ανθρώπου προς τον συνάνθρωπο αποτελεί τη μυστική πηγή από όπου ξεπήδησε το περισσότερο κακό που μόλυνε τον κόσμο και τον προετοιμάζει για τη μεγάλη τελική καταστροφή. Ο

παραδομένος όμως στις τρυφηλότητες άνθρωπος προτιμά να εκμυστηρεύεται στο θνητό συνάνθρωπο παρά να ανοίξει την καρδιά του στο Θεό. Στην ανθρώπινη φύση είναι πιο ευπρόδεκτη η επιβαλλόμενη ποινή για την αμαρτία παρά η εγκατάλειψη της αμαρτίας. Είναι ευκολότερο να απονεκρώσει τη σάρκα με το σάκο, με τις τσουκνίδες και με τις επώδυνες αλυσίδες, παρά να σταυρώσει τις σαρκικές επιθυμίες. Σε βαρύ πράγματι ζυγό προτιμά να υποβληθεί η σαρκική καρδιά αντί να υποκύψει στο ζυγό του Χριστού.

Υπάρχει μια καταπληκτική ομοιότητα ανάμεσα στη Ρωμαϊκή Εκκλησία και στην Ιουδαϊκή Εκκλησία της εποχής του Χριστού. Αν και στα κρυφά οι Ιουδαίοι παρέβαιναν κάθε αρχή του νόμου του Θεού, έδειχναν όμως υπέρμετρο ζήλο στην εξωτερική τήρηση των κανονισμών του, επιφορτώνοντάς τους επί πλέον με ένα σωρό λεπτολογίες και παραδόσεις που καθιστούσαν την υπακοή κοπιαστική και οχληρή. Όπως οι Ιουδαίοι ισχυρίζονταν ότι σέβονταν το νόμο, έτσι οι παπιστές ισχυρίζονται ότι σέβονται το σταυρό. Εκθειάζουν το σύμβολο των παθημάτων του Χριστού, ενώ με τον τρόπο της ζωής τους αρνούνται Εκείνον τον οποίο παριστάνει ο σταυρός.

Οι παπιστές τοποθετούν σταυρούς πάνω στις εκκλησίες τους, πάνω στο

ιερό, πάνω στα άμφιά τους. Παντού το έμβλημα του σταυρού. Παντού η φαινομενική απόδοση τιμής και εκθειασμού του σταυρού. Οι διδασκαλίες όμως του Χριστού είναι βαθιά θαμμένες κάτω από ένα σωρό παράλογες παραδόσεις, πλανεμένες ερμηνείες και σχολαστικές λεπτομέρειες. Τα λόγια του Σωτήρα προς τους αδιάλλακτους Ιουδαίους ταιριάζουν ακόμη περισσότερο στους αρχηγούς της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας: “Δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα, και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων· δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά.” (Ματθ. 23:4.) Ενώ αθώες ψυχές ζούν διαρκώς με το φόβο της οργής ενός προσβεβλημένου τιμωρού Θεού, πολλοί από τους επισήμους εκπροσώπους της εκκλησίας περνούν τον καιρό τους μέσα στη χλιδή και στη φιληδονία.

Η λατρεία των εικόνων και των ιερών λειψάνων, η επίκληση των αγίων και η μεταρσίωση του πάπα αποτελούν επινοήματα του εχθρού των ψυχών για να αποσπάσει τη σκέψη των ανθρώπων από το Θεό και τον Υιό Του.

Αποβλέποντας να επιφέρει την καταστροφή τους, προσπαθεί να στρέψει την προσοχή τους μακριά από Αυτόν που αποτελεί το μοναδικό μέσο της σωτηρίας τους. Τους οδηγεί σε

οτιδήποτε άλλο που τείνει να αντικαταστήσει Εκείνον ο οποίος είπε: “Ελθετε πρός Με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και Εγώ θέλω σας αναπαύσει.” (Ματθ. 11:28.)

Ο Σατανάς προσπαθεί διαρκώς να παραποιήσει το χαρακτήρα του Θεού, τη φύση της αμαρτίας καθώς και τα φλέγοντα ζητήματα που διακυβεύονται στη μεγάλη διαμάχη. Το σοφιστικό του σύστημα απαλλάσσει τους ανθρώπους από την υποχρέωση της τήρησης του θεϊκού νόμου και τους χορηγεί την άδεια για την εξάσκηση της αμαρτίας. Παράλληλα τους κάνει να υποθάλουν εσφαλμένες αντιλήψεις περί του Θεού για να αποβλέπουν σ’ Αυτόν μάλλον από φόβο και μίσος παρά από αγάπη. Την αυθύπαρκτη σκληρότητα του δικού του χαρακτήρα την αποδίδει στο Δημιουργό. Είναι συγχωνευμένη στα θρησκευτικά συστήματα και εξωτερικεύεται με τους διαφόρους τρόπους λατρείας. Σκοτίζοντας έτσι τη σκέψη των ανθρώπων, ο Σατανάς τους χρησιμοποιεί σαν όργανά του στον αγώνα του κατά του Θεού. Έχοντας διαστρεβλωμένες αντιλήψεις για τις ιδιότητες του Θεού, τα ειδωλολατρικά έθνη κατάντησαν να πιστεύουν ότι προκειμένου να εξευμενίσουν τη Θεότητα, έπρεπε να προσφέρουν ανθρώπινες θυσίες- και ακατονόμαστες

ωμότητες έχουν διαιωνισθεί κάτω από τις ποικίλες μορφές της ειδωλολατρείας.

Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, συγχωνεύοντας τους τύπους της ειδωλολατρείας και του Χριστιανισμού, και παραποιώντας όπως η ειδωλολατρεία το χαρακτήρα του Θεού, προσέφυγε σε μεθόδους όχι λιγότερο σκληρές και αποκρουστικές. Τον καιρό της Ρωμαϊκής υπεροχής η εκκλησία κατέφυγε σε βασανιστικά μέσα προκειμένου να εξαναγκάσει τους ανθρώπους να αποδεχθούν τις διδαχές της. Όσους δεν συγκατατίθονταν να υποκύψουν στις αξιώσεις της τους περίμενε ο πάσσαλος του μαρτυρίου. Οι οργανωμένες σφαγές ανέρχονται σε τέτοιο βαθμό που ο αριθμός των θυμάτων τους δεν είναι δυνατό να μαθευτεί παρά μόνο την ημέρα της κρίσης. Με την καθοδήγηση του πάτρονά τους, του Σατανά, κορυφαίοι εκπρόσωποι της εκκλησίας ασχολούνταν να εφεύρουν μεθόδους για να επιβάλουν τα φρικτότερα και τα πιο παρατεταμένα μαρτύρια. Σε πολλές περιπτώσεις η καταχθόνια διαδικασία επαναλαμβάνονταν μέχρι που το τελευταίο όριο της ανθρώπινης αντοχής εξαντλείτο, η φύση εγκατέλειπε τον αγώνα και ο μάρτυρας χαιρέτιζε το θάνατο σαν γλυκιά απολύτρωση.

Αυτή ήταν η μοίρα των αντιπάλων της Ρώμης. Όσο για τους οπαδούς της,

αυτούς τους πειθαρχούσε με τους
ραβδισμούς, τις εξαντλητικές νηστείες,
και κάθε είδος αποκαρδιωτικών
σωματικών κακώσεων που μπορεί να
φανταστεί κανείς. Για να εξασφαλίσουν
την εύνοια του Ουρανού, οι
υποβαλλόμενοι σε κανόνες αμαρτωλοί
γίνονταν παραβάτες των νόμων του
Θεού με το να παραβιάζουν τους νόμους
της φύσης. Διδάσκονταν να
αποχωρίζονται από τους δεσμούς τους
οποίους Εκείνος είχε συστήσει
αποβλέποντας στη χαρά και στην
ευτυχία της επίγειας παρεπιδημίας του
ανθρώπου. Εκατομμύρια θυμάτων
βρίσκονται θαμμένα στα προαύλια των
εκκλησιών, αφού πέρασαν τη ζωή τους
μέσα σ' έναν άνισο αγώνα να
καθυποτάξουν τα φυσιολογικά τους
αισθήματα και να καταπνίξουν μέσα
τους κάθε σκέψη και αίσθημα
συμπάθειας προς τον συνάνθρωπο,
ξεριζώνοντας τα σαν προσβλητικά για
το Θεό.

Αν θέλουμε να αντιληφθούμε την
αποφασιστική σκληρότητα του Σατανά
όπως αυτή για εκατοντάδες χρόνια
εκδηλώθηκε όχι μεταξύ εκείνων που
ποτέ δεν άκουσαν για το Θεό, αλλά σ'
αυτή την καρδιά και μέσα στα όρια της
Χριστιανοσύνης, δεν έχουμε παρά να
ανατρέξουμε στην ιστορία του
παπισμού. Με αυτό το γιγαντιαίο
σύστημα της απάτης ο Άρχοντας του

κακού πετυχαίνει το σκοπό του στο να επιφέρει την προσβολή του Θεού και την εξαθλίωση του ανθρώπου.

Κρίνοντας από την επιτυχία που σημειώνει με το να συγκαλύπτεται και να επιτελεί το έργο του μέσο των εκκλησιαστικών αρχηγών, μπορούμε να εξηγήσουμε καλύτερα τη μεγάλη αντιπάθειά του για τη Γραφή. Η μελέτη του βιβλίου αυτού αποκαλύπτει την ευσπλαχνία και την αγάπη του Θεού. Εκεί φαίνεται ότι ο Θεός δεν επιβάλλει κανένα από αυτά τα βαριά φορτία στους ανθρώπους και ότι το μόνο που ζητεί είναι μια ταπεινή, υπάκουη καρδιά και ένα συντριμμένο πνεύμα υποταγής.

Με τη ζωή Του ο Χριστός δεν έδωσε κανένα τέτοιο παράδειγμα σε άντρες και γυναίκες να το ακολουθήσουν κλεισμένοι στα μοναστήρια με σκοπό να αποκτήσουν την καταλληλότητα για τον ουρανό. Ποτέ δεν δίδαξε ότι η αγάπη και η συμπάθεια είναι ένστικτα που πρέπει να καταπνιγούν. Η καρδιά του Σωτήρα μας ξεχείλιζε από αγάπη. Όσο πλησιέστερα έρχεται ο άνθρωπος προς την ηθική τελειότητα, τόσο περισσότερο λεπτύνονται οι αισθήσεις του, τόσο περισσότερο οξύνεται η αντίληψή του ως προς την αμαρτία, και τόσο βαθύτερη αισθάνεται συμπάθεια γι' αυτούς που υποφέρουν. Ο πάπας ισχυρίζεται ότι είναι ο αντιπρόσωπος

του Χριστού. Σε τι όμως ο χαρακτήρας του μπορεί να συγκριθεί με το χαρακτήρα του Λυτρωτή μας; Ακούστηκε ποτέ ότι ο Χριστός παρέδιδε ανθρώπους στις φυλακές ή τους υπέβαλλε σε βασανιστήρια επειδή δεν Τον αναγνώριζαν για Βασιλιά του ουρανού; Υψώθηκε ποτέ η φωνή Του για να καταδικάσει σε θάνατο αυτούς που δεν Τον δέχονταν; Όταν κάποτε οι Σαμαρίτες κάτοικοι ενός χωριού Τον απέπεμψαν και αγανακτισμένος ο Ιωάννης Τον ρώτησε: “Κύριε, θέλεις να είπωμεν να καταβή πύρ από του ουρανού, και να αφανίση αυτούς, καθώς και ο Ηλίας έκαμε;” ο Χριστός κοιτάζοντας με οίκτο το μαθητή Του, επέπληξε την αδιαλλαξία του πνεύματός του με τα λόγια: “Ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε να απολέση ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώση.” (Λουκ. 9:54,56.) Τι διαφορά ανάμεσα στο πνεύμα του Χριστού και στο πνεύμα του τιτλοφορουμένου αντιπροσώπου Του!

Η Ρωμαϊκή Εκκλησία των ημερών μας παρουσιάζεται με καθαρό το μέτωπο στον κόσμο, καλύπτοντας με απολογίες τις τρομερές ωμότητες που αναφέρονται στο παθητικό της. Κάτω όμως από τη χριστιανική λιβρέα με την οποία έχει καλυφθεί, εξακολουθεί να είναι η ίδια. Όλες οι μακραίωνες θρησκευτικές αρχές του παρελθόντος υφίστανται και σήμερα. Διδαχές

επινοημένες κατά τα σκοτεινότερα χρόνια του Μεσαίωνα εξακολουθούν και τώρα να ισχύουν. Κανείς ας μη εξαπατάται. Ο παπισμός, στον οποίο οι σύγχρονοι Διαμαρτυρόμενοι προθυμοποιούνται να αποτήσουν φόρο τιμής, είναι ο ίδιος εκείνος κυρίαρχος του κόσμου των Μεταρρυθμιστικών χρόνων, τότε που οι άνθρωποι του Θεού εξανέστησαν για να εκθέσουν με κίνδυνο της ζωής τους τα έκτροπά του. Κατέχεται από το ίδιο αγέρωχο πνεύμα και την κομπορρημοσύνη που τον ώθησαν να επιβληθεί σε βασιλείς και ηγεμόνες και να εγείρει αξιώσεις πάνω σ' αυτά τα προνόμια του Θεού. Σήμερα το πνεύμα αυτό δεν είναι ούτε λιγότερο αμείλικτο, ούτε λιγότερο δεσποτικό απ' ότι την εποχή που καταπάτησε τις ανθρώπινες ελευθερίες και αφάνισε τους αγίους του Υψίστου

Η παποσύνη είναι ακριβώς εκείνο που η προφητεία είπε ότι θα ήταν, δηλαδή η αποστασία του εσχάτου καιρού. (Β' Θεσ. 2:3-4.) Αποτελεί μέρος της πολιτικής της να οικειοποιείται κάθε φορά τη μορφή που εκπληρεί καλύτερα τους σκοπούς της. Κάτω όμως από τη μεταβλητή όψη του χαμαιλέοντα, κρύβεται πάντοτε το αμετάβλητο δηλητήριο του φιδιού. "Καμία πίστη δεν μπορεί να αποδοθεί στους αιρετικούς ή σε όσους θεωρούνται ύποπτοι για αίρεση," δηλώνει. (Lenfant, "History of

Council of Constance,” Τόμ.1, σελ. 516.) Μπορεί τώρα μία τέτοια δύναμη που η χιλιετής ιστορία της είναι γραμμένη με το αίμα των αγίων να θεωρηθεί αναγνωρισμένο μέλος της εκκλησίας του Χριστού;

Δεν είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός που κυκλοφορεί στις Προτεσταντικές χώρες ότι σήμερα ο Καθολικισμός δεν διαφέρει τόσο από τον Προτεσταντισμό όσο διέφερε κατά το παρελθόν. Κάτι έχει αλλάξει. Αλλά η αλλαγή δεν έγινε στον Παπισμό. Πράγματι ο Καθολικισμός παρουσιάζει μεγάλη ομοιότητα με το υφιστάμενο σήμερα Προτεσταντισμό και τούτο γιατί ο τελευταίος αυτός ξέφυγε πολύ από τις αρχές του της εποχής των Μεταρρυθμιστών.

Προσπαθώντας οι Διαμαρτυρόμενες εκκλησίες να αποκτήσουν την εύνοια του κόσμου, έχουν υποστεί μία τύφλωση που οφείλεται στην κακώς εννοούμενη χριστιανική αγάπη. Το μόνο που βλέπουν είναι ότι πρέπει να αναγνωρίζουν καλό μέσα σε κάθε τί το κακό και σαν αναπόφευκτο αποτέλεσμα θα καταλήξουν να μη βλέπουν παρά μόνο κακό μέσα σε κάθε τι το καλό. Αντί ακλόνητα να υπερασπίζονται “την πίστιν ήτις άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους.” σήμερα εκφράζουν κατά κάποιον τρόπο τη λύπη τους προς τη Ρώμη για την απάνθρωπη γνώμη που

είχαν σχηματίσει γι' αυτή και ζητούν
συγνώμη για την αδιαλλαξία τους.

Μία μεγάλη κατηγορία ανθρώπων,
ακόμη και μεταξύ εκείνων που δεν
διάκεινται ευνοϊκά προς το
Ρωμαιοκαθολικισμό, ελάχιστα
υποπτεύονται τον κίνδυνο που
διατρέχουν από τη δύναμη και την
επιρροή του. Πολλοί διατείνονται ότι το
μεγάλο διανοητικό και ηθικό σκότος
που επικρατούσε κατά το Μεσαίωνα
ευνόησε τη διάδοση των δογμάτων της,
των δεισιδαιμονιών της και των
καταδυναστεύσεών της, αλλά το
ανώτερο διανοητικό επίπεδο των
νεωτέρων χρόνων, η γενική διάδοση
των γνώσεων και η συνεχώς αυξάνουσα
ελευθεροφροσύνη στον τομέα των
θρησκευτικών θεμάτων αποκλείουν την
αναβίωση του πνεύματος της
μισαλλοδοξίας και της τυραννίας. Και
μόνη η σκέψη ότι μια τέτοια κατάσταση
πραγμάτων θα μπορούσε ποτέ να
επικρατήσει σ' αυτόν το φωτισμένο
αιώνα, τους φαίνεται γελοία. Είναι
γεγονός ότι η γενεά μας έχει ευνοηθεί με
ένα απεριόριστο φως διάχυτο στο
διανοητικό, ηθικό και θρησκευτικό
τομέα. Από τις ανοικτές σελίδες του
αγίου λόγου του Θεού άπλετο φως του
ουρανού απαυγάζει στον κόσμο. Ας μη
λησμονούμε όμως ότι όσο λαμπρότερο
το χορηγούμενο φως, τόσο ζοφερότερο

κατ' αναλογία το σκότος αυτών που το διαστρέφουν και το απορρίπτουν.

Η με προσευχή επιτελούμενη μελέτη της Γραφής θα απεκάλυπτε στους Διαμαρτυρομένους τον πραγματικό χαρακτήρα του παπισμού και θα τους έκανε να τον αποφεύγουν και να τον αποστρέφονται. Πολλοί όμως θεωρούν τον εαυτό τους σε τέτοιο σημείο σοφό μέσα στην επιτήδευση της σκέψης τους ώστε δεν βλέπουν την ανάγκη να εκζητήσουν με ταπεινοφροσύνη το Θεό για να βρουν την αλήθεια. Όσο διαφωτισμένοι και αν κολακεύονται ότι είναι, οι άνθρωποι αυτοί αγνοούν τόσο τις Άγιες Γραφές, όσο και τη δύναμη του Θεού. Ζητώντας κατά κάποιο τρόπο να καθησυχάσουν τη συνείδησή τους, διαλέγουν τα μέσα εκείνα που είναι λιγότερο πνευματικά, λιγότερο ταπεινωτικά. Αυτό που στην πραγματικότητα επιθυμούν είναι να ανακαλύψουν μία μέθοδο που θα τους έκανε να λησμονήσουν το Θεό ενώ θα έδινε την εντύπωση ότι συντελεί στο να Τον σκέπτονται. Η παπική θρησκεία προσαρμόζεται κατάλληλα στις ανάγκες όλων αυτών των ανθρώπων.

Ανταποκρίνεται στις προσδοκίες δύο μεγάλων τάξεων ατόμων που αντιπροσωπεύουν σχεδόν ολόκληρη την ανθρωπότητα: αυτούς που επιδιώκουν να σωθούν με την αξία των έργων τους, και εκείνους που προσπαθούν να

σωθούν παραμένοντας στην αμαρτία. Σ' αυτό έγκειται το μυστικό της δύναμής της.

Μία εποχή μεγάλου διανοητικού σκότους απέδειξε κατά το παρελθόν ότι ευνοεί την επιτυχία της παποσύνης. Και τώρα θα αποδειχτεί ότι μία εποχή μεγάλου διανοητικού φωτός ευνοεί εξίσου το θρίαμβό της. Κατά τους περασμένους αιώνες, όταν ο κόσμος ζούσε χωρίς το λόγο του Θεού και χωρίς τη γνώση της αλήθειας, οι άνθρωποι βάδιζαν με δεμένα μάτια και, μη μπορώντας να διακρίνουν τα απλωμένα δίχτυα γύρω τους, παγιδεύονταν κατά χιλιάδες. Στη σημερινή μας γενεά πολλοί είναι εκείνοι των οποίων τα μάτια έχουν θαμπωθεί από το εκτυφλωτικό φως των ανθρωπίνων θεωριών—“της ψευδονύμου γνώσεως,”—και μη διακρίνοντας τα δίχτυα, βαδίζουν κατευθείαν σ' αυτά σαν με δεμένα μάτια. Η πρόθεση του Θεού ήταν όπως όλες οι διανοητικές δυνάμεις του ανθρώπου εκλαμβάνονται σαν δώρο του Δημιουργού του προς αυτόν και όπως τεθούν στην υπηρεσία της αλήθειας και της δικαιοσύνης. Όταν όμως υποθάλπεται η υπερηφάνεια και η φιλοδοξία και οι άνθρωποι βάζουν τις δικές τους θεωρίες πάνω από το λόγο του Θεού, τότε η ευφυΐα μπορεί να προξενήσει μεγαλύτερη ακόμη βλάβη από την αμάθεια. Έτσι η νόθα επιστήμη

των ημερών μας, υπονομεύοντας την πίστη στην Αγία Γραφή, θα καταστεί το ίδιο επιτυχής στην προετοιμασία του δρόμου για την αποδοχή του παπισμού με όλες του τις ευχάριστες φάσεις, όπως άλλοτε η κατακράτηση της γνώσης άνοιξε το δρόμο για τη μεγαλοποίησή του κατά τα σκοτεινά χρόνια του Μεσαίωνα.

Στις ενέργειες που καταβάλλονται σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για την εξασφάλιση της κρατικής υποστήριξης των εκπαιδευτικών και εκκλησιαστικών ιδρυμάτων, οι Διαμαρτυρόμενοι βαδίζουν στα ίχνη των Καθολικών. Μάλιστα χειρότερα ακόμη, ανοίγουν τη θύρα στον παπισμό για να επανακτήσει στη Διαμαρτυρόμενη Αμερική την υπεροχή που έχασε στη Γηραιά Ευρώπη. Εκείνο που καθιστά την κίνηση αυτή ακόμη πιο σημαντική είναι ότι ως βασικός αντικειμενικός σκοπός της τίθεται η εξαναγκαστική επιβολή της τήρησης της Κυριακής αργίας—μια συνήθεια που την καταγωγή της έλκει από τη Ρώμη και που προβάλλεται σαν αποδεικτικό στοιχείο της αυθεντίας της. Το ίδιο πνεύμα του παπισμού—το πνεύμα της προσαρμογής με τις συνήθειες του κόσμου, και της αποδοχής των ανθρωπίνων παραδόσεων πάνω από τις εντολές του Θεού—εμποτίζει τις Διαμαρτυρόμενες

εκκλησίες και τις παρακινεί να επιδοθούν ακριβώς στο ίδιο έργο ως προς την καθιέρωση της Κυριακής όπως έκανε ο παπισμός πριν απ' αυτές.

Αν ο αναγνώστης επιθυμεί να μάθει ποια μέσα πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στον αγώνα που θα αποδυθεί σε λίγο η Ρώμη, δεν έχει παρά να ανατρέξει στο ιστορικό των παπικών μεθοδολογιών για την αναχαίτηση του ίδιου ζητήματος σε προγενέστερους καιρούς. Αν θέλει να γνωρίσει πως Καθολικοί και Διαμαρτυρόμενοι ενωμένοι θα φερθούν προς εκείνους που δεν συμφωνούν με τις απόψεις τους, δεν έχει παρά να δει ποιο πνεύμα εκδήλωσε η Ρώμη ως προς το θέμα του Σαββάτου και των υπερασπιστών του.

Βασιλικά διατάγματα, γενικοί σύνοδοι, εκκλησιαστικοί κανονισμοί με την υποστήριξη του κρατικού μηχανισμού, ήταν τα μέσα που απέδωσαν στην πρώην ειδωλολατρική γιορτάσιμη ημέρα την τιμητική της θέση μέσα στο χριστιανικό κόσμο. Το πρώτο επίσημο θέσπισμα για την επιβολή της Κυριακής αργίας ήταν το διάταγμα που εξέδωσε ο Μέγας Κωνσταντίνος το 321 μ.Χ. Το διάταγμα αυτό επέβαλε στους κατοίκους των πόλεων να αναπαύονται “κατά την σεβαστήν του ηλίου ημέραν,” αλλά παράλληλα επέτρεπε στους αγρότες να καταγίνονται με τις γεωργικές ασχολίες τους. Αν και

ομολογουμένως ειδωλολατρικός ο θεσμός αυτός, επεβλήθηκε μολαταύτα από τον αυτοκράτορα μετά που αυτός είχε ασπασθεί τη χριστιανική τότε θρησκεία.

Κρίνοντας ασφαλώς ότι το αυτοκρατορικό διάταγμα δεν επαρκούσε για να αναπληρώσει την έλλειψη της θεϊκής αυθεντίας, ο επίσκοπος Ευσέβειος, που επεδίωκε την εύνοια των αρχόντων και ήταν στενός φίλος και κόλακας του Κωνσταντίνου, υποστήριξε την εκδοχή ότι ο Χριστός είχε δήθεν μεταφέρει την αργία του Σαββάτου στην Κυριακή. Αφού ήταν αδύνατο να εξευρεθεί έστω και μία μόνη Γραφική απόδειξη για την υποστήριξη της καινοφανούς δοξασίας, ο Ευσέβειος θέλοντας και μη, αναγνωρίζει την ανακρίβεια και απροκάλυπτα υποδεικνύει τους πραγματικούς εισηγητές της αλλαγής. “Όλα όσα έπρεπε να γίνονται το Σάββατο,” αναφέρει, “αυτά εμείς τα μεταφέραμε στην Κυριακή.” (Robert Cox, “Sabbath Laws and Sabbath Duties,” σελ.538.) Όσο αβάσιμο και αν ήταν το επιχείρημα της αλλαγής της ημέρας της αργίας, οδήγησε όμως τους ανθρώπους να τολμήσουν να ποδοπατήσουν το πραγματικό Σάββατο του Κυρίου. Όλοι όσοι επιζητούσαν τις κοσμικές τιμές δέχθηκαν τη δημοφιλή αυτή πανήγυρη.

Με την παγίωση του παπισμού, συνεχίστηκαν και οι προσπάθειες για την εξύψωση της Κυριακής ημέρας. Για ένα διάστημα οι άνθρωποι καταγίνονταν με τις αγροτικές τους εργασίες τις ώρες που δεν ήταν στην εκκλησία και η έβδομη ημέρα της εβδομάδας εξακολουθούσε να θεωρείται το Σάββατο του Κυρίου. Συνεκδοχικά όμως επήλθε η οριστική μεταλλαγή. Απαγορεύτηκε πρώτα στους εκκλησιαστικούς ειρηνοδίκες να επιληφθούν με οποιαδήποτε ρύθμιση πολιτικής διένεξης την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, την Κυριακή. Λίγο αργότερα, ολόκληρος ο πληθυσμός, άσχετα σε ποια τάξη ανήκαν, έλαβαν εντολή να απέχουν από τις συνηθισμένες εργασίες τους, με επιβαλλόμενη ποινή το πρόστιμο για τους ελεύθερους πολίτες και το μαστίγωμα στην περίπτωση των δούλων. Και αργότερα εκδόθηκε το διάταγμα που τιμωρούσε τους πλουσίους με δήμευση της μισής περιουσίας τους και, αν δεν συμμορφώνονταν ούτε και μ' αυτό, τελικά έχαναν την προσωπική τους ελευθερία και γίνονταν σκλάβοι. Όσο για τις κατώτερες τάξεις, αυτοί τιμωρούνταν με ισόβια εξορία.

Στην ανάγκη γίνονταν προσφυγή και σε θαύματα. Ανάμεσα σε άλλα είχε διαδοθεί ότι ένας αγρότης που

ετοιμάζονταν να οργώσει το χωράφι του, το υνί κόλλησε στο χέρι του και ήταν αναγκασμένος να το σέρνει δυο χρόνια μαζί του “πρός υπερβολικόν πόνον και εντροπήν του.” (Francis West, “Historical and Practical Discourse on the Lord’s Day.” σελ. 174.)

Αργότερα οι ενοριακοί ιερείς έλαβαν συστάσεις από τον πάπα να επιπλήττουν τους παραβάτες της Κυριακής συνιστώντας σ’ αυτούς να πηγαίνουν στην εκκλησία και να προσεύχονται για να μη τους βρει καμιά μεγάλη συμφορά, τόσο αυτούς όσο και τους γείτονές τους. Μία εκκλησιαστική σύνοδος πρόβαλε το επιχείρημα—που τόσο ευρύτατα έκτοτε έχουν μεταχειριστεί οι άνθρωποι, ακόμη και οι Διαμαρτυρόμενοι—ότι επειδή μερικά άτομα είχαν φονευτεί από κεραυνούς ενώ δούλευαν την ημέρα της Κυριακής, θα πει ότι αυτή είναι το πραγματικό Σάββατο. “Ολοφάνερη,” είπαν οι ιεράρχες είναι η μεγάλη του Θεού δυσμένεια για την περιφρόνηση της ημέρας αυτής.” Τότε μια γενική έκκληση απευθύνθηκε στους ιερείς, υπουργούς, βασιλείς και πρίγκηπες και προς όλο το χριστεπώνυμο λαό “να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια και μέριμνα ώστε να αποκατασταθεί η μέρα αυτή στην τιμητική της θέση και προς έπαινο της Χριστιανοσύνης να τηρηθεί με μεγαλύτερη ευλάβεια στο

μέλλον.” (Thomas Morer, “Discourse in Six Dialogues on the Name, Notion and Observation of the Lord’s Day,” σελ. 271.)

Επειδή οι συνοδικές αποφάσεις δεν επέφεραν ικανοποιητικά αποτελέσματα, έγινε προσφυγή στις πολιτικές αρχές για την έκδοση ενός νομοθετικού διατάγματος που να εμπνέει την τρομοκρατία στους ανθρώπους αναγκάζοντάς τους να απέχουν από την εργασία κατά την Κυριακή. Σε μία σύνοδο που συνήλθε στη Ρώμη, όλες οι προηγούμενες αποφάσεις επικυρώθηκαν με μεγαλύτερη ισχύ και επισημότητα. Ενσωματώθηκαν επίσης στον εκκλησιαστικό κώδικα και εφαρμόσθηκαν από την πολιτική εξουσία σε όλα σχεδόν τα κράτη του χριστιανικού κόσμου. (Βλέπε Heylyn, “History of the Sabbath,” Μέρος Β’ κεφ.5, τμήμα 7.)

Παρ’ όλα αυτά, η έλλειψη Γραφικού κύρους για την τήρηση της Κυριακής εξακολουθούσε να δημιουργεί δυσχέρειες. Ο λαός αμφισβητούσε το δικαίωμα των θρησκευτικών καθοδηγητών του στο να παραμερίσουν τη σαφή διακήρυξη του Κυρίου, “Η ημέρα η εβδόμη είναι Σάββατον Κυρίου του Θεού σου,” για να τιμήσουν στη θέση της την ημέρα του ηλίου. Προκειμένου να πληρωθεί η χηρεύουσα θέση της Βιβλικής μαρτυρίας, έπρεπε να

αναζητηθούν άλλα τεχνάσματα.
Κάποιος ένθερμος υποστηρικτής της Κυριακής που επισκέφτηκε τις εκκλησίες της Αγγλίας πρὸς το τέλος του δωδεκάτου αιώνα συνάντησε αντίσταση από αφοσιωμένους υποστηρικτές της αλήθειας. Τόσο άκαρπες απέβησαν οι προσπάθειές του, που αναγκάσθηκε να απομακρυνθεί για ένα διάστημα από τη χώρα με σκοπό να επινοήσει αποτελεσματικότερα πειστήρια για την επιβολή των διδασκαλιών του. Όταν βρήκε αυτό που γύρευε, επέστρεψε και οι κατοπινές ενέργειές του στέφθηκαν με μεγαλύτερη επιτυχία. Έφερε μαζί του ένα πάπυρο, γραμμένο δήθεν από τον ίδιο το Θεό που περιείχε την απαραίτητη εντολή για την τήρηση της Κυριακής συνοδευόμενη από φοβερές απειλές για την τρομοκράτηση των αντιφρονούντων. Το πολύτιμο αυτό τεκμήριο—μια παραποίηση το ίδιο εξευτελιστική όπως και η εντολή που συνιστούσε—υποτίθετο ότι έπεσε από τον ουρανό στα Ιεροσόλυμα, πάνω στο βωμό του Αγίου Συμεών, στο Γολγοθά. Φυσικά την προέλευση του ανάγει στο ποντιφικό μέγαρο της Ρώμης, όπου οι απάτες και οι πλαστογραφήσεις για την προαγωγή της δύναμης και της ευημερίας της εκκλησίας θεωρήθηκαν ανέκαθεν νόμιμα μέσα από την παπική ιεραρχία.

Ο πάπυρος αυτός απαγόρευε κάθε εργασία από την εννάτη ώρα, δηλαδή στις τρεις το απόγευμα του Σαββάτου, μέχρι την ανατολή του ηλίου τη Δευτέρα. Διάφορα θαύματα πιστοποιούσαν το κύρος του. Ανέφερε ότι άτομα που εξακολουθούσαν να εργάζονται πέρα από την καθορισμένη ώρα είχαν παταχθεί με παραλυσία. Ένας μυλωνάς, προσπαθώντας να αλέσει το σιτάρι του, είδε να βγαίνει αντί για αλεύρι, ένα ποτάμι αίμα και, παρά την ορμητική δύναμη του νερού, η μυλόπετρα σταμάτησε να γυρίζει. Μία γυναίκα που έβαλε το ζυμωμένο της ψωμί στο φούρνο, το έβγαλε άψητο παρ' όλο ότι ο φούρνος έκαιγε υπερβολικά. Ενώ μία άλλη γυναίκα που είχε έτοιμη τη ζύμη για να φτιάξει το ψωμί της στις εννιά η ώρα, αλλά τελικά άλλαξε γνώμη και την έβαλε στην άκρη για τη Δευτέρα το πρωί, διαπίστωσε την επομένη ότι η ζύμη έγινε καρβέλια που ψήθηκαν με θεϊκή επέμβαση. Κάποιος άλλος που έψησε ψωμί μετά τις εννιά η ώρα του Σαββάτου, παρατήρησε αίμα να ξεπηδάει απ' αυτό καθώς το έκοβε το επόμενο πρωί. Με τέτοια ανόητα και δεισιδαιμονικά τεχνάσματα προσπάθησαν οι υποστηρικτές της Κυριακής να εδραιώσουν την ιερότητά της. (Βλέπε Roger de Hoveden, "Annals," Τόμος 2, σελ. 528-530.)

Στη Σκωτία, όπως και στην Αγγλία, μεγαλύτερο σέβας αποδόθηκε στην Κυριακή από τους ανθρώπους χάρη στην ενσωμάτωση μέρους της εντολής του Σαββάτου στην καινούργια εντολή. Μόνο το χρονικό διάστημα του αγιασμού άλλαξε. Το βασιλικό διάταγμα της Σκωτίας εντέλλετο ότι “το Σάββατο έπρεπε να τιμάται σαν ημέρα αγία από τις δώδεκα το μεσημέρι,” και ότι “πέρα απ’ αυτή την ώρα μέχρι τη Δευτέρα το πρωί κανείς δεν έπρεπε να καταγίνεται με κοσμικές ασχολίες.” (Morer, “Dialogues on the Lord’s Day” σελ. 290-291.)

Παρ’ όλες όμως τις προσπάθειες για την επιβολή αυτής της αγιασμένης Κυριακής, οι ίδιοι οι παπιστές ανεπιφύλακτα ομολογούσαν το θεϊκό κύρος του Σαββάτου καθώς και την ανθρώπινη προέλευση της εντολής που το αντικατέστησε. Μία παπική σύνοδος του δεκάτου έκτου αιώνα δήλωνε κατηγορηματικά: “Ας μη λησμονούν οι Χριστιανοί ότι την έβδομη ημέρα αγίασε ο Θεός και ότι αυτή την ημέρα αναγνώριζαν και τηρούσαν όχι μόνο οι Ιουδαίοι, αλλά και όλοι οι άλλοι προφασιζόμενοι λατρευτές του Θεού. Εμείς όμως οι Χριστιανοί αλλάξαμε το Σάββατό τους στην Κυριακή. (Ίδιο μέρος, σελ. 281, 282.) Οι παραχαράκτες του νόμου του Θεού δεν αγνοούσαν τη φύση του έργου τους. Με πλήρη

συναίσθηση τοποθετούσαν τον εαυτό τους παραπάνω από το Θεό.

Μία καταπληκτική απεικόνιση της πολιτικής της Ρώμης έναντι αυτών που δεν συμφωνούσαν με τη στάση της παρουσιάζουν οι μακροχρόνιοι και αιματηροί διωγμοί των Βαλδενσίων, μερικοί από τους οποίους ήταν τηρητές του Σαββάτου. Αλλά και άλλοι κακουχήθηκαν κατά παρόμοιο τρόπο για την πιστότητά τους προς την τετάρτη εντολή. Η ιστορία των εκκλησιών της Αιθιοπίας και της Αβυσσινίας παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Μέσα στο ζοφερό σκοτάδι του Μεσαίωνα, οι Χριστιανοί της Κεντρώας Αφρικής, απομονωμένοι και λησμονημένοι από τον υπόλοιπο κόσμο, για αιώνες χαίρονταν τη θρησκευτική τους ελευθερία. Τελικά όμως η Ρώμη τους ανακάλυψε, και ο αυτοκράτορας της Αβυσσινίας, πέφτοντας θύμα, δεν άργησε να αναγνωρίσει τον πάπα, σαν αντιπρόσωπο του Χριστού. Άλλες υποχωρήσεις ακολούθησαν. Εκδόθηκε ένα διάταγμα που απαγόρευε την τήρηση του Σαββάτου με την επιβολή αυστηρότατων κυρώσεων. (Βλέπε Michael Geddes, “Church History of Ethiopia,” σελ. 311, 322.) Σε μικρό διάστημα όμως η παπική τυραννία είχε καταστεί τόσο απεχθής ζυγός, ώστε οι Αβυσσινοί αποφάσισαν να τον αποτινάξουν. Ύστερα από σκληρούς

αγώνες, απέβαλαν τους παπιστές από τη χώρα τους και η αρχαία πίστη τους αποκαταστάθηκε. Οι εκκλησίες απολάμβαναν πάλι την ελευθερία τους και ποτέ δεν λησμόνησαν το μάθημα που διδάχθηκαν για την απατηλότητα, το φανατισμό και τη δεσποτική δύναμη της Ρώμης. Μέσα στο απομονωμένο τους βασίλειο, δεν ζητούσαν τίποτε περισσότερο από το να μείνουν αγνοημένοι από τον υπόλοιπο κόσμο της Χριστιανοσύνης.

Οι Αφρικανικές εκκλησίες τηρούσαν το Σάββατο όπως το τηρούσε η παπική εκκλησία πριν από την ολοσχερή αποστασία. Ενώ τηρούσαν την έβδομη ημέρα σύμφωνα με την εντολή του Θεού, απέφευγαν συνάμα κάθε εργασία την πρώτη ημέρα της Κυριακής, συμμορφούμενοι με τα εκκλησιαστικά έθιμα. Και όταν απέκτησε την απόλυτη κυριαρχία, η Ρώμη ακύρωσε το Σάββατο του Θεού, επιβάλλοντας το δικό της. Οι εκκλησίες της Αφρικής όμως, απομονωμένες για χίλια περίπου χρόνια, δεν συμμετείχαν στο έργο αυτό της αποστασίας. Όταν αργότερα τέθηκαν κάτω από την εξουσιοδότηση της Ρώμης, βρέθηκαν αναγκασμένες να αγνοήσουν το γνήσιο Σάββατο και να το αντικαταστήσουν με το κίβδηλο. Μόλις όμως απέκτησαν την ελευθερία τους, επανήλθαν στην τήρηση της τετάρτης εντολής.

Αυτά τα ιστορικά ντοκουμέντα του παρελθόντος αποκαλύπτουν την κατάφωρη εχθρότητα της Ρώμης εναντίον του πραγματικού Σαββάτου και των υποστηρικτών του, καθώς και τα μέσα που μετέρχεται προκειμένου να καθιερώσει το ιδιοσκεύασμά της. Ο λόγος του Θεού διδάσκει ότι οι ίδιες σκηνές θα επαναληφθούν όταν Ρωμαιοκαθολικοί και Διαμαρτυρόμενοι θα ενώσουν τις προσπάθειες τους για την εξύψωση της Κυριακής.

Η προφητεία του κεφαλαίου 13 της Αποκάλυψης τονίζει ότι η δύναμη που αντιπροσωπεύεται από το δικέρατο, όμοιο με αρνί θηρίο θα εξαναγκάσει “την γήν και τους κατοικούντας εν αυτή” να προσκυνήσουν τον παπισμό—συμβολιζόμενο στο σημείο αυτό με το θηρίο το “όμοιον με πάρδαλιν.” Το δικέρατο θηρίο πρόκειται επίσης να διατάξει “τους κατοικούντας επί της γής, να κάμωσιν εικόνα εις το θηρίον,” και ακόμη θα υποχρεώσει “πάντας, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλουσίους και τους πτωχούς,” να δεχθούν το χάραγμα του θηρίου. (Αποκ. 13:11-16.) Είδαμε ήδη ότι αυτό το δικέρατο θηρίο με τη μορφή του προβάτου συμβολίζει τις Ηνωμένες Πολιτείες. Επίσης ότι η προφητεία αυτή θα εκπληρωθεί όταν η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών θα επιβάλει την εξαναγκαστική τήρηση της Κυριακής

αργίας την οποία η Ρώμη διεκδικεί σαν αποδεικτικό στοιχείο της υπεροχής της. Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν θα είναι οι μόνες που θα δηλώσουν υποταγή στον παπισμό. Η Ρωμαϊκή επιρροή πάνω στις χώρες εκείνες που άλλοτε αναγνώριζαν την υπεροχή της, δεν έχει χαθεί. Και στην προφητεία αναφέρεται η επαναφορά της δύναμής της. “Είδον μίαν των κεφαλών αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρως· και η θανατηφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν όλη η γή οπίσω του θηρίου.” (Αποκ. 13:13.) Η καταφορά της θανατηφόρου πληγής συμβολίζει την πτώση του παπισμού το 1798. Αλλά στη συνέχεια ο προφήτης λέγει: “Η πληγή αυτού εθεραπεύθη- και εθαύμασεν όλη η γή οπίσω του θηρίου.” Ο απόστολος Παύλος αναφέρει κατηγορηματικά ότι “ο άνθρωπος της αμαρτίας” θα εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι τον καιρό της δευτέρας παρουσίας. (Β΄ Θεσ. 2:3-8.) Μέχρι τη συντέλεια του αιώνος θα εξακολουθεί το έργο της απάτης. Συγκεκριμένα ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής αναφέρει για τον παπισμό ότι “θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες οι κατοικούντες επί της γής των οποίων τα ονόματα δεν εγράφησαν εν τω βιβλίω της ζωής.” (Αποκ. 13:8.) Τόσο η Γηραιά Ευρώπη, όσο και ο Νέος Κόσμος θα αποδώσουν φόρο τιμής στον παπισμό, τιμώντας την εντολή της

Κυριακής η οποία βασίζεται αποκλειστικά στο κύρος της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

Από τα μέσα του δεκάτου ενάτου αιώνα, άνθρωποι που καταγίνονται με τη μελέτη της προφητείας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής παρουσιάζουν στον κόσμο τη μαρτυρία αυτή. Η ραγδαία εξέλιξη των γεγονότων της εποχής μας μας φέρει πολύ κοντά στην εκπλήρωση της προφητείας αυτής. Οι Διαμαρτυρόμενοι θρησκευτικοί ηγέτες προτείνουν τους ίδιους ισχυρισμούς θεϊκού κύρους για την Κυριακή αργία και αντιμετωπίζουν την ίδια έλλειψη γραφικών τεκμηρίων όπως και οι Καθολικοί ιεράρχες που σκηνοθέτησαν διάφορα θαύματα για να δικαιολογήσουν την αντικατάσταση της εντολής του Θεού. Οι ίδιοι ισχυρισμοί θα αναζητήσουν—και ήδη άρχισαν να κυκλοφορούν—ότι οι κρίσεις του Θεού θα επισκεφτούν τους ανθρώπους επειδή παραβαίνουν την Κυριακή αργία. Και η κίνηση για την εξαναγκαστική τήρηση της Κυριακής κερδίζει διαρκώς έδαφος.

Η Καθολική Εκκλησία είναι καταπληκτική σε οξυδέρκεια και επιδεξιότητα. Είναι ικανή να διαγνώσει το μέλλον. Εξαγοράζει τον καιρό της με το να παρατηρεί τις Διαμαρτυρόμενες εκκλησίες να της αποδίδουν φόρο τιμής αποδεχόμενες το κίβδηλο Σάββατο και προετοιμαζόμενες να επιβάλουν την

εξαναγκαστική τήρησή του
καταφεύγοντας στις ίδιες ακριβώς
μεθόδους που η ίδια χρησιμοποίησε σε
χρόνια περασμένα. Όσοι περιφρονούν
το φως της αλήθειας θα ζητήσουν
ακόμη και τη συνδρομή της
αυτοτιτλοφορημένης αυτής αλάνθαστης
δύναμης για να εξάρουν ένα θεσμό που
την καταγωγή του έλκει από αυτήν. Δεν
είναι δύσκολο να συμπεράνει κανείς με
πόση προθυμία θα προσφερθεί στους
Διαμαρτυρόμενους η βοήθεια αυτή.
Ποιος άλλος εκτός από τους παπικούς
αρχηγούς ξέρει καλύτερα πως να
μεταχειριστεί τους αντιφρονούντες προς
την εκκλησία;

Η Ρωμαιοκαθολική εκκλησία με το
ευρύ δίκτυο των παγκοσμίων
διακλαδώσεών της αποτελεί ένα
κολοσσιαίο οργανισμό κάτω από την
αιγίδα της ποντιφικής καθέδρας της
οποίας τα συμφέροντα έχει την ιερή
υποχρέωση να υποστηρίζει. Τα
εκατομμύρια των οπαδών της σε κάθε
χώρα της υδρογείου διδάσκονται ότι
θεωρούνται δεσμευμένα με την
υποχρέωση να δείξουν αφοσίωση στον
πάπα. Άσχετα σε ποιο κράτος ή
εθνικότητα ανήκουν, οφείλουν να
θεωρούν την εκκλησιαστική εξουσία
πάνω από κάθε άλλη. Μπορεί να
ορκίζονται νομιμοφροσύνη προς το
κράτος, αλλά πίσω από τον όρκο αυτόν
κρύβεται ο όρκος της υποταγής στη

Ρώμη που τους αποδεσμεύει από κάθε υπόσχεση αντικείμενη στα συμφέροντά της.

Η ιστορία μαρτυρεί για τις επιτηδευμένες, επίμονες προσπάθειές της να αναμειχθεί στις εσωτερικές υποθέσεις των εθνών. Και μόλις κατακτήσει βήμα ποδός, προχωρεί στην προώθηση των σκοπών της έστω και με την καταστροφή αρχηγών ακόμη και λαών. Ο πάπας Ιννοκέντιος Γ΄ απέσπασε το 1204 αυτόν τον καταπληκτικό όρκο από το βασιλιά της Αρραγωνίας Πέτρο Β΄. “Εγώ ο Πέτρος, βασιλιάς των Αρραγώνων, ομολογώ και υπόσχομαι ότι θα παραμείνω πάντοτε πιστός και υποτακτικός στον κύριό μου, τον Πάπα Ιννοκέντιο, στους Καθολικούς διαδόχους του, και στην Καθολική Εκκλησία και ότι θα διατηρήσω το βασίλειό μου αφοσιωμένο στην υποταγή του προς αυτόν, προστατεύοντας την Καθολική πίστη και πατάσσοντας την αιρετική κακοήθεια.” (Κατά Ιωάννην Dowling, “The History of Προς Ρωμαίουσανισμ,” Βιβλ. 5, κεφ. 6, τμήμα 55.) Αυτό συμφωνεί με τις αξιώσεις του Ρωμαίου ποντίφηκα ότι “έχει το δικαίωμα να εκθρονίζει αυτοκράτορες.” και ότι “δύναται να απαλλάσσει υπηκόους από τη δεσμευτική υποταγή προς μη δικαίους άρχοντες.” (Mosheim, “Ecclesiastical History,” Βιβλ. 3, 11

αιώνας, μέρος 2, κεφ. 2, τμήμα 9, σημ. 17.)

Και ας μη λησμονείται επίσης ότι το καύχημα της Ρώμης είναι το ότι δεν αλλάζει ποτέ. Οι αρχές του Γρηγορίου Ζ΄ και του Ιννοκεντίου Γ΄ εξακολουθούν να είναι οι αρχές της σημερινής Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας. Και αν είχε τη δύναμη θα τις έθετε και τώρα ακόμη σε εφαρμογή με τον ίδιο ζήλο όπως στα περασμένα χρόνια. Δεν έχουν ιδέα οι Διαμαρτυρόμενοι τι πάνε να κάνουν όταν προσφεύγουν στη βοήθεια της Ρώμης για το ζήτημα της καθιέρωσης της Κυριακής. Ενώ αυτοί προσπαθούν να εκπληρώσουν το σκοπό τους, η Ρώμη αποσκοπεί στην επανάκτηση της δύναμής της, στην αποκατάσταση της χαμένης της υπεροχής. Ας υιοθετηθεί μόνο από τις Ηνωμένες Πολιτείες η αρχή ότι η εκκλησία έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί ή να ελέγχει την κρατική δύναμη ότι θρησκευτικά θεσπίσματα μπορούν να επιβληθούν μέσω των πολιτικών νόμων· με μια λέξη, ότι πολιτική και θρησκευτική εξουσία μπορούν να επιβληθούν στις συνειδήσεις των ανθρώπων και ο θρίαμβος της Ρώμης έχει ήδη εξασφαλιστεί σ' ετούτη τη χώρα.

Ο λόγος του Θεού μας προειδοποιεί για το μελλοντικό αυτό κίνδυνο. Αν δεν δοθεί η δέουσα προσοχή στην προειδοποίηση, ο

Προτεσταντικός κόσμος θα μάθει ποιες είναι οι πραγματικές προθέσεις της Ρώμης όταν θα είναι πια πολύ αργά για να αποφύγει την παγίδα. Η δύναμη της παπικής εκκλησίας αυξάνει χωρίς να γίνεται αντιληπτή. Οι δοξασίες της επιδρούν μέσα στις νομοθετικές αίθουσες στις διάφορες εκκλησίες και στις ανθρώπινες καρδιές. Αυξάνεται ο αριθμός των μεγαλοπρεπών, γιγαντιαίων εκκλησιαστικών οικοδομημάτων της, στους απόκρυφους χώρους των οποίων θα διαδραματιστούν οι επαναληπτικές σκηνές του κατατρεγμού του παρελθόντος. Κατά μυστηριώδη και ανύποπτο τρόπο επιστρατεύει τις δυνάμεις της προκειμένου να επιτύχει το σκοπό της για να επιτεθεί μόλις έρθει ο καιρός. Το μόνο που ζητάει είναι το κατάλληλο έδαφος. Και αυτό της έχει ήδη παραχωρηθεί. Ποιος είναι ο αντικειμενικός σκοπός του Καθολικού στοιχείου όχι μόνο θα το δούμε, αλλά και θα το αισθανθούμε σε λίγο. Οποιοσδήποτε μένει πιστός και υπάκουος στο λόγο του Θεού θα υποβληθεί στον από μέρους του εξευτελισμό και στον κατατρεγμό.